

ห้องสมุด

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ...

3

เครื่องร่อนคินเท็งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยี และ อาชีวศึกษา

นาย สวิทย์ วงศ์เงิน,

A002758

๒/คจ.

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... ~~000030~~ 049140

วัน เดือน ปี..... ๑๐/๑๑/๒๕๖๑ 2758

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
 สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

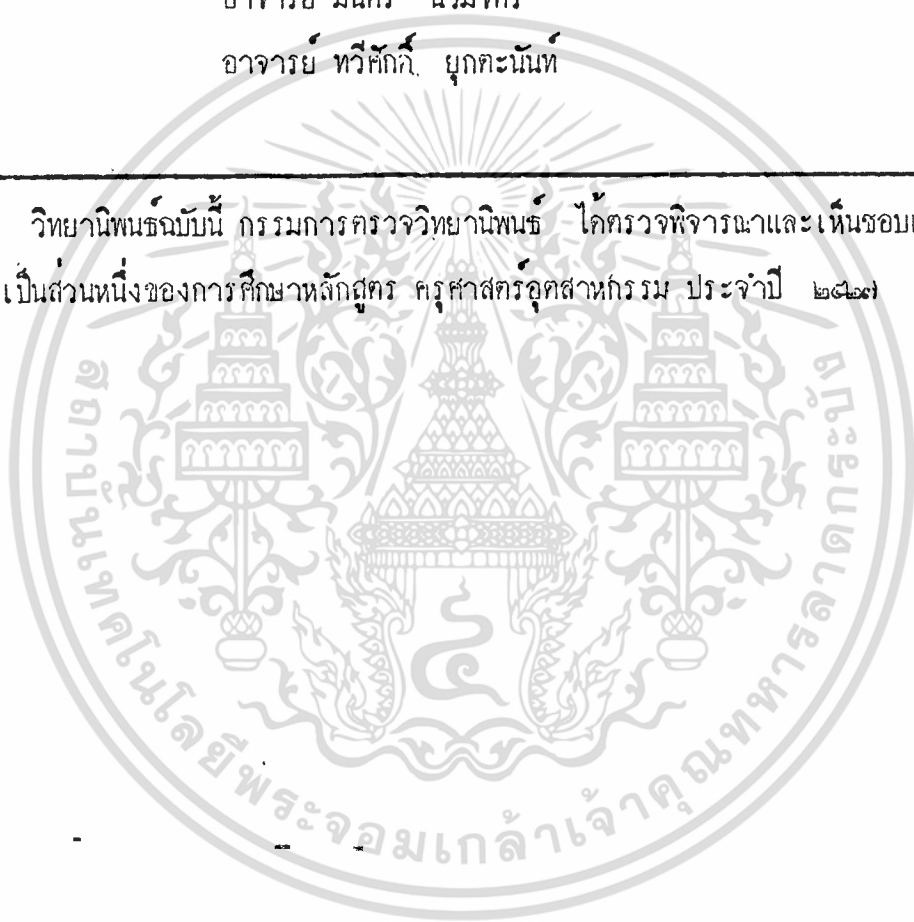
ปีการศึกษา ๒๕๖๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง
ชื่อนักศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา

เครื่องร่อนกินแห่งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
นาย สุวิทย์ วงศ์เงิน
อาจารย์ สนั่น สังข์ปล่อง
อาจารย์ มนตรี น่วมจิตร
อาจารย์ ทวีศักดิ์ บุกตะนันท์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบแล้วจึง
อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประจำปี ๒๕๖๓

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญส่ง ศิวโมกษธรรม)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนวิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผาในวิทยาลัยสังกัดกรมเทคโนโลยี และ อาชีวศึกษา ได้กำหนดหลักสูตรให้นักศึกษาระดับ ปวช. ได้ศึกษาคุณสมบัติของเนื้อดิน และ กรรมวิธีการขึ้นรูปแบบต่าง ๆ เช่น กรรมวิธีการขึ้นรูปบนแป้นหมุน ซึ่งกรรมวิธีการขึ้นรูปเหล่านี้ นักศึกษาจะต้องผ่านขั้นตอนของการ เตรียมดินมาก่อนจึงจะได้เนื้อดินที่สามารถนำมาขึ้นรูปได้

ขบวนการเตรียมดินมีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องบดดิน เครื่องร่อนดิน เครื่องนวดดิน เป็นต้น โดยเฉพาะเครื่อง ร่อนดินแห้งเพื่อใช้ในการคัดขนาดของเม็ดดินตามขนาดที่ต้องการ ซึ่งจำเป็นมากอย่างหนึ่งในการ เลือกประเภทของผลิตภัณฑ์ แต่ในปัจจุบันในสถานศึกษาสังกัดกรมเทคโนโลยี ยังไม่มีเครื่องร่อนดิน ที่ทันสมัยใช้ ที่มีใช้กันก็เป็นการร่อนดินแบบธรรมดา ๆ ซึ่งมีปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย เช่น การฟุ้ง กระจายของฝุ่นดินขณะทำการร่อน ตะแกรงไม่ได้สีถ้วนกับยูไซ ทำให้เห็นลเห็นน้อยเมื่อยล้า ตะแกรงซากซากรุกง่าย และเป็นอันตรายต่อการใช้ เนื่องจากหินและออกแบบขึ้นมาใหม่ ให้ ได้เครื่องร่อนดินที่เหมาะสมกับการใช้งานเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน และสามารถ ป้องกันอันตรายได้ดีพอสมควร

วิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

๑. ไซมอเทอร์ ๑ เป็นต้นกำลังขับเคลื่อน ส่งกำลังผ่านสายพานไปยัง มู่เลย์ โดย
ทกรอบลงจาก ๑๕๕๐ ทกรอบระยะหนึ่งเหลือ ๒๕๐ รอบ/นาที ทกรอบระยะที่ ๒ เหลือ ๕๕
รอบ/นาที ทกรอบระยะที่ ๓ เหลือ ๑๒ รอบ/นาที จึงนำไปต่อแกนเพลลาไปยังลูกกลิ้งคักคินป้อน
ลงตะแกรงที่สั้นอย่างสม่ำเสมอสมอการทำงานทุกระบบเป็นอัตโนมัติ

๒. ลักษณะการทำงาน นำคินที่บดแล้วมาใส่ในกะบะรับคิน ค้านบนเครื่องประมาณ
๑๐ กก. จากนั้นก็เปิดสวิสซ์ ทำงาน เครื่องก็จะทำการร่อนคิน ป้อนคิน โดยอัตโนมัติ จนร่อน
คิน ๑๐ กก. หมกภายใน ๑๗ นาที ในลักษณะยืนทำงาน

๓. มีระบบการป้อนคินโดยใช้ลูกกลิ้งคักคิน

๔. มีระบบถ่ายเทคินโดยใช้การตกของคินจากที่สูงลงมายังที่ต่ำตามกฎแรงดึงดูดของโลก

๕. ระบบการถ่ายเทอากาศโดยใช้เจาะรูธรรมดา

๖. การออกแบบโครงสร้าง ใช้เหล็กฉากคักเชื่อม ทิศตั้งกับพื้นโดยการวาง
ธรรมดา

๗. การออกแบบฝาครอบประทุนหน้า ประทุนหลัง กระบะรับคินต่าง ๆ แผ่นรองพื้นใช้
เหล็กแผ่นรอบรับพื้นใช้เหล็กแผ่น คัก พับ เชื่อม

๘. มีการป้องกันการฟุ้งของฝุ่นคินโดยใช้ฝาปิดกันฝุ่นปลิวกระจายออกนอกตัวเครื่อง
และเข้าไปยังห้องมอเทอร์และสายพาน

๙. ระบบการสิ้นสะเทือน (การเคลื่อนไหวของตะแกรง) ใช้ระบบเพลลาข้อเหวี่ยง
ดึงให้ตะแกรงชักไป - กลับ

๑๐. การออกแบบตะแกรงให้ไดขนาดของตะแกรงไค้มาครฐานของอเมริกาโดย
เทียบจากตารางมาตรฐาน ตะแกรงและกรอบทำด้วยทองเหลือง

๑๑. ขนาดลัคส่วนของเครื่องออกแบบให้สัมพันธ์กับขนาดลัคส่วนของนักศึกษาไทยอายุ
ระหว่าง ๑๗ - ๑๘ ปี

๑๒. วัสดุและกรรมวิธีการผลิตให้ระบบอุตสาหกรรมในประเทศและสามารถทำได้ทั่วไป
เช่น ักก เชื่อม กลึง ใส

ผลการวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

๑. เครื่องร่อนกินแห้งจะมีระบบการทำงานที่ค้ขึ้นมากกว่าเคิม
๒. เครื่องร่อนจะสามารถใช้ได้ทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง
๓. เครื่องร่อนจะมีการทำงานแบบอัตโนมัติ ทำให้สะดวก รวดเร็วไม่เปลืองพลังงาน
ของนักศึกษา
๔. เครื่องร่อนจะมีการป้องกันอันตรายจากฝุ่นผงกินและจากตัวเครื่องกลไกได้ค้มาก
ขึ้นกว่าเคิม
๕. สามารถผลิตได้ค้ทั่วไปในระบบอุตสาหกรรมภายในประเทศ
๖. รูปแบบความสวยงาม ความทนทาน ค้กว่าแบบเคิมที่มีใช้อยู่
๗. มีราคาการผลิตที่ถูกลงกว่าเมื่อเทียบกับเครื่องร่อนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและมีประสิทธิ-
ภาพที่ค้กว่า
๘. สามารถส่งเสริมทักษะในการปฏิบัติงานของนักศึกษาให้ค้ขึ้น

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ คุณพ่อ คุณแม่และ
ที่ ๆ ที่เป็นกำลังใจให้ความสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งท่านที่มีชื่อดังต่อไปนี้

- อาจารย์ สนั่น สังข์ปล่อง อาจารย์ ทวีศักดิ์ ยุกตะนันท์ อาจารย์ มนตรี
น่วมจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- อาจารย์ ไพฑูรย์ สุทธิณกุล อาจารย์ สุทธิพล สุนันทิกัญญ์ คุณมานพวงศ์
วงศ์สุวรรณ คุณ เจษฎา บุญประเสริฐ และ คุณ จันทร์ใหญ่ ไฉ่เรียง
ผู้พิมพ์ภาคเอกสาร

ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอพระพรของพระเจ้าทรงดำรง
สถิตย์สถาพร แก่คุณพ่อ คุณแม่ และทุก ๆ ท่านตลอดไป

สุวิทย์ วงศ์เงิน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

รายการตารางประกอบ

รายการภาพประกอบ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ คำนำ

๑.๒ ความเป็นมาของปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๕ วิธีดำเนินการวิจัย

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

บทที่ ๒ การศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและอุปกรณ์

๒.๑ การสอนวิชาเครื่องปั้นดินเผา

๒.๒ เวลาในการเรียน

บทที่ ๓ การรวบรวมและศึกษาข้อมูล

๓.๑ การศึกษาข้อมูล

๓.๑.๑ การศึกษาเกี่ยวกับการกระบวนการผลิต

๓.๑.๒ การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการคักขนาด

๓.๑.๓ การศึกษาเกี่ยวกับระบบการสันสะเทือน

๓.๑.๘	การศึกษาเกี่ยวกับการส่งกำลัง	๕๘
๓.๑.๙	การศึกษาเกี่ยวกับทะเลทราย	๘๗
๓.๑.๑๐	การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการติดตั้ง	๘๓
๓.๑.๑๑	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการป้อนชิ้นงาน	๑๐๘
๓.๑.๑๒	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการถ่ายเทชิ้นงาน	๑๑๐
๓.๑.๑๓	การศึกษาเกี่ยวกับการล็อค การยึดให้แน่น	๑๑๓
๓.๑.๑๔	การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันฝุ่นละออง	๑๑๒
๓.๑.๑๕	การศึกษาเกี่ยวกับอันตรายและการป้องกันอันตราย	๑๒๔
๓.๑.๑๖	การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิ์	๑๒๔
๓.๑.๑๗	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการเปิด - ปิด และการล็อคประตู	๑๓๐
๓.๑.๑๘	การศึกษาเกี่ยวกับรูปทรง สี สีน ความสวยงามและการตกแต่ง	๑๓๒
๓.๑.๑๙	การศึกษาเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต	๑๓๕
๓.๑.๒๐	การศึกษาเกี่ยวกับขนาดสัดส่วนของมนุษย์กับงานออกแบบ	๑๔๖
๓.๑.๒๑	การศึกษาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	๒๕๓
๓.๑.๒๒	การศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องเพิ่มเติม	
๓.๒	การวิเคราะห์	
๓.๒.๑	การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการผลิต	๑๕๖
๓.๒.๒	การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบ	๑๕๘
๓.๒.๓	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการสันสะเทือน	๑๖๒
๓.๒.๔	การศึกษาเกี่ยวกับการส่งกำลัง	๑๖๓
๓.๒.๕	การศึกษาเกี่ยวกับทะเลทราย	๑๖๕
๓.๒.๖	การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการติดตั้ง	๑๖๘
๓.๒.๗	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการป้อนชิ้นงาน	๑๗๑
๓.๒.๘	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการถ่ายเทชิ้นงาน	๑๗๒

	๓.๒.๘	การศึกษาเกี่ยวกับการล่อลวง การยึดให้แน่น	๑๓๔
	๓.๒.๑๐	การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันฝุ่นละออง	๑๓๕
	๓.๒.๑๑	การศึกษาเกี่ยวกับอันตรายและการป้องกันอันตราย	๑๓๖
	๓.๒.๑๒	การศึกษาเกี่ยวกับสวิตช์	๑๓๖
	๓.๒.๑๓	การศึกษาเกี่ยวกับระบบการปิด - เปิด และการลอคประตู	๑๓๗
	๓.๒.๑๔	การศึกษาเกี่ยวกับรูปทรง สี สัน ความสวยงามและการตกแต่ง	๑๓๘
	๓.๒.๑๕	การศึกษาเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต	๑๔๐
	๓.๒.๑๖	การศึกษาเกี่ยวกับขนาดสัดส่วนของมนุษย์กับงานออกแบบ	๑๔๕
บทที่ ๔		การออกแบบ	
	๔.๑	แนวทางการออกแบบ	๑๔๖
	๔.๒	ผลงานการออกแบบ	๑๔๗
บทที่ ๕		สรุปการวิจัย และขอเสนอแนะ	
	๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๑๔๘
	๕.๒	ขอเสนอแนะ	๑๔๘
บรรณานุกรม			๑๔๙
ภาคผนวก			๒๐๑

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑.๑	๑๔
๑.๒	๒๑
๓.๑	๕๒
๓.๒	
๓.๓	
๓.๔	
๓.๕	
๓.๖	๑๓๔
๓.๗	๑๔๖
๓.๘	๑๕๓
๓.๙	๑๕๔
๓.๑๐	๑๕๕
๓.๑๑	๑๕๘
๓.๑๒	๑๖๒
๓.๑๓	๑๖๓
๓.๑๔	๑๖๔
๓.๑๕	๑๖๖
๓.๑๖	๑๖๗
๓.๑๗	๑๖๘
๓.๑๘	๑๖๘
๓.๑๙	๑๗๐
๓.๒๐	๑๗๑
๓.๒๑	๑๗๒

ตารางที่

หน้า

๓.๒๒	แสดงการวิเคราะห์วิธีการวัด การบันทึกให้แน่น	๑๓๓
๓.๒๓	แสดงการวิเคราะห์การป้องกันฝุ่นและออง	๑๓๕
๓.๒๔	แสดงการวิเคราะห์ระบบการปิด - เปิดประตู	๑๓๗
๓.๒๕	แสดงการวิเคราะห์หลอกประตู	๑๓๘
๓.๒๖	แสดงการวิเคราะห์ชนิดของสี	๑๓๘
๓.๒๗	แสดงการวิเคราะห์วัสดุทำโครงสร้างเครื่องร้อนกิน	๑๔๐
๓.๒๘	แสดงการวิเคราะห์วัสดุชนิดของเหล็กที่ใช้ทำโครงสร้าง	๑๔๑
๓.๒๙	แสดงการวิเคราะห์วัสดุทำกะบะรับดิน เทดิน ประตูปิด - เปิด	๑๔๒
๓.๓๐	แสดงการวิเคราะห์วัสดุทำกะแครงร้อน	๑๔๓
๓.๓๑	แสดงการวิเคราะห์วัสดุทำกะแครง	๑๔๓
๓.๓๒	แสดงการวิเคราะห์วัสดุทำลูกกลิ้งตักดิน	๑๔๔
๓.๓๓	แสดงการวิเคราะห์สรุปขนาดสัดส่วนของเครื่อง	๑๔๕

รายการรูปประกอบ

ภาพที่	หน้า	
๓.๑	แสดงตะแกรงร่อนดินแบบขรรค์รวมคา	๒๔
๓.๒	แสดงตะแกรงร่อนดินแบบขรรค์รวมคา	๒๔
๓.๓	แสดงตะแกรงร่อนดินในเครื่องบดดิน	๒๕
๓.๔	แสดงการฟุ้งของฝุ่นดิน	๒๖
๓.๕	แสดงตะแกรงไม้ไผ่มาตรฐานสากล	๒๖
๓.๖	แสดงตะแกรงขาคูแป้นรูรี	๒๗
๓.๗	แสดงขนาดลึกลับส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้	๒๗
๓.๘	แสดงขนาดลึกลับส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้	๒๘
๓.๙	แสดงขนาดลึกลับส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้	๒๘
๓.๑๐	แสดงขนาดลึกลับส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้	๒๘
๓.๑๑	แสดงขนาดลึกลับส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับผู้ใช้	๒๘
๓.๑๒	แสดง เครื่องร่อนดินสันตะเพื่อนควยลูกเบียวชนิดใช้มือขับเคลื่อน	๓๑
๓.๑๓	แสดง เครื่องร่อนดินสันตะเพื่อนชนิดใช้มอเตอร์	๓๑
๓.๑๔	แสดง เครื่องร่อนดินสันตะเพื่อนโดยแม่เหล็ก	๓๒
๓.๑๕	แสดงการถอด - ใส่ตะแกรง	๓๔
๓.๑๖	แสดงลูกเบียวที่ทำให้เกิดการสันตะเพื่อน	๓๔
๓.๑๗	แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบียวแบบเบืองศูนย์	๓๕
๓.๑๘	แสดงตะแกรงหมุน	๓๖
๓.๑๙	แสดงตะแกรงลูกตุ้ม	๓๗
๓.๒๐	แสดงการสันโคยลูกเบียว	๓๘
๓.๒๑	แสดงชนิดของลูกเบียว	๔๐
๓.๒๒	แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบียว	๔๑

ภาพที่		หน้า
๓.๒๓	แสดงไคอะแกรมการทำงาน	๕๒
๓.๒๔	แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบี้ยว	๕๔
๓.๒๕	แสดงรูปทรงลูกเบี้ยว	๕๖
๓.๒๖	แสดงการเคลื่อนที่ของลูกสูบกับเพลาช้อเหวียง	๕๘
๓.๒๗	แสดงทอกเพลาช้อเหวียง	๕๑
๓.๒๘	แสดงมาตรฐานหน้าค้ำสายพาน	๖๐
๓.๒๙	แสดงโครงสร้างทั่วไปของสายพานแบบทัววี	๖๑
๓.๓๐	แสดงลักษณะสายพานแบบ สแตนคาร์ค	๖๒
๓.๓๑	แสดงลักษณะสายพานแบบ สแตนคาร์ค	๖๓
๓.๓๒	แสดงลักษณะสายพานแบบ เสริมควยลวก	๖๓
๓.๓๓	แสดงลักษณะสายพานแบบพื้นเือง (หน้าใน)	๖๔
๓.๓๔	แสดงลักษณะสายพานแบบคอปปลาย	๖๔
๓.๓๕	แสดงลักษณะสายพานแบบมุมกว้าง	๖๖
๓.๓๖	แสดงลักษณะสายพานแบบเปลี่ยนแปลงความเร็ว	๖๖
๓.๓๗	แสดงลักษณะสายพานแบบคัมเบิ้ลวี	๖๗
๓.๓๘	แสดงสายพานแบบหน้าแคบ	๖๗
๓.๓๙	แสดงสายพานแบบโพลีวี	๖๘
๓.๔๐	แสดงลักษณะสายพานแบบซิงโครนัส	๖๙
๓.๔๑	แสดงหาความสัมพันธ์ของมุมเดย์เม็ชเปลี่ยนแปลงความเร็ว	๗๒
๓.๔๒	แสดงสายพานหลายทค	๗๔
๓.๔๓	แสดงลักษณะของมุมเดย์ซึ่งส่งกำลังไคสูง	๗๗
๓.๔๔	แสดงการคิกคังมุมเดย์แบบหัวน้อทออยูคานใน	๗๘
๓.๔๕	แสดงระบบการส่งกำลังควยโซ	๘๐

ภาพที่

หน้า

๓.๔๖	แสดงระบบการส่งกำลังค้ำยันแบบมีเพลาคาม	๘๒
๓.๔๗	แสดงเฟืองกางปลา	๘๕
๓.๔๘	แสดงเฟืองฟันเกลียว	๘๕
๓.๔๙	แสดงเฟืองฟันหนอน	
๓.๕๐	แสดงเส้นแนวของฟันเฟือง	๘๖
๓.๕๑	แสดงรูปกะแครงทองเหลืองกลม	๘๗
๓.๕๒	แสดงการค่อทาบ	๘๘
๓.๕๓	แสดงแบบไขแฉ่นประกบ	๘๘
๓.๕๔	แสดงการเชื่อมรอยต่อแบบต่าง ๆ	๘๘
๓.๕๕	แสดงการเชื่อมรอยต่อแบบต่าง ๆ	๘๘
๓.๕๖	แสดงหาความสัมพันธ์ของการสั้นที่เกิดจากการหมุนของมอเตอร์	๑๐๑
๓.๕๗	แสดงการลำเลียงโดยสายพาน	๑๐๘
๓.๕๘	แสดงการลำเลียงโดยลูกกลิ้ง	๑๐๕
๓.๕๙	แสดงการเคลื่อนย้ายลูกกลิ้งในแนวตรง	๑๐๗
๓.๖๐	แสดงการวางลูกกลิ้งในกรณีที่ต้องการเลี้ยวขวา	๑๐๗
๓.๖๑	แสดงกาต้องการให้วัตถุเลี้ยวขวา	๑๐๘
๓.๖๒	แสดงกัณฑ์วิกน้ำ	๑๐๙
๓.๖๓	แสดงสายพานลำเลียง	๑๑๐
๓.๖๔	แสดงการป้อนงานของลูกกลิ้ง	๑๑๑
๓.๖๕	แสดงการถ่ายเทชิ้นงานแบบลาดเอียง	๑๑๒
๓.๖๖	แสดงซีแลมป์	๑๑๓
๓.๖๗	แสดงแคลมป์ขนาน	๑๑๔
๓.๖๘	แสดงปากกาจับตะไบ	๑๑๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
๓.๖๕	แสดงปากกาจัมงานเจาะหรืองานกัด	๑๑๕
๓.๗๐	แสดงปากกาแบบ <u>Universal Swivel</u> <u>Visa</u>	๑๑๖
๓.๗๑	แสดงแบบเคมิล็อค	๑๑๖
๓.๗๒	แสดงสลักเกลียวที่ใช้กับงานพิเศษ	๑๑๖
๓.๗๓	แสดงสลักเกลียวยึก	๑๑๘
๓.๗๔	แสดงสลักเกลียวล็อค	๑๒๐
๓.๗๕	แสดงสลักเกลียวปลอยหัวกลม	๑๒๐
๓.๗๖	แสดงเกลียวล็อค	๑๒๑
๓.๗๗	แสดงแป้นเกลียว	๑๒๑
๓.๗๘	แสดงแป้นเกลียวแบบต่าง ๆ	๑๓๐
๓.๗๙	แสดงรูปบานพับประตู - หน้าทาง	๑๓๑
๓.๘๐	แสดงบานพับเครื่องจักรกล	๑๓๑
๓.๘๑	แสดงลอคประตูควายลูกบิก	๑๓๑
๓.๘๒	แสดงการทอของสายพานทกของเครื่องร่อนกิน	๑๒๘ ๑๓

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ คำนำ

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการเรียนการสอน วิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผาขึ้นในสถานศึกษาระดับ ปวช. ปวส. ในสังกัดหลายวิทยาเขตที่กระจายกันอยู่ทั่วประเทศโดยให้เป็นวิชาโท สำหรับนักศึกษาที่สนใจจะศึกษา ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการผลิตช่างฝีมือ ออกไปประกอบอาชีพรับใช้สังคมประเทศชาติต่อไป

ซึ่งในการเรียนการสอน จำเป็นที่จะต้องมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้เจริญก้าวหน้า และทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน เครื่องร่อนดินแห่งนี้ว่าเป็นอุปกรณ์สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการเตรียมดินให้สะดวกและรวดเร็ว เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ปัจจุบันอุปกรณ์ชนิดนี้ยังไม่ใช้ในสถานศึกษาหลายแห่ง ที่มีใช้อยู่ก็เป็นแบบที่ทำขึ้นมาเองง่าย ๆ ไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ ไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาทำการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ ของคณะครุศาสตร์ อุกุศาสตร์ กรม ซึ่งผู้วิจัยหวังว่า ผลงานวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จลงคงจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาการด้านนี้ต่อไป

๑.๒ ความเป็นมาของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

ปัญหาที่เกิดขึ้น

๑. ปัญหาเกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นผงดินขณะปฏิบัติงาน เนื่องจากตะแกรงร่อนดินที่ใช้ไม่มีที่ป้องกันฝุ่น ทำให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน (นักศึกษา) และก่อให้เกิด

ความสกปรกต่ออาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติงาน และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

๒. ปัญหาการ คัดขนาดของ เมล็ดกินที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้เนื้อกินที่ร่อนมาได้ไม่มี ประสิทธิภาพที่คัดถาวร ซึ่งรูปผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผา ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์คุณภาพต่ำ

๓. ปัญหาเวลาในการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างใช้ระยะเวลาในการที่จะได้ปริมาณของกินที่ คัดถาวร

๔. ปัญหาการ สิ้นของตัว เครื่องขณะปฏิบัติงานทำให้เกิดเสียงดังมากและทำให้ออก หรือสกปรกทางที่ยังอยู่หลวม ทำให้เครื่องชำรุดได้ง่าย

๕. ปัญหาในการนำเอากินที่ร่อนไ้ออกจากตัวเครื่อง และนำกินที่ไม่ต้องการใช้ ออกมาทิ้ง ซึ่งจะค่อนข้างช้า - ออก ยุ่งยากเสียเวลา

๖. ปัญหาขนาดสัดส่วนของ เครื่อง ไม่สัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของผู้ใช้ทำให้หนักหน่วง เมื่อยล้าจากการปฏิบัติงาน

แนวทางแก้ไข้ปัญหา

ในการกำหนดแนวทางการแก้้ปัญหา ได้กำหนดแนวทางแก้ไข้ปัญหาตามหัวข้อของปัญหา แต่ละข้อดังต่อไปนี้

๑. การแก้้ปัญหาการฟุ้งกระจายของฝุ่นผงกินขณะทำการร่อนกิน ทำให้เป็นอันตรายต่อ สุขภาพนักศึกษาที่ปฏิบัติงาน และก่อให้เกิดความสกปรกต่อ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติงาน และ อุปกรณ์อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงนั้น สามารถแก้ไข้ได้โดยการออกแบบให้มีฝาปิดสนิทตลอดเครื่องไม่ให้ฝุ่นกินกระจายออกไปไกลหรือออกไปไกลน้อยที่สุด

๒. การแก้้ปัญหาการ คัดขนาดของ เมล็ดกินที่ไม่ได้มาตรฐานนั้น สามารถแก้ไข้ได้ด้วยการ สร้างตะแกรงใหม่ให้ได้มาตรฐาน โดยเทียบจากขนาดที่เป็นสากล ()

๓. การแก้ปัญหาระยะเวลาในการทำงานที่คงใช้เวลานานนั้น สามารถแก้ไขได้
ก็ด้วยการสร้างระบบการทำงานแบบอัตโนมัติ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการทำงาน

๔. การแก้ปัญหาในการนำเอาคืนที่ร้อนแล้วออกมาใช้ ซึ่งจะต้องถอดออกมาทิ้งชุดยุ่ง-
ยากเสียเวลา สามารถแก้ไขได้ด้วยการทำให้คืนที่ร้อนแล้วไหลลงมาในถังเก็บ ส่วนคืนที่ไม่ต้องการ
ใช้ คือส่วนที่เหล็กไหลลงสู่ถังเก็บซึ่งดังนั้นสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

๕. การแก้ปัญหาการสั่นของตัวเครื่องขณะปฏิบัติงานและเกิดเสียงดังทำให้เครื่องชำรุด
ได้ สามารถแก้ไขได้โดยการใส่ระบบการสั่นสะเทือนที่ทำให้เกิดอาการสั่น และเสียงดังน้อยที่สุด
และการออกแบบโครงสร้าง การยึดโครงสร้างให้มั่นคงแข็งแรง

๖. การแก้ปัญหามูลค่าชิ้นส่วนของเครื่อง ที่ไม่สัมพันธ์กับชิ้นส่วนของผู้ใช้ ทำให้การ
ทำงานล่าช้าเห็นคเห็น้อยเมื่อเวลา สามารถแก้ไขได้โดยการนำเอาขนาดชิ้นส่วนเฉลี่ยของนักศึกษา
อายุ ๑๔ - ๑๕ ปี มากำหนดเป็นแนวทางในการออกแบบ

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเครื่องร่อนดินเหนียวนี้ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ
วิทยาศาสตร์ ได้มองเห็นถึงสภาพของการเรียนการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. ในการเรียน
วิชาการออกแบบเครื่องปั้นดินเผา เพราะจากประสบการณ์ที่เคยได้หามาในระดับอาชีวศึกษา
(ปวช. ๑ ปวส ๕) จากการศึกษาในวิชานี้ในห้องปฏิบัติการของสถานศึกษายังขาดอุปกรณ์ในการ
ร่อนดินเหนียวที่จะใช้ในการเตรียมดินที่ทันสมัย สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย จึงได้ทำการค้นคว้า
วิจัยในเรื่องนี้ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์การศึกษาวิชาการออกแบบเครื่องปั้นดินเผา ระดับ ปวช. วิทยาลัย
สังกัดกรมเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๒. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

๒.๑ เนื้อหาหลักสูตรวิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผา ระดับ ปวช.

๒.๒ การสอบถามสัมภาษณ์จาก

- นักศึกษาระดับ ปวช. ที่เรียนวิชานี้
- ครู, อาจารย์ที่ทำการสอน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิชานี้
- ผู้สนใจ ผู้รู้ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน
เครื่องปั้นดินเผา

๒.๓ ศึกษาจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ในห้องสมุดหรือทั่ว ๆ ไป เช่น

- เอกสารทางวิชาการ เครื่องปั้นดินเผา
- เอกสารประกอบการฝึกอบรมต่าง ๆ
- เอกสารโฆษณาเครื่องมือเครื่องใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา

๒.๔ ศึกษาจากอุปกรณ์ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้อำนวยความสะดวก
ออกแบบ

๓. นำข้อมูลต่าง ๆ ที่หามาได้ทำการวิเคราะห์หาผลสรุปเพื่อนำเอาผลสรุปที่ได้มาเป็น
แนวทางการออกแบบ

๔. ทำการออกแบบตามข้อมูลที่วิเคราะห์แล้ว

๕. สร้างหุ่นจำลองของผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบ

๖. เสนอผลงาน พร้อมกับรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

ขอบเขตการวิจัย

ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยและการออกแบบเท่านั้น

ซึ่งสามารถที่จะกำหนดหัวข้อของการศึกษาได้ดังนี้

๑. ศึกษาข้อมูลจากอุปกรณ์ที่มีใช้อยู่ในสถานศึกษาในปัจจุบัน
๒. ศึกษาข้อมูลจากอุปกรณ์ที่มีอยู่ตามที่ต่าง ๆ เช่น ตามโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อนำเอาข้อมูลที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการออกแบบได้
๓. ศึกษาถึงระบบการทำงานของเครื่องจักรกลอื่น ๆ ที่สามารถนำเอาระบบการทำงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ เช่น ระบบมอเตอร์ เฟือง ลูกเบี้ยว ฯลฯ
๔. ศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน - การสอนในวิชานี้
๕. ศึกษาขนาดสัดส่วนของเครื่อง อุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกันให้มีความสัมพันธ์กัน เช่น เครื่องบดคิน ถึงเก็บคินที่ร่อนแล้ว
๖. ศึกษาขนาดสัดส่วนของนักศึกษาในระดับ ปวช. เพื่อการออกแบบที่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนของเครื่องที่จะออกแบบ
๗. ศึกษาวิเคราะห์ถึงหน้าที่ใช้สอย ความทนทาน ความสวยงาม ความปลอดภัย เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้
๘. ศึกษาการนำเอาวัสดุในประเทศมาใช้
๙. ศึกษากรรมวิธีการผลิตให้เป็นอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการออกแบบ

๑. ออกแบบเพื่อใช้ในสถานศึกษาสังกัดกรมเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ศึกษาวิชาเครื่องปั้นดินเผาในระดับ ปวช.

๒. ออกแบบโดยใช้ระบบการทำงานโดยระบบอัตโนมัติ
๓. ออกแบบให้สามารถร่อนหินได้ครั้งละ ๑๐ กก.
๔. ออกแบบแก้ไขปรับปรุงของเดิมให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้ในสถานศึกษาระดับ ปวช. โดยมีราคาที่ไม่แพงจนเกินไป
๕. ออกแบบโดยใช้วัสดุภายในประเทศ
๖. ออกแบบโดยให้ผลิตเป็นระบบอุตสาหกรรม

การศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักสูตรและอุปกรณ์

๒.๑ การสอนวิชาเครื่องปั้นดินเผา

หลักสูตรแผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์

คณะวิชาออกแบบ

ระดับ วิชาชีพ ปวช.

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้มีความรู้, ทักษะ เป็นพื้นฐานทางศิลปหัตถกรรมเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตหรือศึกษาเพิ่มเติม มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าและซำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปหัตถกรรมอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
๓. เพื่อให้มีเจตนาศรัทธาต่อศิลปหัตถกรรม มีความริเริ่มสร้างสรรค์และรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม รู้จักคุณค่าและทรัพยากรธรรมชาติ

การจัดหมวดวิชาในสังกัดแผนกออกแบบผลิตภัณฑ์ (ปวช.)

๑. หมวดวิชาทั่วไป
๒. หมวดวิชาศิลปพื้นฐาน
๓. หมวดวิชาการ เขียนและการออกแบบ
๔. หมวดวิชาชีพ

วิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผา อยู่ในหมวดวิชาชีพ

รายละเอียดและเนื้อหาวิชา

อก. ๓๘๒ ออกแบบเครื่องปั้นดินเผา

๑.๓.๒

เริ่มเรียนตั้งแต่ ชั้นปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

ภาคทฤษฎี - คุณสมบัติของดินชนิดต่าง ๆ วิธีทดลองเนื้อดิน ปั้น สำหรับงาน
เครื่องปั้นดินเผา การวิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผา
ตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน

ภาคปฏิบัติ - ฝึกเตรียมดินและการขึ้นรูปโดยวิธีต่าง ๆ การทำแบบพิมพ์พลาสติก
(งานฝึกอย่างน้อย ๑๐ ชิ้น)

การสอนและอุปกรณ์การสอน (ปวช.)

การสอน - การสอนแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการเรียนการสอน คือ

ภาคทฤษฎี - มีการบรรยายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องปั้นดินเผาเกี่ยวกับเนื้อดินปั้น
() และวิวัฒนาการของเครื่องปั้นสมัยต่าง ๆ และการขึ้นรูป
แบบต่าง ๆ และการออกแบบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

- นักศึกษาแลกเปลี่ยน การถาม - ทอบความเข้าใจ

ภาคปฏิบัติ - ให้ผู้เรียนฝึกเตรียมเนื้อดินโดยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และ
ฝึกการปฏิบัติการขึ้นรูปแบบต่าง ๆ เช่น

๑. การขึ้นรูปวิธีใช้มือกดหรือบีบเป็นรูป ()
๒. การขึ้นรูปวิธีนำชิ้นส่วนมาต่อเป็นรูปใหม่ ()
๓. การขึ้นรูปวิธีใช้แผ่นเนื้อดิน ()

๔. การขึ้นรูปวิธีปักคินบนแป้นหมุน ()
๕. การขึ้นรูปโดยใช้แป้นหมุน ()

สรุปผลการสอนแยกเป็น

- โดยบรรยาย
- การถาม - ตอบ
- การออกแบบโดยให้
- การสาธิตปฏิบัติงาน
- ให้ปฏิบัติงานจริงตามแบบ

หลักการวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตรออกแบบผลิตภัณฑ์ (ปวช.)

ในหลักสูตรแผนกวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ ในระดับวิชาชีพ (ปวช.) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจนว่า

๑. เพื่อให้มีความรู้, ทักษะ เป็นพื้นฐานทางศิลปหัตถกรรมเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตหรือศึกษาเพิ่มเติม มีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. เพื่อให้เห็นคุณค่าและธำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปหัตถกรรมอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
๓. เพื่อให้มีเจตนาคติที่ค้ำชูศิลปหัตถกรรม มีความริเริ่มสร้างสรรค์และรับผิดชอบสังคมส่วนรวม รู้จักค่าและทรัพยากรธรรมชาติ

จากความมุ่งหมายข้างต้นเราสามารถที่จะวิเคราะห์ที่ความมุ่งหมายตามลำดับหัวข้อดังนี้

๑) มุ่งหมายให้นักศึกษาได้เรียนได้ฝึกหัดภาคปฏิบัติขั้นพื้นฐานโดยทั่ว ๆ ไร่ ของการ ออกแบบเครื่องปั้นดินเผาจนนักเรียนนักศึกษาสามารถที่จะนำเอาความรู้ประสบการณ์ ที่ได้ประกอบ อาชีพในขั้นต้น แบบง่าย ๆ ได้ เมื่อเรียนจบออกไปแล้วโดยเฉพาะงานออกแบบเครื่องปั้นดินเผา ที่สามารถทำเป็นอุตสาหกรรมขนาดครอบครัวได้ หรือจะนำเอาความรู้ที่ได้เป็นพื้นฐานในการศึกษา เพิ่มเติม ศึกษาให้สูงขึ้นไปอีกในชั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่านี้ เพื่อเป็นการย่ำระคับพัฒนาตนเอง ขึ้นไปอีก เตรียมเข้าสู่การอุตสาหกรรมขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ก่อไป นอกจากนี้ในความ มุ่งหมายของหลักสูตรนี้ยังให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงาน ออกแบบเครื่องปั้นดินเผาและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแบบใหม่ ๆ อีกด้วย

๒) มุ่งหมายให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าของงานหัตถกรรมไทยซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมของ ท้องถิ่นไทย ๆ ที่ล้ำค่าได้สำนึกถึงความเป็นคนไทยที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานเพื่อความเป็นชาติ นิยม รักความเป็นคนไทย จะโคช่วยกันดำรงรักษามรดกทางศิลปหัตถกรรมที่บรรพบุรุษทิ้งไว้ให้ เป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติอย่างภาคภูมิใจ

๓) มุ่งหมายให้นักศึกษาได้มีทัศนคติที่ดีต่อศิลปหัตถกรรม ซึ่งนับวันจะถูกทอดทิ้งหายไป จากความเป็นคนไทย เนื่องจากเด็กไทยวัยรุ่นในปัจจุบัน นิยมชอบสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งมาจาก นอกประเทศ เห็นว่าเป็นสินค้าที่ดี มีรสนิยมน่าใช้ โอ้อวดซึ่งกันและกัน เป็นที่โก้เก๋ทันสมัยตา ทัศนคติที่ไม่ดีต่องานศิลปหัตถกรรมของไทยที่เห็นว่า ไม่ทันสมัย ไม่มีรสนิยม ทัศนคติที่ไม่ดีเหล่านี้ จะโคหมดไป

เมื่อนักศึกษารักและหันมาเอาใจใส่ศิลปหัตถกรรมกรรมของคนไทยแล้วก็จะมีความคิด สร้างสรรให้งานศิลปของไทยคืบขึ้น มีคุณค่าต่อสังคมไทย รู้จักคุณค่าของสังคมไทย รู้จักคุณค่าของ การนำเอาทรัพยากรมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด

จากการวิเคราะห์ความมุ่งหมายตามหัวข้อทั้ง ๓ นั้น พอจะสรุปหลักสูตรแผนกวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์ในระดับวิชาชีพ (ปวช.) ได้ดังนี้ เพื่อป้องกันการใช้ความรู้เกี่ยวกับงาน

ออกแบบเครื่องปั้นดินเผาขั้นพื้นฐาน และประสบการณ์ในการฝึกภาคปฏิบัติจนสามารถที่จะนำเอา ความรู้และประสบการณ์ที่ได้ออกไปประกอบอาชีพ หรือดำเนินชีวิตในสังคมได้ รวมทั้งมีความรู้ทาง คำนวณวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ในวันจะก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งยังให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าของ ศิลปหัตถกรรมไทย รู้จักหวงแหนรักษาไว้ ให้เป็นสมบัติของลูกหลานสืบไป และมีทัศนคติที่ดีต่อ งานศิลปหัตถกรรมของไทย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

การวิเคราะห์รายละเอียด เวลา และเนื้อหาวิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผา อภ. ๓๔๒

การวิเคราะห์เวลาเรียน

ออกแบบผลิตภัณฑ์ ๓๔๒ ออกแบบเครื่องปั้นดินเผา
 ทฤษฎีที่ ๑ ปฏิบัติ ๓ จำนวนหน่วยกิต
 เวลาในการมาเรียน ๕ คาบ เวลาต่อ ๑ สัปดาห์ เท่ากับ ๔ ชั่วโมง
 จะเห็นได้ว่าการจัดสอนนั้นแบ่งเวลาใน (๑ คาบ และ ๕๐ นาที) การสอนออกเป็น
 ๔ ส่วน ถ้าเทียบเป็นร้อยละ จะได้ดังนี้

ภาคทฤษฎี ๑ ๐ ๔ = ๒๕ % เท่ากับเวลาในการเรียนการสอน ๑ ชั่วโมง
 ก่อด้วยคาบ

ภาคปฏิบัติ ๓ ๐ ๔ = ๗๕ % เท่ากับเวลาในการเรียนการสอน ๓ ชั่วโมง
 ก่อ ด้วยคาบ

รวม = ๑๐๐ %

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชาออกแบบเครื่องปั้นดินเผาในชั้นนี้เน้นการปฏิบัติเป็นหลักคือใช้ เวลาในการปฏิบัติงานถึง ๓ ชั่วโมง ปฏิบัติในเวลาที่ยี่เรียนทั้งหมด ๔ ชั่วโมง โดยมีการเรียน ทางทฤษฎีเพียง ๑ ชั่วโมง

ใน ๑ ภาคการศึกษา จำนวนสัปดาห์ที่เรียนรวม ๑๖ สัปดาห์ (ไม่นับวันหยุดอื่น ๆ)
 เพราะฉะนั้น จำนวนชั่วโมงรวมที่องเรียน

ภาคทฤษฎี	เท่ากับ	๑๖ ชั่วโมง/ภาค
ภาคปฏิบัติ	เท่ากับ	๔๘ ชั่วโมง/ภาค
รวม	เท่ากับ	๖๔ ชั่วโมง

การวิเคราะห์เนื้อหา

- ภาคทฤษฎี - คุณสมบัติของคินชนิดต่าง ๆ
 ในหัวข้อนี้ภาคทฤษฎีสอนให้ทราบคุณสมบัติของคินชนิดต่าง ๆ ในหัวข้อนี้
 เช่น คินขาว คินดำ คินเหลือง เป็นต้น ศึกษาถึงสูตรคินชนิดต่าง ๆ
 ที่นำมาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ที่นิยมใช้กันอยู่ใน
 ปัจจุบัน ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของคินเมื่อใช้ผสมกับวัตถุดิบ
 ชนิดอื่น ๆ
- การวิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาตั้งแต่โบราณถึงปัจจุบัน เป็นการ
 ศึกษาประวัติความเป็นมาของเครื่องปั้นดินเผา การวิวัฒนาการตั้งแต่
 แรกเริ่มในยุคสมัยมนุษย์โบราณมาถึงยุคของ บาบิโลน อียิปต์ จีน และ
 วิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาในประเทศไทย
- ภาคปฏิบัติ - ฝึกเตรียมดินและการขึ้นรูปโดยวิธีต่าง ๆ เป็นการฝึกขึ้นรูปโดยวิธีต่าง ๆ
 ดังต่อไปนี้
- ๑) ขึ้นรูปวิธีใช้มือกดหรือบีบให้เป็นรูป () โดย
 นำเอาดินที่เตรียมไว้ เป็นก้อนมาชุกปากกดออกให้เหลือเป็นรูปผลิตภัณฑ์
 ที่ต้องการ

- ๒) ขึ้นรูปวิธีนำชิ้นส่วนมาต่อเป็นรูปใหม่ ()
วิธีนี้จะทำการปั้นเป็นรูปชิ้นส่วนต่าง ๆ ก่อน แล้วจึงนำมาประกบกันเข้าเป็นรูปร่างผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ
- ๓) การขึ้นรูปวิธีใช้แผ่นเนื้อดิน () การขึ้นรูปวิธีนี้
โดยวิธีการรีดดินให้เป็นแผ่นบาง ๆ จากนั้นก็นำมาซกดหรือม้วนให้เป็นรูปร่าง หรืออัดเป็นแผ่น ๆ มาประกบกันขึ้นเป็นรูปร่างจากนั้นก็บีบหรือรีดให้เป็นเนื้อเดียวกัน
- ๔) การขึ้นรูปวิธีบีบดินบนแป้นหมุน () วิธีนี้จะรีดดิน
เป็นเส้นกลมหรือเส้นเหลี่ยม แล้วนำมาบด ขึ้นรูปบนแป้นหมุน ขณะทำการบดขึ้นรูปก็จะทำการตกแต่งผิวงาน ไปด้วย
- ๕) การขึ้นรูปโดยใช้แป้นหมุน () การขึ้นรูปแบบนี้จะกดก้อนดินให้ติดแน่นกับฐานไม้อัดกว้างประมาณ ๒๐ ซม. ๒๐ ซม. จากการทำนี้ก็นำแผ่นไม้อัดมากดให้ติดแน่นบน แป้นหมุนโดยใช้ดินเป็นตัวยึด แป้นหมุนจะหมุนช้า หรือเร็วก็ได้โดยการปรับสปีดความเร็วของมอเตอร์ หรือแป้นหมุนที่โซ่แรงคนขับเคลื่อน (เท้า) ก็ขึ้นอยู่กับกำลังออกแรงหมุนของตัวเอง

๒.๒. การวิเคราะห์การสอน และอุปกรณ์การสอน (ปวช.)

การสอน - การสอนแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการเรียน (๑๖ สัปดาห์) จำนวนชั่วโมง

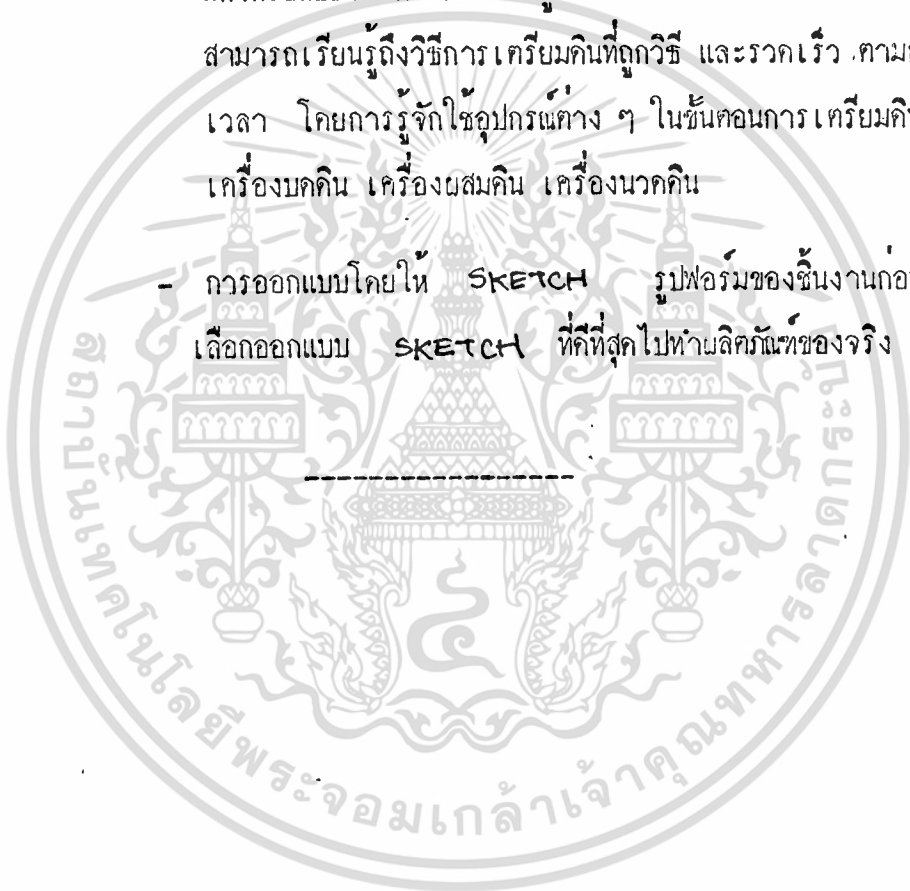
ภาคทฤษฎี - ใช้การบรรยายเนื้อหาวิชา ประกอบการเรียนบนกระดานดำ การพิมพ์ซีดีแจก เนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อดินปั้น วิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีการสอนที่สะดวกที่สุด โดยเฉพาะผู้สอนใช้เวลาอันน้อยที่สุด แต่อาจจะมีผลเสียต่อนักศึกษาที่ไม่ช่วยให้เกิดการกระตือรือร้นที่จะเรียนเท่าที่ควร

กิจกรรมการเรียนการสอน

นักศึกษาเลขเซอร์ จากการบรรยายและทัก - ถาม ข้อสงสัยต่าง ๆ เป็นวิธีการที่สามารถอธิบายตอบข้อซักถามให้เข้าใจได้ดีพอสมควรและเหมาะสมกับเวลาด้วย

ภาคปฏิบัติ - ให้นักศึกษาฝึกเตรียมดินโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น วิธีการเตรียมดินแบบแห้งหรือแบบเปียก การผสมสูตรดินการบดดิน การนวดดิน นักศึกษาสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการเตรียมดินที่ถูกต้องวิธี และรวดเร็ว ตามกำหนดเวลา โดยการรู้จักใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในขั้นตอนการเตรียมดิน เช่น เครื่องบดดิน เครื่องผสมดิน เครื่องนวดดิน

- การออกแบบโดยให้ SKETCH รูปฟอร์มของชิ้นงานก่อนแล้ว
- เลือกออกแบบ SKETCH ที่ดีที่สุดไปทำผลิตภัณฑ์ของจริง

๐๑๓๓๔๐ ๐๐๐๐๓๐

บทที่ ๓

การรวบรวมและศึกษาข้อมูล

๓.๑.๑ การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาก. การนำดินจากแหล่งวัตถุดิบ

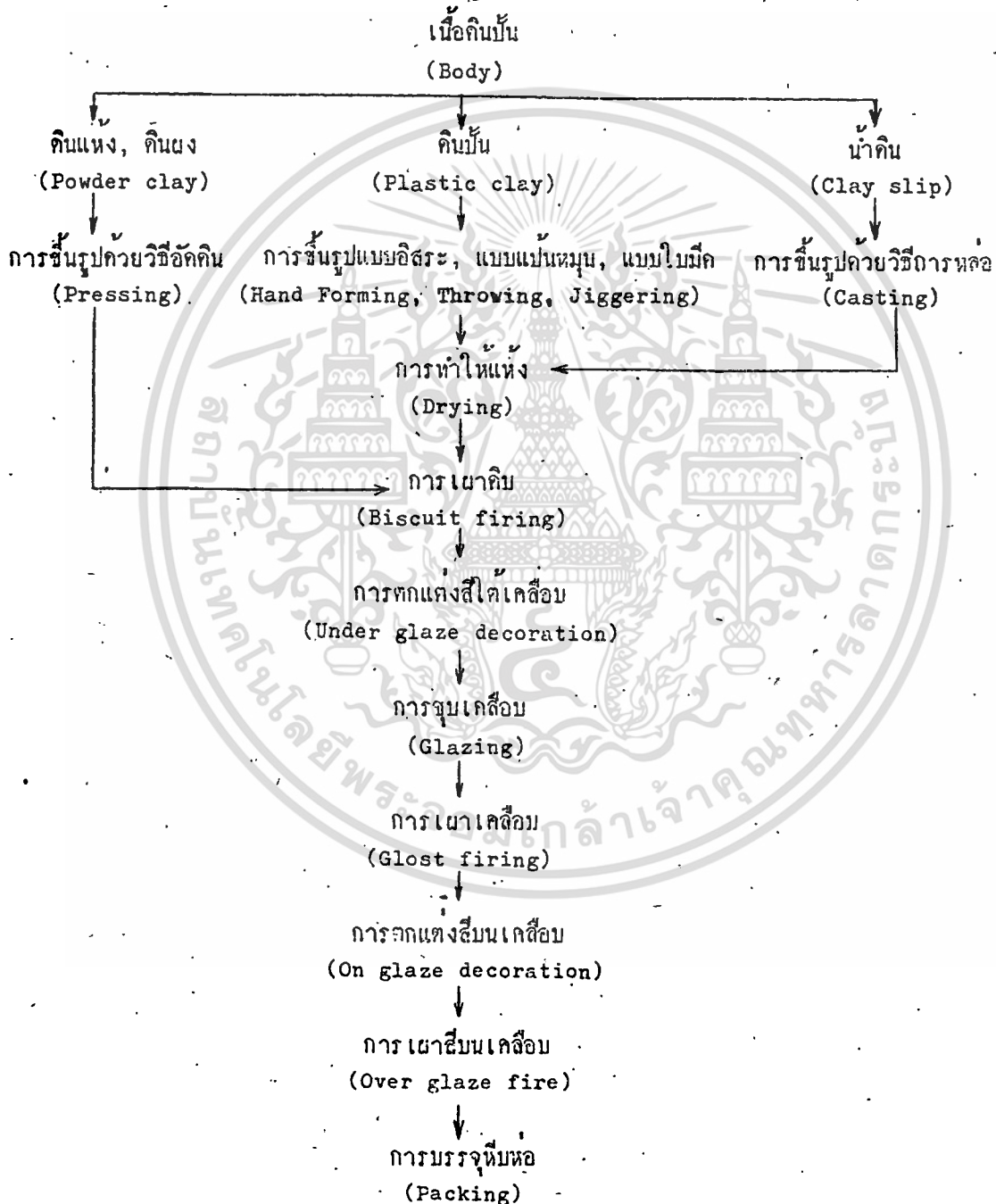
วัตถุดิบ ได้จากการสกัดมาจากภูเขาและขุดมาจากแหล่งดินหรือที่เรียกว่าเหมืองดิน ส่วนมากเป็นก้อนใหญ่และมีสิ่งอื่น ๆ เจือปนอยู่มากมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมวัตถุดิบให้เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้ต่อไปได้ ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปตามลำดับ

สำหรับการขนส่งวัตถุดิบจากแหล่งวัตถุดิบมายังสถานศึกษาก็โดยการขนส่งทางรถยนต์ หรือทางรถไฟ โดยการบรรจุลงในกระสอบเป็นกระสอบ ๆ หรือ บรรจุเต็มกะบะรถแล้วนำมาอยู่ที่เก็บของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ๆ ในกรณีที่ดินมีขนาดก้อนใหญ่มากก็จะทำการทุบให้เป็นก้อนเล็กเสียก่อนเพื่อสะดวกในการขนส่ง หรือในอีกลักษณะหนึ่ง สถานศึกษาจะซื้อดินจากโรงงานผลิตดินที่บดละเอียดพอประมาณ ซึ่งราคาก็อาจจะแพงกว่าดินที่ยังไม่ได้อบ ซึ่งดินที่บดมาแล้วก็สามารถที่จะนำมาร้อนหรือหมักได้เลย

ข. การเตรียมดิน

การเตรียมดินเป็นขั้นตอนที่สำคัญมา ขั้นตอนหนึ่งในงานออกแบบเครื่องปั้นดินเผา เพราะการที่จะได้ผลิตภัณฑ์ที่สำเร็จออกมาเรียบร้อยแล้วมีคุณภาพดี ลดการสูญเสียขณะทำการผลิตตามขั้นตอนการผลิตให้เสียหายน้อยที่สุด ก็มาจากการผ่านขั้นตอนการเตรียมดินอย่างดีมาแล้วนั่นเอง

แผนภูมิแสดงกระบวนการทำผลิตภัณฑ์ดินเผา
 (Flow chart for manufacture of Earthenware)

การเตรียมดินมีวิธีการอยู่ ๒ วิธีคือ

๑. การเตรียมดินแบบเปียก

การเตรียมดินด้วยวิธีนี้อาศัยน้ำเป็นตัวช่วยสำคัญซึ่งมีขั้นตอนในการเตรียมตามลำดับดังนี้

การซังดินและส่วนผสมอื่นตามสูตรที่กำหนด

ในการผลิตดินออกแบบเครื่องปั้นดินเผาที่ต้องการคุณภาพที่ดี มีการเสียน้ำน้อยที่สุดนั้น สูตรดินเป็นส่วนประกอบสำคัญในงานชิ้นแรกเพราะผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผามีหลายประเภท ซึ่งก็มีส่วนผสมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ในการนำเอาวัตถุดิบซึ่งเข้ามาเป็นส่วนผสมในเนื้อดินก็เพื่อที่จะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึงวัตถุดิบและคุณสมบัติของวัตถุดิบชนิดอื่น ๆ ในหัวข้อต่อไป

การบดดินในเครื่องบดดินรวม

เป็นการนำเอาวัตถุดิบต่าง ๆ ที่ซึ่งในอัตราส่วนผสมที่ต้องการแล้วซึ่งอาจจะเป็นก้อนหรือเป็นผงหยาบ นำมาบดให้ละเอียดพอใช้ได้ในเครื่องบดเพื่อช่วยในการแตกตัวของเนื้อดินเร็วขึ้นในการหมักแช่น้ำ

การหมักและการล้างดิน

นำเอาดินที่บดแล้วมาแช่ในถังหมักดินซึ่งใส่น้ำไว้เต็ม ดินจะแตกตัวละลายไปกับน้ำ ดินที่ซุกจากเหมืองจะมีสารประกอบ เช่น ซฟิรต์ () เป็นต้น นอกจากนี้ อาจมีอินทรีย์สาร ทราย กรวด และหิน

การแยก ทราย หิน ออกจากเนื้อดินทำได้โดยการล้าง การล้างดินง่าย ๆ ทั่วไคดังนี้คือ มีถังสำหรับใส่ดินที่สำหรับกวนผสมดินกับน้ำในอัตราส่วนประมาณ ๑ ต่อ ๔

กวนจนมีลักษณะเป็นน้ำคิน พวกหิน กรวด ทราย จะตกอยู่ที่ก้นถัง สำหรับของเบาจะลอยไปกับน้ำคิน เช่น พวกรากไม้ ซึ่งแยกออกจากค้ำคินโดยการกรอง

สิ่งที่ต้องระวังสำหรับการล้างคิน คือ อัตราความเร็วที่น้ำคินไหลจากกึ่งกลางไปผ่านตะแกรงถ้าหากไหลช้าจนเกินไป คินในน้ำจะจับตัวนอนกันทำให้เสียปริมาณของคิน ถ้าปล่อยให้ไหลเร็ว น้ำคินก็จะพากกรวด ทราย ที่มีขนาดเล็ก ๆ ติดมาด้วยทำให้คินที่ล้างแล้วมีทรายปนอยู่มาก ในอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ การล้างคินจะต้องทำอย่างเร็วและให้เสียเนื้อคินน้อย วิธีที่จะช่วยให้คินลอยตัวอยู่นาน ควรใส่สารที่เรียกว่า สาร Deflocculating Agent เช่น Soda glass (โซเดียม ซิลิเกต) ใช้ ๐.๑ - ๐.๕ กรัม ในคิน ๑๐๐ กรัม

น้ำคินที่ผ่านตะแกรงแล้วปล่อยให้ไหลช้าลงเพื่อให้คินตกตะกอนนอนกันแต่เนื่องจากได้ใส่สาร Deflocculating agent ทำให้สารลอยตัวได้ คินจะไม่ยอมตกตะกอนจับตัวลงง่าย ๆ จึงจำเป็นต้องใส่สารอีกชนิดหนึ่งเพื่อทำให้คินจับตัวนอนกันในเวลาเร็วขึ้น สารนั้นเรียกว่า Flocculating agent ได้แก่ มักเนเซียม คลอไรด์ ๑-๒ % หรือ อลูมิเนียม ซัลเฟต ๑.๕ %

การเกรอะคินให้แห้ง

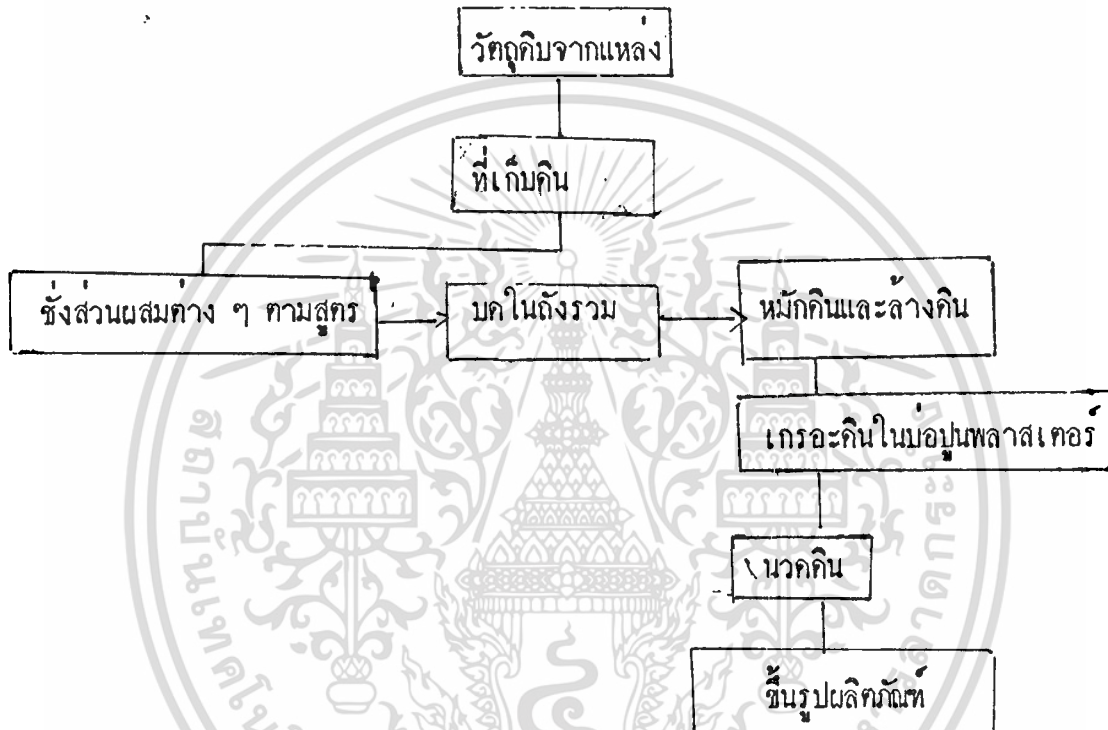
หลังจากคินผ่านการล้างมาเรียบร้อยแล้วก็จะนำคินที่ได้มาเกรอะในบ่อเกรอะปูนพราสเตอร์ เพื่อให้แห้งโดยที่ปูนพราสเตอร์จะเป็นตัวดูดซับน้ำออกจากเนื้อคินที่หมัก ๆ เพื่อนำไปเข้าเครื่องนวด

การนวดคิน

นำเนื้อคินที่ได้จากการเกรอะมานวดเพื่อให้คินมีความเหนียว โมเลกุลของเนื้อคินจับตัวกันแน่น ทำให้สามารถขึ้นรูปได้ดี โดยเฉพาะการขึ้นรูปด้วยมือ แป้นหมุนจิกเกอร์ แต่

สำหรับการขึ้นรูปแบบสลิป () นั้นสามารถนำคืนที่ผ่านการล้างการกรอง การ
 ผสมแล้วสามารถนำมาใช้ได้เสียโดยไม่ต้องผ่านการกรอง และการนวด

ตารางที่ ๑ แสดงขั้นตอนการเตรียมดินแบบเปียก

๒. การเตรียมดินแบบแห้ง

การเตรียมดินแบบนี้แตกต่างกับแบบเปียกตรงที่ไม่จำเป็นต้องใช้น้ำช่วยในการ
 แยกตัวของเนื้อดิน เป็นวิธีการที่ง่ายกว่าและให้ประสิทธิภาพของเนื้อดินที่ได้จะไม่สูงเท่ากับแบบ
 เปียกก็ตามแต่ก็สามารถนำมาใช้ได้กับการเตรียมเนื้อดินปั้นสำหรับระดับ ปวช. เพราะเป็นการ
 ฝึกหัดขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เบื้องต้นเท่านั้น ยังไม่ได้ศึกษาถึงกรรมวิธีการขั้นสูงต่อไป การเตรียมดิน
 แบบแห้งนี้มีขั้นตอนการทำที่บางอย่างจะซ้ำกับการเตรียมดินแบบเปียก ในบางขั้นตอน

ขั้นตอนในการเตรียมดินแบบแห้งมีดังนี้

การบดดินและส่วนผสม

การบดดินและส่วนผสมต่าง ๆ ให้ละเอียดในเครื่องบดโดยเฉพาะดิน ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญ ส่วนวัตถุดิบชนิดอื่น เช่น แคลเซียม หินปูน ควอซซ์ หินฟิม้า ฯลฯ

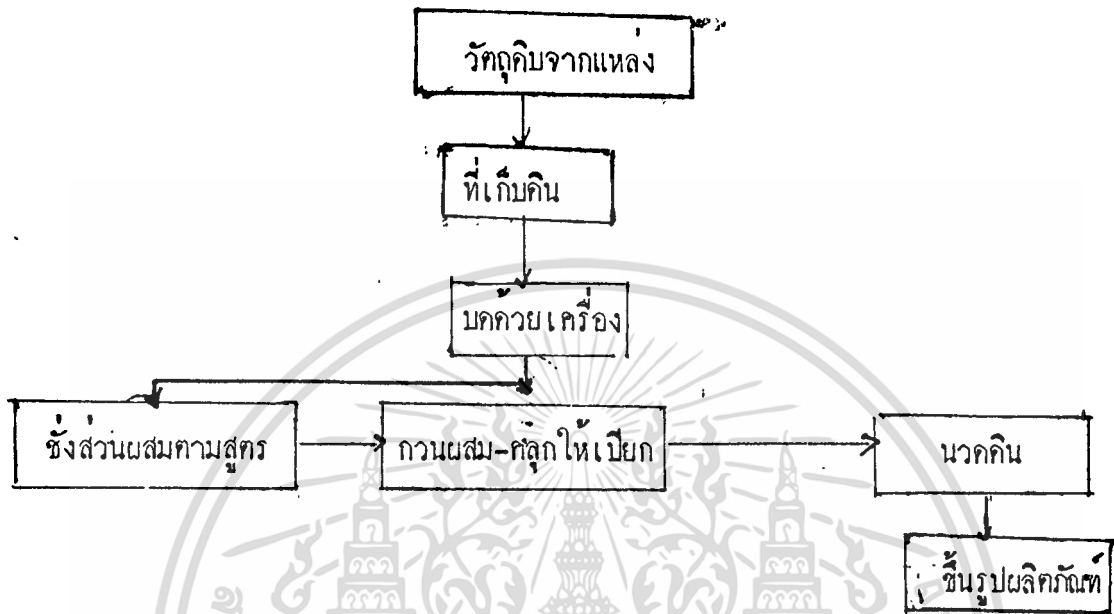
การชั่งส่วนผสมต่าง ๆ ตามสูตรดิน

การชั่งส่วนผสมต่าง ๆ ตามสูตรที่กำหนดไว้ในอัตราส่วนที่ถูกต้องก็จะทำให้ได้เนื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง เสียหายน้อย สะดวกต่อการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เมื่อซึ่งได้ตามสูตรแล้วก็นำเอามาผสมคลุกเคล้าเข้าด้วยกัน จากนั้นก็นำไปผสมกับน้ำเพื่อให้ดินมีความชื้นและโมเลกุลของน้ำอินและส่วนผสมสามารถเกาะตัวกันแน่นเป็นเนื้อเดียวกัน

การนวดดิน

การที่จะช่วยให้เนื้อดินกับส่วนผสมต่าง ๆ คลุกเคล้ากันได้ดีนั้น โมเลกุลสามารถอึดตัวเข้าด้วยกันอย่างแน่นหนาที่มีความเหนียวจนสามารถนำไปขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ง่าย โดยเฉพาะการขึ้นรูปแบบค้ำยมี อ แป้งหมุน และ จี๊กเกอร์ จะต้องมีการสวดดินเสียก่อน ซึ่งมีเครื่องนวดดินอยู่แล้ว

ตารางที่ ๓.๒ แสดงการเตรียมดินแบบแห้ง

ค. การขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ มี ๕ วิธี

๑. การขึ้นรูปด้วยวิธีอัดดิน (PRESSING)
๒. การขึ้นรูปแบบอิสระ (HAND FORMING)
๓. การขึ้นรูปแบบปั้นหมุน (THROWING)
๔. การขึ้นรูปแบบโยม็อค (JIGGERING)
๕. การขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อ (CASTING)

ง. การตกแต่งผลิตภัณฑ์หลังจากการขึ้นรูป

เมื่อขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ได้ตามรูปทรงที่ต้องการแล้วจะต้อนนำมาตกแต่ง เขียนลวดลาย เพิ่มส่วนต่าง ๆ ของชิ้นงานที่ซาก เช่น หูหิ้ว ฝาจุก ฯลฯ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สวยงามสมบูรณ์ขึ้น และเป็นการซ่อมแซมส่วนต่าง ๆ ไปด้วย ซึ่งในการตกแต่งลวดลายก็มีอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้แบบเกี่ยวกับการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน

จ. การเผาหิน

การเผาหินเป็นกรรมวิธีที่นำเอาผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นรูปแล้วนำเข้าเตาเผาเพื่อให้เนื้อผลิตภัณฑ์แข็งแรงและไล่ความชื้นออกจากเนื้อผลิตภัณฑ์ ซึ่งการเผาก็มีกรรมวิธีการเผาในเตาเผาที่แตกต่างกันออกไป เช่น เตาเผาหิน เตาเผาน้ำมัน เตาเผาไฟฟ้า เป็นต้น อุณหภูมิในการเผาตั้งแต่ ๓๐๐ องศาเซลเซียส ถึง ๑๒๐๐ องศาเซลเซียส

ผลิตภัณฑ์บางชนิดเมื่อผ่านการเผาหินแล้วก็นำออกมาจำหน่ายได้เลยโดยไม่ต้องนำไปเผาเคลือบอีก เช่น ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านทั่ว ๆ ไป ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เช่น โถงน้ำ คนโท กระดาษคอกไม้ ผลิตภัณฑ์หินเผาควานเกวียน ผลิตภัณฑ์กระเบื้องประดับผนัง เป็นต้น

ฉ. การชุบเคลือบและตกแต่งเคลือบ

นำเอาผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการเผาหินมาชุบเคลือบด้วยสตรน้ำเคลือบที่เตรียมไว้เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ให้ดียิ่งขึ้น เช่น สามารถป้องกันการถูกซึมของน้ำ มีสีสรรสวยงามน่าสนใจ มีประโยชน์ใช้สอยได้อย่างเต็มที่

ในการชุบเคลือบก็มีวิธีการเคลือบอยู่ ๓ วิธี

๑) การจุ่ม

โดยการจุ่มผลิตภัณฑ์ลงในภาชนะที่ใส่น้ำเคลือบไว้จุ่มให้ทั่วแล้วยกขึ้นมาชูก หรือตกแต่งในส่วนที่ไม่ต้องการเคลือบออก

๒) การใช้แปรงทา

ใช้แปรงซ้อออยหรือกั๊กนัจมน้ำเคลือบแล้วทาลงบนผิวผลิตภัณฑ์ให้ทั่วโดยให้มีความหนาของน้ำเคลือบบนผิวผลิตภัณฑ์เท่า ๆ กัน

๓) การใช้น้ำเคลือบ

โดยใช้เครื่องพ่นลงบนผิวผลิตภัณฑ์ให้ทั่ววิธีนี้สามารถได้ชิ้นงานที่เรียบร้อยและความหนาสม่ำเสมอที่สุด

ช. การเผาเคลือบและตกแต่งชิ้นสุดท้าย

การเผาเคลือบและตกแต่งเป็นงานขั้นสุดท้ายในกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ก่อนนำออกจำหน่ายในท้องตลาด การเผาเคลือบโดยการใช้ความร้อนสูง อุณหภูมิ ๘๐๐ องศาเซลเซียส ถึง ๑๕๐๐ องศาเซลเซียส ซึ่งก็ตามเทคนิค ประเภทของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เตาเผาที่ใช้ ก็ใช้ควบคุมอุณหภูมิอย่างคิไม่ให้อุณหภูมิต่ำ หรือว่าสูงจนเกินกำหนดเพราะจะทำให้ผลิตภัณฑ์เคลือบเสียหายได้

เมื่อทำการเผาเคลือบเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงนำมาตกแต่งประกอบและบรรจุในกล่องเพื่อส่งจำหน่ายต่อไป

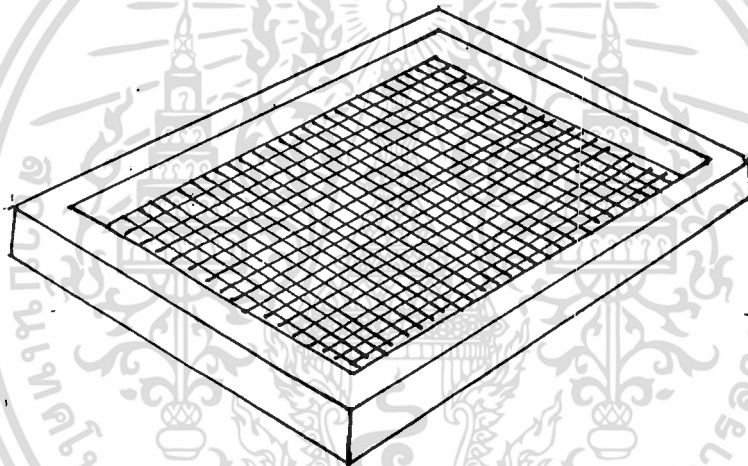
๓.๑.๒ การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการศึกษาค้นคว้าของดินหรือวัสดุอื่นโดยวิธีการธรรมดา ถึงการใช้ระบบกลไกเข้ามาช่วยในระบบอุตสาหกรรม และในห้องปฏิบัติการทดลอง (LAB) ซึ่งอุปกรณ์ศึกษาค้นคว้าใ้ช้อยู่ ซึ่งจะพิจารณาศึกษาได้ดังนี้

ก. ตะแกรงร่อนดินแบบธรรมดา

ตะแกรงร่อนดินแบบนี้เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าแบบง่าย ๆ สามารถทำใช้ขึ้นเองได้

หรือหาซื้อได้ง่าย ราคาถูก ลักษณะของตะแกรงร้อนจะทำด้วยแผ่นตะแกรงลวดหรือแผ่นตะแกรงลวด หรือแผ่นเหล็กเจาะรูนำมาใส่กรอบไม้รอบ ๆ โดยอาจซ้อนตะแกรงชั้นเดียวหรือสองชั้น เพื่อ ความคงทนของตะแกรงไม่ให้มีอาจะในการใช้งานสั้นเกินไป ซึ่งมีใช้ทั่ว ๆ ไป เช่น ในอุตสาหกรรมแบบครบวงจร อุตสาหกรรมพื้นบ้าน การร่อนทรายในงานก่อสร้าง ซึ่งวิธีการใช้งานก็จะ ใช้วิธีการคัดหินทรายใส่ลงบนตะแกรงแล้วก็ใช้มือจับขยับไปมาให้ตะแกรงเคลื่อนไหว หรือตั้งตะแกรง ไว้กับที่แล้วคัดหินทรายลงบนตะแกรงหินที่มีขนาดเล็กก็จะผ่านรูตะแกรง แต่หินที่มีขนาดใหญ่จะไม่ผ่านรูตะแกรงก็จะเหลือเป็นเศษวัสดุที่ไม่ต้องการใช้

รูปที่ ๓.๑ แสดงตะแกรงร่อนหินแบบธรรมดา

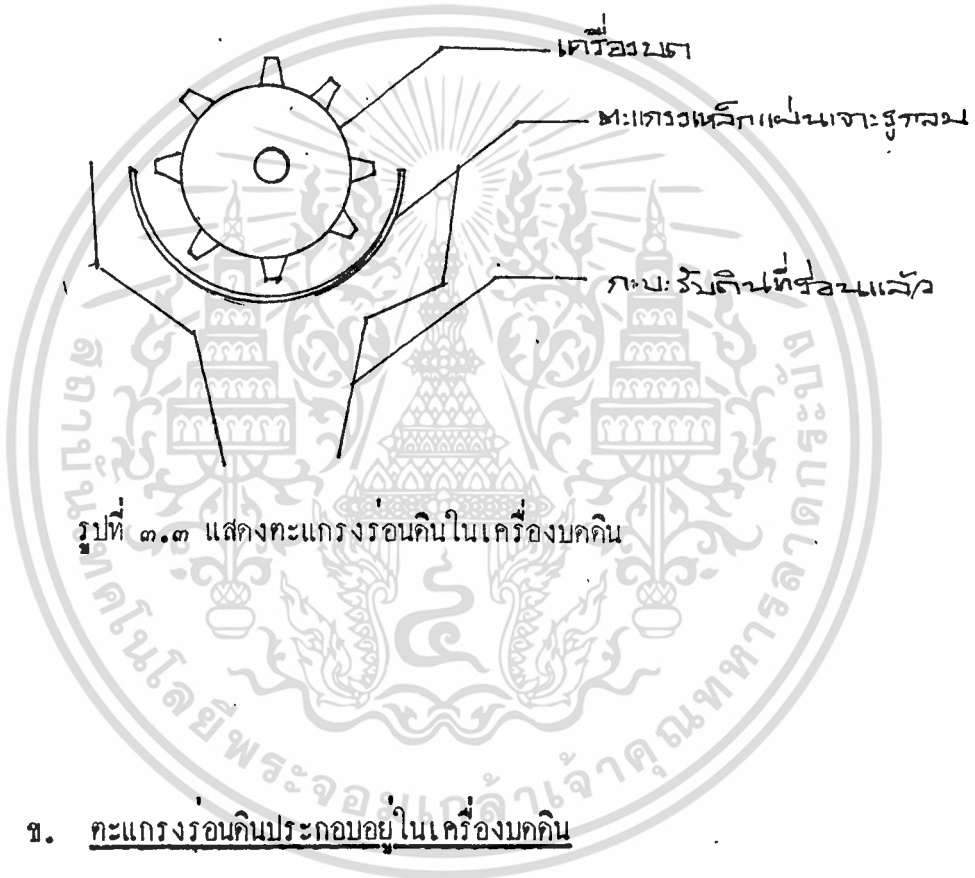
ข้อดี

- ราคาถูก สามารถทำเองได้ง่าย

ข้อเสีย

- ผู้คนหินทรายปลิวฟุ้งกระจายเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ทำความสกปรกต่ออาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ที่อยู่ใกล้เคียง

- ตะแกรงไม่ได้ขนาดมาตรฐานสากล เพราะทำขึ้นมาจากตะแกรงลวดแบบธรรมดา ทำให้คัดขนาดดินตามขนาดของ เม็ดดินที่ต้องการไม่ได้
- ตะแกรงขาดรูดง่าย ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ เช่น ลวดตะแกรงที่มคมมือได้
- ขนาดสัดส่วนไม่สัมพันธ์กับสัดส่วนของผู้ใช้ทำให้การทำงานไม่ถูกสุขลักษณะ เกิดอาการ เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าได้

๓. ตะแกรงร่อนดินประกอบอยู่ในเครื่องบดดิน

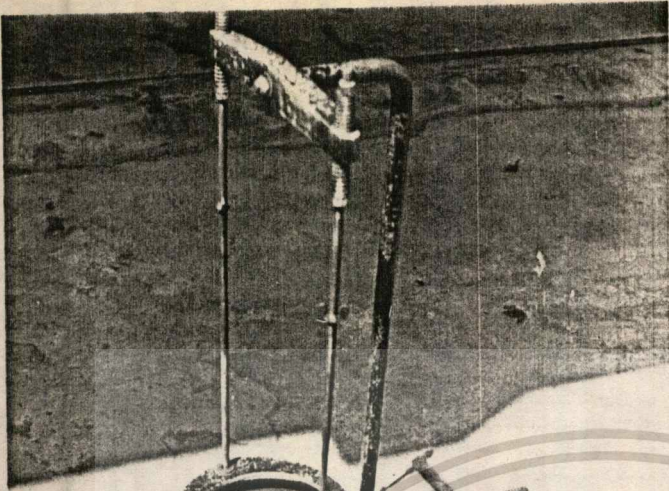
ตะแกรงแบบที่มีใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยทั่ว ๆ ไปลักษณะของตะแกรงจะเป็นแผ่นเหล็กเจาะรูพูนอยู่ภายในเครื่องบดดิน โดยจะมีลูกกลิ้งบดดิน บดไปโดยรอบ () บนแผ่นตะแกรงอนุภาคของดินที่เล็กกว่ารูพูน จะตกลงข้างล่างสามารถนำไปใช้ผสมสุรทินและใช้ไถได้เลยซึ่งจะบดและคัดขนาดเป็นจำนวนมาก ๆ

รูปที่ ๓.๘ ตะแกรงไม้ไผ่ขนาดมาตรฐานสากลไม่สามารถกำหนด
ขนาดเม็คคินออกเป็น *Mesh* ตามที่ต้องการได้

รูปที่ ๒๔ ขนาดสักส่วนไม่สัมพันธ์กับขนาดของผู้ใช้ ความเกณฑ์เฉลี่ยของคนไทย

รูปที่ ๓.๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อค

- สามารถคักขนาดได้ปริมาณมาก ๆ
- สะดวกรวดเร็ว

ข้อเสีย

- ราคาแพง
- บำรุงรักษายาก

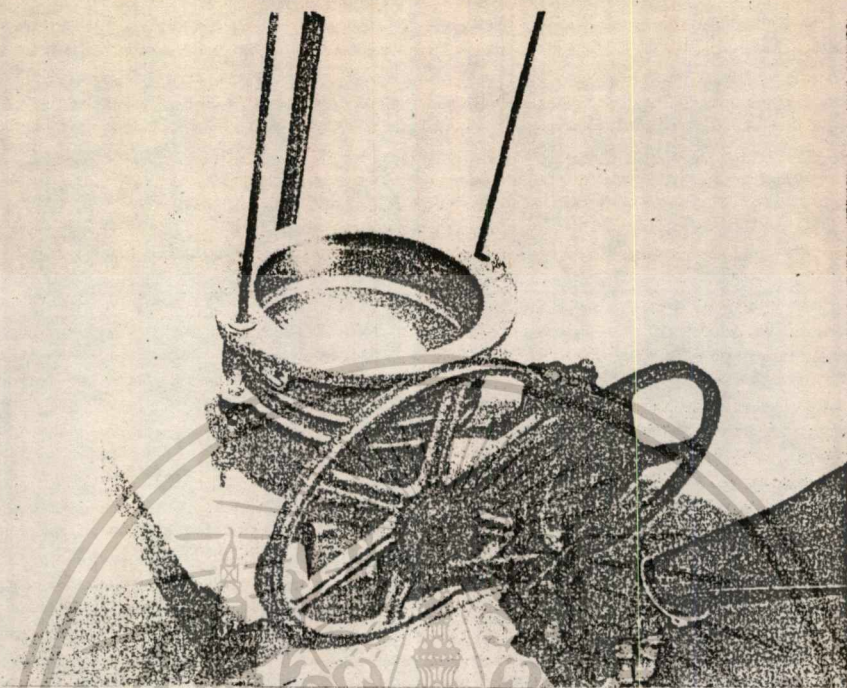
ค. เครื่องร่อนคินระบบการลั่นสะเทือน

เครื่องร่อนคินชนิดนี้จะถูกทำให้ลั่นสะเทือนโดยการใช้ระบบลูกเบี้ยวหรืออำนาจแม่เหล็ก (*Macrotic*) ตะแกรงจะถูกวางอยู่บนโครงเหล็กที่ลั่นได้แน่นอนตะแกรงสามารถถลอกออกจากตัวเครื่องได้ ลูกเบี้ยวแบบเยื้องศูนย์กลางได้เป็น ๓ ชนิด

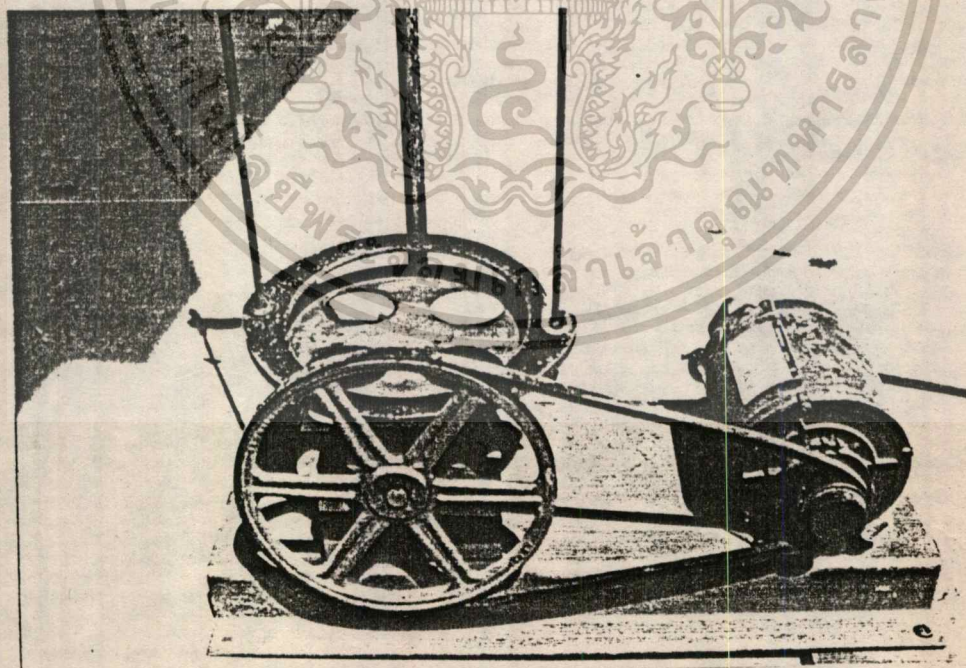
๑) เครื่องร่อนคินลั่นสะเทือนโดยระบบลูกเบี้ยว โดยใช้คนหมุนเพลามีสายพานไปบังคับการหมุนวงล้อไปขยับฐานตะแกรงให้ลั่นโดยระบบลูกเบี้ยว

๒) เครื่องร่อนคินสะเทือนโดยระบบลูกเบี้ยวแต่ขับเคลื่อนแรงของมอเตอร์ส่วนใหญ่จะร่อนวัสดุที่มีขนาดระหว่าง ๕ - ๑๐๐ เมช และความถี่ของการลั่นจะสามารถปรับได้ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๓๒๐๐ ครั้งต่อนาที โดยใช้ความถี่ค่าสำหรับร่อนอย่างหยาบ ความถี่สูงร่อนอย่างละเอียด นิยมใช้การทดสอบหาขนาดเม็คคินในงานโยธาและการทดลองอย่างอื่นตะแกรงที่ใช้กับเครื่องร่อนแบบนี้ใช้ตะแกรงทองเหลืองมาตรฐานของนอก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ นิ้ว

๑ ชุก (๑ ชุกมีตะแกรง)

รูปที่ ๓๑๒ เครื่องร่อนคั้นเส้นสะเทือนทวยลูกเบี้ยวชนิดใช้มือขับเคลื่อน

รูปที่ ๓๑๓ เครื่องร่อนคั้นเส้นสะเทือนทวยลูกเบี้ยว ชนิดใช้มอเตอร์ขับเคลื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓) เครื่องร่อนคินสันสะเทือนโดยแม่เหล็ก (MECHANATIC VIBRATION) เครื่องร่อนคินชนิดนี้มีขนาดเล็กกะทัดรัดไม่ใหญ่โตเพราะส่วนมากใช้ทองเหลือง เพื่อการสอมหาขนาดของเม็กคิน หรือหาขนาดของเม็กคินหรือหาขนาดของสารอื่นที่สามารถนำมาร่อนหาขนาดได้ ระบบการทำงานโดยอาศัยการผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าไปยังสนามแม่เหล็ก เป็นระยะความถี่เป็นครั้ง ๆ ถัดถี่มากก็จะถี่มาก สามารถปรับความถี่ของการสั่นได้ เช่น ถ้าร่อนอย่างหยาบก็จะใช้ความถี่ต่ำ ถ้าร่อนอย่างละเอียดก็จะใช้ความถี่สูง

รูปที่ ๑๑๔ เครื่องร่อนคินสันสะเทือนโดยแม่เหล็ก (Mednatic)

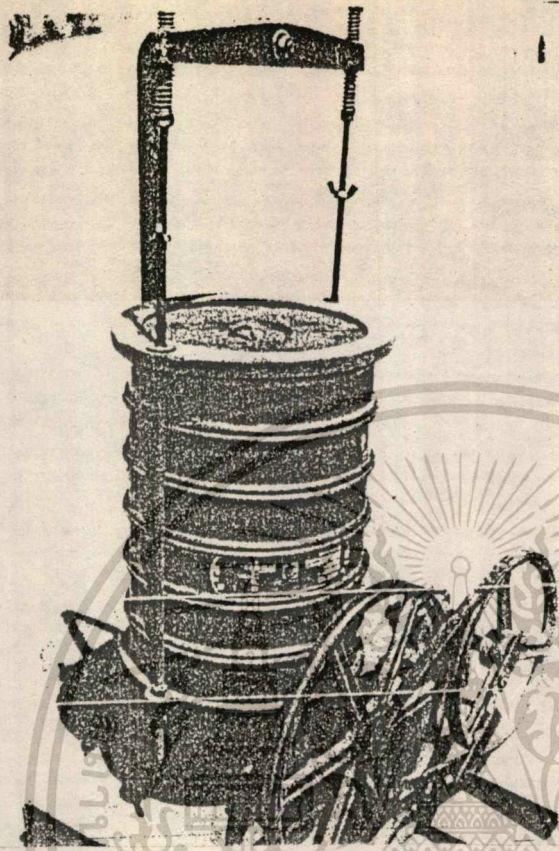
สรุปข้อดี - ข้อเสีย ของเครื่องร่อนกินชนิดสันสะเทือนโดยระบบลูกเบี้ยวทั้งขับเคลื่อนด้วยแรงคน และมอเตอร์ ซึ่งมีลักษณะรูปร่างขนาดสัดส่วนเหมือนกันทุกอย่าง

ข้อดี

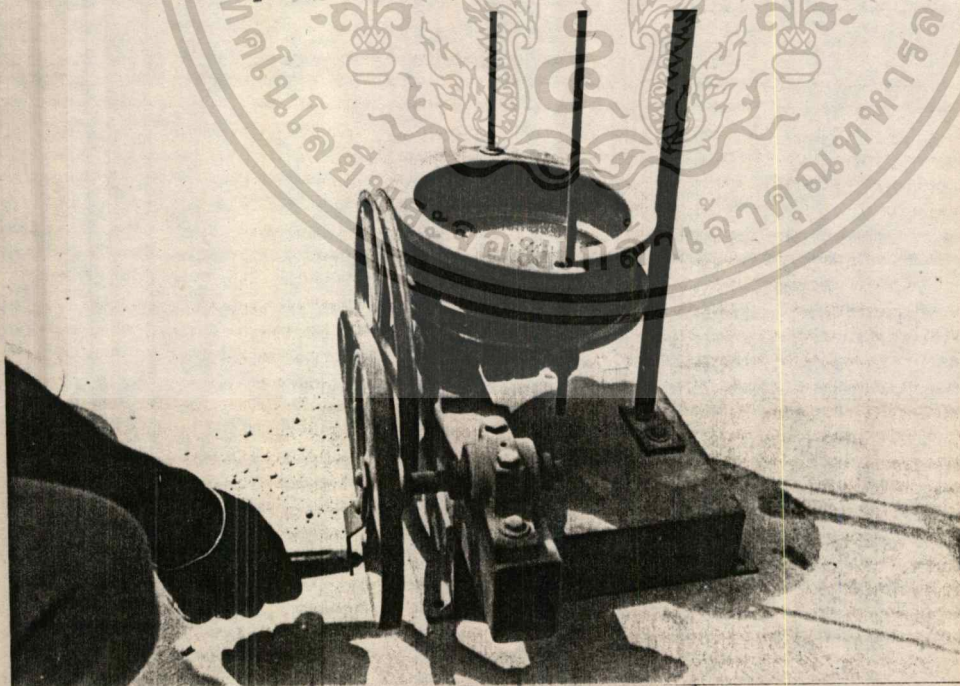
- สามารถหาขนาดของเม็คนินได้ถูกต้องแน่นอน
- ขนาดกระทัดรัด น้ำหนักไม่หนักจนเกินไป

ข้อเสีย

- การใส่และถอดกะแวงร่อนของเครื่องไม่สะดวกเพราะจะต้องขันน็อตและถอดกะแวงออกทีละชั้น ๆ ทำให้ยุ่งยากเสียเวลา
- สามารถร่อนกินได้ในปริมาณน้อย เหมาะสมกับห้องทดลองเท่านั้น
- ขณะเดินเครื่องจะเกิดการสั่น และมีเสียงดังมากเนื่องจากการกระทบกระเทือนของลูกเบี้ยว และยังเป็นสาเหตุให้เกิดการสึกของผิวที่ลูกเบี้ยวสัมผัสอีกด้วย
- ราคาแพง

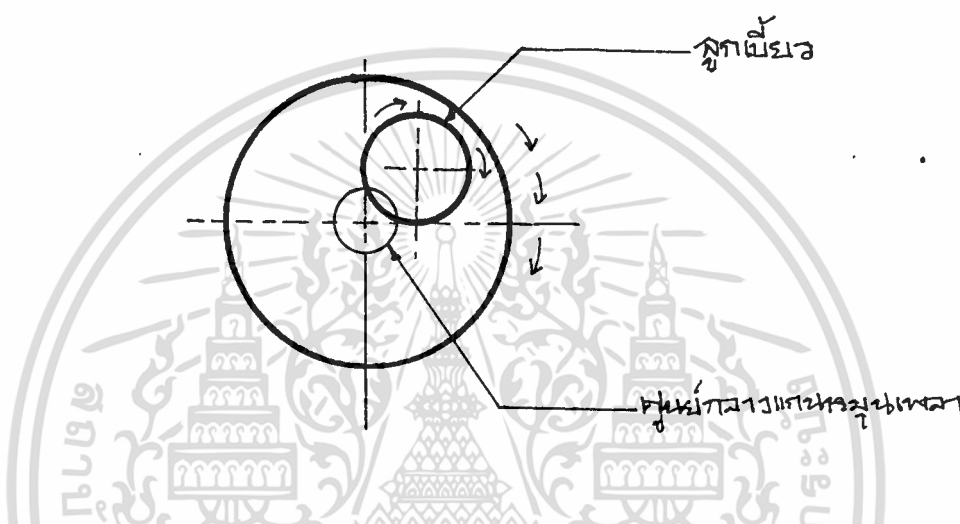
รูปที่ ๑๕ การถก-ใส่ตะแกรง

รูปที่ ๓๕ ลูกเบี้ยวที่ทำให้เกิดการสันสะเทือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกเบี้ยวจะเป็นลักษณะของการเบี่ยงศูนย์กลาง คือจากเส้นผ่าศูนย์กลางของแกนหมุนลูกเบี้ยวที่เป็นตัวขับให้เกิดการสั่นจะอยู่เยื้องจุดศูนย์กลางของแกนหมุนทำให้เกิดการเคลื่อนที่ออกเป็นวงกว้างจึงทำให้เกิดการเคลื่อนที่ไป-มา อย่างสม่ำเสมอ

รูปที่ ๓.๑๗ แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบี้ยวแบบเบี่ยงศูนย์กลาง

เครื่องร่อนคินระบบแม่เหล็ก (Magnetic Vibration) ซึ่งมีใช้ทั่วไปในการปฏิบัติภารกิจทดสอบคุณสมบัติ ขนาดของแม่คิน

ข้อดี

- สะดวก รวดเร็วในการร่อน
- ได้ขนาดแม่คินที่ได้มาตรฐาน
- ขนาดเล็กกะทัดรัดเหมาะสมกับห้องทดลอง

ข้อเสีย

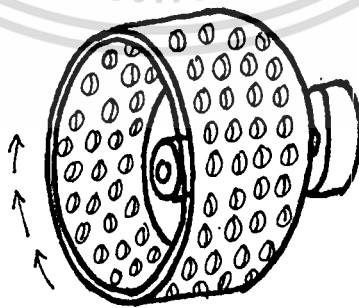
- ขณะเครื่องทำงานจะเกิดการสั่นสะเทือนทั่วเครื่องเลื่อนไปตามการสั่นและมีเสียงดัง
- ร้อนไค้ปริมาณน้อย ไม่สามารถที่จะรับน้ำหนักกินจำนวนมาก ๆ ได้ เพราะถ้าสั้เกินพิกัดเครื่องจะชำรุดเสียหายได้ง่าย
- ซ่อมแซมบำรุงรักษายากควยเป็นอุปกรณทางอิเล็กทรอนิกส์
- เครื่องมีราคาแพง

๔) ตะแกรงเลื่อน

ใช้สำหรับวัตถุที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคจนกระทั่งเล็กประมาณ ๑ นิ้ว เครื่องมือประกอบด้วยแผ่นเหล็กเจาะรูไขแชนหรือวางบนลูกกลิ้งและเคลื่อนไหวโดยโซ่ลูกเบี้ยว แต่ความเร็วช้ามากประมาณ ๓๕-๑๕๐ รอบต่อนาที

๕) ตะแกรงหมุน

ประกอบด้วยตะแกรงเจาะรูนำมาโค้งเป็นรูปทรงหรือรูปกรวยหมุนรอบแกนซึ่งบางครั้งทำหน้าที่เป็นตัวหมุนควย การที่สร้างตะแกรงให้เป็นรูปกรวยก็เพื่ออำนวยความสะดวกในวงแถบแนว

รูปที่ ๓.๑๐๗ ตะแกรงหมุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อก

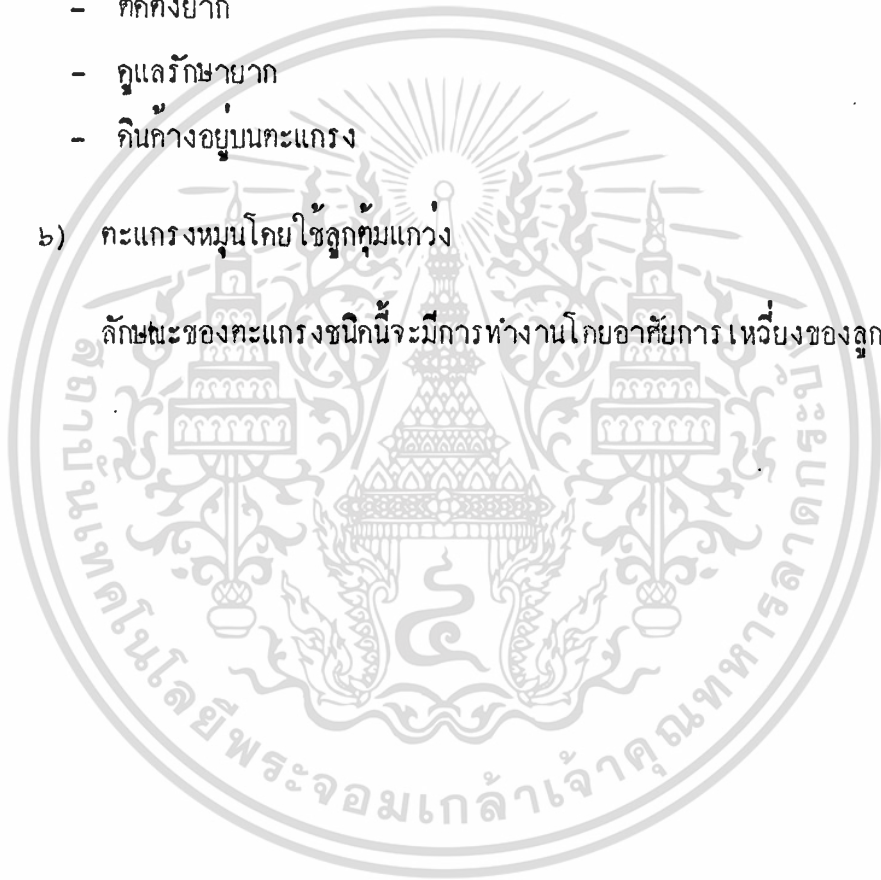
- สามารถร่อนได้ทั่วถึง

ข้อเสี

- ติดทั้งยาก
- ดูแลรักษายาก
- กินค้ำอยู่บนตะแกรง

๒) ตะแกรงหมุนโดยโซ่ลูกตุ้มแกว่ง

ลักษณะของตะแกรงชนิดนี้จะมีการทำงานโดยอาศัยการเหวี่ยงของลูกตุ้ม

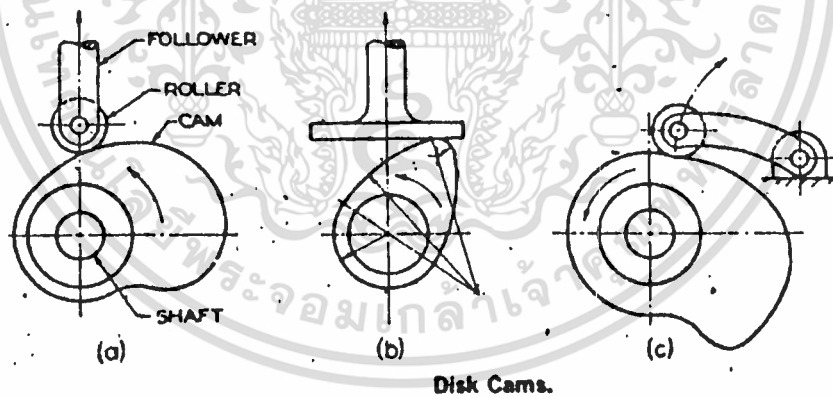
รูปที่ ๓.๑๕ ตะแกรงลูกตุ้ม

๓.๑.๓ การศึกษาเกี่ยวกับระบบการสันสะเทือน

ระบบการสันสะเทือน คือ ระบบที่ใช้ในการกระทำให้เกิดแรงสั่นหรือแรงเคลื่อนไหวไปกลับ สามารถที่จะดึงหรือดูดวัตถุให้เคลื่อนไหวได้ในอัตราที่สม่ำเสมอซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ใน การกระทำให้กะแรงแรงสั่น เพื่อใช้ในการร่อนดินแห้งซึ่งระบบส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการสันหรือการกระตุก มีดังต่อไปนี้

ก. การสันโคจรระบบลูกเบี้ยว (Came)

ลูกเบี้ยวเป็นชิ้นส่วนที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว แบบคงที่และไม่คงที่ใดซึ่งในลักษณะการเคลื่อนที่แบบคังกลาวนี้จะทำได้ยาก ถ้าใช้วิธีการอื่น ๆ ในรูป () แสดงลักษณะพื้นฐานงาน ๆ ของลูกเบี้ยว

รูปที่ ๓.๒๐ แสดงการสันโคจรลูกเบี้ยว

ลูกเบี้ยวแบบแผ่น (Disk Cams)

เมื่อเพลาลูกเบี้ยวมีความเร็วคงที่ พวจานซึ่งมีรูปทรงคงที่อันหนึ่ง ซึ่งเราเรียกว่า ลูกเบี้ยวหมุนไป กระเบื้องซึ่งเรียกว่า Follower กกล้อเล็ก Rollow ลงบนผิวโค้ง (Curves) ของลูกเบี้ยว การหมุนของลูกเบี้ยว การหมุนของลูกเบี้ยว จะทำให้การเคลื่อนไหวของกระเบื้องเป็น Cyclic Motion ไปตามรูปร่างของส่วน โค้งของลูกเบี้ยว Roller จะกดลูกเบี้ยวด้วยน้ำหนักตัวเองหรือด้วยแรงสปริง หน้าที่ สำคัญของช่างเขียนแบบก็คือ จะต้องออกแบบลูกเบี้ยวให้ได้การเคลื่อนไหวของ Follower ตามต้องการ ลักษณะของลูกเบี้ยวที่กับเครื่องยนต์ จะเป็นแบบ (b) รูปทรงที่มีส่วน โค้งทรงกลมซึ่งง่ายต่อการผลิต แบบ (c) เป็นลูกเบี้ยวแบบแผ่น () ซึ่งมี Follower เป็นลูกกลมทาบไปยังแขนคันชัก

ส่วนประกอบของ

๑. ตัว Cam ที่ใช้สัมพันธ์กับเวลาที่ใช้งาน
๒. Follower
๓. การเคลื่อนที่ตามทิศทาง (Motion)

ชนิดของ Cam

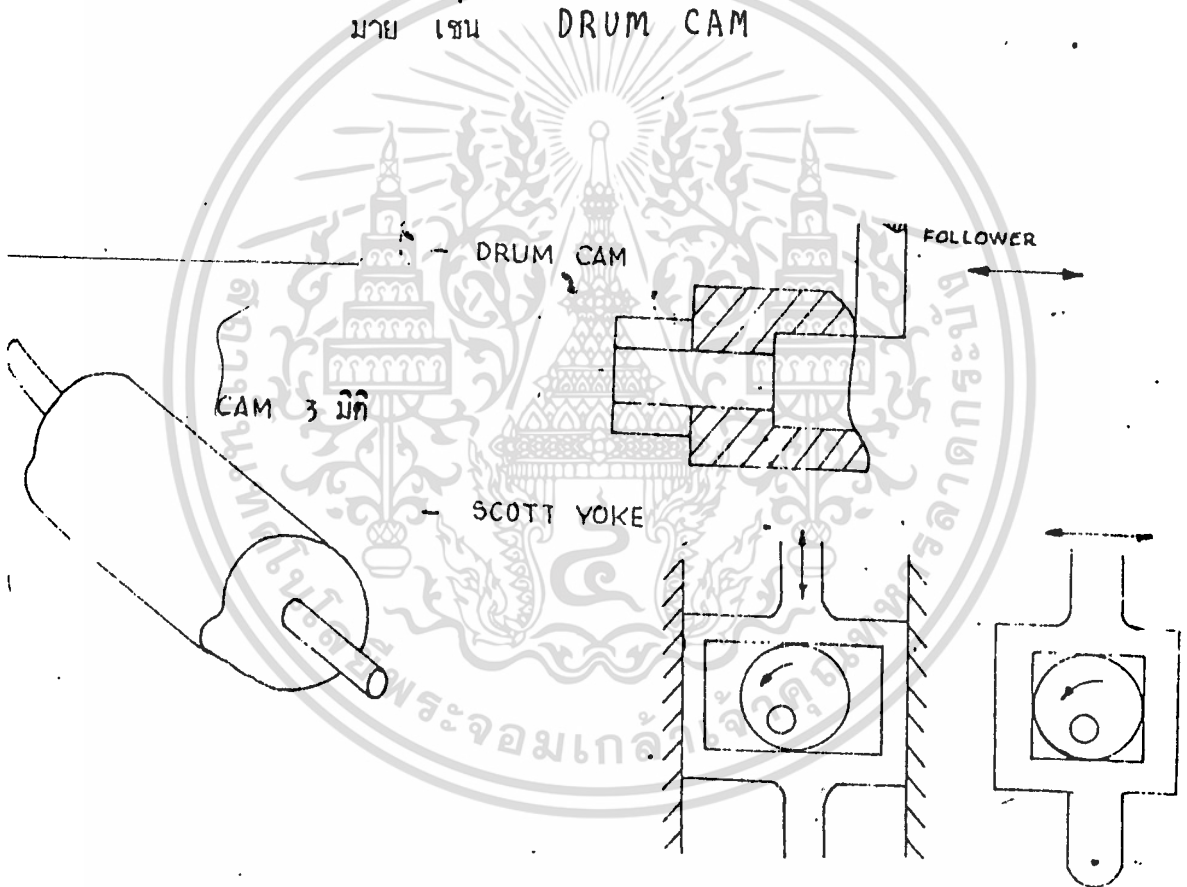
มี ๒ ชนิดใหญ่ ๆ คือ

๑. Roller Cam (Plate Cam) ใช้ผิวหน้าสัมผัส
๒. Cylindrical Cam เป็นทรงกระบอกแล้ว

เคลื่อนที่ตามเส้นรอบวงของ

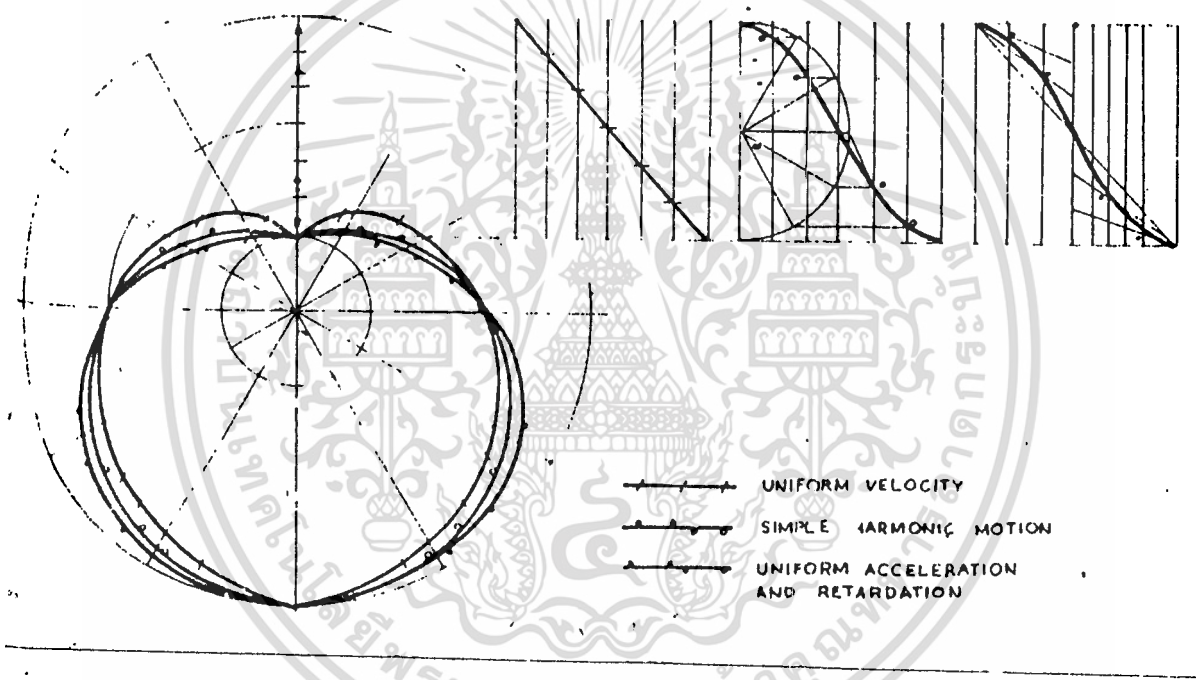
บางตำรา Cam แบ่งเป็น ๓ ชนิด คือเพิ่ม Translation เข้าไป
ด้วย Plate Cam แบ่งเป็น

- Uniform Cam คือ Cam ที่มีทางขวาเท่ากับซ้าย ในแกนหนึ่งเท่านั้น
- Un Uniform Cam คือ Cam ที่ไม่มีด้านใดเท่ากันเลย
- Face Cam คือ Cam ที่ทำเป็นร่องลึกลงไปในงาน เป็นลักษณะแผ่นกลม แต่ใช้ผิวหน้าทำให้ Follower เคลื่อนที่ จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมี Cam แบ่งแยกย่อยออกไปอีกมากมาย เช่น DRUM CAM

๓.๒๑ แสดงชนิดของลูกเบี้ยว

CAMS The three types of follower motion compared

รูปที่ ๓.๒๒ แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบี้ยว

การเคลื่อน cams (Cam Motion) แบ่งเป็น ๓ ชนิด คือ

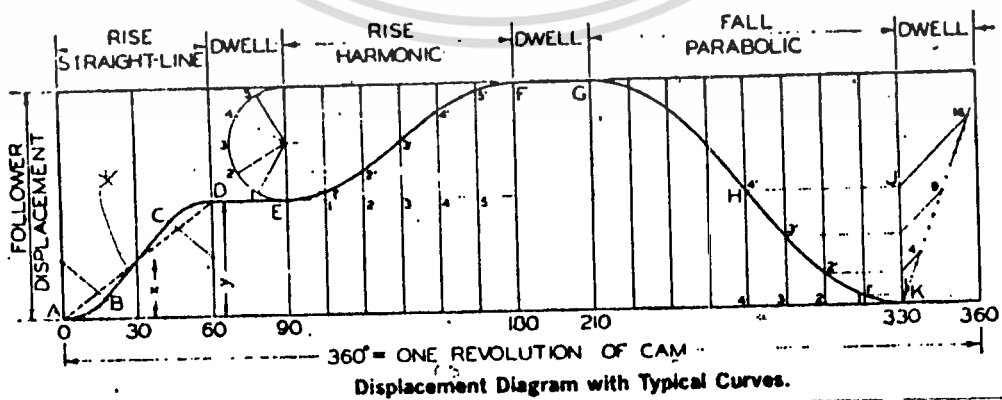
๑. Uniform Velocity (C.V) ความเร็วของตัว Follow คงที่
 เหมาะกับ Cam ที่ใช้ความเร็วต่ำ หรือ ช้า ๆ ไม่ใช่ความเร็วมาก เพราะคอกเริ่มจะเกิด
 การกระตุกและตอนช่วงสูงนั้นจะไม่ลงอย่างทันทีทันใด

๒. Simple Harmonic Motion (S.H.M.) จะเป็นแบบที่มี
 ความเร็วสูงที่ตรงกลาง แล้วจะช้าลงจนถึงศูนย์ เหมาะกับ Cam ที่มีความเร็วปาน-
 กลางไม่เหมาะกับความเร็วสูง ๆ

๓. Uniform Acceleration And Retardation (C.A) เป็น
 Cam ที่ใช้กับความเร็วสูง อัตราเร่งคงที่มีลักษณะกลมมากกว่าแบบอื่น (กึ่งรูป)

โคะแกรมการทำงาน (Displacement Diagram)

เพราะว่าการเคลื่อนไหวของ Follower เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก กัง
 นั้นอัตราความเร็วที่ตำแหน่งต่าง ๆ ของ Follower จะต้องเขียนลงในโคะแกรมอย่าง
 ถูกต้องเสียก่อน ที่จะสร้างลูกเบี้ยวโคะแกรมการทำงานดังรูป ๑๒ แสดง Curve
 การเคลื่อนที่ของ Follower ในแกนตั้งเปลี่ยนแปลงไปตามการหมุนของลูกเบี้ยว ๑ รอบ
 โคะแกรมการทำงานของ Follower ควรเขียนให้ได้อัตราส่วนที่ถูกต้อง

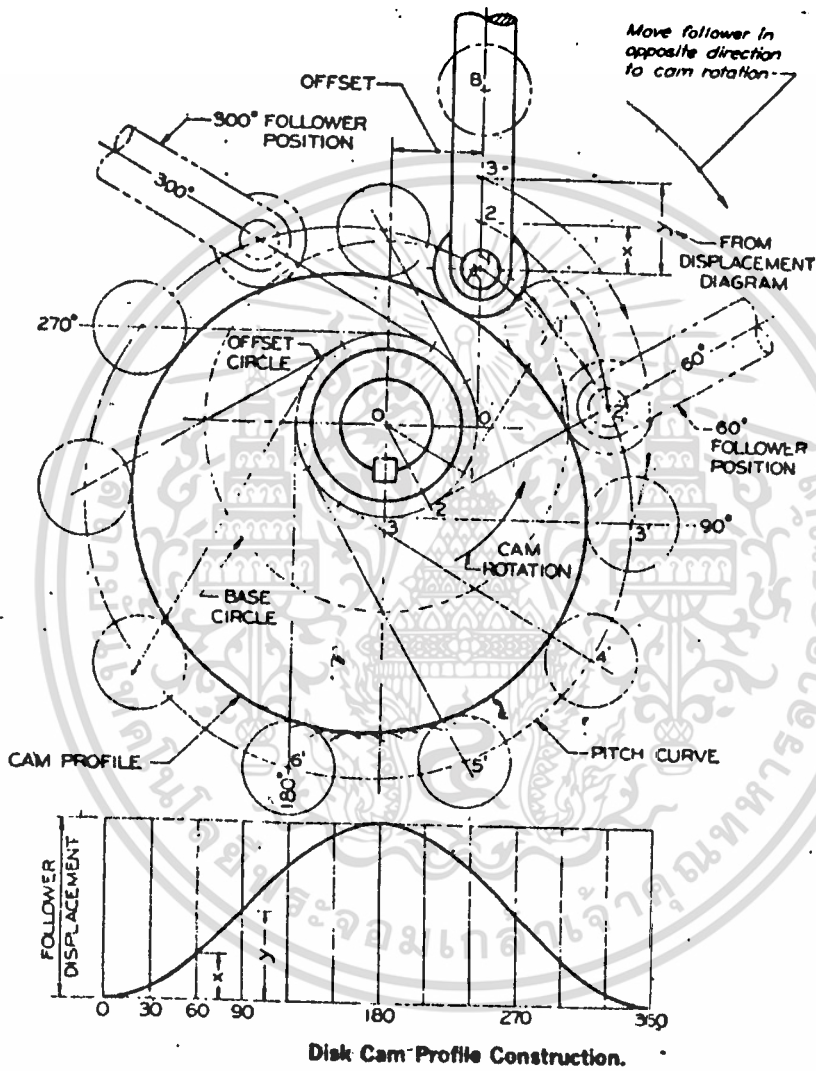
รูปที่ ๑๒ แสดงโคะแกรมการทำงาน

ลักษณะของ Curve โคจรแกรมการทำงาน

การเคลื่อนที่ของ Follower ขึ้นหรือลงจะขึ้นอยู่กับรูปร่างของ
 ในโคจรแกรม ในโคจรแกรมนี้ประกอบด้วย Curve ๔ ลักษณะ ถ้า
 การเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง กังเส้นประ ในรูป ๑๒ การเคลื่อนที่จะเป็นไปอย่าง
 สม่่าเสมอแต่การเริ่มต้นการเคลื่อนที่ (Start) และในช่วงหยุด (Stop)
 จะ เป็นไปอย่างฉับพลันเส้นตรงลักษณะนี้อาจเปลี่ยนแปลงเสียใหม่เป็น Curve *abcd* ซึ่งจะ
 มีความโค้งตรงจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายของการเคลื่อนที่

Curve ในช่วง *EF* จะเป็นการเคลื่อนที่ของ Follower แบบฮา-
 โมนิค (Harmonic) ในการสร้าง Curve นี้เป็นการให้เขียนครึ่งวงกลม
 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับระยะยกขึ้นในช่วงนั้น แล้วแบ่งส่วนโค้งออกเป็นส่วนเท่า ๆ กัน จำ
 นวนช่วงแบ่งในแนวโค้ง จะเท่ากับจำนวนช่วงแบ่งในแนวระกั้บจุดท่าง ๆ บน
 จะได้จากเส้นฉายในแนวตั้ง

Parabolic Curve ในช่วง *G H k* จะทำให้ Follower
 มีอัตราเร่งและความเร็วเพิ่มขึ้นอย่างคงที่ การเคลื่อนที่ในช่วงนี้ก็คล้ายกับการตกของวัตถุจากที่สูง
 ช่วง Curve จาก *G* ไปยัง *H* จะเท่ากับช่วง *H* ไปยัง *k*
 ในการสร้าง Curve

รูปที่ ๓.๒๘ แสดงการเคลื่อนที่ของลูกเบี้ยว

ช่วง HK แบ่งความสูงในทางตั้งจาก k ไปยัง L เป็นอัตราส่วนดังนี้ คือ ๑, ๒, ๓... หรือ ๑, ๔, ๕,..... เป็นต้น จำนวนช่วงแบ่งจะเท่ากับจำนวนช่วงแบ่งตามแนวระดับจุดต่าง ๆ ของ Curve จะได้จาก การเขียนเส้นในแนวระดับของช่วง J ถึง k ไปตัดกับช่วงแบ่งในแนวแกนตั้ง

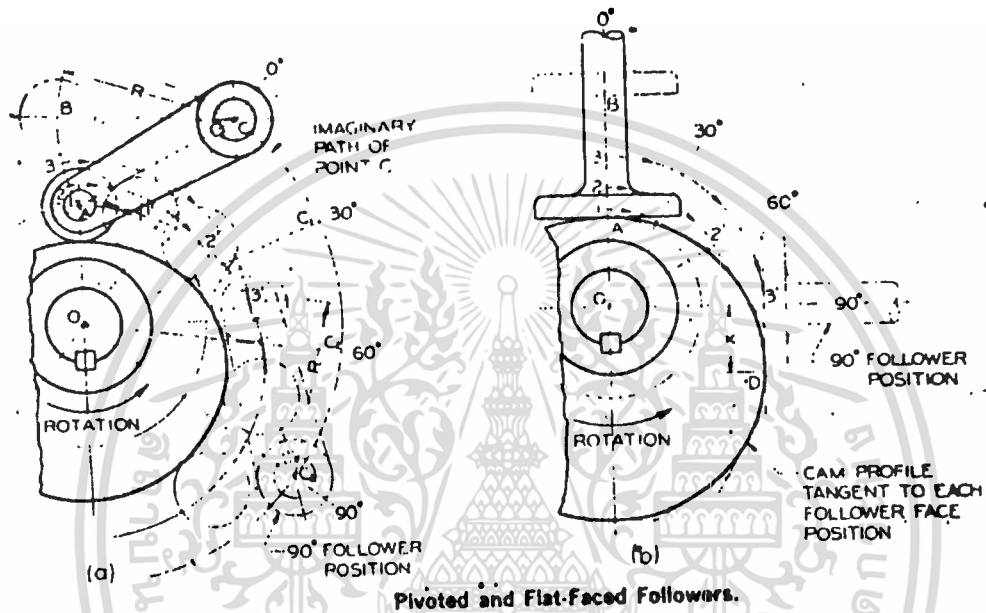
รูปทรงของลูกเบี้ยว กฎการสร้างรูปทรงของลูกเบี้ยวแสดงไว้ดังรูป ๑๓

เมื่อแผ่นลูกเบี้ยวหมุนไปตามเข็มนาฬิกาบนเพลลาของมัน Roller ของ Follower จะขึ้นหรือลงตามเส้นตรง แกนของลูกเบี้ยวจะเชื่อมกับศูนย์ของลูกเบี้ยว โคอะแกรมการทำงานข้างล่าง แสดงถึงการเคลื่อนไหวของ

เมื่อ Follower อยู่ในตำแหน่งต่ำสุดหรือตำแหน่งเริ่มต้นตรงจุดศูนย์กลางของ Roller A GAS เป็นรัศมีเท่ากับระยะไปยังจุดสัมผัส เมื่อลูกเบี้ยวหมุนจุดศูนย์กลางของ Follower ที่ไต่ขึ้นจะอยู่ในแนวเส้นสัมผัสกับวงกลมนี้เสมอแต่ถ้าลูกเบี้ยวหยุดอยู่กับที่ดังรูปที่เขียนอยู่นี้ก็ให้ถือว่า Follower เป็นตัวเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ลูกเบี้ยวในทิศทางตรงข้าม ดังนั้นให้แบ่งวงกลมสัมผัสกับวงกลมออกเป็น ๑๒ ส่วน เท่า ๆ กัน แต่ละส่วนจะเท่ากับช่วงทิศทางการหมุนของลูกเบี้ยว ให้ลากเส้นสัมผัสจากจุดต่าง ๆ เหล่านี้ออกไปดังแสดงไว้ในรูป ๑๓

จุด ๑, ๒, ๓ ตามลำดับบนแกน Follower แสดงถึงตำแหน่งต่าง ๆ ของจุดศูนย์กลางของ Roller ซึ่งได้มาจากระยะ X และ Y จากโคอะแกรมการทำงานเมื่อลูกเบี้ยวหมุนไป ๒๐ องศา Roller ของ Follower จะต้องยกสูงขึ้นเท่ากับระยะ X ไปยังจุด ๒ และหลังจากหมุนไป ๔๐ องศา จะยกขึ้นสูงเท่ากับระยะไปยังจุด ๓ เป็นต้น ควรสังเกตว่าเมื่อจุดศูนย์กลางของลูกเบี้ยวไปยังเส้นสัมผัส ๒๐ องศา ที่ตำแหน่ง ๒ ในตำแหน่งนี้ Follower จะอยู่ในลักษณะดังแสดงได้ด้วยเส้น Phantom line จุด ๑, ๒, ๓ เป็นต้น ตำแหน่งจุดกลางของ Roller และเส้น Curve ซึ่งลากผ่านจุดต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่า Pitch เพื่อที่จะ

หารูปทรงของลูกเบี้ยวที่แท้จริงจะต้องเขียนวงกลม Roller ทุก ๆ ตำแหน่งและรูปทรงของลูกเบี้ยวที่มีเส้นสัมผัสต่าง ๆ ของวงกลม Roller ดังรูป

รูปที่ ๓.๒๕ แสดงรูปทรงลูกเบี้ยว

แบบกระเบื้องและหนาราย

วิธีที่ดีที่สุด กระทำโดยการเขียน Pitch Curve อย่างรอบคอบที่สุด แล้วเขียนวงกลม Roller คิก ๆ กันไปจนรอบตั้งแสดงในช่วง ๕ ถึง ๖

ถ้า Roller เป็นแบบกระเบื้องก็รูป ๓ (a) ระยะยกของศูนย์กลางของ Roller จะผ่านส่วนโค้งในช่วง A B ให้นำระยะจาก

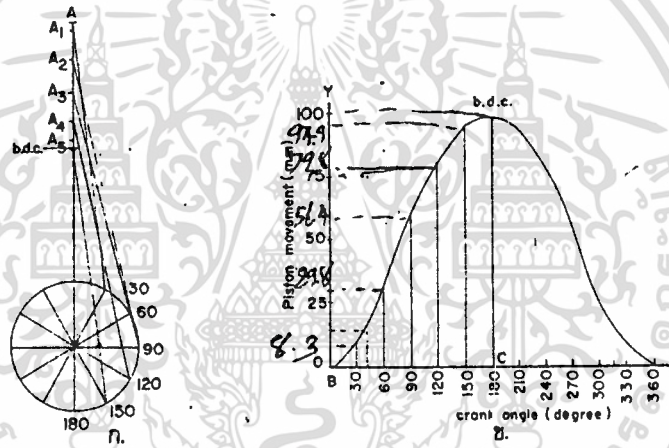
โคอะแกรมการทำงานจะเท่ากับความยาวแปรตรงของส่วนโค้ง $A B$ ให้นำระยะจาก
โคอะแกรมมาขยายออกบนส่วนโค้ง $A B$ เพื่อที่จะหาค่าแห่ง Roller ๑, ๒, ๓
เป็นต้น เมื่อ Follower หมุนไปรอบ ๆ ลูกเบี้ยว จุด C ของแมชชีนจะหมุนเป็นวงกลมด้วย
รัศมี OC ไปยัง $C_1 C_2$ เป็นต้น ความยาว AC จะคงที่ทุก ๆ ตำแหน่งของ
Follower คึงนั้นจากจุด C ให้มีส่วนโค้งของ Follower ๑ ๒ ๓
เป็นต้น หลังจากเขียน Pitch Curve แล้วก็จะสามารถเขียนรูปทรงของลูกเบี้ยวได้โดย
การเขียนเส้นสัมผัสกับส่วนโค้งของวงกลม

การสร้างลูกเบี้ยวแมชชีนกับ Follower หน้ารามคังแสดงในรูป
(b) จุดเริ่มต้น A และ ๑, ๒, ๓, เป็นต้น เป็นตำแหน่งยกของหน้า
Follower คึงนั้นสำหรับตำแหน่ง ๕๐ องศา จุด ๓ จะต้องหมุนไป ๕๐ องศา
คังแสดงในรูปตำแหน่ง ๓ และถ้าทำโดยวิธีนี้ในตำแหน่งต่าง ๆ หลายครั้งรูปทรงของลูกเบี้ยวก็จะ
เกิดขึ้นในกรอบของเส้นตรงเหล่านี้ ให้สังเกตว่าจุดเริ่มต้น จะเปลี่ยนไปเมื่อ
ยกขึ้น ตัวอย่างที่มุม ๕๐ องศา จุดสัมผัสจะอยู่ที่จุด D ระยะ X อยู่ทางค้ำปลาย
ของแกน Follower

ข. การสิ้นโคจรระบบเพลลาข้อเหวี่ยง

ระบบเพลลาข้อเหวี่ยงส่วนมากใช้ในระบบกลไกของเครื่องยนต์ เช่น รถยนต์ทุกประเภทโดยอาศัยการระเบิดของน้ำมันจึงเกิดแรงดันไปค้ำลูกสูบให้เคลื่อนที่เข้า - ออก ในกระบอกลูกสูบ ลูกสูบจะค้ำแกนเพลลาข้อเหวี่ยงไปที่แกนของล้อโดยอาศัยการเยื้องศูนย์กลางกึ่งกลางของล้อทำให้ล้อหมุนเคลื่อนที่ไปได้

๑) การเคลื่อนที่ของลูกสูบกับมุมเพลลาข้อเหวี่ยง

รูปที่ ๓.๒๖ การเคลื่อนที่ของลูกสูบกับมุมเพลลาข้อเหวี่ยง

การเคลื่อนที่ของลูกสูบในครั้งแรก (๐ - ๕๐) จะไปได้ไกลกว่าและเร็วกว่าในครั้งหลัง (๕๐ - ๑๘๐) ของมุมเพลลาข้อเหวี่ยงจากจุดศูนย์กลางมายังจุดศูนย์กลาง วิธีการแสดงรูป

สมมุติว่าความยาวของก้านสูบเป็น ๒ เท่าของระยะชัก และให้ระยะห่างจุดศูนย์กลางของแบริ่งก้านสูบยาว ๒๐๐ มม. เครื่องยนต์มีระยะชัก ๑๐๐ มม. เขียนวงกลมการหมุนของเพลลาข้อเหวี่ยง แล้วใช้วงเวียนแบ่งออกเป็น ๑๒ ส่วนเท่า ๆ กัน เขียนก้านสูบ

ต่อกับตำแหน่งต่าง ๆ ของเพลาช้อเหวี่ยงจะได้จุด A_1, A_2, A_3, A_4 และ A_5 ซึ่งแสดงตำแหน่งของลูกสูบจากจุดศูนย์กลางบน คือจากจุด A

ตามตัวอย่าง เมื่อเพลาช้อเหวี่ยงอยู่ที่ 0 องศา ลูกสูบอยู่ที่จุดศูนย์กลางบนคือที่ A เมื่อเพลาช้อเหวี่ยงหมุนทวนเข็มนาฬิกา 30 องศา ลูกสูบที่ A_1 เพลาช้อเหวี่ยงทวนเข็มนาฬิกา 60 องศา ลูกสูบอยู่ที่ A_2 เป็นดังนี้ต่อไปเรื่อย ๆ

ถ้าเราลากเส้นฐาน BC ซึ่งแสดงการหมุนของเพลาช้อเหวี่ยง และแบ่งเส้นนี้ออกเป็น 6 ส่วน เท่า ๆ กัน โดยเป็นไปตามมุมเพลาช้อเหวี่ยง $30^\circ, 60^\circ, 90^\circ, 120^\circ$ และ 150° แทนถึงแสดงการเคลื่อนที่ของลูกสูบ จากจุด 30 องศาลากเส้นตั้งให้มีความยาวเท่ากับ $A_1 - A_2$ ที่ 60 องศาจาก $A_1 - A_2$ ทำดังนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ต่อจุดเหล่านี้เข้าด้วยกันจะได้เส้นโค้ง เส้นโค้งนี้แสดงการเคลื่อนที่ของลูกสูบจาก $TDC - BDC$ สัมพันธ์กับมุมเพลาช้อเหวี่ยงที่กำหนดเป็นการหมุนครั้งแรก การสร้างสำหรับการหมุนครั้งรอบหลังลักษณะคล้ายกัน

- ϕ = มุมเอียงของก้านสูบ (องศา)
 θ = มุมเพลาช้อเหวี่ยงจากจุดศูนย์กลางบน (องศา)
 r = รัศมีของก้านสูบกับรัศมีเพลาช้อเหวี่ยง

$$\cos \phi = \frac{a}{c}$$

$$c \cos \phi = a$$

$$\cos \theta = \frac{b}{r}$$

$$r \cos \theta = b$$

$$a + b = c \cos \phi + r \cos \theta$$

$$c + r = r \cos \theta + a + b$$

$$= x + c \cos \phi + r \cos \theta$$

$$x = c - c \cos \phi + r - r \cos \theta$$

$$x = c(1 - \cos \phi) + r(1 - \cos \theta) \text{ [mm]}$$

$$\sin \phi = \frac{r}{c} \sin \theta = \frac{1}{n} \sin \theta$$

ตัวอย่างที่ ๒.๑ เครื่องยนต์เครื่องหนึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางกระบอกสูบ ๑๕ มม. ระยะชัก ๔๔ มม. และก้านสูบยาว ๑๗๖ มม. จงหา

ก. มุมเอียงของก้านสูบจากจุดศูนย์กลางทแยงมุม หากเพลาช้อเหวี่ยงทำมุม 45°

ข. ระยะที่ลูกสูบเลื่อนลงจากจุดศูนย์กลางทแยงมุม หากเพลาช้อเหวี่ยงทำมุม 45°

วิธีทำ

$$\sin \phi = \frac{r}{c} \sin \theta = \frac{1}{n} \sin \theta$$

$$n = \frac{176}{44} = 4$$

$$\sin \phi = \frac{\sin 45^{\circ}}{4}$$

$$= \frac{0.7071}{4} = 0.1768$$

$$= 10^{\circ} 11'$$

$$x = c[1 - \cos \phi] + r[1 - \cos \theta] \text{ (mm.)}$$

$$= 176(1 - 0.9841) + 44(1 - 0.7071) \text{ mm.}$$

$$= 2.799 + 12.887$$

$$= \underline{15.686 \text{ mm.}}$$

$$F_p = P \cdot A \text{ (N)}$$

$$= 1035 \times 10^3 \text{ N/m}^2 \times \frac{\pi}{4} \times 0.06^2 \text{ m}^2$$

$$= 2925 \text{ N}$$

$$F_s = F_p \cdot \tan \phi$$

$$= 2925 \tan \phi$$

$$\begin{aligned}
 \text{ข.} \quad F_c &= \frac{F_p}{\cos \phi} \\
 &= \frac{5}{\cos 10^\circ} \\
 &= \frac{5}{0.9848} \\
 &= 5.08 \text{ kN}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ค.} \quad F_T &= \frac{F_p \cdot \sin(\phi + \theta)}{\cos \theta} \\
 &= \frac{5 \sin(10^\circ + 45^\circ)}{\cos 10^\circ} \\
 &= \frac{5 \times 0.8192}{0.9848} \\
 &= 4.16 \text{ kN}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ง.} \quad F_B &= \frac{F_p \cdot \cos(\phi + \theta)}{\cos \phi} \\
 &= \frac{5 \cdot \cos(10^\circ + 45^\circ)}{\cos 10^\circ} \\
 &= \frac{5 \times 0.5736}{0.9848} \\
 &= 2.91 \text{ kN}
 \end{aligned}$$

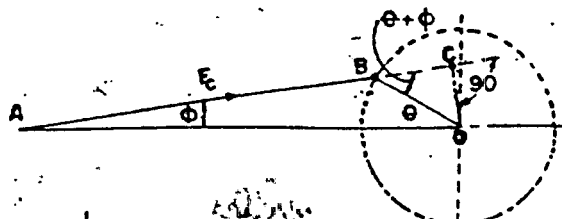
$$\begin{aligned}
 \text{จ.} \quad T &= F_T \cdot r \\
 &= 4.16 \text{ kN} \times 0.02 \text{ m} \\
 &= 0.0832 \text{ kNm} \\
 &= 83.2 \text{ Nm}
 \end{aligned}$$

(ให้ผลการหาทอร์กในหัวข้อต่อไป)

๕ < มอคเพลาข้อเหวี่ยง

ได้ทราบแล้วว่าแรงที่ตกลงบนหัวลูกสูบ ทำให้เกิดทอร์กหรือโมเมนต์บิดที่เพลาข้อเหวี่ยง แขนโมเมนต์ OC ซ้ำคงฉากกับ AB

ส่งผ่านไปยังกันสูบและแบร้งกันสูบที่เพลาข้อเหวี่ยง ทอร์กเกิดจากผลคูณของแรงที่กระทำตามแนวแกนสูบกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงที่กระทำกับก้านสูบ จะแตกแรงออกเป็น

1. แรงตามแนวเส้นรอบวง (Tangential force) ของเพลาช้อเหวี่ยง หากใช้แรงนี้คูณด้วยรัศมีเพลาช้อเหวี่ยง ก็จะได้ทอร์ก
2. แรงกระทำกับเพลามาเนนและแบริงเพลามาเนน

$$F_B = \frac{F_p \cdot \cos(\phi + \theta)}{\cos \theta}$$

$$F_T = \frac{F_p \cdot \sin(\phi + \theta)}{\cos \theta}$$

ให้ F_B = แรงบนเพลามาเนน (แบริงเพลามาเนน) (N)

F_T = แรงตามแนวเส้นรอบวงของเพลาช้อเหวี่ยง (Tangential force) (N)

$$T = F_T \cdot r$$

T = ทอร์ก (Nm)

F_T = แรงตามแนวเส้นรอบวง (N)

r = รัศมีเพลาช้อเหวี่ยง (m)

ตัวอย่างที่ 3.3 ขณะเพลาช้อเหวี่ยงทามุม 15° มีแรงกระทำบนหัวลูกสูบ 5 kN อัตราส่วนระยะชักต่อรัศมีเพลาช้อเหวี่ยง = 4 รัศมีเพลาช้อเหวี่ยง 20 mm. และก้านสูบเอียงทามุม \approx

10 องศา

ก. แรงดันข้างลูกสูบ

ข. แรงตามแนวก้านสูบ

ค. แรงตามแนวเส้นรอบวง

ง. แรงบนเพลามาเนน

จ. ทอร์ก

วิธีทำ

$$\begin{aligned} \text{ก.} \quad F_s &= F_p \cdot \tan \phi \\ &= 5 \cdot \tan 10^\circ \\ &= 5 \times 0.1763 \\ &= 0.8815 \text{ kN} \\ &= \underline{881.5 \text{ N}} \end{aligned}$$

ใช้สัญญลักษณ์ตามตัวอย่างที่แล้ว เพียงแต่ให้ T เป็นทอร์ก (Nm) ที่เพลาช้อเหวียง

$$T = F_c \times OC \text{ (Nm)}$$

ความยาว OC หาได้ดังนี้

$$\text{มุม } OBC = \theta + \phi$$

$$\sin(\theta + \phi) = \frac{OC}{OB}$$

$$OC = \sin(\theta + \phi) \times OB$$

ตัวอย่างที่ 3.4 เครื่องยนต์เครื่องหนึ่งมี Bore \times Stroke = 60×85 mm. ตามลำดับ ก้านสูบยาว 170 mm. เมื่อเพลาช้อเหวียงทำมุม 60 องศาจากจุดศูนย์กลางบนในจังหวะงาน ความดันบนหัวลูกสูบ 1035 kN/m^2 จงหาทอร์กเพลาช้อเหวียง

วิธีทำ

$$T = F_c \times OC$$

$$F_p = 1035 \times 10^3 \text{ N/m}^2 \times \frac{\pi}{4} \times 0.06^2 \text{ m}^2$$

$$= 2925 \text{ N}$$

$$\sin \phi = \frac{\sin \theta}{n}$$

$$= \frac{0.866}{4}$$

$$= 0.2165$$

$$\phi = 12^\circ 30'$$

$$F_c = \frac{F_p}{\cos \phi}$$

$$= \frac{2925}{\cos 12^\circ 30'}$$

$$= \frac{2925}{0.9763}$$

$$= 2996 \text{ N}$$

$$\text{ระยะ } OC = \sin(\theta + \phi) \times OB$$

$$= \sin(60^\circ + 12^\circ 30') \times 0.0425 \text{ m.}$$

$$= 0.9537 \times 0.425$$

$$= 0.04053 \text{ m.}$$

$$T = 2996 \times 0.04053 \text{ m.}$$

$$= 121.43 \text{ Nm.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๑.๔ การศึกษาเกี่ยวกับระบบการส่งกำลัง

การศึกษาเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับระบบการส่งกำลังแบบต่าง ๆ ซึ่งสามารถที่จะนำมาใช้กับเครื่องร่อนคนได้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังดังต่อไปนี้

ก. ระบบการส่งกำลังโดยสายพาน

การส่งกำลังจากเพลานึงไปสู่อีกเพลานึง โดยใช้สายพานนั้นเป็นวิธีส่งกำลังซึ่งถูกและลงทุนน้อยกว่าอย่างอื่นเนื่องจากการติดตั้งต่าง ๆ ไม่ยุ่งยาก และค่าบำรุงรักษาต่ำประสิทธิภาพการใช้งานก็ดีพอสมควร นอกจากนี้ยังมีข้อดีด้านการใช้งานคือ ช่วยผ่อนคลายนแรงกระแทก () ทำให้การทำงานของเครื่องจักรเรียบขึ้น แต่การใช้สายพานมีข้อเสียที่อายุการใช้งานมักสั้นกว่าและไม่แข็งแรงเท่าการส่งกำลังโดยใช้โซ่หรือเกียร์อย่างไรก็ตามพัฒนาการด้านการออกแบบสายพานโดยปรับปรุงวัสดุที่ใช้เสริมกำลังให้แข็งแรงขึ้นสามารถทำให้นำไปใช้งานหนัก ๆ แทนโซ่หรือเกียร์ได้

องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการส่งกำลังในระบบสายพาน

๑. มอเตอร์ คือ เครื่องมือที่ใช้เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล การหมุนของมอเตอร์ เกิดจากแรงดึงดูดของแม่เหล็กขั้วต่างชนิดกัน และแรงผลักของแม่เหล็กชนิดเดียวกัน

ชนิดของมอเตอร์

๑) A.C. MOTOR

- มอเตอร์เฟสเดียว
- มอเตอร์หลายเฟส

๒) D.C. MOTOR

แต่ในที่นี้จะพูดถึง A.C. MOTOR ซึ่งจะนำไปใช้กับเครื่องแบบใหม่ซึ่ง

เป็นมอเตอร์แบบ Single Phase Induction Motor Capacitor Motor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการใช้และเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.C. MOTOR แบบ เฟสเดียว (Single Phase)

แบ่งออกเป็น

- (๑) Split Phase Motor
- (๒) Capacitor Motor
- (๓) Repulsion Motor

Split Phase Motor เป็น A.C. Motor แรงม้า น้อย ๆ (ต่ำกว่า ๑ แรงม้า) ใช้กับเครื่องมือที่ต่องการแรงม้า น้อย ๆ เช่น เครื่องสูบน้ำ เครื่องซักผ้า เครื่องเผา น้ำมัน และ ส่วนเจาะแบบกลาง

Capacitor เป็น A.C. Motor มีขนาดแรงม้า ตั้งแต่ $\frac{1}{20}$ ถึง ๑๐ แรงม้า ใช้ในเครื่องทำความเย็นในเครื่องวัดความไหล หรือ คอมเพรสเซอร์ ในเครื่องซักผ้าและ เครื่องปรับอากาศซึ่งต่องการ Torque ตามเริ่มวิ่งสูง

การสร้างแคปไซเตอร์ เหมือนกับ Split Phase Motor แต่มี Capacitor ที่ต่ออนุกรมเข้ากับขดลวดรันนิ่งเกือบมีค่าเท่ากัน ความจริง Capacitor ก็คือ Split Phase Motor ที่ปรับปรุงให้ดีขึ้น ให้มีทอร์คสูง คือคอนเริ่มวิ่งแทนที่จะใช้ความต้านทานขดลวดช่วยสตาร์ทอย่าง Split Phase Motor แต่กลับใช้ Capacitor ต่อ อนุกรมเข้ากับขดลวดสตาร์ทเพื่อให้ทอร์คคอนสแตนท์สูง ทัว Capacitor ส่วนมากอยู่ข้าง นอกบนตัวมอเตอร์

แคปไซเตอร์ (capacitor) ที่ใช้มี ๓ ชนิด คือ

- ๑) ชนิดใช้แคปไซเตอร์เฉพาะคอนสแตร์ท
- ๒) ชนิดใช้แคปไซเตอร์มีค่าคงที่ทั้งคอนสแตร์ทและคอนวิ่ง
- ๓) ชนิดใช้แคปไซเตอร์คอนสแตร์ทมีค่าหนึ่ง คอนวิ่งมีอีกค่าหนึ่ง

REPULSION MOTOR

มอเตอร์ชนิด Repulsion มีชื่อเรียกทั่ว ๆ ไปว่ามอเตอร์เฟสเดียว ชนิด wound rotor Motor ชนิดนี้มีทอร์คคอนสแตนท์สูง และมีความเร็วคงที่ ดังนั้นจึงนำไปกับงานซึ่งต้องการแรงหมุนสูง ๆ เช่น ในเครื่องอัดลม ตู้เย็น เครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่

Depulsion แบ่งออกเป็น ๓ ชนิด คือ

๑. Depulsion Motor เป็นมอเตอร์เฟสเดียว ซึ่งมีขลวดส่วนหนึ่งต่ออยู่กับที่ Supply และขลวดส่วนหนึ่งต่ออยู่กับ Commutator แปรผันซึ่งวางอยู่บน Commutator จะต่อเข้าด้วยกันและจะวางอยู่ในแกนแม่เหล็กทำมุมกับแกนแม่เหล็ก มอเตอร์ชนิดนี้สามารถเปลี่ยนความเร็วได้
๒. Repulsion Stat Induction Motor เนื่องจากมีขลวดส่วนหนึ่งแบบเดียวกับ Repulsion Motor ดังนั้นมอเตอร์ชนิดนี้จึงมีสกรูแบบ Squired Cage Winding เมื่อมอเตอร์วิ่งถึงความเร็วหนึ่ง ขลวดส่วนหนึ่งจะถูกทำให้เกิดสัควงจร เพื่อที่จะต่อให้เป็นแบบ Squired Cage Winding ดังนั้นมอเตอร์จึงวิ่งแบบ Induct Motor เช่นมอเตอร์ Split Phase มีความเร็วคงที่
๓. Repulsion Induct Motor มีขลวดส่วนหนึ่งแบบเดียวกับมอเตอร์ชนิดที่กล่าวมาแล้ว แต่ขลวดส่วนหนึ่งของมอเตอร์ชนิดนี้จะพันแบบ Repulsion Motor Squired Cage หนึ่ง ขณะเริ่มสกรูท ทอร์คของส่วนหนึ่งจะเกิดจากขลวดพันแบบ Squired Cage หลังจากมอเตอร์เริ่มหมุน จะเหนี่ยวนำให้เกิดทอร์ค ในขลวด Squired Cage ดังนั้นจะทำให้เกิดทอร์คมาช่วยเสริมกับทอร์คที่จะเกิดค่อย ๆ ลดลง เมื่อมอเตอร์วิ่งถึงความเร็วสูงสุด Synchronous Speed ทอร์คที่เกิดขึ้น จะเป็นบวก Squired Cage ช่องขลวด Squired Cage Winding และขลวด repulsion แต่ตามอเตอร์วิ่งถึงความเร็วสูงสุดทอร์คที่เกิดจะเป็นผลต่าง

แคลปาทิเทอร์มอเทอร์

แคลปาทิเทอร์มอเทอร์ เป็นเทอร์โมที่เหมาะกับการใช้เครื่องร้อนดินเพราะเทอร์มอเทอร์ชนิดนี้มีขนาดตั้งแต่ ๑/๒๐ ถึง ๑๐ แรงม้า เป็นเครื่องที่มีเทอร์คคอนเรมว้างสูง

แคลปาทิเทอร์มอแบ่งออกเป็น ๓ ชนิด

- ๑) ชนิดใช้แคลปาทิเทอร์มเฉพาะทอนสตาร์ท
- ๒) ชนิดใช้แคลปาทิเทอร์มมีค่าคงที่ ทั้งทอนสตาร์ทและคอนว้าง
- ๓) ชนิดใช้แคลปาทิเทอร์มทอนสตาร์ทมีค่าหนึ่ง คอนว้างมีอีกค่าหนึ่ง

แคลปาทิเทอร์มชนิดทอนสตาร์ทแบ่งตามชนิดทาง ๆ ได้ดังนี้

- ๑) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ค่าเดียวและสามารถหมุนกลับทิศทางได้โดยการทอนออกเทอร์มอเทอร์
- ๒) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ค่าเดียว แต่ไม่สามารถหมุนกลับทิศทางได้
- ๓) ชนิดใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ค่าเดียวหมุนกลับทิศทางได้ และมีสวิชป้องกันกระแสไฟฟ้าไหลมาก
- ๔) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ค่าเดียว หมุนได้ทางเดียว แต่มีเครื่องรีเลย์คอยควบคุมกระแส
- ๕) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้สองค่า และหมุนกลับทิศทางได้
- ๖) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้สองค่า และมีสวิชป้องกันกระแสไหลมาก
- ๗) ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ค่าเดียว หมุนกลับทิศทางได้ แต่มีที่อยู่อีก ๓ อัน

๒. สายพาน

ชนิดของสายพาน

การแบ่งจำนวนของสายพานนั้น ใช้ลักษณะหน้าตัดของมัน เป็นบรรทัดฐานในการแบ่ง
ได้ ๒ พวกใหญ่ ๆ คือ

- ๑) สายพานรูปตัววี
- ๒) สายพานแบน ซึ่งรวมทั้งสายพานแบบโพลีวี และแบบชิงโครนีสถ่วงสายพานรูปตัววี

สายพานรูปตัววีเป็นสายพานส่งกำลังที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดใช้ในงานที่ต้องการแรงสูง
สูงและความเร็วสูงพอประมาณ อายุการใช้งานได้ดีในช่วงความเร็ว ๑๕๐๐ - ๑๖๐๐ ฟุต
ก่อนาที แต่สายพานโพลียูรีเทน (Poly Urthane) เป็นยางสังเคราะห์ชนิดหนึ่ง
ชนิดที่มีหน้าแคบและหุ้ม ๒ องศา สามารถใช้ได้ถึงความเร็ว ๑๐๐๐๐ ฟุตก่อนาที การ
เพิ่มขึ้นตามค่ากำลังสองของความเร็วจะมีขนาดใหญ่และเหวี่ยงใช้สายพานขยายออกจนไม่เกาะ
กับมู่เล่้นั้นเอง สำหรับที่ความเร็วต่ำกว่า ๑๐๐๐ ฟุตก่อนาที ราคาของมู่เล่และสายพานมักทำ
ให้ไม่ประหยัดในการที่จะใช้สายพานส่งกำลังเพราะที่ความเร็วต่ำ ๆ มีวิธีกำลังอีกหลายวิธี ซึ่ง
ราคาต่ำกว่า อย่างไรก็ตามในบางครั้งเราก็อาจจะคุ้มที่จะใช้สายพานที่ความเร็วต่ำกว่า
อย่างไรก็ตามในบางครั้งเราก็อาจจะคุ้มที่จะใช้สายพานที่ความเร็วต่ำขนาด ๓๐๐ ฟุตก่อนาที
ก็ได้ เนื่องจากความทนทานของสายพานที่ความเร็วต่ำนั่นเอง

ตามทฤษฎีแล้วอัตราการทดสอบไม่มีผลต่อประสิทธิภาพของสายพาน แต่ความจริงแล้ว
ประสิทธิภาพในการส่งกำลังจะลดลงเมื่ออัตราทดสอบเพิ่มขึ้น ที่เป็นดังนี้อาจอธิบายได้ในรูปของ
ปัญหาการปรับแรงดึงในสายพาน ซึ่งเป็นตัวประกอบที่สำคัญในคำนวณประสิทธิภาพ คืออัตราการ
ทดสอบที่ใช้งานได้ดีโดยทั่วไปควรจะทำกว่า ๗ ต่อ ๑ ประสิทธิภาพของมันจะตกประมาณ

๕๐ - ๕๕ %

ความถี่ของสายพานมีความสำคัญที่สุดต่อประสิทธิภาพและอายุการใช้งานของมัน ความถี่ที่น้อยเกินไป จะทำให้สายพานลื่นไม่เกาะกับมู่เล่ตลอดเวลาการใช้งาน ทำให้ประสิทธิภาพตกลงอย่างมาก แทะความถี่มากเกินไปจะทำให้แบร็งของเพลลาเกิดการสึกหรออย่างรวดเร็ว อายุการใช้งานของมันจะสั้น การตั้งสายพานที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก แต่มีใ้หมายควาว่าเราจะต้องคอยดูแลให้ความถี่ของมันคงที่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยปกติแล้ว ถ้าเราตั้งความถี่สายพานถูกต้องแล้วจะทำให้มันใช้งานได้ดีไปหลายเดือนทีเดียว สายพานเหล่านี้ในอุณหภูมิต่ำกว่า - ๓๐ องศาฟาเรนไฮต์ หรือสูงกว่า ๑๔๐ องศาฟาเรนไฮต์ เพราะจะทำให้อายุการใช้งานสั้นลง

มาตรฐานของสายพานแบบคั้ววี

มาตรฐานความคุมขนาดสัคส่วนของสายพาน เพื่อให้บริษัทผู้ผลิตใช้เป็นมาตรฐานอันเดียวกัน มีมาตรฐานของ ANSI (American National Standards Institute), RMA (Rubber Manufacturer Association) และ APTA (Mechanical Power Transmission Association) ของอเมริกา เราแบ่งมาตรฐานของสายพานเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะหน้าตัดของมัน ดังนี้

๑. สายพานสำหรับงานหนัก มีคั้วกัน ๒ แบบ

๑.๑ แบบธรรมดา (Conventional) มีหน้าตัดเป็นแบบ เอ, บี, ซี, ดี และ อี

๑.๒ แบบหน้าแคบ (Narrow) มีหน้าตัดเป็นแบบ $\frac{3}{V}$, $\frac{5}{V}$, $\frac{6}{V}$

๒. สายพานสำหรับงานเบา ใช้ส่งกำลังกว่า ๑ แรงม้า มาตรฐานหน้าตัดคือ

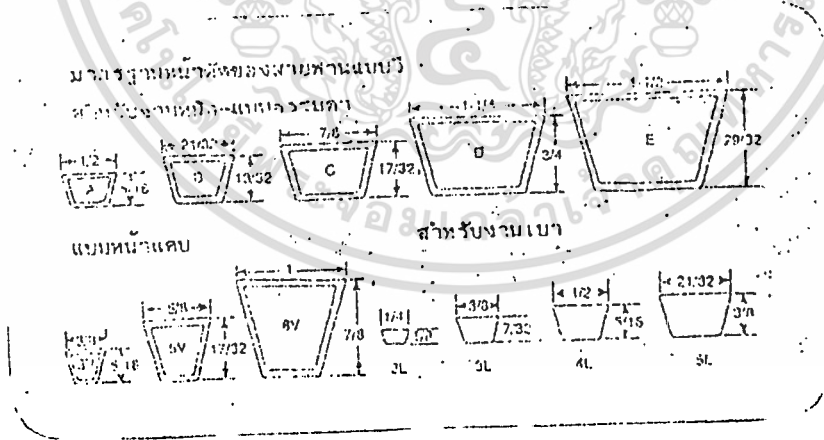
๑, ๒, ๓, และ ๕

สำหรับสายพานแบบคั้วบีลวี ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับเอาสายพานแบบวี ๒ เส้นมาซ้อนกัน หลังชนหลัง มีผลิตเฉพาะหน้าตัดของสายพานแบบธรรมดาเป็น เอเอ, บีบี, ซีซี

และ คีค สำหรับสายพานซึ่งออกแบบใช้สำหรับในงาน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงความเร็วตลอด เวลา มาตราฐานของหน้าคัทจะเป็นแบบ P, Q, R, T, W ที่มีความหนาแน่นตั้งแต่ ๓/๘ นิ้ว ถึง ๒ ๓/๘ นิ้ว

สายพานสำหรับงานเกษตรกรรม โดยทั่วไปสายพานสำหรับงานเกษตรกรรมจะมี ลักษณะหน้าคัทเหมือนกับสายพานสำหรับงานอุตสาหกรรมแบบธรรมดาแต่เพื่อแยกชนิดไม่ให้เหมือนกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ให้ต่างกันโดยเติมตัว H ไปข้างหน้า เช่น HA, HB, HC, HD และ HE แบบคัทเบิ้ลวีเป็น HAA, HBB, HCC, HDD ซึ่งสิ่งที่แตกต่างระหว่างสายพาน สำหรับงานเกษตรกรรมกับงานอุตสาหกรรม ก็คือลักษณะโครงสร้างของมันเท่านั้น

สายพานรถยนต์ ขนาดและลักษณะของสายพานแบบนี้ควบคุมโดยมาตรฐาน SAE มีอยู่ ๒ ขนาด ตามขนาดความกว้างคานบนของสายพานดังนี้คือ ๐.๓๘๐, ๐.๕๐๐, ๑๑/๑๖, ๓/๔ ๓/๘ และ ๑ นิ้ว ขนาด ๐.๓๘๐ และ ๐.๕๐๐ เป็นขนาดที่ไรกันมากที่สุด

รูปที่ ๒๕๘ แสดงมาตรฐานหน้าคัทสายพาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีบอกขนาดและความหมายของโค๊ดต่าง ๆ

วิธีบอกขนาดเป็นโค๊ดสำหรับสายพานอุตสาหกรรม จะต้องเขียนเรียงกันดังนี้

๑. บอกชนิด เป็น เอ, บี, ซี หรือ ๒แอร์ เป็นต้น

๒. บอกความยาว

๒.๑ สำหรับสายพานแบบธรรมดา ตัวเลขแสดงความยาว หมายถึงความยาวแบบเป็นนิ้ว

๒.๒ สายพานแบบหน้าแคบ ตัวเลขแสดงความยาว หมายถึง ๑๐ เท่าของความยาวจริงที่เป็นนิ้ว

ตัวอย่าง

๕๐ หมายถึง หน้าคัทแบบ บี ความยาวสายพานเท่ากับ ๕๐ นิ้ว

๕ V ๑๕๐๐

ซี

๑๕๐ นิ้ว

๒ L ๕๐

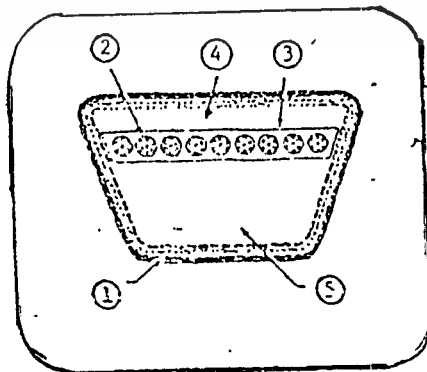
๒ L

๕๐ นิ้ว

สำหรับสายพานงานเกษตรกรรม ไม่มีกำหนดได้เป็นมาตรฐาน แก่นูโลม

ใช้ตามแบบข้างต้นนี้ได้

โครงสร้างทั่วไปของสายพานแบบตัววี

รูปที่ ๓.๒๕ แสดงโครงสร้างทั่วไปของสายพานแบบตัววี

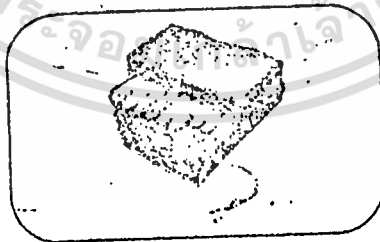
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗

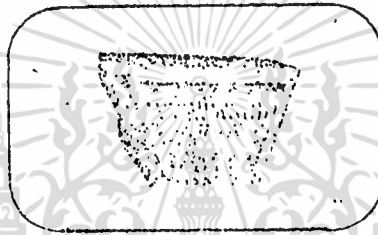
โครงสร้างของสายพานแบบตัววี แบ่งเป็น ๕ ส่วน ดังนี้

๑. ส่วนฉนวนนอก เป็นส่วนที่สัมผัสกับมูลจะทองไขว้สลับที่ทนต่อการซักสี และสึกกร่อนได้คือเป็นพิเศษ
 ๒. ส่วนรับแรง มีทั้งแบบเส้นใยชั้นเดียว หรือหลายชั้นซ้อนกัน เส้นใยเป็นเส้นใยสังเคราะห์พวก เรยอน ไนลอน หรือบางชนิดเป็นเส้นลวด
 ๓. ส่วนที่เป็นเบาะทำหน้าที่ยึดเส้นใยรับแรงให้อยู่ในตำแหน่งเดิมของมัน และให้เกาะติดอยู่กับส่วนที่เป็นยางค้ำบนและค้ำล่าง
 ๔. ส่วนที่เป็นยางค้ำบน ช่วยรักษาแนวตรงของสายพาน นอกจากนี้ยังช่วยให้เส้นใยรับแรงเฉลี่ยไปเท่า ๆ กัน
 ๕. ส่วนรับแรงกัก ทำหน้าที่พยุงส่วนรับแรง และเป็นตัวถ่ายแรงจากเส้นใยรับแรง
- มูล
- แบบต่าง ๆ ตามลักษณะโครงสร้าง ของสายพานรูปตัววี

รูปที่ ๓.๓๐ แสดงลักษณะสายพานแบบสแตนคาร์ค

แบบสแตนคาร์ค มีทั้งแบบเส้นใยรับแรงชั้นเดียวและหลายชั้น แบบเส้นใยชั้นเดียว ส่วนมากใช้ไคคี้กับงานที่มีความเร็วสูง มีระยะระหว่างมู่เล่เส้นและมู่เล่มีขนาดเล็ก แต่สำหรับงานที่มีการกระแทกหนักกระทันหัน (Shock Load) มากแบบเส้นใยรับแรงหลายชั้นจะเหมาะสมกว่า สายพานแบบสแตนคาร์คมักใช้ในการส่งกำลังที่ใช้สายพานมากกว่าหนึ่งเส้น

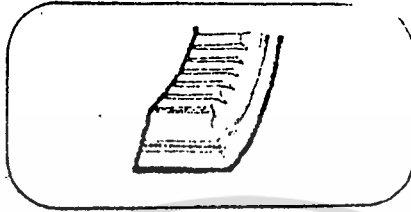

รูปที่ ๓.๓๑ แสดงลักษณะสายพานแบบสแตนคาร์ค

แบบซูเปอร์ โครงสร้างทั่วไปคล้ายกับแบบสแตนคาร์คแต่ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงกว่า ใช้ส่งกำลังไค้สูงกว่าแบบสแตนคาร์คประมาณ ๓๐ %

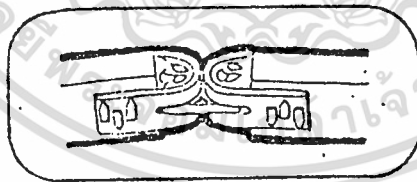

รูปที่ ๓.๓๒ แสดงลักษณะสายพานแบบเสริมควยลวด

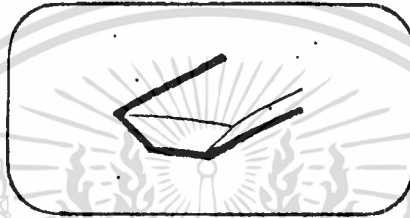
รูปที่ ๓.๓๓ แสดงลักษณะสายพานแบบพื้นเฟือง (หน้าใน)

แบบเสริมควยเส้นลาว เป็นแบบที่แข็งแรงที่สุดสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพที่ความ
เร็วถึง ๑๐๐๐๐ ฟุตต่อนาที แต่มีข้อจำกัดการใช้มากกว่า การตั้งแนวตรงของมู่เล่มีความจุก
เป็นมากต่อการใช้สายพานแบบนี้

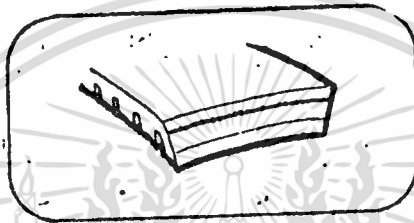
รูปที่ ๓.๓๔ แสดงลักษณะสายพานแบบท่อปลาย

แบบหน้าในเป็นเฟือง การที่ทำหน้าค้ำล่างให้เป็นซี่ ๆ แบบเฟืองก็เพื่อให้ตัวสายพาน ยึดหยุ่นงอตัวไค้มาก เพื่อให้สามารถใช้กับมุมเล็กรากเล็กกว่าปกติ สายพานแบบนี้ไม่เหมาะสำหรับงานที่มีความเร็วสูง เพราะจะเกิดเสียงกังมาก

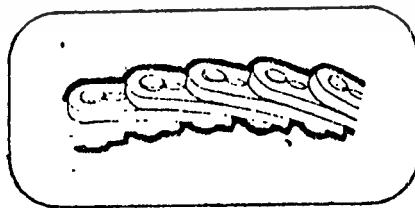
สายพานทอปลาย เป็นสายพานที่ความยาวตามความตองการแล้วทอปลายกักรูป ใช้สำหรับการส่งกำลังไม่สูงนักและความเร็วต่ำกว่า ๕๐๐๐ ฟุตก่อนาที ลักษณะการจักตัวของเส้นใยรับแรงของสายพานแบบนี้ได้รับการออกแบบให้ยึดกับอุปกรณ์ที่ใช้ทอไค้ซึ่งต่างจากโครงสร้างของแบบอื่น ๆ

แบบมุมกว้าง ลกการสูญเสียเนื่องจากแรงเสียดทานให้น้อยที่สุด ใช้อย่างกว้างขวาง
ในงานทั้งแก่อุปกรณ์สำนักงานจนถึงรถยนต์และอุตสาหกรรมเบา สามารถใช้กับมุมได้เล็กถึง
๐.๒๓ นิ้ว ที่ ๑๐.๐๐๐ ฟุตก่อนาที

รูปที่ ๓.๓๕ แสดงลักษณะสายพานแบบมุมกว้าง

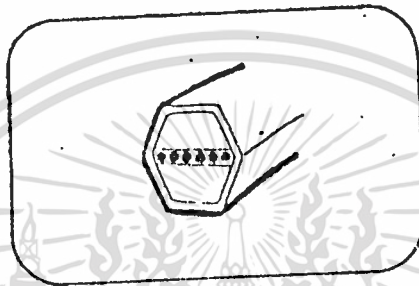
แบบเปลี่ยนแปลงความเร็ว การเปลี่ยนแปลงความเร็วในที่นี้มิได้หมายถึงกรณีที่ถูก
เครื่องแล้วเปลี่ยนอัตราทดรอบโดยเปลี่ยนคู่มุมเล็ก แต่การเปลี่ยนแปลงความเร็วในที่นี้เกิดจาก
การปรับความกว้างของมุมเล็ก เพื่อให้สายพานอยู่ในตำแหน่งที่หรือลึก แล้วแต่ความกว้างของร่อง
มุมเล็ก สายพานที่ใช้งานแบบนี้มีหน้าแบนและกว้างกว่า มีความแข็งแรงต้านขวางมากกว่าแบบอื่น

รูปที่ ๓.๓๖ แสดงลักษณะสายพานแบบเปลี่ยนแปลง
ความเร็ว

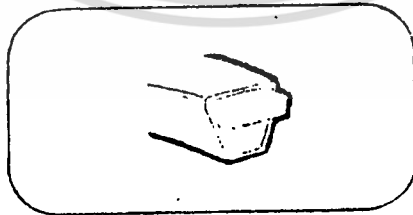
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบเป็นข้อ ๆ มีข้อที่เช่นเดียวกับแบบข้อปลาย สามารถต่อตามความยาวที่ต้องการ
ได้ในช่วงแรก ๆ สายพานแบบนี้มักจะยึดเล็กน้อยจนกว่าจะพ้นช่วง รัน - อิน (Run - in)
จึงจะใช้งานได้ดี

รูปที่ ๓.๓๗ แสดงสายพานแบบคียบเบิลวี

แบบคียบเบิลวี ใช้สำหรับการส่งกำลังที่มีการหักโค้งงอของสายพานสองด้าน หรือ
ต้องการใช้หน้าที่เป็นลิ้มทั้งสองหน้านั้นเอง

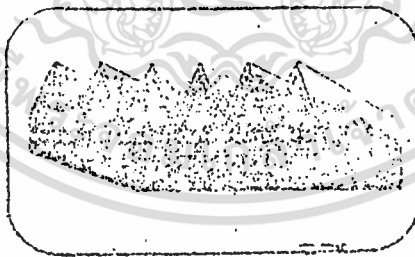
รูปที่ ๓.๓๘ แสดงลักษณะสายพานแบบหน้าคียบ

แบบหน้าแคบ โครงสร้างทั่วไปเหมือนแบบสแตนคราร์คแต่หน้าแคบกว่า ใช้ส่งกำลังได้สูงกว่าแบบสแตนคราร์คที่ความเร็วและขนาดของมู่เล่เท่ากัน เนื่องจากมีผิวสัมผัสกันข้างมากกว่ามาตรฐานของสายพานแบบนี้มี ๓ ขนาด คือ แบบ ๓วี , ๕วี , และ ๘วี

ยังมีสายพานอีสองชนิดที่จัดอยู่ในพวกของสายพานแบน แต่มีผิวสัมผัสกับมู่เล่แตกต่างกันออกไป ได้แก่

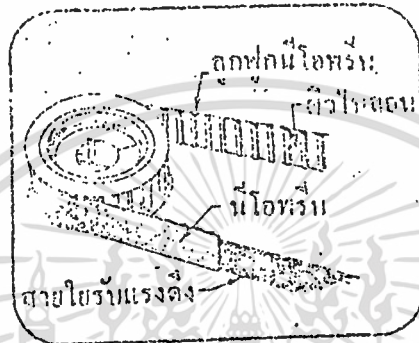
๑. สายพานแบบโพลีวี (Poly-y)
๒. สายพานแบบซิงโครนัส (Synchronous)

สายพานโพลีวี มีลักษณะเป็นสายพานแบนแบนแต่หน้าใน เป็นร่องแบบลูกฟูกแบบฟันปลา ในแนวยาวตามแนวของสายพาน การทำเป็นร่องฟันปลาเพื่อเพิ่มพื้นที่ผิวสัมผัสกับมู่เล่ (ซึ่งทำเป็นช่องขนาดเดียวกัน) ทำให้ความเสียหายระหว่างผิวมีมากขึ้นช่วยลดแรงดึงที่ต้องการของสายพานลง แต่ก็ยังต้องการแรงดึงสูงกว่าสายพานรูปตัววี

รูปที่ ๓.๓๘ แสดงสายพานแบบโพลีวี

สายพานชิงโครนีส ความจริงสายพานแบบนี้ก็คือโซ่ที่ทำด้วยยางนั่นเอง ผนึกกันใน
ทำเป็นซี่ ๆ แบบฟันเฟือง มู่เล่มีลักษณะคล้ายเกียร์โคย (Pitch) หรือขนาดของ
เฟืองเท่ากัน

รูปที่ ๓.๔๐ แสดงลักษณะสายพานแบบชิงโครนีส

๓. ความเร็วที่เกี่ยวข้องกับมู่เล่และมอเตอร์

ความเร็วในที่นี้หมายถึงระยะทางที่วัตถุเคลื่อนที่ภายใน ๑ หน่วยเวลา เช่น
รถยนต์มีความเร็ว ๕๐ ไมล์/ชม. หมายความว่ารถยนต์สามารถแล่นไ้ระยะทาง ๕๐ ไมล์
ภายในเวลา ๑ ชั่วโมง

ความเร็วที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นอัตราความเร็วของเครื่องมือที่ใช้เกี่ยวกับงาน
ช่าง เช่น ความเร็วของใบเลื่อย เครื่องไส เครื่องเจาะ เป็นต้น เครื่องมือเหล่านี้
มีมอเตอร์เป็นหัวใจสำคัญ เพราะมอเตอร์สามารถเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้ามาเป็นพลังงานกล
ขณะที่มอเตอร์หมุนก็จะทำให้มู่เล่หมุนด้วย มู่เล่ที่ต่อไว้ด้วยสายพานจะส่งกำลังไปยัง มู่เล่
อีกตัวหนึ่ง ตามลักษณะถ่ายทอดกำลังนี้เอง เราจึงแบ่งหน้าที่ของมู่เล่ ได้เป็น ๒ ลักษณะคือ

มู่เล่ (Driving Pulley) คือ มู่เล่ ที่รับกำลังจากมอเตอร์เพื่อส่งต่อไปยัง มู่เล่ ตัวต่อไป

มู่เล่ตัวส่ง (Driven Pulley) คือ มู่เล่ ตัวที่ติดกับเครื่องมือ เช่น ติดกับใบเลื่อย หินลับมีด เป็นต้น

เราอาจจำแนกความเร็วได้เป็นหลักใหญ่ ๆ ๒ ประเภทคือ

ความเร็วรอบ หมายถึง ความเร็วของ มู่เล่ วงล้อ ฯลฯ ที่จะหมุนได้จำนวนรอบมากหรือน้อยใน ๑ นาที ใช้ตัวย่อ R. P. M. ย่อมาจาก Revolutions Per Minutes เช่นความเร็วของเลื่อยวงเวียนเป็น ๒๔๐ R. P. M. หมายความว่าใบเลื่อยวงเวียนสามารถหมุนได้ถึง ๒๔๐ รอบใน ๑ นาที

ความเร็วเชิงเส้น (Cutting speed Surface speed Rim Speed) ทั้งหมดนี้ความหมายตรงกับความเร็วเชิงเส้น คือ ระยะที่เราถือเอาจุดใดจุดหนึ่งบนสายพานเป็นหลักว่า ภายใน ๑ นาที จุดนี้จะเคลื่อนที่ไปเป็นระยะทางเท่าไร

เช่น ความเร็วเชิงเส้นของ มู่เล่ อันหนึ่งเป็น ๓๐๐ ฟุต/นาที หมายความว่าเมื่อเราถือจุดใดจุดหนึ่งบนมู่เล่เป็นหลักในเวลา ๑ นาที จุดนี้จะเคลื่อนที่ไปเป็นระยะทาง ๓๐๐ ฟุต

ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วรอบ ความเร็วเชิงเส้นและความยาวของเส้นรอบวง

ให้ R. P. M.	เป็นความเร็วรอบ
ให้ Linear speed	เป็นความเร็วเชิงเส้นที่ มู่เล่ และใบเลื่อยสายพาน
ให้ Peripheral speed	เป็นความเร็วเชิงเส้นของใบคัทที่เลื่อยวงเวียน
ให้ C	เป็นความยาวของเส้นรอบวง มู่เล่

ให้ Linear speed เท่ากับ $C \times R.P.M.$

ตัวอย่าง ๑ ถ้ามูเล่มีความเร็วเชิงเส้น ๕๐๐ ฟุต/นาที เส้นรอบวงยาว ๓ ฟุต จงหาความ
เร็วรอบ

$$\text{Linear speed} = C \times R.P.M.$$

วิธีทำ $500 = 3 \times R.P.M.$

$$R.P.M. = \frac{500}{3}$$

ดังนั้น มีความเร็วรอบ $166\frac{2}{3}$ รอบ

ตัวอย่าง ๒ ถ้ามูเล่ มีความเร็วเชิงเส้น ๕๓๐ ฟุต/นาที มีความเร็วรอบ ๓๐๐ จงหาเส้นรอบ
วงของมูเล่

วิธีทำ $\text{Linear speed} = C \times R.P.M.$

$$530 = C \times 300$$

$$C = \frac{530}{300} = 1.766$$

ดังนั้น เส้นรอบวงของ มูเล่ ยาว 1.766 ฟุต รอบ

ตัวอย่าง ๓ จงหาความเร็วเชิงเส้นของ มูเล่ ที่มีความเร็วรอบ ๔๕๐ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
๓ ฟุต

วิธีทำ $\text{Linear speed} = C \times R.P.M.$

$$= \frac{22}{7} \times 3 \times 450$$

$$= 9220$$

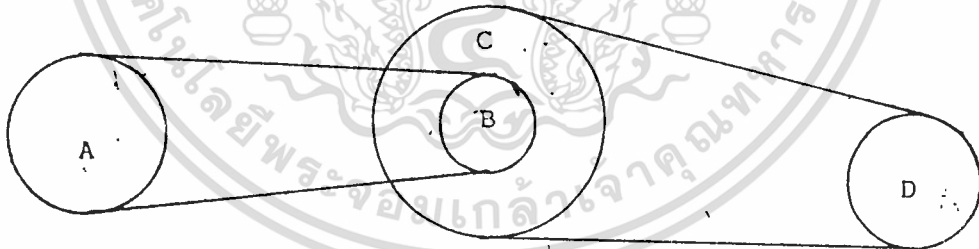
ดังนั้น ความเร็วเชิงเส้น เท่ากับ 9220 ฟุต/นาที รอบ

การเปลี่ยนความเร็ว ความเร็วที่จะเปลี่ยนได้แก่ความเร็วรอบและความเร็วเชิงเส้น

การเปลี่ยนแปลงความเร็วรอบ ขึ้นอยู่กับการจัด มู่เล่ ถ้าต้องการเพิ่มความเร็วรอบให้สูงขึ้นต้องใช้ มู่เล่ ตัวขับมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาวกว่าเส้นผ่าศูนย์กลางของ มู่เล่ ตัวส่ง และถ้าต้องการลดความเร็วรอบให้น้อยลงจะใช้ มู่เล่ ตัวขับมีเส้นผ่าศูนย์กลางของ มู่เล่ ตัวส่ง

การเปลี่ยนความเร็วเชิงเส้น เปลี่ยนได้จากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของ มู่เล่ หรือใบเลื่อยที่มีแกนร่วมกัน ถ้าจำนวนรอบเท่ากัน แต่ขนาด ๑ รอบ ต่างกันก็จะทำให้ความเร็วเชิงเส้นเปลี่ยนไปตามความต้องการ

การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเร็วรอบ และ เส้นผ่าศูนย์กลางของ มู่เล่ เมื่อต้องการเปลี่ยนความเร็ว

รูปที่ ๓.๔๑ แสดงหาความสัมพันธ์ของมู่เล่ย์เมื่อเปลี่ยนความเร็ว

จากรูป กำหนดให้ มู่เล่ A ใ้รับกำลังจากมอเตอร์

ชนิดของการจัด มู่เล่ จัดได้ดังนี้

A และ C เป็น มู่เล่ ตัวขับ

B และ D เป็น มู่เล่ ตัวส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามหลัก มูเล่ คู่ที่ใช้สายพานร่วมกันจะมีความเร็วเชิงเส้นเท่ากัน

ความจริง มูเล่ คู่โคที่ใช้เฟลาร่วมกันจะมีความเร็วรอบเท่ากัน

สายพานชกเกี้ยว

กำหนดให้ d_1 เป็นความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลางของ มูเล่ ทัวซั้ม

d_2 เป็นความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลางของ มูเล่ ทัวส่ง

n_1 เป็นความเร็วรอบนาทีของ มูเล่ ทัวซั้ม

n_2 เป็นความเร็วรอบนาทีของ มูเล่ ทัวส่ง

ดังนั้นความเร็วเชิงเส้นของ มูเล่ ทัวซั้ม เท่ากับ เส้นรอบวงทัวซั้ม ความเร็วรอบ

ทัวซั้ม

เท่ากับ $d_1 n_1$

ดังนั้นความเร็วเชิงเส้นของ มูเล่ ทัวส่ง เท่ากับ เส้นรอบวงทัวส่ง ความเร็วรอบ

ทัวส่ง

เท่ากับ $d_2 n_2$

แต่ มูเล่ ทัวซั้ม และทัวส่ง ใช้สายพานร่วมกันย่อมมีความเร็วเชิงเส้นเท่ากันเพราะ

ฉะนั้น

$d_1 n_1$ เท่ากับ $d_2 n_2$

นั่นคือ ผลคูณของเส้นผ่าศูนย์กลาง มูเล่ ทัวซั้ม กับ ความเร็วรอบของ มูเล่ ทัวซั้ม

มีค่าเท่ากับ ผลคูณของเส้นผ่าศูนย์กลาง มูเล่ ทัวส่ง กับ ความเร็วรอบของ มูเล่ ทัวส่ง

การคำนวณหาอัตราทด

ถ้าให้ i เป็นอัตราทด

$\frac{\text{ความเร็วรอบของทัวซั้ม}}{\text{ความเร็วรอบของทัวส่ง}}$

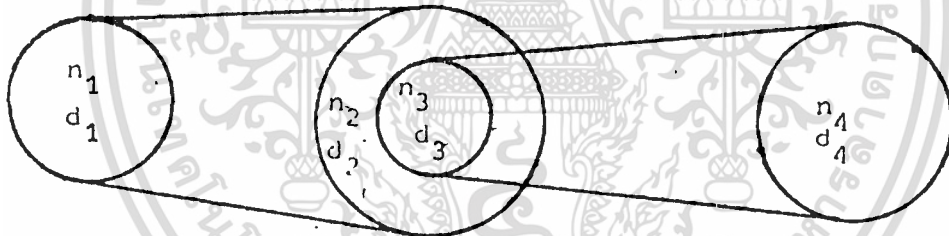
หรือ

$\frac{\text{ความเร็วรอบของทัวส่ง}}{\text{ความเร็วรอบของทัวซั้ม}}$

เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อตาม
เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อขบ

<u>ตัวอย่าง</u>	เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อขบ	เท่ากับ	๑๘	เซนติเมตร
	ความเร็วรอบล้อขบ	เท่ากับ	๑๐๐๐	รอบ/นาที
	เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อตาม	เท่ากับ	๔๕	เซนติเมตร
	เพราะฉะนั้น ความเร็วรอบของล้อตาม	เท่ากับ	๑๘ ซม. ๑๐๐๐ รอบ/นาที	
			<u>๔๕ ซม.</u>	
		เท่ากับ	๔๐๐	รอบ/นาที

สายพานหลายทก สายพานแบนนี้พัน มู่เล่ สองกำลังติดต่อกันไปหลายทก

รูปที่ ๓.๔๒ แสดงสายพานหลายทก

กำหนดให้	$d_๑$	เป็นความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลาง มู่เล่	ทัวขบ	
	$d_๒$	เป็นความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลาง มู่เล่	ทัวส่ง	
	$n_๑$	เป็นความเร็วรอบก่อนาทีของ	มู่เล่	ทัวขบ
	$n_๒$	เป็นความเร็วรอบก่อนาทีของ	มู่เล่	ทัวส่ง
	i	เป็นอัตราทดรอบของ	มู่เล่	ทัวขบและทัวส่งแต่ละคู่
	J	เป็นอัตราทดรอบรวม		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราทด $i_1 = \frac{n_1}{n_2}$

ดังนั้น $J = i_1 \times i_2 = \frac{1}{2} \times \frac{3}{4}$

แต่ $n_2 = n_3$ เพราะรวมแกนเดียวกัน

ดังนั้น $J = \frac{n_1}{n_4}$ ความเร็วรอบของล้อขับตัวแรก
ความเร็วรอบของล้อตามตัวสุดท้าย

จากรูป $n_1 n_3 = n_2 n_4$ (๑)

$n_3 d_3 = n_4 d_4$ (๒)

(๑) × (๒)

ตัดค่า n_2 และ n_3 ซึ่งเท่ากันออกทั้งสองข้างจะได้

$n_1 d_3 d_3 = n_4 d_2 d_4$

๔. การทึบคังมู่เล่

มู่เล่ ที่นิยมใช้กันโดยเฉพาะในการส่งกำลังสูง ๆ ประกอบด้วยชิ้นส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือ หัวมู่เล่และบุชซึ่ง การออกแบบ มู่เล่ ลักษณะนี้ ทำให้ไม่ต้องตอกลิ้มอีกเข้าไปอันจะทำให้ตัวขับเช่น มอเตอร์เสียหาย หัวบุชซึ่งจะถูกผ่าซีกทางคานตรงข้ามกับร่องลิ้ม เพื่อให้สามารถปรับความคับหลวมของรูกกลางโคเล็กนอย คานนอกของบุชซึ่งมีลักษณะเป็นกรวยเอียง ลากเป็นมุมเล็ก ๆ สวมโคพอกกับรูกกลางของมู่เล่ ซึ่งเป็นกรวยมุมเท่ากัน การที่ผิวสัมผัสระหว่าง บุชซึ่งและรูกของมู่เล่ เป็นกรวยนี้ ทำให้สามารถบีบบุชซึ่งให้ยึดกับเพลาค้นแน่นมากโดยอาศัยหลักการผอนของลิ้ม

ข้อควรปฏิบัติในการทึบคังมู่เล่มีดังนี้

๑. ทำความสะอาดผิวสัมผัสทุกแห่งให้แน่ใจว่า ไม่มีเศษวัสดุอื่นเกาะอยู่

๒. สวมบุชซึ่งเข้ากับหัว มู่เล่ ใส่น้ำมันหล่อลื่นอย่างหลวม ๆ ไม่ต้องใส่สาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หล่อนั้นลงไปตามเกลียวของน็อต หัวน็อตอาจเยะอยู่ด้านบนหรือด้านในก็ได้ แล้วแต่การออกแบบ ข้อควรระวังอย่างยิ่งของการประกอบมู่เล่แบบนี้ก็คือ อย่าใช้สารหล่อลื่นทาผิวสัมผัสระหว่างบูชชิงกับตัวมู่เล่ เพราะมู่เล่แบบนี้จะได้รับการออกแบบให้สามารถขันน็อตเพื่อบีบตัวบูชชิงให้แน่นโดยอาศัยประแจธรรมดาที่เพียงพอแล้ว ถ้ามีสารหล่อลื่นที่ผิวสัมผัสนี้ การขันประแจจนถึง ๗มือเท่านั้น ก็อาจทำให้ตัวมู่เล่แตกได้ เนื่องจากแรงที่เกิดขึ้นโดยหลักการของลิ้ม มีขนาดเพิ่มขึ้นมากมาย เมื่อตัวลิ้มกินลึกเข้าไป

การตั้งแนวระนาบของมู่เล่

แม้ว่าการตั้งแนวระนาบของระบบสายพานรูปตัววีจะไม่ถือเป็นความสำคัญมากดังเช่นการส่งกำลังอื่น แต่การตั้งแนวมู่เล่ให้ไคระนามเดียวกันจะช่วยยืดอายุใช้งานของสายพานได้มาก การตั้งแนวระนาบแบ่งเป็น ๒ ชั้น คือ

๑. ทราบรู้ว่าเพลาทิ้งสองขนานกันหรือไม่ วิธีที่ตรวจง่าย ๆ วัดระยะระหว่างเพลาทิ้งสอง สัก ๓ หรือ ๔ จุด ถ้าเพลาขนานกันจะต้องไคระยะห่างระหว่างเพลาทิ้งกันหมด
๒. ตั้งตำแหน่งของมู่เล่ให้อยู่ในแนวตรงกัน เมื่อตั้งมู่เล่ไคระนามแล้วจึงขันน็อตให้มู่เล่ยึดแน่นกับเพลา

การส่งสายพาน

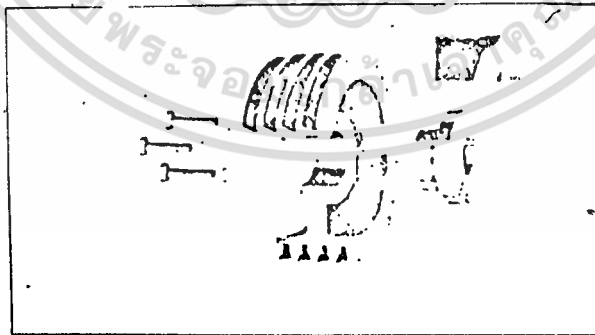
วิธีใส่สายพานที่ถูกต้องคือ เลื่อนระยะระหว่างเพลาให้ใกล้กันเข้าเพื่อให้สามารถคล้องสายพานเข้าไป โดยไม่ต้องใช้อะไรจกเข้า การจกสายพานจะทำให้เส้นใยภายในขาดไคหรือสายพานบิดเสียรูป ทำให้สายพานพลิกขณะใช้งานไค

การปรับความตึงสายพาน

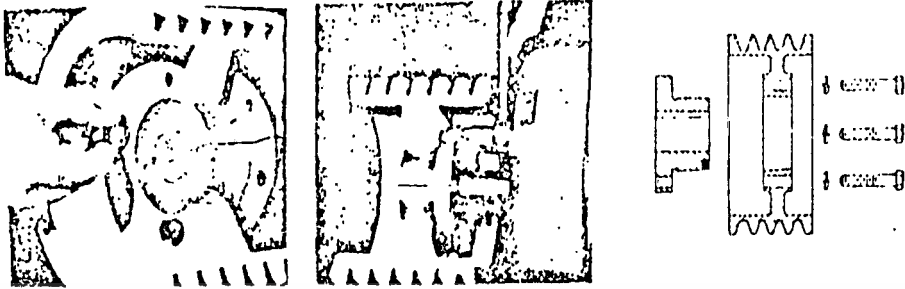
ความตึงที่พอเหมาะของสายพานเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่ออายุใช้งานของสายพานและประสิทธิภาพในการส่งกำลัง ปัญหาของสายพานมากกว่า ๕๐ % ที่สามารถแก้ไขไคโดย

เพียงแต่ปรับความตึงของสายพาน สายพานที่ตึงเกินไปจะทำให้ แบริ่งสึกเร็ว แต่สายพานที่หย่อนเกินไปจะทำให้ตัวสายพานลื่นบนมู่เล่ ทำให้ประสิทธิภาพต่ำ เกิดการสูญเสียไปเป็นความร้อนในการเสียดสีระหว่างสายพานกับมู่เล่ นอกจากนี้สายพานที่หย่อนจะชากได้ง่ายเพราะเกิดการกระตุกตอนแรกทีแรงกระทำ ปัญหาว่าความตึงขนาดไหนจึงจะพอคั้นนั้น ทอบไคยาก เพราะความตึงที่เหมาะสมเปลี่ยนแปลงตามชนิดขนาด และผู้ผลิต แคตตาล็อกของสายพานในปัจจุบันนี้ มักจะมีบ่งไว้ว่าควรปรับความตึงของสายพานแบบนี้ ๆ ขนาดไหน อย่างไร ตามวิธีง่าย ๆ ซึ่งใช้กันทั่วไป โดยไม่อาศัยเครื่องมือวัด หรือเปิดตารางคู่มือ ก็คือ ปรับความตึงให้เพียงพอที่จะไม่ให้เกิดการลื่น เมื่อมีแรงกระทำสูงสุด ซึ่งโดยมากมักเป็นตอนสตาร์ท หรือช่วงจังหวะเริ่มรอบใหม่ ของการทำงาน โดยการค่อย ๆ เพิ่มระยะระหว่าง มู่เล่ เพื่อเพิ่มความตึงที่ละน้อย

๓. สวมมู่เล่ที่ประกอบนี้เข้าไยกับเพลลา ปรับร่องลิมให้ตรงกันแล้วสอดลิมเข้าไป ถ้าหากบุชซึ่งสวมเข้าเพลลาไคยากให้อาไซควงแบบที่เป็นลิม สอดเข้าไปตามรอยผ่าของบุชซึ่งแล้วงัด จะช่วยไคมาก ทั้งแนวและระกบกับควยสายทา แล้วขันนอตไว้หลวม ๆ อย่างเฟิงขันให้แน่นเพราะต้องปรับมู่เล่ให้ไคระนามก่อน สำหรับมู่เล่แบบง่าย ๆ ไซ้ส่งกำลังทำ ๆ มักจะลือคตัวมู่เล่กับเพลลา โดยวิธีใช้ลิมและยึคลิมให้แน่นควยสกรู การทิกทั้งไม่มีอะไรยุ่งยาก

รูปที่ ๓.๕๓ ลักษณะของมู่เล่ยซึ่งใช้ส่งกำลังไคสูง

รูปที่ 33 การติดคิ้วไม้แบบหัวนอกรอบหน้าต่างใน

รูปที่ 34 การติดคิ้วไม้แบบหัวนอกรอบหน้าต่างนอก

รูปที่ ๓๕ การติดคิ้วไม้แบบหัวนอกรอบหน้าต่างนอก

แนวพิจารณาหาจุดบกพร่อง

อาการชัดชัด	สาเหตุ	วิธีแก้
- สายพานลื่นหรือเลื่อนบนมุมเลี้ยวของร่องมุมเลื่อนเป็นเงา	ก. ความตึงสายพานไม่เพียงพอ ข. ชับเคลื่อนเกินกำลัง	ก. เพิ่มความตึง ข. ออกแบบระบบส่งกำลังใหม่
- การขับเคลื่อนมีเสียงดัง อีก อีก	ก. ชับเคลื่อนเกินกำลัง ข. ส่วนโค้งของการสัมผัสสั้น	ก. ออกแบบใหม่ ข. เพิ่มระยะระหว่างศูนย์กลางมุมเลี้ยว
- สายพานพลิก	ค. โหลดคอนสแตนท์สูง ก. เส้นใยเสียหายเนื่องจาก	ค. เพิ่มความตึงขึ้น ก. เปลี่ยนสายพานใหม่อย่าง

การรักษาสายพานตอนติดคิ้ว

ถูกวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

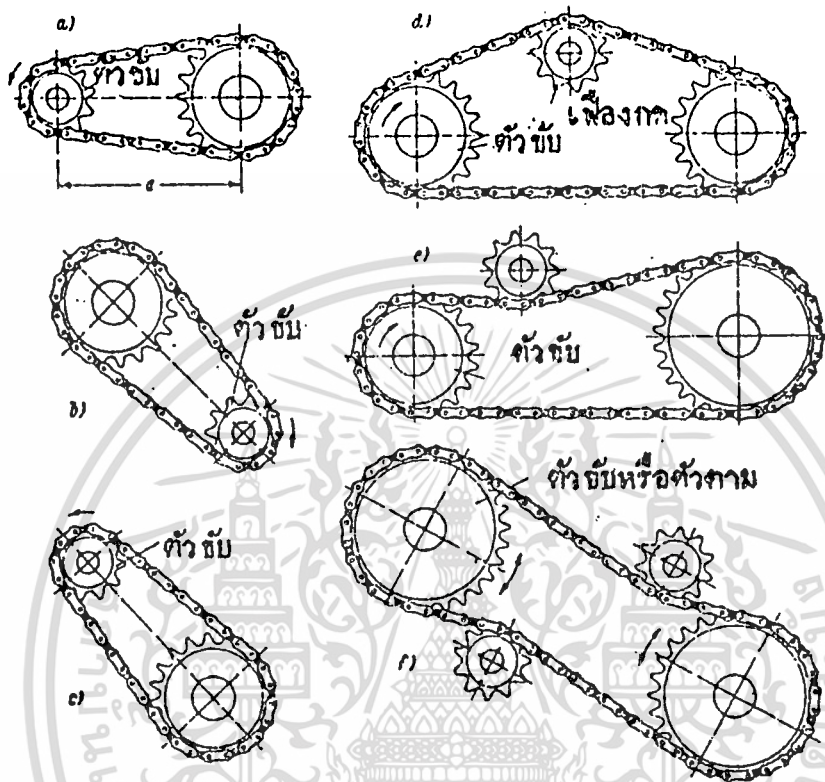
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สายพานสึกอย่างรวดเร็วก. มู่เล่สึกไปมาก ก. เปลี่ยนมู่เล่
 ข. มู่เล่เล็กเกินไป ข. ออกแบบใหม่
 ค. สายพานแต่ละเส้นไม่เข้าจังหวะกัน ค. เปลี่ยนให้สอดคล้องกันอย่าใช้สายพานใหม่ผสมกับสายพานเก่า
 ง. ชับเคลื่อนเกินกำลัง ง. ออกแบบใหม่
 จ. สายพานลื่นบนมู่เล่ จ. เพิ่มแรงตึงในสายพาน
 ฉ. มู่เล่ไม่ไค้ระนาบ ฉ. ปรับให้ไค้ระนาบ
 ช. มู่เล่เปื้อนน้ำมัน ช. ซักน้ำมันออก
 ซ. สภาพใช้งานร้อนเกินไป ซ. ออกแบบการระบายความร้อน

๒. ระบบส่งกำลังควายโซ่

๑. วิธีโซ่และการประกอบ

ระบบส่งกำลังควายโซ่แบบและสายพานลิ้ม เป็นการส่งกำลังโดยมีข้อความผิด แต่การส่งกำลังควายโซ่เป็นการส่งกำลัง โดยการขบกันระหว่างโซ่กับเฟือง เช่นเดียวกับระบบสายพานโซ่ จะใช้เมื่อการงานนั้นไม่เหมาะสมที่จะใช้สายพานเช่น เนื้อที่อึดราทค หรือระยะห่างระหว่างเพลานี้พอเหมาะโซ่สามารถส่งไค้และกำลังมากกว่าสายพานเมื่อมีมุมโอบน้อยกว่า จึงใช้ระยะห่างระหว่างเพลาน้อยกว่า นอกจากนี้ยังไม่ต้องโซ่แรงตึงโซ่ให้ตึงมากจึงใช้เพลาน้อยกว่ามาก แต่อย่างไรก็กระบบส่งกำลังแบบนี้ ไม่มีการยืดหยุ่นต้องระวังรักษามากต้องหล่อลื่นอย่างสม่ำเสมอ และต้องป้องกันฝุ่นละอองเป็นอย่างดีนอกจากนี้ราคาขายยังแพงกว่าสายพานมาก

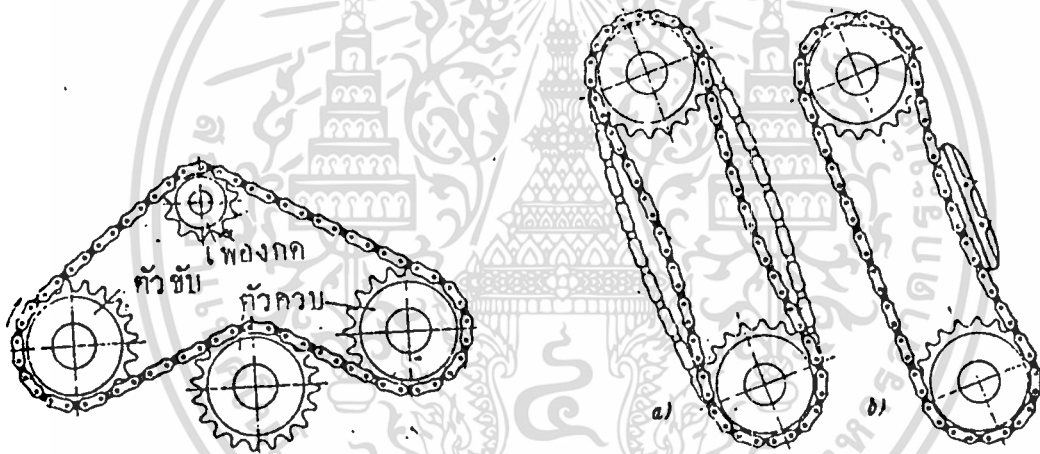
รูปที่ ๓๖๕ ระบบส่งกำลังด้วยโซ่

- a) แบบขนาน (b) เอียงสูงสุด ๒๐ องศา เฟืองขับอยู่ข้างล่าง (c) เอียงสูงสุด ๒๐ องศา อยู่ข้างบน
- d) ใช้เฟืองทดโซ่คานใน (e) ใช้เฟืองทดโซ่คานนอก (f) ใช้เฟืองทดโซ่สองตัวสำหรับการหมุนสองทิศทาง

การจัดระบบโซ่แสดงไว้ดังรูป ให้จัดโซ่คานตั้งไว้คานบนเสมอการจัดระบบโซ่เอียงยอมทำได้แต่ตั้งในแนวคิงที่เดียวไม่คิงเพราะโซ่จะหย่อนตรงส่วนล่างสุดทำให้ชนกับเฟืองไม่สนิท ถ้าจำเป็นต้องจัดให้ส่งกำลังในแนวคิงจริง ๆ ให้ใช้เฟืองทดโซ่ ถ้าเป็นการส่งกำลัง

หลายเพลาจําเป็นต้องใช้เฟืองทดโซ่เสมอ ทุกรูป ให้พยายามหลีกเลี่ยงการจํัดระบบส่งกำลัง ภัยเฟืองแบบเพลาทังฉาก เพราะโซ่จะกดหน้าของเฟืองค้ำบนทำให้สึกหรอเร็ว

เนื่องจากโซ่เมื่อใช้ไปนาน ๆ จะยืดตัว ดังนั้นจึงควรมีชุกทำให้โซ่ตึง เอาไว้ เช่น เฟืองทดสายพาน หรือปรับระยะเพลา โซ่โดยทั่ว ๆ ไปยอมให้หย่อนได้ประมาณ ๒ % ของระยะห่างระหว่างเพลาโซ่ถ้าใช้กับเครื่องที่มีแรงกระตุกมากเช่นเครื่องยนต์จะทำให้สั่นไ้ได้ง่าย (ทุกรูป) และจะทำให้เครื่องเดินไม่เรียบส่วนมากจะทํองโซ่ชุกลดความสั่น (Vibration daniper) กังรูป

รูปที่ ๓.๘๖ ระบบส่งกำลังภัยโซ่แบบมีเพลาทาม รูปที่ การ สั่นของโซ่และการป้องกัน
 a) ลักษณะการ สั่น
 b) โซ่

การเลือกชนิดของโซ่ขึ้นอยู่กับขนาดของ load และความเร็วขอบ (ความเร็วโซ่) ชนิดของโซ่ต่าง ๆ มีดังนี้

๑. Steel bolt chain ทำจากเหล็กหล่อเหนียวระยะพิชตั้งแต่ ๓๒ - ๑๕๐ มม. ใช้กับเครื่องกลการเกษตรและอุปกรณ์ถ่ายวัสดุ

๒. โซ่แบบแยกชิ้นได้ (Separable chain) ทำจากเหล็กหล่อเหนียวระยะพิชตั้งแต่ ๒๒ - ๑๔๘ มม. มีแรงดึงตั้งแต่ ๓๐๐ - ๓๒๐๐ ใช้สำหรับเครื่องกลการเกษตรและอุปกรณ์ถ่ายวัสดุ

๓. Gall-chain แฉกโซ่แต่ละข้อจะต้องอยู่คว้าวาล์วและหมุนไครบรอบตัวแกนโซ่แบบนี้ใช้ได้ถึงความเร็ว ๐.๕ เมตร/วินาที บางครั้งจะมีแฉกโซ่หลาย ๆ แฉกบนสลักเดียวกัน ใช้ใน life และเครื่องยกของ

๔. Roller chain ข้างหนึ่งของแฉกโซ่จะยึดกับสลักและอีกข้างหนึ่งจะติดกับปลอก ปลอกนี้จะประกบด้วยล้อกลมซึ่งจะทำด้วยเหล็กชุบแข็งเอาไว้ โซ่แบบนี้สามารถจะใช้กับงานเกือบทุกชนิดจึงเป็นแบบที่นิยมใช้กันมากที่สุด แฉกโซ่แถวเดียวมีชื่อเรียกว่า Simplex Roller chain แฉก ๒ แถว เรียกว่า Duplex Roller chain และแฉก ๓ แถว เรียกว่า Triplex Roller chain สำหรับ ๔, ๕ แถวก้อาจกำหนดชื่อและขนาดในลักษณะนี้ได้เช่นกัน โซ่ผลิตในสหรัฐอเมริกาจะกำหนดขนาดเป็นนิ้วทั้งหมด

๕. Dush chain โครงสร้างเช่นเดียวกับ Roller chain แต่ไม่ใช้ Roller จึงทำให้น้ำหนักเบาและใช้กับงานที่มีแรงเหวี่ยงโคจรได้ก็เหมาะใช้กับความเร็วสูงได้ นิยมใช้เครื่องยนต์ มอเตอร์ไซค์และจักรยาน ฯลฯ แต่โซ่แบบนี้จะมีอัตราการเสียดสีสูงและเฟืองจะต้องทำอย่างละเอียดที่สุด ฟันละอองและสิ่งสกปรกจะมีผลต่อโซ่แบบนี้มาก Roller chain ปัจจุบันนี้ใช้น้อยเพราะส่วนใหญ่จะใช้ Roller chain

๖. Rotary chain แฉกโซ่จะถูก ไข้ให้งอเป็นลักษณะตัว z การไข้ให้งอนี้จะทำให้โซ่ยืดหยุ่นได้ดีและรับแรงกระแทกได้ดี

๓. Gear chain แฉนโซ่มีฟันเฟืองคู่ท่ำนุม ๒๐ องศา เพื่อป้องกันโซ่ตกจากเฟือง จึงมีแฉนนำ (โซ่แฉนเคียวตรงกลางหรือ ๒ แฉนอยู่ข้าง) เอาไว้และแฉนนำจะวิ่งอยู่ในช่องของเฟืองโซ่แบบนี้ใช้สำหรับความเร็วสูงและเสียงเจียบมากใช้ในเครื่องยนต์ อย่างไรก็ตามโซ่แบบนี้มีราคาแพงมากกว่าแบบที่กล่าวมาแล้ว สำหรับงานที่มีการเสียดสีสูงจะใช้ข้อต่อลูกกลิ้งและถ้าให้โซ่วิ่งในอ่างน้ำมันจะส่งความเร็วได้ถึง ๓๐๓/วินาที

๔. โซ่ชนิดพิเศษ (Special Chain) มี Chain เหมาะสำหรับใช้กับงานหยาบและอยู่กลางแจ้ง Bush Conyever chain รถขนถ่ายวัสดุ มันไคเลื่อน และระบบส่งของหมุนเวียน ฯลฯ Multi-Bush chain สำหรับอุปกรณ์ขนถ่ายวัสดุ

โซ่นอกจากจะทำค้วเหล็กหล่อเหนียวแล้วยังทำค้วเหล็กชุบแข็งการสึกหรอของข้อโซ่จะทำให้โซ่ยาวขึ้นทั้งนี้จะยอมให้ยาวออกได้ไม่เกิน ๓ % ต่อ การท่อปลายโซ่ถ้าไม่มีชุกเลื่อนเพลลา ให้วางโซ่บนเฟืองก่อนแล้วจึงท่อ แฉนโซ่แบบค้คงอเป็นค้ว จี จะทำได้จำนวนไม่จำกัด แต่แบบแฉนตรงจะทำเป็นจำนวนค้ว เลขค้วเสมอ ทั้งนี้จะป้องกันข้อโซ่ลักษณะเดียวกันมาชนกันพอดี

ค. ระบบส่งกำลังขับเคลื่อนเฟืองและฟอรัมของฟันเฟือง

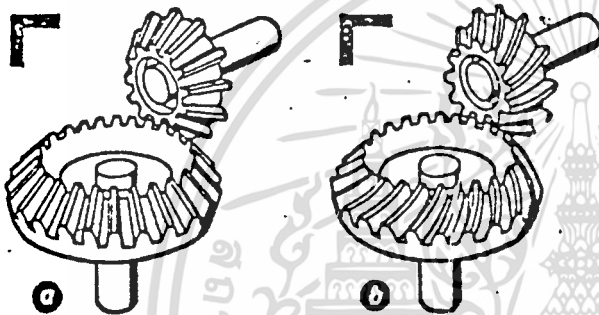
ระบบส่งกำลังขับเคลื่อนเฟืองหรือชุกเฟืองทค ประกอบด้วยขบวนเฟืองสองค้วหรือมากกว่าขึ้นไปชนกันค่อ ๆ กันไป เฟืองค้วที่เล็กที่สุดเรียกว่าเฟืองขับ ฟอรัมของเฟืองนั้นมีอยู่หลายฟอรัม ค้วกันและใช้กับเพลางานในลักษณะต่าง ๆ กัน

เฟืองตรง เฟืองชนิดนี้เพลลา หรือเพลลาเฟืองท่อกงหมุนขนานกัน ทรงของฟันเฟืองเป็นทรงกระบอก ฟันเป็นฟันซี่ตรง ๆ หรือเฉ หรือเป็นฟันก้างปลา

เฟืองซี่ตรง ใช้กันมากที่สุด

เฟืองฟันเฉ เมื่อขบกันจะมีเสียงค่อยมาก เพราะฟันค่อย ๆ เข้าสัมผัสขบกันและค่อย ๆ แยกจากกันแต่เฟืองประเภทนี้ให้แรงคั้นในแนวแกนมาก แบริ่งที่ใช้จะต้องเป็นแบริ่งที่รับแรงกระแทกได้

เฟืองก้างปลา ใช้สำหรับงานส่งกำลังขับเคลื่อน ๆ แรงคั้นในแนวแกนเป็นศูนย์

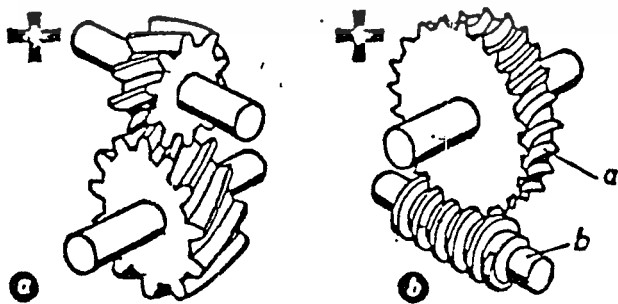

รูป B. เฟืองคอกจอก รูป a = เฟืองฟันตรง
รูป b เฟืองฟันเฉ

รูปที่ ๓.๓๗ แสดงเฟืองก้างปลา

เฟืองคอกจอก เฟลาของชุดเฟืองคอกจอก มีแนวทักกัน มีจุดที่ลักษณะของเฟืองมีทรงเบ็รูปร่างคล้าย ฟันบนเฟืองคอกจอกเป็นได้ทั้งฟันซี่ตรง ฟันเฉ และฟันวนกันหอยสไปรอล

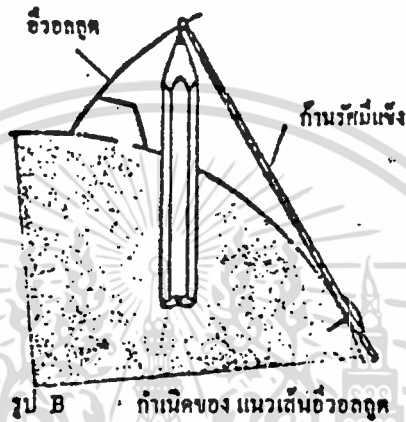
เฟืองฟันเกลียว เฟลาของชุดเฟืองเกลียว ทักกันเป็นเกลียวมาก ฟันของเฟืองชนิดนี้ เป็นฟันเฉ

รูป B. รูป a ชุดเฟืองในเกลียว
รูป b ชุด เฟืองหนอน
a = ถ้อยคาม b = คิวหนอน

รูปที่ ๓.๔๘ แสดงเฟืองฟันเกลียว

เฟืองหนอน เพลลาของชุกเฟืองหนอน คักกัน เป็นทากะบาค์ ประกอบด้วยเฟืองล้อตาม และคัวหนอน เหมาะสำหรับอัตราทดค่าสูง ๆ เสียงเจ็บบมาก และไม่กินที่เลย ล้อตามจะหมุนตามเฟืองหนอน เสมอไปทุกครั้ง

รูปที่ ๓.๕๐ แสดงเส้นแนวของฟันเฟือง

เส้นแนวขอบฟันเฟือง ฟันเฟืองในขณะที่ยื่นชนกัน จะต้องชนกันโดยไม่มีแรงกระแทกระหว่างฟัน ยิ่งกว่านั้น ยังจะต้องเจ็บบไม่มีเสียง และไม่มีความฝืดอีกด้วย คัวเหตุนี้ฟันเฟืองจึงต้องมีเส้นแนวรอบฟันเฟืองลักษณะหนึ่ง แนวเส้นขอบของฟันเฟืองที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือแนวเส้นอิวอลลุต ซึ่งเป็นแนวเส้นโค้ง ส่วนหนึ่งของวงกลมที่มีจุดศูนย์กลางอยู่บนวงกลมเฟืองห่างไปจากจุดฟันเฟืองนั้น ๆ สำหรับเฟืองสะพาน เส้นอิวอลลุตจะเป็นเส้นตรง เส้นอิวอลลุตนี้ มีกำหนดเป็นมาตรฐานไว้แล้ว นอกจากนี้ยังมีฟันเฟืองที่ใช้นแนวเส้นขอบเป็นทางโนไซคลอยคอีกด้วย แต่เฟืองชนิดนี้ ไม่มีใช้ในงานช่างกลของเรา

รูปที่ ๓.๕๑ แสดงรูปตะแกรงทองเหลืองกลม

๓.๑.๕ การศึกษาเกี่ยวกับตะแกรง

ข้อมูลที่ได้จากวิธีการวิเคราะห์หาค่าขนาดของเม็ดดิน ได้นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในงานทางวิศวกรรมและอุตสาหกรรม เช่น การจำแนกดินเพื่อหาคุณสมบัติของดินที่เหมาะสมกับงานลักษณะต่าง ๆ เช่น ถนน, ลานบิน, เขื่อนกักน้ำ, สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่ใช้ดินเป็นวัสดุก่อสร้าง และงานออกแบบเครื่องปั้นดินเผาจากการวิเคราะห์หาค่าขนาดของเม็ดดินยังสามารถนำไปคาดคะเนการไหลซึมผ่านของน้ำในดินชนิดนั้น ๆ ได้ และนอกจากนี้ยังนำมาหาค่าขนาดของดินที่ใช้เป็นหัวหรือดินที่ใช้เป็นหัวกรองในการระบายน้ำได้ด้วย

การวิเคราะห์หาค่าขนาดของเม็ดดิน ก็คือ ความพยายามที่จะหาความสัมพันธ์เป็นสัดส่วนของเม็ดดินขนาดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในมวลดินนั้น ๆ การเก็บตัวอย่างดินมาทดสอบจะต้องเก็บละเอียดมาให้ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ว่าเป็นตัวแทนของดินทั้งมวลได้ (Mass) ในความเป็นจริงแล้ว เราไม่สามารถหาค่าขนาดของเม็ดดินแต่ละเม็ดได้ แต่ในการทดลองเราเพียงแต่กระจายขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเม็คกินแต่ละเม็คโก้ แต่ในการทดลองเราเพียงแต่กระจายขนาดของเม็คกินออกไปเป็นส่วนๆ ถัดมาขนาดของเม็คกินที่น้อยกว่าช่องเปิดก็จะค้างบนตะแกรง ถ้าเล็กกว่าก็จะผ่านลงไป ตะแกรงที่ว่านี้ทำจากลวดทองเหลืองดัดเป็นสี่เหลี่ยมมีขนาดช่องเปิดตั้งแต่ ๑๐๑.๖ มม. (๔) จนถึง ๐.๐๓๔ มม. (ขนาด เลขที่ ๔๐๐) ในตารางที่แสดงให้เห็นขนาดของตะแกรงเลขที่ต่าง ๆ กัน ตามมาตรฐานของอเมริกาและเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่น ๆ ในทางปฏิบัติถือเอาว่าตะแกรงเลขที่ ๒๐๐ เป็นขนาดที่เล็กที่สุด ตะแกรงที่มีขนาดเล็กกว่า เลขที่ ๒๐๐ ใช้เฉพาะงานทางวิชาการเท่านั้น ขนาดของตะแกรงในตารางที่ เป็นขนาดของตะแกรงชนิดล่าสุดของ

และ

ซึ่งขนาดของตะแกรงรุ่นใหม่จะมีขนาดของช่องเปิดต่างจากรุ่นเก่าเล็กน้อย (ก่อน คศ. ๑๙๓๐) แต่ก็ยังมีใช้อยู่บ้าง ในปัจจุบัน นักศึกษาควรจะใช้ขนาดตามของใหม่ เมื่อกรองข้อมูล

ก่อน คศ. ๑๙๓๐	ปัจจุบัน
๔ (๑๐๑.๖ มม.)	๑๐๐ มม.
๑๒ (๓๘.๑ มม.)	๓๓.๕ มม.
๑/๔ (๖.๓๕ มม.)	๖.๓ มม.
๒๐ (๐.๘๕๑ มม.)	๐.๘๕๐ มม.
๑๐๐ (๐.๑๕๒ มม.)	๐.๑๕๐ มม.
๒๐๐ (๐.๐๗๕ มม.)	๐.๐๗๕ มม.

การจำแนกหินทุกระบบจะใช้ขนาดของ Sieve เลขที่ ๒๐๐ เป็นจุดแบ่งในการจำแนกหิน เช่น ว่าหินชนิดนี้มีขนาดโตกว่า เลขที่ ๒๐๐ เป็นจำนวนเท่าไร หรือเล็กกว่า เลขที่ ๒๐๐ เป็นจำนวนเท่าไร แต่ก็มีบางโอกาสที่ของการทราบขนาดของเม็คกินที่เล็กกว่า เลขที่ ๒๐๐ ลงไปอีก ซึ่งก็มีวิธีการหาวิธีหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาจะได้ทราบในบทต่อไป

การที่นำดินมาร่อนผ่านตะแกรงนี้ไม่สามารถบอกลักษณะรูปร่างของเม็ดดินได้ว่าเม็ดดินเหล่านั้น มีลักษณะเป็นเหลี่ยมหรือกลม (Angular or Round) แต่บอกได้แต่เพียงว่ามีขนาดเล็กกว่าหรือโตกว่าขนาดของตะแกรง Number ที่เท่าไรเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หาขนาดของเม็ดดินนี้ สามารถที่จะนำมาแสดงได้ในรูปของเส้น Curve เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและพิจารณาการกระจายขนาดของเม็ดดิน โดยการนำเปอร์เซ็นต์ของดินที่ผ่านตะแกรง (Percent Passing or Percent Finer) และขนาดของตะแกรงมาในกราฟ Semi - log ให้เปอร์เซ็นต์ของดินที่ผ่านตะแกรงอยู่ใน Scale ทั้ง และ เป็น Scale ขรรมคา ขนาดของตะแกรงอยู่ในแกนนอน เป็น Scale - log

การกระจายขนาดของเม็ดดินตามที่ Plot Curve นั้น เป็นเพียงค่าโดยประมาณเท่านั้น เพราะว่าดินที่เก็บมาทดสอบมีปริมาณไม่มากนักอาจจะไม่ใช่ตัวแทนของดินทั้งหมด และตะแกรงที่นำมาเป็นบางขนาดเท่านั้น อีกอย่างหนึ่งช่องเปิดของตะแกรงทำไว้สำหรับร่อนเม็ดดินที่มีรูปร่างไม่แน่นอน บางที่เม็ดดินมีขนาดโตแต่ลักษณะกลมอาจผ่านตะแกรงลงไปได้แต่เม็ดดินเล็กมีขนาดยาวอาจไม่ผ่านตะแกรงก็เป็นได้ ถ้าหากการเรียงตัวของดินในตะแกรงไม่เอื้ออำนวย

ในทางปฏิบัติวิธีวิเคราะห์การกระจายของเม็ดดินที่นิยมใช้กันก็คือ นำดินไปอบให้แห้งแล้วใช้ช้อนอย่างทุบก่อนดินให้กระจาย (ระวังอย่าทุบแรงเกินไป จะทำให้เม็ดดินแตกละเอียด วัตถุประสงค์ของการทุบก็คือ ต้องการให้เม็ดดินเม็ดละเอียดที่จับกันเป็นก้อนกระจายออกเท่านั้น) แล้วนำไปร่อนผ่านตะแกรงขนาดต่าง ๆ ตามที่กำหนด ถ้าวร่อนแล้วพบว่ามียดินผ่านตะแกรงหมายเลข ๒๐๐ เกิน ๔-๕ % ก็ให้นำดินชนิดนั้นไปล้างเสียก่อน แล้วค่อยนำมาร่อนใหม่ โดยการนำเอาดินที่อบแห้งแล้วใส่ลงในตะแกรง หมายเลข ๒๐๐ (ตะแกรงทรงกระบอก) แล้วเปิดน้ำประปาล้าง แล้วเอาส่วนที่เหลือค้างตะแกรงไปอบอีกครั้งหนึ่ง เมื่อแห้งแล้วก็นำมาร่อนผ่านตะแกรงตามข้อกำหนด การทำเช่นนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องขึ้น เพราะเม็ดดินเล็ก ๆ ที่มักจะเกาะติดกันเม็ดโตจะไม่มีและเม็ดดินที่หายไประหว่างการล้างก็คิดเสียว่าเป็นเม็ดดินที่ผ่านตะแกรง หมายเลข ๒๐๐ ไป

การนำดินมาล้างก่อนที่จะทำการวิเคราะห์หากการกระจายขนาดของเม็กลินนี้ มักจะไม่
ทำถ้าหากเป็นดินเม็กลินหยาบคือ ถ้าน้อยกว่า ๑๐-๑๕ % ผ่านตะแกรง หมายเลข ๑๐ (๒.๐๐ม.ม.)
และผ่านตะแกรง หมายเลข ๑๐๐ (๐.๑๕๐ ม.ม.) เพียง ๕-๑๐ % ในกรณีของดินเม็กลินละเอียด
ก็ไม่ต้องทำเช่นเดียวกัน

รูปของตะแกรงที่นำมาร่อนดินจะมีประมาณ ๒-๓ อัน ในขนาดต่าง ๆ กัน โดยประมาณ
เอาว่าขนาดของช่องเปิดอันที่อยู่เหนือท้องโถกว่าอันที่อยู่ข้างล่าง ๒ เท่า เช่น ๖, ๑๒, ๒๔ หรือ
๐.๐๗๕, ๐.๑๕๐, ๐.๓๐๐ ม.ม. เพื่อความสะดวกและผลของการปฏิบัติการเรียงตะแกรงควร
จะต้องมีขนาดเหล่านี้นี้ไว้เสมอ หมายเลข ๔, หมายเลข ๑๐๐, หมายเลข ๒๐๐

จาก Curve การกระจายของเม็กลิน (ดูจากตัวอย่างกระดาษกรองข้อมูล)
ขนาดของเม็กลินที่เส้นผ่าศูนย์กลางต่าง ๆ กัน เช่น D_{60} , D_{50} , D_{25} สามารถ
ที่จะหาได้จาก Curve ตัว D หมายถึง เส้นผ่าศูนย์กลางของเม็กลิน
(Apparent Diameter) ตัวเลขที่กำกับหมายถึง เปอร์เซ็นต์น้อยกว่า เช่น D_{50} จาก
Curve B หมายความว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของดินตัวอย่างมีขนาดเล็กกว่า
๐.๑๕ ม.ม. และขนาดที่ D_{50} นี้ เรียกว่า Effective Size ของดิน

ตัวเลขที่จะชี้บอกให้ทราบถึงการกระจายขนาดของเม็กลินเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ
ความสม่ำเสมอ (Coefficient of Uniformity) ซึ่งมีค่าเท่ากับ D_{60} / D_{10} ถ้า
หากค่าที่หาออกมาได้มีค่ามากก็แสดงว่าดินมีการกระจายขนาดดี แต่ก็ไม่ทราบว่าขนาดไล่เรียง
ของเม็กลินจะมีการทิ้งช่วงบ้างหรือเปล่า (Gap Grade)

 Well Grade Soil.

 Poor Grade or Uniform Soil.

 Gap Grade.

ค่าสัมประสิทธิ์ของความโค้ง (Coefficient of Cocaving) C_c เป็นค่าที่ใช้วัดลักษณะของ Curve ช่วงระหว่าง D_{60} กับ D_{30} ค่า D_{10} และ D_{25} เป็นขนาดที่ไรหาคคุณสมบัติของดินที่เหมาะสมในการออกแบบ Filter ของงานที่เกี่ยวข้องกับการระบายน้ำ

วิธีการทดสอบ

๑. เอาดินตัวอย่างซึ่งอบแห้งแล้วจำนวน ๕๐๐ กรัม ถ้ายังมีเป็นก้อน ก็ควรทำให้แตกเสียก่อน และต้องแน่ใจว่าดินที่นำมาทดสอบเป็นตัวแทนของดินทั้งหมด () ควรจะใช้ที่แยกตัวอย่าง (ถ้ามี)
๒. ใส่ดินตัวอย่างนั้นบนตะแกรงเบอร์ ๒๐๐ แล้วค่อย ๆ ล้างดินที่อยู่ในตะแกรงโดยใช้น้ำประปาควรระมัดระวังอย่าให้เกิดความเสียหายกับตะแกรงหรือไม่ก็ทำให้ดินคั้นออกไปถ้าดินตัวอย่างเป็นพวกเม็ดหยาบปนมากก็ให้ไปทำในข้อที่ ๔ เลย
๓. ค่อย ๆ เทดินส่วนที่เหลือในตะแกรงลงในภาชนะโดยล้างกลางกลางของตะแกรงจนกระทั่งดินที่ค้างอยู่หล่นออกจนหมด รินน้ำใส่ ๆ ส่วนบนออกเสียบ้าง แล้วจึงเอาดินไปเข้าตู้อบเพื่อทำให้แห้ง
๔. ในวันต่อมาให้ชั่งดินที่เหลือเมื่อแห้งแล้ว เทกลับลงไปภาชนะหรือตะแกรงที่เรียงเป็นชุกเอาไว้และนำไปร่อน

เนื่องจากกราฟเป็นแบบ Semi-Log จึงควรมีจุดที่กระจายกันออกไปตาขนาดต่าง ๆ สำหรับดินทรายไปจนถึงดินละเอียดมาก ๆ ควรใช้ตะแกรงเบอร์ต่าง ๆ ดังนี้

การเรียงตะแกรงโดยทั่วไป		การเรียงตะแกรงอีกวิธีหนึ่ง	
เบอร์ตะแกรง	ขนาดของช่องเปิด (มม.)	เบอร์ตะแกรง	ขนาดของช่องเปิด(มม.)
ฝานึก	-	ฝานึก	-
๘	๘.๗๕	๘	๘.๗๕
๑๐	๒.๐๐	๑๐	๒.๐๐
๒๐	๐.๘๕๐	๓๐	๐.๖๐๐
๔๐	๐.๔๒๕	๕๐	
๖๐	๐.๒๕๐	๑๐๐	๐.๓๐๐
๑๕๐	๐.๑๐๖	๒๐๐	๐.๑๕๐
๒๐๐	๐.๐๗๕		๐.๐๗๕
ถาดรอนรับ	-	ถาดรอนรับ	-

ถ้ามีกรวดเล็ก ๆ อยู่ด้วยต้องเอาตะแกรงขนาด ๑๒.๕ หรือ ๒.๓๐ ม.ม. ใส่เพิ่ม
ชั้นตะแกรงเหนือเบอร์ ๘ ถ้าตัวอย่างเป็นกรวดขนาดใหญ่ จะต้องใช้ตัวอย่างให้มากขึ้น โดย
ควรใช้จำนวน ๑๕๐๐ กรัม ถ้ากรวดมีขนาด ๑๕ ม.ม. และประมาณ ๕๐๐๐ กรัม ถ้ามีขนาด
ใหญ่สุดเท่ากับ ๗๕ ม.ม. และการเรียงตะแกรงต้องเพิ่มขนาดขึ้นอีกตามความเหมาะสม จาก
การสังเกตด้วยตา ชุกของตะแกรงที่เพิ่มควรเป็นดังนี้ คือ

- ขนาด ๕๐ ม.ม.
- ขนาด ๒๕ ม.ม.
- ขนาด ๖.๓ ม.ม.

๓.๑.๖ การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการติดตั้ง

การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างและการติดตั้งของเครื่องร่อนคินที่มีใช้กันอยู่ในทุกวันนี้ โครงสร้างจะใช้เหล็กแผ่น เหล็กเส้นกลม ยึดติดกันด้วยการย้ำหมุด สลัก และการเชื่อม ทิศ ส่วนการติดตั้งก็ติดตั้งกับแผ่นไม้ยึดคายนอก กังเช่น เครื่องร่อนคินแบบโซลลูเบียว หรือ มีแต่ตัวเครื่องเท่านั้นไม่มีการยึดติดกับอะไรกังเช่น เครื่องร่อนคินแบบแม่เหล็ก กังนั้น ขณะ เकिनเครื่อง เครื่องจะเกิดอาการสั่นของเครื่องทำให้เครื่องเคลื่อนที่จากจุดตั้งเดิม กังนั้นใน การศึกษาจึงต้องศึกษาในเรื่องกังต่อไป

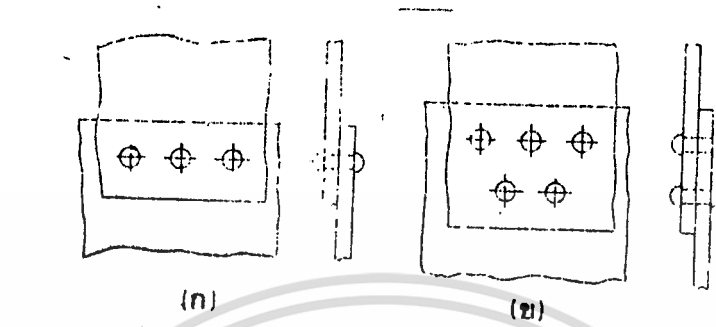
ก. การต่อโครงสร้าง

๑) การต่อโครงสร้างโดยใช้หมุกย้ำหรือสลักเกลียว

เป็นการต่อส่วนของโครงสร้างหลาย ๆ ชิ้น ให้ติดกันโดยใช้หมุกย้ำหรือสลัก เกลียวที่เป็นโลหะทำควยวัสดุเหนียวเป็นตัวยึด หมุกย้ำหรือสลักเกลียวนี้จะใส่ผ่านรูเจาะที่เตรียม ไว้ ปลายทั้งสองของหมุกย้ำจะถูกลำให้โค้งกลมและมีรัศมีใหญ่ขึ้น ส่วนปลายของสลักเกลียวจะขัน คายนอกเพื่อป้องกันไม่ให้ส่ายขงโครงสร้างแยกออกจากกัน การต่อโครงสร้างโดยใช้หมุกย้ำ หรือสลักเกลียวอาจถือเป็นแถวเดี่ยวหรือแถวคู่ก็ได้

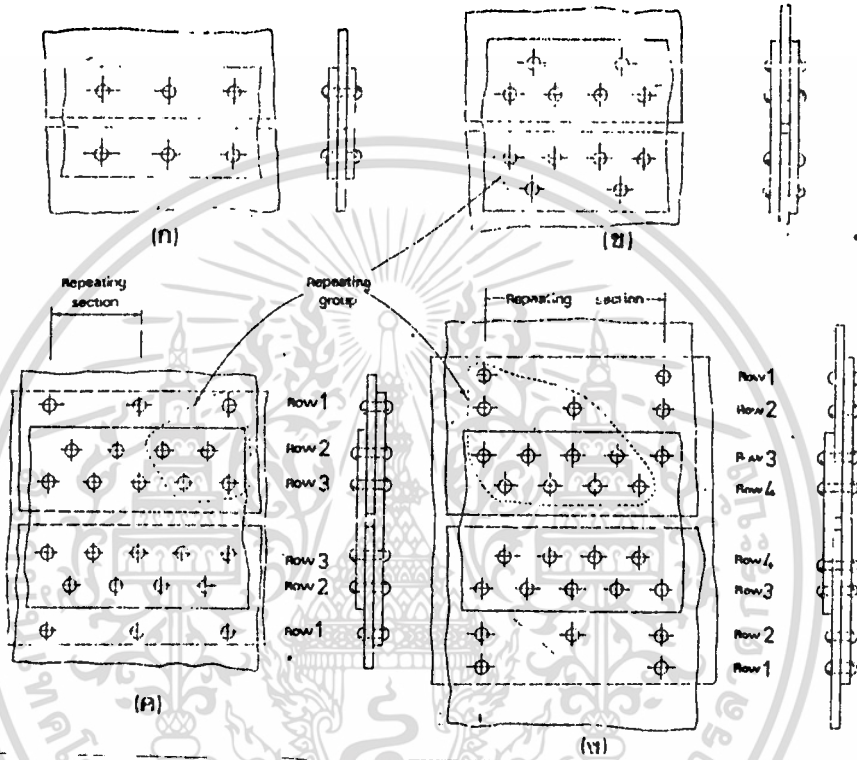
การต่อโครงสร้างโดยใช้หมุกย้ำหรือสลักเกลียวแบ่งออกเป็นสองแบบคือ

แบบคอดทาบ (Lap Joints) เป็นการเอาแผ่นโลหะแผ่นหนึ่ง วางซ้อนบนอีกแผ่นหนึ่ง แล้วเจาะรูใส่หมุกย้ำหรือสลักเกลียวให้ยึดติดกันดังแสดง ในรูป

รูปที่ ๕๒ แบบค่อทาบ

แบบไซแผ่นประกบ (Butt Joints) เป็นการเอาแผ่นโลหะสองแผ่นที่จะต่อกันวางชนกัน แล้วไซแผ่นเหล็กประกบกับแผ่นโลหะที่จะต่อ แผ่นเหล็กประกบนี้อาจไซแผ่นเดียวหรือสองแผ่นก็ได้โดยอยู่คนละด้าน แล้วเจาะรูใส่หมุดย้ำหรือสลักเกลียวให้ยึดติดกัน ดังแสดงในรูป

รูปที่ ๓.๕๓ แบบใช้แผ่นประกบ

กำลังจุกทอ

การคำนวณหากำลังของจุกทอควมหมุกย้าหรือสลักเกลียวอาศัยสมมุติฐานต่อไปนี้คือ

๑. ไม่มีแรงเสียดทานระหว่างแผ่นเหล็ก
๒. หน่วยแรงเฉือนเกิดขึ้นที่หน้าตัดของหมุกย้าหรือสลักเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. การกระจายของหน่วยแรงแบบสม่ำเสมอของแผ่นเหล็กระหว่างหมุ่ย้า หรือสลักเกลียว จะท้องสม่ำเสมอ

๔. หมุ่ย้าหรือสลักเกลียวที่รวมกันเป็นกลุ่มจะรับแรงเท่า ๆ กัน

๕. ไม่มีแรงค้ำเกิดขึ้นที่หมุ่ย้าหรือสลักเกลียว

๖. หมุ่ย้าหรือสลักเกลียวจะเพิ่มรูเจาะเพิ่มเติมเมื่อใส่เข้าไป และไม่มีกาเคลื่อนไถลระหว่างแผ่นเหล็ก

กำลังของจุกทอกจะขึ้นอยู่กับกำลังต้านทานของหัวหมุ่ย้าหรือสลักเกลียว ท่อแรงเฉือน แรงกกระทำระหว่างแผ่นโลหะกับหมุ่ย้าหรือสลักเกลียว แรงค้ำในแผ่นโลหะ ซึ่งคำนวณหาได้ดังนี้

กำลังต้านทานแรงเฉือนของหมุ่ย้าหรือสลักเกลียว

ก) กรณีแรงเฉือนระนาบเดียว

$$\text{ความต้านทานแรงเฉือน} = 2 \frac{\pi}{4} (d)^2 \times \text{ท่อหมุ่ย้าหรือสลักเกลียวหนึ่งหัว}$$

ข) กรณีแรงเฉือนสองระนาบ

$$\text{ความต้านทานแรงเฉือน} = 2 \frac{\pi}{4} (d)^2 \times \text{ท่อหมุ่ย้าหรือสลักเกลียวหนึ่งหัว}$$

ในที่นี้ d = ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของหมุ่ย้าหรือสลักเกลียว

t = หน่วยแรงเฉือนที่ยอมให้

กำลังต้านทานแรงค้ำในแผ่นโลหะ

$$\begin{aligned} \text{ความต้านทานของแผ่นโลหะต่อแรงค้ำ} &= A_{\text{net}} \cdot O_t \\ &= (b - \sum d) \cdot O_t \end{aligned}$$

เมื่อ b = ความกว้างของแผ่นโลหะ

$\sum d$ = ผลรวมของเส้นผ่าศูนย์กลางของรูเจาะทรงระนาบที่ทอกการ

$d =$ ความหนาของแผ่นโลหะ
 $O_b =$ หน่วยแรงดึงที่ยอมให้

ประสิทธิภาพของรอยต่อ (Efficiency) คืออัตราส่วนของกำลังของจุกต่อเมื่อเทียบกับกำลังต้านทานแรงดึงของแผ่นโลหะที่ไม่มีรูเจาะ

$$\text{ประสิทธิภาพของรอยต่อ} = \frac{\text{กำลังของจุกต่อ}}{\text{กำลังต้านทานแรงดึงของแผ่นโลหะที่ไม่มีรูเจาะ}}$$

หน่วยแรงดึงที่ยอมให้ มาตรฐาน AISC ได้กำหนดค่าของหน่วยแรงที่ยอมให้สำหรับหมุ่ค้ำและสลักเกลียวตามลักษณะการขำรูกทั้งสามแบบดังนี้

พิจารณาหมุ่ค้ำหมายเลข ๑ พบว่ามุมระหว่างแรงที่กระทำเป็นมุมแหลม ดังนั้นแรงลัพธ์ที่ได้จะมีความวก หมุ่ค้ำค้ำนี้มีระยะ x และ y วัดจากจุกศูนย์กลางเป็น ๕ ซม. และ ๑๒ ซม. ตามลำดับ

$$P_{tx} = \frac{T \cdot y}{(\sum x^2 + \sum y^2)} = \frac{๕๓๒๐๐ \times ๑๒}{๗๖๘} = ๑๔๕๖.๒๕ \text{ กก.}$$

$$P_{ty} = \frac{T \cdot x}{(\sum x^2 + \sum y^2)} = \frac{๕๓๒๐๐ \times ๕}{๗๖๘} = ๔๔๕.๕๒ \text{ กก.}$$

$$\text{รวมแรงลัพธ์} = \sqrt{(P_{dx} + P_{tx})^2 + (P_{ty} + P_{dy})^2}$$

$$= ๒๖๐๕ \text{ กก.}$$

๒. การต่อโครงสร้างโดยการเชื่อม

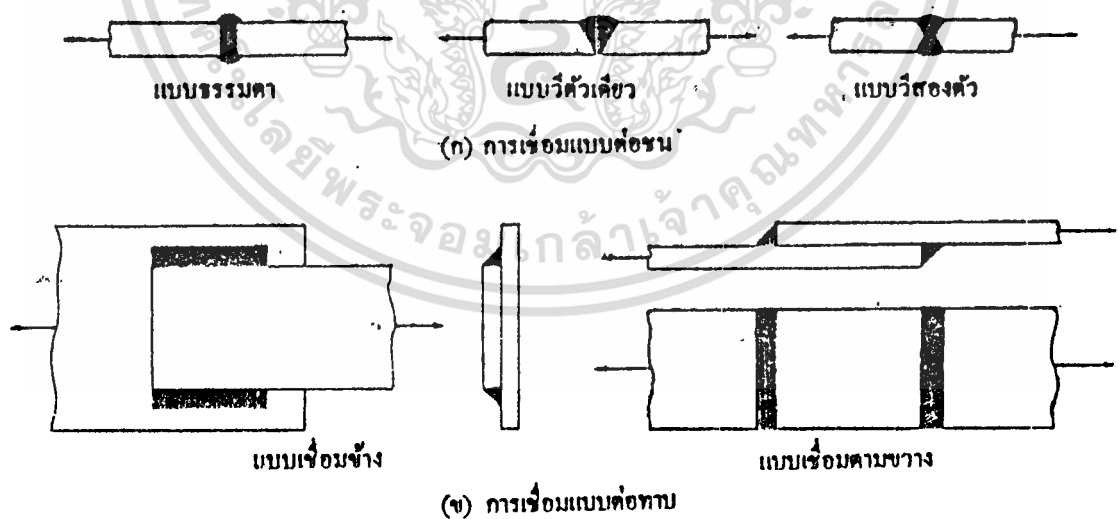
การเชื่อมเป็นวิธีการต่อแผ่นโลหะให้ติดกันโดยใช้ความร้อนเผาโลหะบริเวณที่จะต่อให้ละลายและใช้ลวดเชื่อมหลอมติดแผ่นโลหะนั้น วิธีการเชื่อมที่นิยมคือ ใช้ไฟฟ้าและใช้แก๊ส

แผ่นโลหะหลังจากเชื่อมแล้วความแข็งแรงทรงบริเวณใกล้ ๆ รอยเชื่อมจะลดลง ทั้งนี้เพราะหน่วยแรงที่ค้างอยู่ (Residual Stress) และการเปลี่ยนโมเลกุลภายในเนื้อโลหะอื่น เนื่องจากความร้อนที่เกิดขึ้นบนโลหะเป็นจุด ๆ ไม่สม่ำเสมอและการลวดลนหมึ้อย่างรวดเร็ว ความแข็งแรงจะลดลงไม่มากนักสำหรับโลหะประสมคาร์บอนต่ำ (Low - Carbon Steel) แต่ถ้าเป็นโลหะที่ประสมคาร์บอนสูง (High- Carbon Steel) ความแข็งแรงจะลดลงมาก ซึ่งอาจแก้ไขได้โดยการเพิ่มและลวดลนหมึ (Heat-treatment) แก่โลหะที่เชื่อม

แบบของการเชื่อม การเชื่อมอาจแบ่งออกเป็นสองแบบคือ

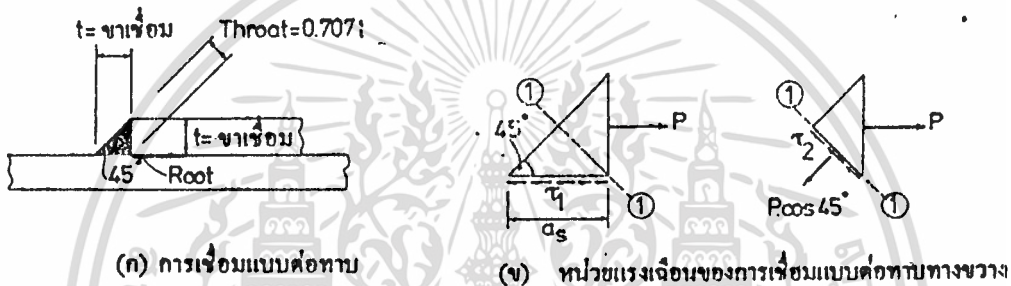
การเชื่อมแบบต่อชน (Butt Weld) เป็นการเชื่อมแบบเอาปลายกับปลายโลหะชนกันเพื่อใช้สำหรับรับแรงดึงหรือแรงอัด กังรูป(ก)

การเชื่อมแบบคอดาบ (Fillet Weld) เป็นการเชื่อมแผ่นโลหะที่ตั้งฉากกันหรือชันกัน เหล็กที่เป็นตัวเชื่อมจะรับแรงดึง แรงอัดและแรงเฉือนได้ควยกังรูป (ข)

รูปที่ ๓.๕๔) การเชื่อมรอยต่อแบบต่าง ๆ

กำลังของการเชื่อมแบบคอตทามมีขึ้นอยู่กับหน่วยแรงเฉือนที่กำหนดให้ ในทางปฏิบัติมักเชื่อมให้ผิวเอียงเรียบเป็นเส้นตรงหรือเว้าเล็กน้อย เพื่อกันไม่ให้เกิดหน่วยแรงมากเกินไปผิดปกติทรงบริเวณมุม ถ้าผิวเอียงเรียบเป็นเส้นตรงคังในรูป (ก) หน่วยแรงเฉือนแบบเชื่อมข้างจะมีค่ามากในระนาบของ throat ซึ่งเป็นระนาบที่มีพื้นที่รับแรงเฉือนน้อยที่สุด

รูปที่ ๓.๕๕ แสดงการเชื่อมรอยคอตแบบต่าง ๆ

รูป (ข) แทนหน้าตัดของการเชื่อมแบบคอตทามทางขวาง สมมุติให้ลึกลงจากกับหน้ากระดาษ เป็นระยะ ๑ ซม.

๒. การตักตั้งเครื่อง

การตักตั้งเครื่องจักรที่ระบบการทำงานเกี่ยวข้องกับแรงสั่นสะเทือนแรงบิดและแรงหมุน จะต้องศึกษาถึงวิธีการตักตั้งอย่างละเอียดรอบคอบ เพราะจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานสมบูรณ์ มีข้อบกพร่องน้อย และปลอดภัยต่อการปฏิบัติงาน แรงที่กระทำต่อ เครื่องจักรและฐานก็มี เช่น แรงสั่นที่เกิดจากการไม่สมดุลย์ของตัวหมุนหรือแรงกระชากที่ทำให้เครื่องจักรเริ่มหมุน, แรงบิดสูงสุด, แรงที่กระทำต่อเครื่องจักรหยุดหมุน นอกจากนี้สำหรับมอเตอร์ยังมีแรงกระทำจำภายนอก เนื่องจากเครื่องที่ถูกหมุนหรือถูกควมมอเตอร์อีกด้วย

วิธีการที่จะช่วยลดแรงสั่นสะเทือนของเครื่องจักร สามารถแยกศึกษาได้ตามหัวข้อดังนี้

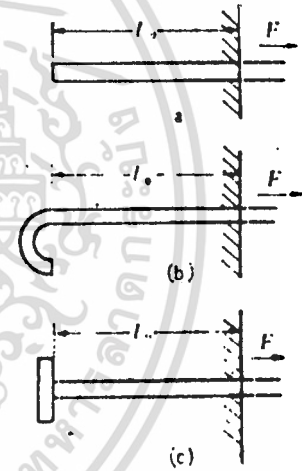
๑) น๊อตสมอ

น๊อตสมอมีไว้สำหรับยึดเครื่องจักรกับฐานให้แน่น ป้องกันการเคลื่อนที่ในแนวตั้งและแนวนอน น๊อตสมอใช้ยึดเครื่องจักรให้ติดแน่นบนฐานในตำแหน่งที่กำหนด ฉะนั้นน๊อตสมอจะได้รับทั้งแรงเครียดและแรงเค้น โดยทั่วไปแล้วจะมีปูนขาวฉาบอยู่ระหว่างฐานกับแท่นเครื่อง พูนขาวนี้จะรับน้ำหนักในแนวนอน ฉะนั้นการการออกแบบน๊อตสมออาจคิดเฉพาะแรงเครียดได้ ชนิดและรูปร่างของน๊อตกับเส้นผ่าศูนย์กลางท่อความยาวของน๊อต จะแตกต่างกันไปตามแต่ละจุดประสงค์ของการใช้งาน

ก. กรณีที่เป็นน๊อตทรง (รูปที่ ๒.๒.๘ (a))

กรณีนี้แรง จะรับเฉพาะแรงยึดของน๊อตกับคอนกรีตเท่านั้น

- F = แรงกระทำบนน๊อต (kg)
- d = เส้นผ่าศูนย์กลางของน๊อต (cm)
- O = แรงเครียดภายในน๊อต (kg / cm^๒)
- a = พื้นที่หน้าตัดของน๊อต (cm^๒)
- ψ = เส้นรอบวงของน๊อต (cm)
- $\frac{t}{b}$ = แรงยึดกับคอนกรีตโดยเฉลี่ยกับพื้นที่

รูปที่ ๒.๒.๘ ชนิดของสลักเกลียวฐาน

ช่วงการสั่นอนุโลม

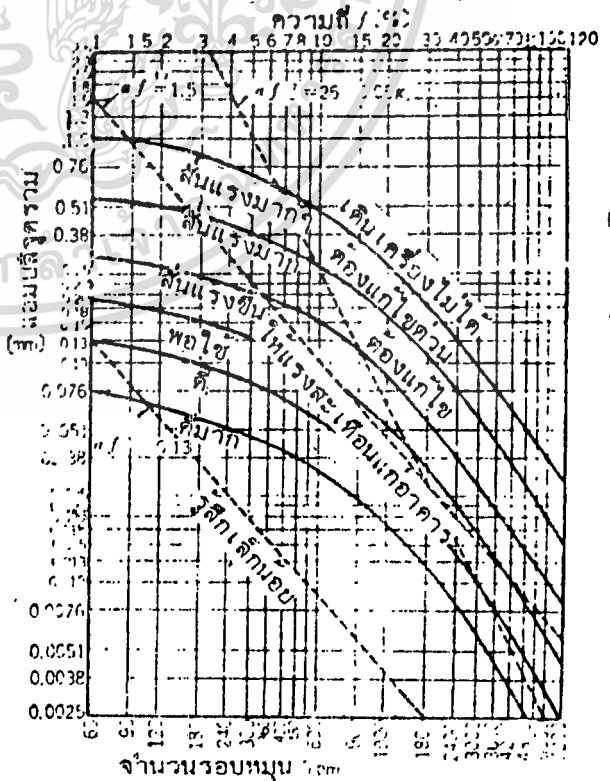
ปกติเมื่อใช้แอมพลิฟิเคชันของกราฟ ในการบันทึกการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร ช่วงอนุโลมต้องน้อยกว่า ๐.๐๑ มม. แต่จริง ๆ แล้วอิทธิพลของการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร จะคิดเฉพาะแอมพลิฟิเคชันของการสั่นไม่ได้ เช่น เครื่องจักรที่มีรอบหมุน ๓๖๐๐ rpm และมีแอมพลิฟิเคชันของการสั่น ๐.๐๒๕ มม. จะปรากฏว่าตัวเครื่องจักรเองก็ตี หรือความสั่นสะเทือนที่เรารู้สึก

ตารางที่ ๒.๒.๔

คุณภาพการสั่น	ช่วงกว้างของแอมพลิจูดรวม ๑/๑๐๐ มม.
ดีมาก	๐. - ๐.๓๖
ดี	๐.๓๖ - ๒.๐
ดีพอใช้	๒.๐ - ๓.๖
สั่นน้อยมาก	๓.๖ - ๕.๑
สั่นเล็กน้อย	๕.๑ - ๗.๑
สั่นแรงขึ้น	๗.๑ - ๑๐
สั่นแรงปานกลาง	๑๐ - ๑๕
สั่นแรงมาก	๑๕ - ๒๕
สั่นแรงมาก ๆ	๒๕

ถ้าเราจะหาความสัมพันธ์ ของ การสั่นที่เกิดจากการหมุนของมอเตอร์ กับ น้ำหนักของฐานที่กำหนดให้ แลมีแอมพลิจูดของการสั่นที่คงที่ค่าหนึ่งโดย

- W_0 = มวลทั้งหมดของภาคหมุนของมอเตอร์
- W = มวลรวมของฐาน และภาคที่อยู่นิ่งของมอเตอร์
- r_0 = ระยะเคลื่อนตำแหน่งของ W_0
- r = ระยะเคลื่อนตำแหน่งของ

x_m = หรือระยะเคลื่อนตำแหน่งสูงสุด (maximum displacement) ของฐาน

ω = ความเร็วเชิงมุมของภาคหมุนของมอเตอร์

θ = น้ำหนักฐานที่ใช้ในการรักษาสมดุล

g = อัตราเร่งของโลก

จะได้แรงไม่สมดุล ที่เกิดจากการไม่สมดุลของภาคหมุนของมอเตอร์ ดังนี้คือ

$$P = m_2 r_2 \omega^2 = \frac{m_2 r_2 \omega^2}{\omega^2}$$

$$\therefore \theta = \frac{P}{r_2 \omega^2}$$

ตามสูตร r_2 (ความยาวที่ไม่สมดุลของภาคหมุนของมอเตอร์) จะหาได้คร่าว ๆ ดังนี้ โดยการใช้เครื่องทดสอบความสมดุลที่ละเอียดมาก ซึ่งสามารถหาค่าความยาวที่น้อยที่สุดที่สมดุลได้ ๐.๕ , ความอนุโลมของมอเตอร์ขนาด ๓๐๐๐ - ๖๐๐๐ เป็น ๕ , ความยาวของการสั้นจะเป็นเท่าใดจึงจะได้ ๑๐ , ถ้า P เท่ากับ ๑๓๖๐ กก. $n = ๑๐๐๐$ rpm,

$$r_2 = ๐.๐๕ \text{ มม.} = ๐.๐๐๕ \text{ ซม.}$$

$$\omega = (2 \pi n) / 60 = ๑๐๔.๖$$

$$\therefore P \omega^2 = ๐.๑๒๔$$

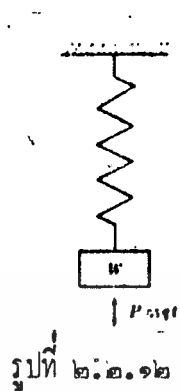
$$\text{จากสมการข้างบน } \theta = ๕๔๐ \times ๐.๑๒๔ \div ๐.๐๐๕ = ๒๔๓๐๔ \text{ กก.}$$

นั่นคือ น้ำหนักของฐานต้องเท่ากับ ๒๔.๓ ton

๒) การออกแบบเพื่อลดการสั่นสะเทือนของฐานโดยใช้วัสดุยืดหยุ่น

การใช้วัสดุยืดหยุ่นรับแรงสั่นสะเทือน เช่น สปริง หรือ ยางกันสะเทือนจะช่วยป้องกันการสั่นสะเทือน และช่วยป้องกันเสียงรบกวนอันเกิดจากการสั่นสะเทือนได้ หรือสามารถผ่อนคลายแรงกระทำแก่กระแทกให้ลดน้อยลงได้

ในการออกแบบนั้น ถ้าให้ลักษณะสมบัติทางความถี่ของเครื่องจักร
 ซึ่งมีที่ยึดหยุ่นได้ มีค่ามากกว่าความถี่ที่เกิดจากการกระทำของแรง
 ภายนอกแล้ว ก็จะสามารถลดอัตราการส่งผ่านของแรงสั่นสะเทือน
 ได้ ซึ่งความสัมพันธ์นี้สามารถอธิบายได้ดังนี้ จากรูปที่ ๒.๒.๑๒
 เราสามารถเขียนสมการทกมกฎการเคลื่อนที่ของนิวตัน อธิบาย
 ระบบการสั่นสะเทือนได้ คือ

$$\frac{W}{g} \frac{d^2 x}{dt^2} + Fx = P \cos (qt + e) \quad (๒.๒.๑)$$

$$n^2 = \frac{Fg}{W}$$

$$f = \frac{Pg}{Wg}$$

$$\frac{d^2 x}{dt^2} + n^2 x = f \cos (qt + e)$$

หากสมการที่ (๒.๒.๒) ละ: (๒)

$$(๒.๒.๒)$$

$$x = a \cos (nt + a) + \frac{f}{n^2 - q^2} \cos (qt + e)$$

$$(๒.๒.๓)$$

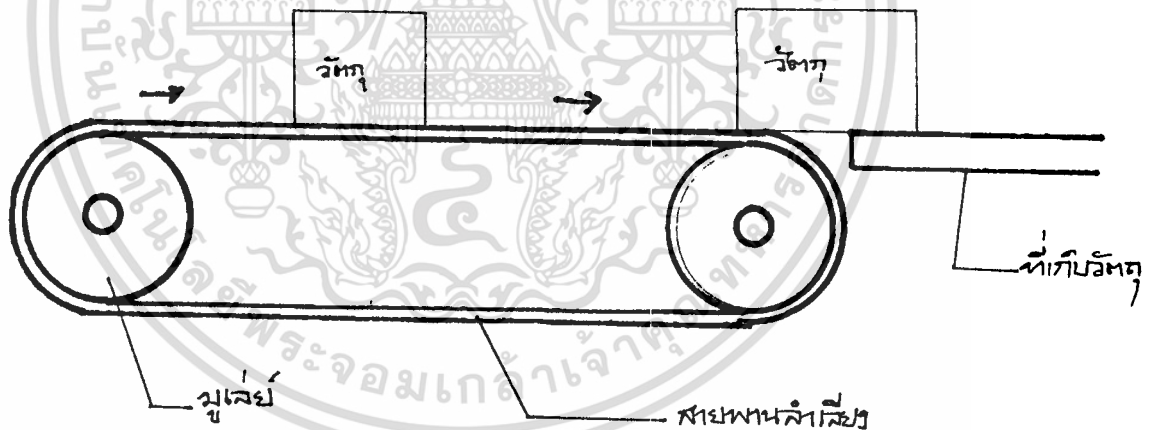
ตามสมการที่ (๒.๒.๓) นั้น นิพจน์แรกแสดงถึงการสั่นอิสระ ส่วนนิพจน์ที่สองแสดง
 ถึงการสั่นที่ถูกบังคับโดยแรงกระทำ ฉะนั้นสมการนี้รวมถึงการสั่นอิสระและการสั่นจากแรงภาย
 ภายนอก ซึ่งทำให้ค่อนข้างยุ่งยาก โดยทั่วไปแล้ว แรงต้านทานของอากาศและแรงต้านภายในของ
 สปริงจะหักล้างกับการสั่นอิสระ เหลือเพียงการสั่นที่เกิดจากแรงภายนอกบังคับเท่านั้นนั่นคือ

๓.๑.๗ การศึกษาเกี่ยวกับระบบการป้อนชิ้นงาน

ก. สายพานลำเลียง (Conveyer)

ลักษณะของการป้อนชิ้นงานแบบนี้ สายพานจะเคลื่อนที่บนรางซึ่งมีลูกกลิ้งรองรับ สายพานอยู่ การลำเลียงชิ้นงานแบบนี้ใช้กันมากในงานอุตสาหกรรม หรือ การก่อสร้าง เช่น การก่อกองทรายจากแม่น้ำแล้วลำเลียงขึ้นมากองไว้ หรือการลำเลียง หินห่อ การขนส่งของใน การถ่ายเทสินค้า ก็จะมีสายพานเป็นตัวลำเลียงวัตถุ

ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิต อาหารกระป๋องหรืออาหารสำเร็จรูป การบรรจุ การประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จะใช้สายพานเป็นตัวลำเลียงเป็นส่วนใหญ่

รูปที่ ๓.๕๗ แสดงการลำเลียงโดยสายพาน

ข้อก

- สามารถป้องกันชิ้นงานในคราวละมาก ๆ และเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ

ข้อเสีย

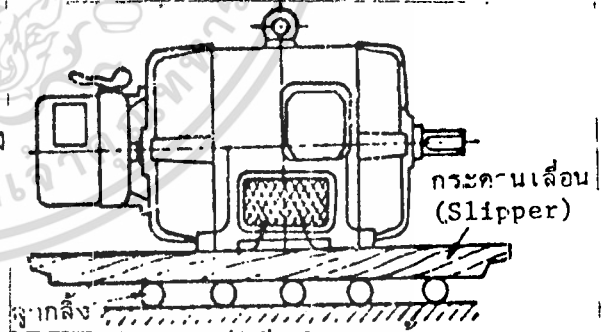
- การติดตั้งยุ่งยาก
- อุปกรณ์ราคาแพง
- บำรุงรักษายาก

ข. ลูกกลิ้ง (Roller)

๑. การขนย้ายโดยใช้ลูกกลิ้ง

ความปรกติกการเคลื่อนย้ายวัสดุโดยใช้ลูกกลิ้งนั้น จะใช้ก็ต่อเมื่อไม่สามารถใช้เครื่องมืออื่น อย่างเช่น รถหรือปั้นจั่นได้ โดยทั่วไปแล้วเครื่องจักรกลจำพวกมอเตอร์จะใช้กระดานเลื่อน (Slipper) ติดที่ส่วนล่างในกรณีที่ไม่ต้องบรรทุกลงยานพาหนะ เราจะเคลื่อนย้ายของได้ ดังที่แสดงในรูป โดยการรองข้างล่างด้วยลูกกลิ้ง แล้วใช้ก้านช่วย

ชนิดของลูกกลิ้ง แบ่งได้เป็น ลูกกลิ้งไม้และลูกกลิ้งโลหะ โดยทั่วไปแล้วจะใช้ลูกกลิ้งไม้ ลูกกลิ้งโลหะมีทั้งแบบท่อนกลาง (Pipe) และเป็นท่อนเหล็ก

แต่ส่วนใหญ่แล้วมักใช้ท่อนกลางมากกว่า ลูกกลิ้งโลหะมักจะถูกนำไปใช้เฉพาะในกรณีที่พื้นที่แข็งและเรียบ และต้องการความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายเท่านั้น มีน้อยครั้งที่จะนำไปใช้ในที่ซึ่งการความเที่ยงตรงแน่นอน (Precision) หรือในกรณีเคลื่อนย้ายผ่านทางเข้าออกของอาคาร ถูกจำกัดความสูงซึ่งไม่สามารถใช้ลูกกลิ้งไม้ได้ และจำต้องใช้ท่อโลหะกลาง

ลูกกลิ้งไม้ นั้นปรกติมักใช้ไม้หนา ไม้ที่ใช้นั้นมักจะใช้ไม้โอ๊ก ในกรณีที่รับแรง ไม่สามารถหาไม้โอ๊กได้ ก็อาจใช้ไม้สนหรือไม้ซีค่างู้นักได้

ความหนาของลูกกลิ้งไม้โอ๊กตามขนาดต่าง ๆ นั้น แสดงไว้ในตาราง ความปรกติแล้ว เมื่อเคลื่อนย้ายของหนักมักจะใช้ไม้ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางกว่า ๑๒ ซม. เป็น จำนวน ๕ คัน (๑๕ คัน ๓ คัน ๕ คัน)

๒. วิธีใช้ลูกกลิ้งไม้

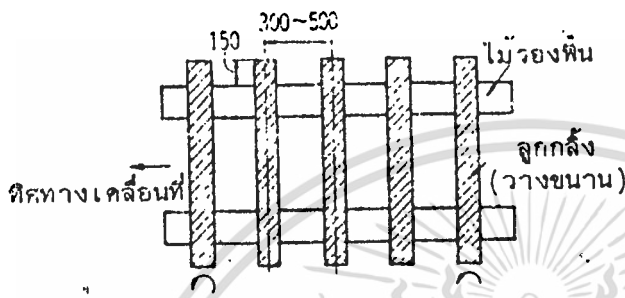
ตารางความหนาของลูกกลิ้งไม้โอ๊ก

เส้นผ่าศูนย์กลาง (ซม.)	ความยาว (ซม.)	น้ำหนักที่รับได้ (กก.)
๑๐	๑๐๐ - ๑๓๐	๑๐๐๐
๑๒	๒๐๐	๓๐๐๐
๑๕	๒๐๐	๕๐๐๐
๒๐	๒๕๐ - ๓๓๐	๙๐๐๐
๒๕	๓๓๐	๕๐๐๐

ในกรณีเคลื่อนย้ายของในเส้นทางที่ขรุขระ หรือ ผิวคิมีลักษณะอ่อน เต็มไป ด้วยก้อนกรวด ความปรกติแล้วมักใช้ไม้เบาซึ่งความปรกติมักจะใช้ไม้สนอเมริกา แต่ถ้าต้องการ ใช้ลูกกลิ้งได้ก็ขึ้นบางครั้งก็ใช้ไม้ซีค่างู้นักด้วย ไม้โอ๊กก็ขึ้นหนึ่งก็มี ในกรณีที่ผิวคิอ่อนมาก ๆ ควรใช้ ไม้หมอนรถไฟวางซ้อนกันหลาย ๆ ชั้นเป็นรูป

ลูกกลิ้งและระยะห่างระหว่างลูกกลิ้งนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความยาวของกระดาน เลื่อนและจำนวนก้อนกรวด ความปรกติแล้วมักใช้ไม้รองพื้น (ไม้น้ำ) ไม้ที่ใช้ประจำเป็นท้องมี

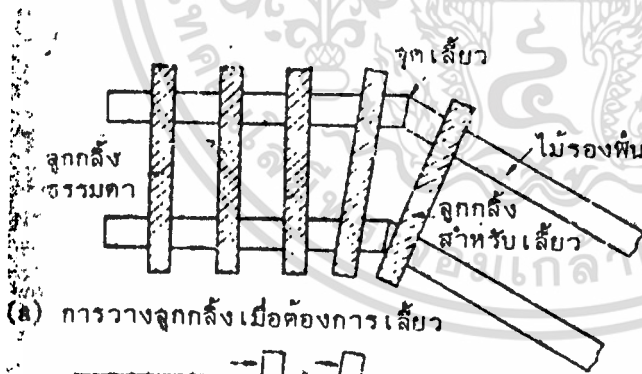
คุณสมบัติที่ยืดหยุ่นได้ เมื่อคำนึงถึงความสะดวกในการใช้ ขอนไม้ ปรับตำแหน่งของลูกกลิ้งแล้ว ก็ควรให้ระยะห่างระหว่างลูกกลิ้งประมาณ ๓๐ ถึง ๕๐ ซม. นอกจากนี้แล้วควรวัดความยาวด้านข้างของลูกกลิ้งยาวกว่าของกระดานเลื่อนประมาณข้างละ ๑๕ ซม.

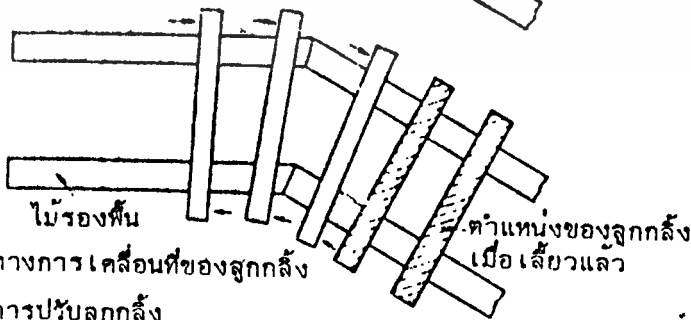
แนวตรง ให้วางลูกกลิ้งขนานกันดังรูปที่ 1.3 ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทิศทางเคลื่อนที่ ให้วางลูกกลิ้งที่อยู่ก่อนจุดเลี้ยว ให้ชี้เส้นจุดศูนย์กลางภายในของส่วนโค้งที่จะเลี้ยวเมื่อออกแรงค้ำเชิงไป ในทิศทางที่ต้องการ การเลี้ยว วัตถุที่จะค่อย ๆ

รูปที่ ๑.๕ กรณีที่เคลื่อนย้ายในแนวตรง เปลี่ยนทิศทางเคลื่อนที่

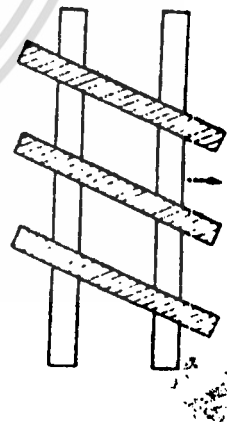
รูปที่ ๑.๖ แสดงถึงการวางลูกกลิ้ง ในกรณีที่ต้องการให้เครื่องจักรเคลื่อน ชิคชวา รูปที่ ๑.๗ แสดงถึงการวางลูกกลิ้งในกรณีที่ต้องการให้เลี้ยวชวา

(๑) การวางลูกกลิ้งเมื่อต้องการเลี้ยว

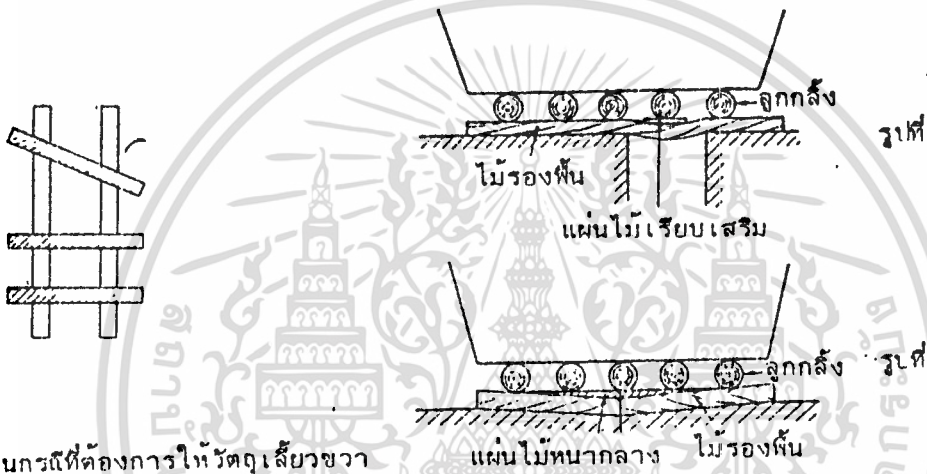

(๒) การปรับลูกกลิ้ง

รูปที่ 1.4 กรณีที่ต้องการให้วัตถุเคลื่อนชิคชวา

นอกจากนี้แล้ว ในกรณีที่ต้องการเคลื่อนย้ายวัสดุข้ามพื้นที่ที่เป็นร่องค้ำรูป จะต้องระวังอย่าให้ความกว้างของร่องมีขนาดเกินกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวเครื่องจักรมี ฉะนั้นจะไม่ปลอดภัย เมื่อจะเคลื่อนย้ายของผ่านพื้นที่ที่ยังไม่ได้ปรับให้เรียบ และลูกกลิ้งติดหล่ม (ลูกกลิ้งฟรี) จะต้องแก้ไขโดยการรองค้ำด้วยแผ่นไม้เรียบหรือแผ่นไม้ที่มีลักษณะ ค้ำที่แสดงไว้ใน รูปที่

ในกรณีที่ต้องการให้วัตถุเสียวขวา

รูปที่ ๓.๖๑ ในกรณีที่ต้องการให้วัตถุเสียวขวา

ค. กังหันวิดน้ำ

ระบบการป้อนชิ้นงานแบบนี้จะอาศัยกระแสลมเป็นตัวพัดให้กังหันหมุน จากแรง หมุนของใบกังหันจะส่งกำลังผ่านสายพาน ซึ่งเป็นเชือกชนิดพิเศษที่มีความเหนียวเป็นเส้นเล็ก ๆ มาหมุนเพลากล้อ ขอบกล้อจะมีพวยทักตักอยู่จำนวนหลาย ๆ พวย เพื่อทำหน้าที่วิดน้ำหรือ ตักน้ำตกเข้าสู่รางน้ำเพื่อส่งไปยัง แปลงสวนหรือนาค่อไป

ข้อค

- คึกคั๊งงาย ประหยค ราคาคะไมแพง
- ไมเป็นมลภาวะเป็นพิษคอสั๊งแวกลอม
- กุแลรัคฆางาย

ข้อเสี่ย

- ไซเนื้อคัการคึกคั๊งมาก
- ถาลมไมมีกั๊งหันกั๊งไมสามารถท่างานคั

๓.๑.๒ การศึกษาระบบการถ่ายเทชิ้นงาน

ก. สายพานลำเลียง (Conveyer)

การทำงานเหมือนกับระบบการป้อนงานทุกอย่าง เพียงแต่หน้าที่ในการทำงาน กลับตรงข้ามกันเท่านั้น คือแทนที่จะเป็นการป้อนชิ้นงานเข้าไปในเครื่องจักร กลับกลายเป็น การถ่ายเทชิ้นงานออกจากเครื่องจักรแทน

ข้อก

- ชนส่งไค้ทีละมาก ๆ

ข้อเสีย

- การทิกตั้งยุ่งยาก
- ใ้เนื้อที่การทิกตั้งมาก
- ราคาแพง คุแลร์รักษายาก

ข. ลูกกลิ้ง (Roller)

การทำงานเหมือนกับระบบการป้อนชิ้นงานทุกอย่าง เพียงแค่หน้าที่ในการทำงานกลับตรงข้ามกันเท่านั้น

รูปที่ ๓.๖๔ แสดงการป้อนงานของลูกกลิ้ง

ข้อดี

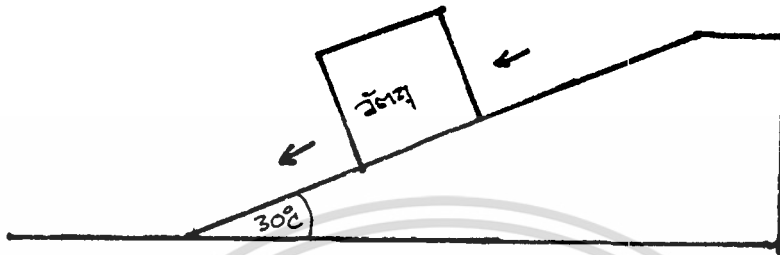
- สามารถถ่ายเทชิ้นงานได้ทีละหลาย ๆ ชิ้น อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

ข้อเสีย

- การติดตั้งยุ่งยาก
- ใช้น้ำมันที่การติดตั้งมาก
- ราคาแพง คุดูแลรักษายาก

ค. ถ่ายเทแบบลาคเอียงธรรมดา

การถ่ายเทชิ้นงานแบบนี้เป็นแบบธรรมดาที่พบเห็นได้โดยทั่ว ๆ ไป โดยอาศัยกฎเกณฑ์ของแรงโน้มถ่วง ธรรมดาของโลกที่ว่า วัตถุใด ๆ ก็ตามย่อมตกจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำเสมอ เพราะแรงดึงดูดของโลก

รูปที่ ๓.๒๕ แสดงการถ่ายเทชิ้นงานแบบลาดเอียง

ข้อก

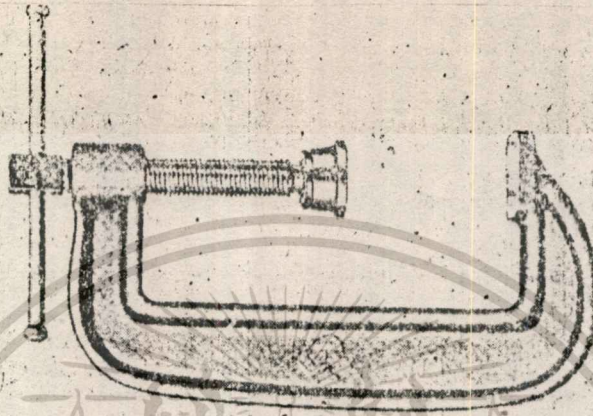
- เป็นแบบที่ง่ายและธรรมดามากที่สุด
- ไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์อะไรเพิ่มเติมมากมาย
- สามารถนำไปใช้ได้อย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ
- ไม่จำเป็นต้องดูแลรักษาบ่อย

ข้อเสีย

- ถ้าเป็นการถ่ายเทแบบลาดเอียง (รูปที่) จะต้องออกแรงแค่นาน มุมลาดเอียงให้ถูกต้องมิฉะนั้นจะไม่เกิดการเคลื่อนที่ของวัตถุ

๓.๑.๘ การศึกษาเกี่ยวกับลอคยึดชิ้นงานให้แน่น

ก. แคลมป์ (c-clamp)

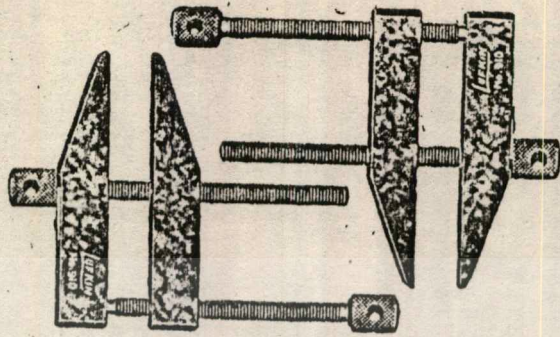
รูปที่ ๓.๒๒ แคลมป์

ซีแคลมป์เป็นเครื่องมือประเภทจับยึดใช้สำหรับจับยึดชิ้นงานเพื่องานในลักษณะคล้ายกัน เช่น จับชิ้นงานเจาะ กับแท่งเจาะ จับชิ้นงานไส เป็นต้น ซีแคลมป์ทำด้วยเหล็กหล่อเกลียว เป็นเกลียวสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยม

โครง (Frame) เป็นเหล็กหล่อ หนึ่งใช้จับงาน เนื้อโลหะส่วนค้ำในของเฟรมจะอยู่ภายใต้แรงดึงค้ำนอกอยู่ภายใต้แรงกด ส่วนใหญ่จึงให้ออกแนวให้เนื้อโลหะค้ำใน มีหน้าตัดโตกว่าเนื้อโลหะค้ำนอก เพราะเหล็กหล่อทนต่อแรงดึงได้น้อยกว่าแรงกด

ข. แคลมป์ขนาน (Parallel Clamps)

แคลมป์ขนานเป็นอุปกรณ์จับยึดอีกชนิดหนึ่ง ใช้จับยึดชิ้นงานขนาดเล็ก ๆ งานเบา เช่น งานประคบ ๒ ชั้น งานโลหะบาง ๆ หรืองานไม้ พลาสติก งานทอแว่งผิว เป็นต้น

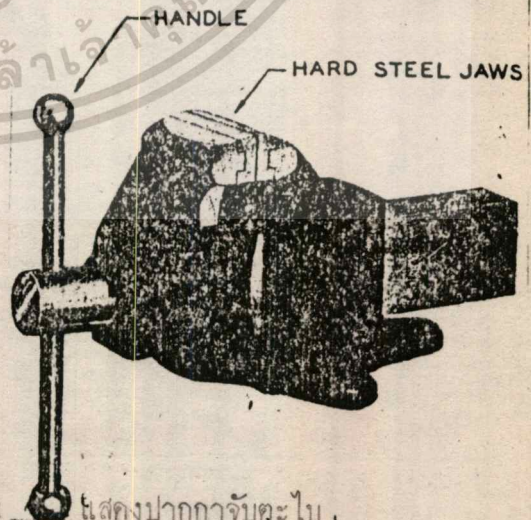
Toolmakers' parallel clamp.

รูปที่ ๓.๖๓ แสดงแคลมป์ขนาน

ค. ปากกาจับงานตะไบ

ปากกาจับงานที่ใช้กับโต๊ะงาน (work bench) ในงานฝึกฝีมือทำจากเหล็กหล่อมีหลายขนาด โดยวัดขนาดความยาวของปาก (Jaws) ปากกาจับงานชนิดนี้จะมีอยู่ ๒ แบบ คือ แบบปากหน้าเคลื่อนที่ (คังรูป) แบบนี้เวลาหมุนเกลียว ปากหน้าจะเคลื่อนที่เข้ามับชิ้นงานให้แน่น อีกแบบหนึ่งคือ แบบปากหลังเคลื่อนที่แบบนี้เวลาหมุนเกลียวปากหลังจะเคลื่อนที่เข้ามับชิ้นงานให้แน่น

Bench vise used by machinist.

รูปที่ ๓.๖๔ แสดงปากกาจับตะไบ .

ส่วนปาก (Jaws) ทำให้มีความแข็งโดยการชุบแข็ง เพื่อป้องกันการเป็นหรือยึกตัวเมื่อใช้ไปนาน ๆ หรือจับงานที่ใช้แรงมาก ๆ มีทั้งผิวเรียบและขรุขระ เมื่อเสียดก็เปลี่ยนใหม่ได้

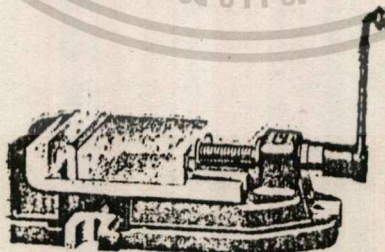
ขนาดของปากกาวัดขนาดที่ความยาวของ Jaws มีหลายขนาดทั้งเป็นมิลลิเมตร และเป็นนิ้ว

เกลียวของปากกาวัดจะเป็นเกลียวสี่เหลี่ยมจตุรัส หรือสี่เหลี่ยมคางหมู เพราะใช้รับแรงสูง ๆ ได้

การระวังรักษา ต้องใช้จาระบีชะโลมที่เกลียว เพื่อมิให้เกลียวเกิดสนิมจับ ปากกาวัดส่วนมากจะเสียดตรงที่เกลียว บางครั้งหมุนเกลียวไม่เคลื่อน ไม่หมุน สาเหตุเกลียวในอาจจะแตกหักได้ ทำให้ปากกาวัดไม่เคลื่อน หรือบางครั้งแกนเกลียวหมุนฟรี ต้องระวังระมัดระวังในการใช้หมั่นใส่น้ำมันเสมอ ถ้าแกนเกลียวหมุนฟรีหรือคิงออกได้ แสดงว่านอกที่ยึดแกนเกลียวหรือสลักหลุมปากกาวัดต้องจับยึดกับโต๊ะงานให้แน่นแข็งแรง เสมอจะใช้งานไค้มันคงแข็งแรง

ง. ปากกาวัดจับงานเจาะหรืองานกัด

ปากกาวัดชนิดหนึ่งใช้สำหรับงานเจาะ (รูปที่) ในการเจาะชิ้นงานที่ใช้เจาะด้วยเครื่องเจาะ หรืองานกัดด้วยเครื่องกัด เพราะงานที่จะเจาะและกัดต้องจับยึดให้แข็งแรงทุกครั้ง โดยกวดเกลียวให้ปากของปากกาวัดจับงานจนแน่น

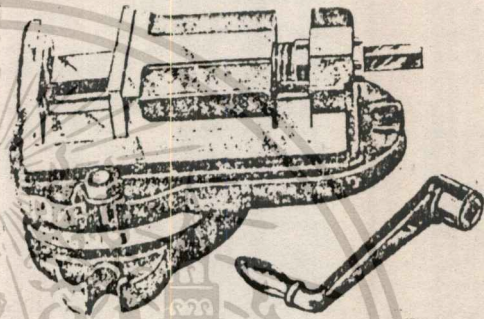

รูปที่ 3.69 แสดงปากกาวัดจับงานเจาะหรืองานกัด

๑) ปากกาแบบธรรมดา (Plain flanged vise) แบบนี้ใช้งานเจาะใน
แนวราบธรรมดาทั้งรูป

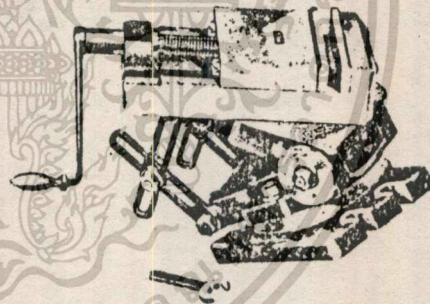
๒) แบบปรับท่ามุม (Adjustable Swivel Vise) (รูป) แบบนี้
ปรับเอียงท่ามุมในแนวราบได้ ใช้ใช้งานเจาะและงานกัดทั่ว ๆ ไป

๓) แบบ Universal Swivel Vise (รูปที่)
แบบนี้ปรับเอียงท่ามุมได้ทั้งแนวราบ และแนวตั้ง
จะใช้สำหรับเจาะรู ที่ต้องการเจาะรูเอียงหรือ
เจาะรูที่มีผิวงานเอียงหรือกัดงานผิวเอียงเป็นต้น
แบบทั้งสองแบบนี้สามารถจับยึดชิ้นงานโดยหมุน
แกนเกลียวให้ Jaws เคลื่อนเข้าบีบชิ้นงาน
ให้แน่น

รูปที่ ๓.๓๐ แสดงปากกาแบบ
Universal Swivel Vise

๔) แบบแคมล็อก (Cam
Lock Vise) (รูป) แบบนี้
ใช้งานในแนวธรรมดา งานเจาะทั่วไป การ
ล็อกโดยใช้ลูกเบี้ยวเป็นตัวหมุนล็อกให้ Jaws
เคลื่อนเข้าบีบชิ้นงานแน่น ในรูปค้ำยาวเป็น
ค้ำของแคมล็อก เป็นส่วนที่จับล็อกให้ปากบีบ
ชิ้นงานให้แน่น

รูปที่ ๓.๓๑ แสดงแคมล็อก

Cam lock vise.

รูปที่ ๓.๓๒ แสดงสลักเกลียวที่ใช้กับงานพิเศษ

การบำรุงรักษาปากกา

๑. ท้องทำความสะอาดแกนเกลียว ใส่จาระบีหล่อลื่นอยู่เสมอ เพื่อลดการเสียดสีของเกลียว

จ. เกลียวล็อก

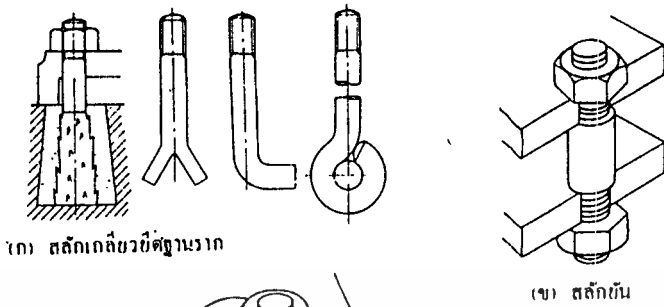
การแบ่งประเภทของสลักเกลียว จะแบ่งตามลักษณะของหัว เช่น หัวหกเหลี่ยม หัวหกเหลี่ยมใน (hexagonal socket) และหัวสี่เหลี่ยมจัตุรัส ส่วนสลักเกลียวอาจจะแบ่งออกได้ดังนี้ สลักเกลียวใช้ยึด (clamping bolt) สลักเกลียวสำหรับงานพิเศษ สลักเกลียวปลายหัวกลม (cap screw) และหัวผ่า (machine screw) สลักเกลียวปลายขมเกลียวและแป้นเกลียว (tapping screws and screw) รูปร่างของสลักเกลียวแบบต่าง ๆ ดังที่กล่าวข้างต้น แสดงไว้ในรูป และ

๑) สลักเกลียวใช้ยึด

๑.๑ สลักเกลียวผ่านทลอก ใช้ยึดชิ้นงานสองชิ้นให้ติดกันโดยการสอดสลักเกลียว ใช้ยึดเข้าไปในรูที่เจาะรูทะลุ ทลอกชิ้นงานทั้งสองและยึดชิ้นงานทั้งสองให้ติดกันด้วยแป้นเกลียว (รูป ก)

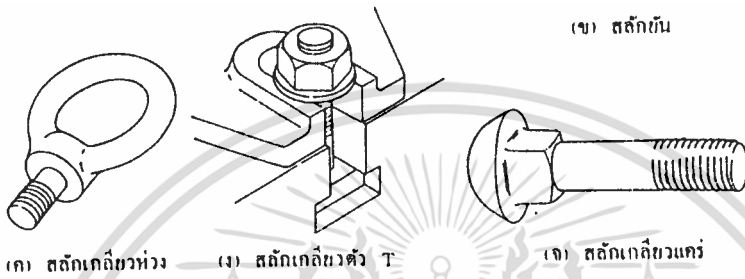
๑.๒ สลักเกลียวปลายไม่มีแป้นเกลียว ใช้ยึดชิ้นงานสองชิ้นให้ติดกัน โดยใช้สลักเกลียวปลายขันลงไปในเกลียวของชิ้นงานชิ้นหนึ่ง (โดยรูที่เจาะไม่ทะลุทลอกชิ้นงานทั้งสอง) และผ่านรูของชิ้นงานที่เหลือ (รูป ข)

๑.๓ สลักเกลียวหัวท้าย เป็นสลักเกลียวแบบไม่มีหัว แต่จะมีเกลียวอยู่ทั้งสองปลาย ใช้ยึดชิ้นงานสองชิ้นให้ติดกัน โดยสอดผ่านรูของชิ้นงานชิ้นหนึ่ง และขันลงไปในชิ้นงานอีกชิ้นหนึ่ง และยึดชิ้นงานทั้งสองให้ติดกันด้วยแป้นเกลียวอีกที (รูป ค)

(ก) สลักเกลียวหัวฐานวาก

(ข) สลักขัน

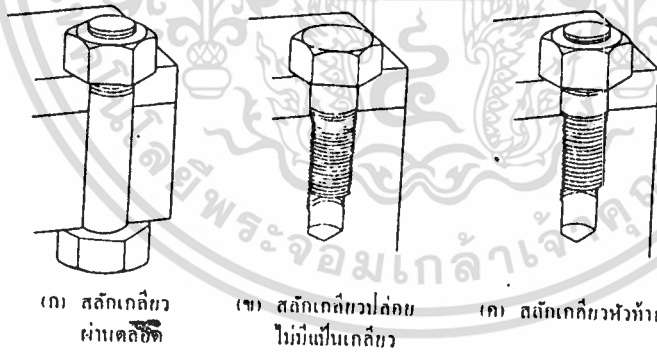
(ค) สลักเกลียวหัววง

(ง) สลักเกลียวหัว T

(จ) สลักเกลียวหัวแตร

รูป

สลักเกลียวที่ใช้กันมากในไทย

(ก) สลักเกลียวหัวแตร
ผ่านเตลิต

(ข) สลักเกลียวปลอก
ไม่มีแตรในเกลียว

(ค) สลักเกลียวหัวท้าย

รูป ๓.๓๓ สลักเกลียวใช้ยึด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒) สลักเกลียวสำหรับงานพิเศษ

๒.๑ สลักเกลียวยี่กรฐานราก กังแสดงในรูป (ก) สลักเกลียวแบบนี้ใช้กับงานตักตั้งเครื่องจักรกลต่าง ๆ ลงบนฐานคอนกรีต โดยให้ปลายข้างหนึ่งฝังลงไปใ้คอนกรีต และยี่กรอีกข้างหนึ่งควยเป็นเกลียว

๒.๒ สลักยัน (Stay bolt) ใช้เพื่อแยกรั้งงานสองชั้นออกจากกันควยระยะที่เท่า ๆ กัน (รูป ข)

๒.๓ สลักเกลียวห่วง (eye bolt hook bolt) ใช้เพื่อแขวนเครื่องจักรกลหรือมอเตอร์หรือรอกเคลื่อนที่ (รูป ค)

๒.๔ สลักเกลียวตัว T ใช้เพื่อบีกรั้งงานหรือปากกาจับงานของเครื่องจักรกล ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น ให้อหัวของสลักเกลียวอยู่ในร่องตัว ของโต๊ะวางเครื่องมือกล (รูป ง)

๒.๕ สลักเกลียวแคร่ (Carriage bolt) ใช้กันอย่างแพร่หลายในงานยึดตัวตั้งรถยนต์เนื่องจากส่วนที่เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เมื่อปล่อยให้จมเข้าไปในรูสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่เตรียมไว้แล้ว จะช่วยให้ไม่หมุนตามในขณะที่ขันเป็นเกลียว (รูป จ)

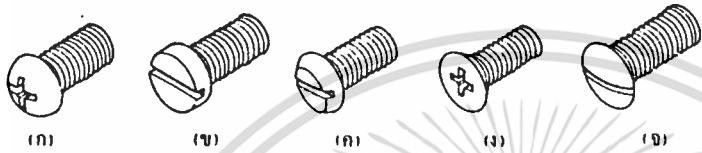
นอกจากสลักเกลียวแบบพิเศษที่ได้อกล่าวมาแล้ว ยังมีสลักเกลียวอื่น ๆ อีกหลายชนิดที่ยังได้อกล่าวถึง เนื่องจากอยู่นอกเหนือจากขอบเขตของหนังสือเล่มนี้

๓) สลักเกลียวปลอยหัวกลมและสลักเกลียวปลอยหัวผ่า (รูป)

สลักเกลียวปลอยพวกนี้มีขนาดไม้อีกกว่า ๘ (มม.) และนิยมใช้กับงานที่มีโลกไม้สูง หัวของสลักเกลียวอาจจะผ่าเป็นร่อง หรือผ่าขวางกันเพื่อประโยชน์ในการใช้ไขควงธรรมดา ขันยี่กรั้งงานได้อ (รูป)

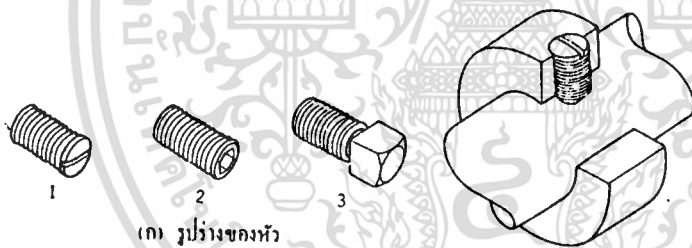
๔) สลักเกลียวลอค (Set screws)

ใช้ในการยึดกุมเพลลาหรือเพลลา หรือใช้แทนลิ่มสลักเกลียวพวกนี้ทำด้วยเหล็กเหนียวและมีการชุบปลายให้แข็ง (รูป)

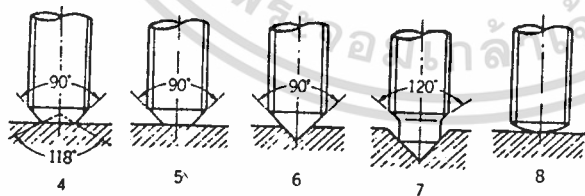

- (ก) สลักเกลียวปลอกหัวกลมมากขวาง
- (ข) สลักเกลียวปลอกหัวผ่า
- (ค) สลักเกลียวปลอกหัวถาด
- (ง) สลักเกลียวปลอกหัวแฉกมากขวาง
- (จ) สลักเกลียวปลอกหัวสี่ง

รูปที่ ๓.๓๕ สลักเกลียวปลอกหัวกลมและสลักเกลียวปลอกหัวผ่า

- (ก) รูปร่างของหัว
 1. ร่องขวาง
 2. ปะเจกเหลี่ยม
 3. หัวสี่เหลี่ยมจัตุรัส
- (ข) ลักษณะที่ฝังลงไป
 4. รูปถ้วย
 5. ปลายราบ
 6. รูปกรวย
 7. ปลายเรียบสี่ง
 8. รูปไข่
- (ค) รูปร่างของปลาย

(ก) รูปร่างของปลาย

รูป 7.9 สลักเกลียวลอค

รูป ๓.๓๖ สลักเกลียวลอค

๕) สลักเกลียวปล่อยข้อมเกลียว

เป็นสลักเกลียวปล่อย เช่นเดียวกับสลักเกลียวปล่อยหัวกลม และหัวผ้านั้นเอง แต่ทว่าส่วนปลายจะได้รับการชุบแข็ง เพื่อเวลาขันยึคขึ้นงานที่มัน ๆ หรือเป็นแผ่นบาง ๆ หัวสลักเกลียวจะสร้างเกลียวในและยึคขึ้นงานเข้าด้วยกันเอง

๖) แป้นเกลียว

แป้นเกลียวหัวหกเหลี่ยมเป็นแป้นที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด แป้นเกลียวมีแบบต่าง ๆ กันออกไปหลายแบบ แล้วแต่ความต้องการของงานแต่ละชนิด ดังตัวอย่างที่แสดงไว้ในรูป เช่นแบบกลม แบบที่มีบัว (flange) แบบกลอง แบบหัวผ่า และแบบหางปลา เป็นต้น

รูป๒.๓๓ แป้นเกลียวแบบต่าง ๆ

๓.๑.๑๐ การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันฝุ่นละออง

การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันฝุ่นละอองนี้ เป็นจุดสำคัญของเครื่องร่อนดินแห้ง เพราะขณะปฏิบัติงานจะเกิดฝุ่นละออง ฟุ้งกระจายซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้ ทั้งยังทำความชำรุดเสียหายให้แก่เครื่องจักรด้วยโดยเฉพาะชิ้นส่วนทางกลไกต่าง ๆ เช่น มอเตอร์ สายพาน ลูกปืน จุกหมุนต่าง ๆ ระบบการป้องกันฝุ่นละอองที่สามารถจะนำมาใช้ได้ก็มีระบบดังต่อไปนี้

ก) ระบบซีลประกม

คือระบบการผนึกปิดแน่นในส่วนของกลไกทางเครื่องกลต่าง ๆ เช่น ลูกปืนชนิดต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นมาและมีการผนึกปิดแน่น ฝุ่นหรือน้ำไม่สามารถที่จะซึมผ่านเข้าไปได้ เป็นระบบที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบเครื่องจักรกลต่าง ๆ โดยทั่วไป ระบบซีล ประกมนี้ไม่สามารถที่จะถอดชิ้นส่วนออกมาเปลี่ยนอะไหล่ได้ หมายความว่าถ้าชำรุดเสียหายก็ทิ้งไปเปลี่ยนอันใหม่ใส่ได้เลย

ข) ระบบปิดผนึกขรรมคา

คือวิธีป้องกันแบบขรรมคาโดยทั่วไป เช่นการใช้ฝาครอบหรือ แฉกกันไม่ให้ฝุ่นละอองหรือสิ่งสกปรกต่าง ๆ บลิวเข้าไปได้ และสามารถที่จะถอดฝาครอบ หรือ แฉกกันออกได้ตลอดเวลา เพราะใช้ยึดด้วยสกรู หรือการกลลอคขรรมคานั้นเอง ตัวอย่างเช่น เครื่องยนต์ เครื่องกล เครื่องไฟฟ้า ต่าง ๆ เป็นต้น

ค) ระบบการกรอง

โดยการใช้ไส้กรองหรือแผ่นกรองฝุ่น โดยทั่วไปซึ่งอาจจะทำด้วยฟองน้ำ โฟม เยื่อบาง ๆ ฯลฯ ปิดกันไม่ให้ฝุ่นละอองเข้ามาได้ โดยวิธีนี้มีข้อดีตรงที่ อากาศสามารถเข้า - ออก หมุนเวียนได้ ซึ่งแตกต่างจากแบบซีลประกม และแบบฝาครอบ ซึ่งอากาศไม่สามารถที่จะถ่ายเทได้เลย

ง) ระบบการดูด

ระบบนี้จะใช้พัดลมเป็นตัวดูดอากาศเข้ามาอยู่ที่เก็บที่เตรียมไว้โดยเฉพาะ หรือดูดออกทิ้งไป ตัวอย่างเช่น เครื่องดูดฝุ่นพัดลมดูดอากาศเสีย ภายในห้อง ถ้าเป็นฝุ่นละอองก็สามารถที่จะดูดเข้ามาเก็บไว้หรือทิ้งไปได้เลย ฝุ่นจะไม่ไปทำความสกปรกให้กับชิ้นงานอื่นได้เพราะถูกดูดไปหมดสิ้น

จ) ระบบการเป่า

ตรงกันข้ามกับระบบดูด คือ แทนที่จะดูดทิ้งแต่กลับเป็นการเป่าออกทิ้งไปด้วยกระแสลม วิธีการแบบนี้จะทำความสะอาดให้แก่เฉพาะบริเวณที่ลมเป่าถึงเท่านั้น จึงมีข้อเสียอยู่พอสมควร

๓.๑.๑๑ การศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายของเครื่อง

เครื่องจักรกลที่ใช้ในการทำงานโดยระบบมอเตอร์มีจุดอันตรายที่พอจะแยกศึกษาได้ดังนี้

ก) มอเตอร์

มอเตอร์ ทำงานโดยการผ่าน กระแสไฟฟ้าเข้าไปในสนามขดลวด ทำให้เกิดสนามแม่เหล็กเปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้า เพราะฉะนั้นจะกึ่งป้องกันไม่ให้ไฟฟ้ารั่ว หรือ ไฟฟ้าช็อต ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ได้

ข) สายพาน

การส่งกำลังโดยสายพานโดยอาศัย มอเตอร์ เป็นตัวต้นกำลังอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นก็เนื่องจากการหลุดหรือขาดของสายพานขณะปฏิบัติงาน อันอาจจะกระเด็นที่ถูกร่างกายส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผู้ใช้

๓.๑.๑๒ การศึกษาเกี่ยวกับอันตรายและระบบการป้องกันอันตราย

การป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับเครื่องร่อนกิน ไข่แยกศึกษาเป็นหัวข้อดังนี้

๑. มอเตอร์

การทำงานของมอเตอร์โดยอาศัยกระแสไฟฟ้าเป็นตัวทำให้เกิดกระแสแม่เหล็ก จึงสามารถทำให้แกนของมอเตอร์หมุน ดังนั้นการป้องกันอันตรายก็คือ การป้องกันไม่ให้มอเตอร์เกิดการช็อต เสียหายหรือรับกำลังเกินอัตราที่จะรับกำลังได้ ซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ดังนั้นจึงสมควรปกปิดให้ปลอดภัย

๒. มุ่เลย์และสายพาน

อันตรายที่เกิดจากมุ่เลย์และสายพานก็คือ การขาดหลุดและกระเด็นของสายพาน ในกรณีที่สายพานอาจจะทึง หรือหย่อน อันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ได้ ดังนั้นจึงต้องมีการปกปิดป้องกันให้ปลอดภัยเหมือนกัน

๓. ตะแกรง

อันตรายเกิดจากตะแกรงก็คือ การฉีกขาดของตะแกรงเป็นรู หรือเป็นช่องโหว่ ถ้าผู้ใช้ไม่ระมัดระวังอาจจะบาดเจ็บเป็นแผลได้ ดังนั้นการออกแบบจะต้องเลือกใช้วัสดุที่มีความแข็งแรงไม่ฉีกขาดง่าย

๓.๑.๑๓ การศึกษาเกี่ยวกับระบบสวิตช์

ในระบบไฟฟ้าปัจจุบัน ใ้มีการนำสวิตช์หลายแบบหลายชนิดมาใช้ควบคุมการเปิดวงจร ทั้งขณะที่มีโหลดและไม่มีโหลด เพื่อแยกอุปกรณ์ไฟฟ้าจากวงจร การเลือกชนิดของสวิตช์ที่เหมาะสม สำหรับงานแต่ละชนิดขึ้นอยู่กับพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

๑) ชีตจำกัคทางไฟฟ้าและคุณสมบัติของสวิตช์จะต้องเหมาะสมกับงานที่มันจะต้องทำ สวิตช์จะต้องมีจำนวนขั้วที่ถูกต้อง และมีชีตจำกัคของแรงกันและกระแสสำหรับใช้กับโหลดที่มี ควบคุม ถ้าเราใช้สวิตช์เพื่อตัดกระแส มันจะต้องมีชีตความสามารถที่เหมาะสมในการตัดกระแส และเหมาะสมในการตัดกระแสและเหมาะสมกับชนิดของโหลดที่เป็นความต้านทาน ตัวเหนี่ยวนำ หรือตัวเก็บประจุ สำหรับโหลดที่เป็นมอเตอร์เราต้องพิจารณาชีตจำกัคทางแรงม้าด้วย สวิตช์ จะต้องทนต่อความกดกันเนื่องจากความร้อนหรือแม่เหล็ก อันเป็นผลจากการลัดวงจรซึ่งมันอาจจะ ได้รับข้อกำหนดอันหลังนี้ ทำให้ต้องมีการจัดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างการลัดวงจรที่จุด บริเวณติดตั้งสวิตช์ คือ ชีตจำกัคของกระแสลัดวงจรของสวิตช์ และลักษณะสมบัติของเวลา กับ กระแสของอุปกรณ์ป้องกันในวงจร

๒) โครงสร้างและสัดส่วนประกอบของสวิตช์จะต้องเหมาะสมกับการใช้งานที่สวิตช์ จะได้รับ สวิตช์ที่ใช้งานบ่อย ๆ นั้นจะต้องได้รับการสร้างมาอย่างแข็งแรงทนทาน เพื่อประกัน อายุการใช้งานที่ยาวนานโดยไม่เสียหาย องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น กลไกของตัวสัมผัส (contact) การกัมอาร์คความเร็วในการ "ตัด" และ "ต่อ" จะต้องนำมาพิจารณา ด้วย

๓) อุปกรณ์ย่อย เช่น ที่ยึดฟิวส์ (fuse holder) หรือการทำงานของตัว สัมผัส จะต้องนำมาพิจารณาด้วย

๔) กลองบรรจุ ชนิดของกลองซึ่งใช้ในการติดตั้ง การยึดโยงกันระหว่างฝาปิด และคัมบังคัมอุปกรณ์ในการล๊อคสวิตช์ให้อยู่ในตำแหน่งเปิด จะต้องนำมาใช้ตามความเหมาะสม

การพิจารณาดังกล่าวจะทำให้ได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อผู้พิจารณามีความเข้าใจอย่างชัดเจน ในคุณสมบัติของสวิตช์ชนิดต่าง ๆ และขนาดต่าง ๆ ที่มีอยู่

มาตรฐาน NEC

มาตรฐานการไฟฟ้าแห่งชาติ (The National Electric Code) ของสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดแนวทางในการเลือกใช้สวิตช์ บทความต่าง ๆ หลายบทได้บังคับใช้สวิตช์และคุณสมบัติในการใช้งานแบบต่าง ๆ มาตรฐานนี้ได้นิยามสวิตช์แบบต่าง ๆ ได้ดังนี้

สวิตช์ใช้งานทั่วไป เป็นสวิตช์ใช้สำหรับสายจ่ายทั่ว ๆ ไปและสำหรับวงจรย่อย ซิกจังก์ตเป็นแอมป์ และสามารถทนต่อการตัดกระแสที่กำหนดโดยมีแรงดันที่กำหนดด้วย

สวิตช์สำหรับมอเตอร์ เป็นสวิตช์ซิกจังก์ต เป็นแรงม้าที่มีความสามารถในการตัดกระแสเกินโวลต์สูงสุดของมอเตอร์ที่มีขนาดเป็นแรงม้าเท่ากับสวิตช์นั้นที่แรงดันที่กำหนด

สวิตช์แยกวงจร เป็นสวิตช์แยกวงจรไฟฟ้าออกจากแหล่งจ่ายไฟ ไม่มีซิกจังก์ตในการตัดกระแส และออกแบบให้ทำงานเมื่อมีการเปิดวงจรด้วยอุปกรณ์ชนิดอื่นแล้วเท่านั้น

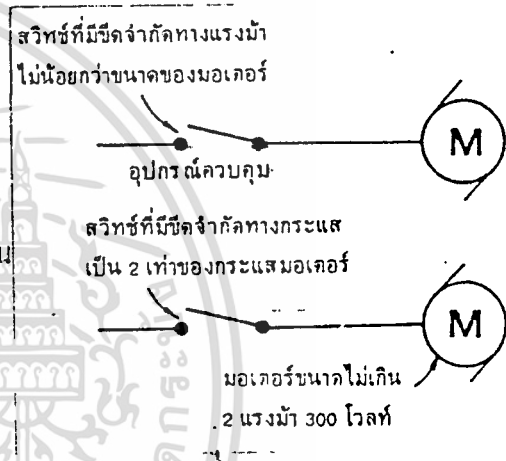
๑. สวิตช์จะต้องเป็นแบบที่เก็บอยู่ในกล่องหรือตู้ซึ่งความคุ้มครองจากภายนอกได้ ยกเว้นสวิตช์แขวน (pendent) สวิตช์กดปุ่มพื้น (surface type snap switcher) หรือสวิตช์สับซึ่งติดตั้งบนแผงสวิตช์ สำหรับสวิตช์ ในที่เปิดเผยอยู่นอกอาคารจะต้องเก็บอยู่ในกล่องที่กันความชื้นได้

๒. อุปกรณ์ตัดคอนอัทโนมิก ซึ่งสามารถทำงานได้โดยทางคันบังคับ อาจนำมาใช้เป็นสวิตช์ได้ถ้ามันมีจำนวนเท่ากับสวิตช์ที่กำหนดนั้น

๓. สวิตช์สับที่มีซิกจังก์ตสูงกว่า ๑๒๐๐ แอมแปร์ที่แรงดันไม่เกิน ๒๕๐ โวลต์ และสูงกว่า ๒๐๐ แอมแปร์ ที่กำหนดจนถึง ๒๐๐ โวลต์ จะใช้ได้เป็นเพียงสวิตช์แยกวงจรและจะต้องไม่เปิดในช่วงที่มีกระแสไหล ในการตัดกระแสค่าสูงกว่าแอมแปร์ที่แรงดันสูงถึง ๐ - ๒๕๐ โวลต์ และ ๒๐๐ แอมแปร์ที่แรงดันตั้งแต่ ๒๕๑ ถึง ๒๐๐ โวลต์ สวิตช์จะต้องได้รับการออกแบบมาเพื่อการนี้โดยเฉพาะ สวิตช์สับที่มีซิกจังก์ตต่ำกว่านี้อาจใช้เป็นสวิตช์ใช้งานทั่วไปและอาจเปิดได้ในขณะไหล

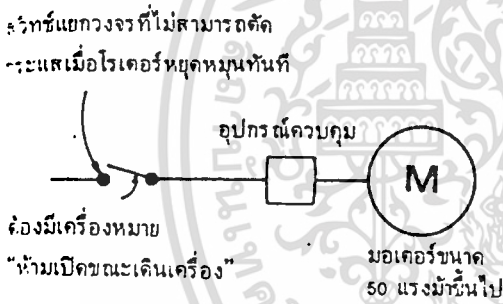
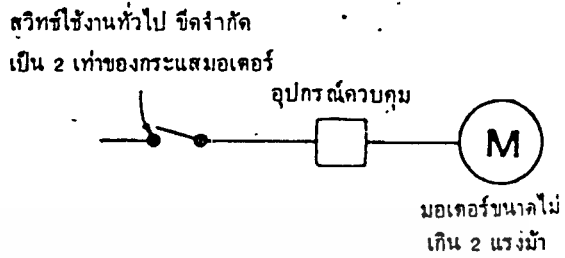
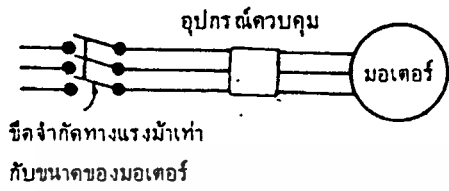
หัวข้อ ๔๓๐ ของมาตรฐาน ฯ เกี่ยวกับ "มอเตอร์และอุปกรณ์ควบคุม" กล่าวรวมถึงสวิทช์ไว้ด้วย สวิทช์อาจจะเป็นอุปกรณ์ควบคุมมอเตอร์ ถ้าหากว่ามีมีขีดจำกัดทางแรงม้าไม่น้อยกว่าแรงม้าของมอเตอร์ มอเตอร์ที่ใช้เป็นอุปกรณ์ควบคุมมอเตอร์ที่ใช้อยู่ประจำที่ขนาดไม่เกิน ๒ แรงม้า และใช้แรงดันไม่เกิน ๓๐๐ โวลต์ อาจใช้สวิทช์ใช้งานทั่วไปถ้าสวิทช์นั้นมีขีดจำกัดทางกระแสอย่างน้อยเป็น ๒ เท่าของกระแสไหลลของมอเตอร์

ตอน ๔๓๐-๑๐๑ ของมาตรฐานกำหนดให้มียูนิฟิเคชันในการปลกทั้งวงจรมอเตอร์และอุปกรณ์ควบคุมออกจากสายจ่ายทั้งหมดที่ไม่ใช่สายดิน ตอน ๔๓๐-๑๐๕ กล่าวว่าอุปกรณ์นั้นจะต้องเป็นสวิทช์ที่ใช้กับมอเตอร์หรืออุปกรณ์ตัดคอนอัตโนมัติ โดยมีข้อยกเว้นบางประการ สวิทช์ใช้งานทั่วไปที่มีขีดจำกัดเป็น ๒ เท่า ของกระแสไหลลของมอเตอร์อาจใช้เป็นอุปกรณ์ตัดวงจรมอเตอร์ขนาดไม่เกิน ๒ แรงม้า ๓๐๐ โวลต์ สำหรับใช้มอเตอร์ประจำที่ ขนาดมากกว่า ๕๐ แรงม้า สวิทช์ปลกวงจรมอเตอร์อาจเป็นสวิทช์มอเตอร์ที่มีขีดจำกัดเป็นแอมแปร์ สวิทช์ใช้งานทั่วไปหรือสวิทช์แยกวงจร

สวิทช์ที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามมาตรฐาน ฯ ในการเป็นอุปกรณ์ควบคุมมอเตอร์ อาจใช้เป็นอุปกรณ์ปลกวงจรมอเตอร์ไปควบคุมด้วยมันต์สวิตช์จ่ายเข้ามอเตอร์ทั้งหมดที่ไม่ใช่สายดิน และมีการป้องกันโดยอุปกรณ์ป้องกันกระแสเกิน (ซึ่งอาจเป็นอุปกรณ์ ป้องกันสายจ่ายย่อยหรือมีฟิวส์ในตัว) และเป็นสวิทช์ที่มีตัวกลางคั่นกลางตัดกระแสเป็นอากาศหรือน้ำมัน ที่มีขีดจำกัดน้อยกว่า ๒๐๐ โวลต์หรือ ๑๐๐ แอมแปร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่องใส่สวิตช์

ชนิดของกล่องใส่สวิตช์แบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด

ชนิด ๑ ใช้งานทั่วไป กล่องแบบนี้ใช้งานทั่วไป จุดประสงค์หลักคือ เพื่อป้องกันการสัมผัสกับอุปกรณ์ภายในโดยเหตุบังเอิญเหมาะกับการใช้งานโดยทั่วไปในร่มที่ไม่เผชิญกับสภาพอื่น ๆ

ชนิด ๓ R กันฝน กล่องแบบกันฝน มีจุดประสงค์หลักเพื่อใช้ป้องกันฝน นอกจากนี้ยังใช้ป้องกันน้ำหยด (driptight) น้ำสาด (splash - proof) และความชื้น เหมาะกับการใช้ในที่แจ้งโดยทั่วไป

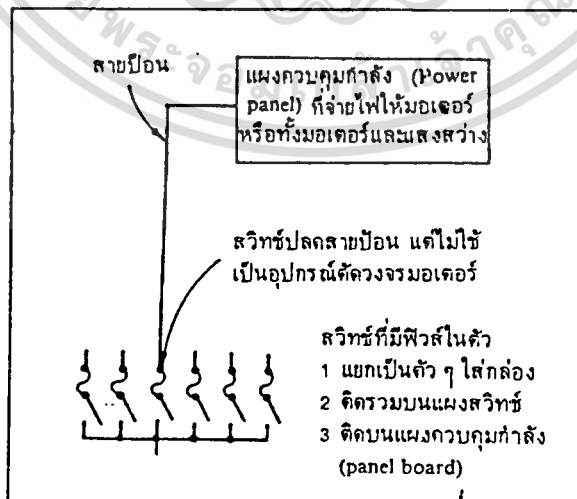
ชนิด ๔ กันน้ำ กล่องแบบกันน้ำ ออกแบบมาเพื่อกันน้ำที่ฉีดเข้ามากระทบ เหมาะกับการใช้ป้องกันอุปกรณ์ที่อาจจมน้ำได้ในระหว่างการทำควมสะอาดและอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสามารถกันน้ำหยด น้ำสาด และความชื้น

ชนิด ๕ สถานที่ยันตรายประเภท ๑, หมู่ เอ, บี, ซี, หรือ ดี การติดตั้งควรทำในอากาศใช้กับสถานที่ยันตราย (จากมาตรฐาน)

ชนิด ๕ สถานที่ยันตรายประเภท ๒ หมู่ E, F หรือ G ใช้กับสถานที่ยันตรายประเภท ๒

ชนิด ๑๒ ใช้งานอุตสาหกรรม ออกแบบให้ใช้ในอุตสาหกรรมซึ่งต้องการที่จะป้องกันอุปกรณ์ จากฝุ่น เส้นใย การซึมของน้ำมัน การซึมของตัวทำความเย็น (Coolant - seepage) นอกจากนี้ยังกันฝุ่นและน้ำมันได้อีกด้วย

การเลือกขนาดของสวิทช์ปลดสายป้อน

สวิตช์ปลุกสายป้อนกำหนดขนาดไค้กั้งนี้

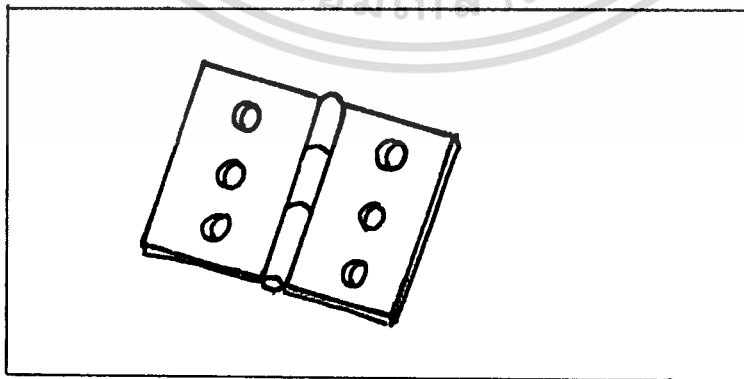
ก. เมื่อแผงควบคุมมีเฉพาะมอเตอร์เป็นโหลค สวิตช์จะต้องมีซิกจังก์ททางกระแสของสายป้อน ซิกจังก์ทนี้มีค่าเท่ากับ ๑๒๕ % ของกระแสโหลคของมอเตอร์ตัวที่ใหญ่ที่สุดบวกกับกระแสโหลคของมอเตอร์ตัวอื่น ๆ ที่ได้รับไฟจากแผงควบคุม แต่สวิตช์จะต้องมีที่ใส่ฟิวส์เพื่อป้องกันสายป้อนและอาจมีซิกจังก์ทสูงสุดเท่ากับซิกจังก์ทมากที่สุดของอุปกรณ์ป้องกันวงจรย่อยบวกกับผลรวมของกระแสมอเตอร์ของมอเตอร์อื่น ๆ ที่รับไฟจ่ายจากแผง โดยเหตุนี้เราจึงอาจต้องใช้สวิตช์ขนาดใหญ่ขึ้นไปอีก และถ้ามอเตอร์ที่ป้อนไฟจากแผงเดียวกันเริ่มเดินเครื่องร้อนกันตั้งแต่ ๒ เครื่องขึ้นไป กระแสขณะนั้นอาจสูงมากจนทำให้ต้องเพิ่มขนาดสายจ่าย ฟิวส์ และสวิตช์

ข. เมื่อมีทั้งมอเตอร์และโหลค แสงสว่างบนแผงควบคุมสวิตช์ จะต้องมียิกจังก์ททางกระแสอย่างน้อยเท่ากับที่โหลคมอเตอร์ต้องการ (อธิบายไว้ในข้อ ก) บวกกับกระแสที่ใช้กับโหลคแสงสว่างและเครื่องใช้อื่น ๆ บนแผง

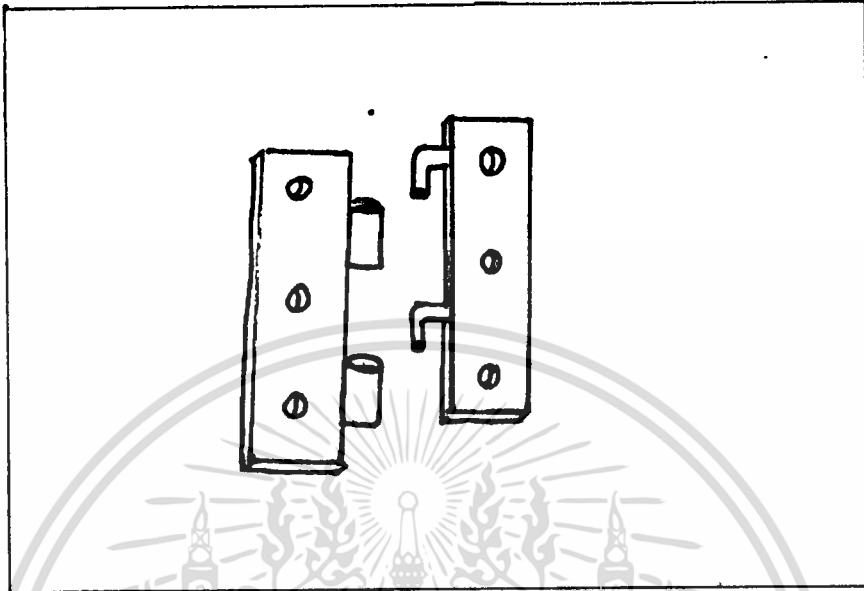
๓.๑.๑๔ การศึกษาเกี่ยวกับระบบการนิค - เป็ค ล็อคประตู

ก. บานพับธรรมคา

เป็นแบบที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไป ตามอาคารบ้านเรือนต่าง ๆ

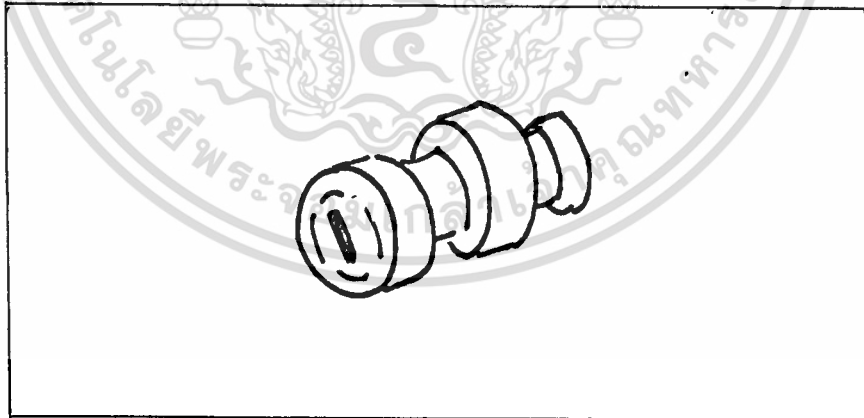
รูปที่ ๓.๓๘ บานพับแบบธรรมคาใช้สำหรับประตู - หนาควาง

รูปที่ ๓.๓๘ บานพับโซ่สำหรับเครื่องจักรกลต่าง ๆ

ข. ระบบลอคประทุ

- ๑) ลอคควายลูกบิด

รูปที่ ๓.๔๑ แสดงลอคประทุควายลูกบิด

๓.๑.๑๕ การศึกษาเกี่ยวกับรูปทรง สี สัน ความสวยงาม และการตกแต่ง

เครื่องเรือนที่ทำการออกแบบเราจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ถึงระบบการ สัน สะเทือน ระบบการ ส่งกำลังของเครื่องก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นถึงจะทำการศึกษเกี่ยวกับรูปทรง สี สัน ความสวยงาม เพื่อช่วยให้งานออกแบบคุณสมบัติขึ้น ในการผลิตระบบอุตสาหกรรม และการ ออกแบบมีปรัชญาการออกแบบอยู่ว่า " From Follow Function " ซึ่งก็หมายถึง รูปทรงความสวยงาม ต้องตามหลัง ประโยชน์ใช้สอยนั่นเอง

การออกแบบรูปทรงที่แปลกและทันสมัยกว่าของ เคมี ย่อม เป็นการ พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ นั้นไต่คืบ เพื่อให้อยู่ในความนิยมของลูกค้าหรือผู้บริโภคต่อไป แต่ก็ต้องคำนึงถึงลักษณะรูปร่าง ของผลิตภัณฑ์เดิมด้วย เพื่อไม่ให้แตกต่างกันมากเกินไป อันอาจทำให้ผู้ใช้ เกิดความรู้สึกว่าไม่ใช่ เครื่องที่ใช้งานเหมือนกัน

รูปทรงของเครื่องมือเครื่องใช้ในการศึกษา

เครื่องมือเครื่องใช้ใน ระบบอุตสาหกรรมย่อมแตกต่างกับที่ใช้ในการศึกษบ้างเล็กน้อยใน ด้านของขนาดของรูปทรง ปริมาณการผลิตของเครื่อง ระบบการทำงานของเครื่อง และอื่น ๆ เพราะเครื่องจักรในระบบโรงงานอุตสาหกรรมจะมีขนาดใหญ่ มีปริมาณการบรรจุ หรือ การผลิต มากโดยเฉพาะประสิทธิภาพในการทำงานของเครื่อง จะเป็นจุดสำคัญที่สุดในการออกแบบรูปแบบ ของเครื่องจักร ดังนั้นรูปทรงต่าง ๆ จึงออกมาตามลักษณะของโครงสร้างของเครื่องจักร จึง อาจจะลดความสวยงามลงไปบ้าง

รูปทรงของเครื่องจักรที่ใช้ในการศึกษา จะต้องมีประสิทธิภาพการทำงานที่ดีที่สุดมีรูป ทรง ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้งานในระดับนี้และปริมาณกำลังผลิตของเครื่องจักร ต้อง สัมพันธ์กับจำนวนนักศึกษาที่จะใช้เครื่องจักรนี้ทำงาน

การใช้สีในเครื่องจักรกล คือสีที่ให้ความเค้นชักมาใช้ในส่วนต่าง ๆ ของเครื่องจักร

- ส่วนทั่ว ๆ ไปของเครื่องจักรกล เช่น แทนเครื่องจักรกล ใช้ทาสีหนักเช่น สีเขียว-
แก่ น้ำเงินแก่ เทาแก่ เพื่อให้รู้ว่าเป็นส่วนที่อยู่นิ่ง
- ส่วนที่อาจเกิดอันตราย ใช้สีที่แรงสुकคทา สีติดกับเครื่องจักรกล เช่น สีส้ม แสด
แดง เหลือง
- ส่วนที่ต้องการความระมัดระวังเป็นพิเศษ เช่น สวิตช์ เกียร์ กันแรง หรือส่วนที่
ซ่อมแซม ส่วนมากใช้สีน้ำเงินสด

- สีของอุปกรณ์เครื่องใช้

สีทางเค้น แบ่ง zone ใช้สีขาว

สีที่ปลอดภัย ใช้สีเขียว

ส่วนที่ต้องการความระมัดระวังในการใช้ เช่น บันได แงบันไดขอบช่องพื้นต่าง ๆ
ใช้สีคำ เครื่องกับเพลิงใช้สีแดง

สีอุปกรณ์และเครื่องใช้อื่น ๆ เช่น ประตู หน้าต่าง โตะ ตู้ เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ
พิจารณาให้เข้ากับสีของอาคารภายใน พิจารณาถึงแสงสว่าง ความสวยงาม และการบำรุง
รักษาไม่ควรใช้สีฉูดฉาดมาก

ชนิดของสีที่ใช้

๑. สีอาคาร อาจเป็นสีน้ำปูน สีพลาสติก สีน้ำมัน
๒. สีชนิดที่ทนต่อการใช้ ทนต่อน้ำมัน ไขมัน ความร้อน เป็นสีที่มียางเจือปนอยู่
เรียกว่า "SYNTEETIC RESIN"
๓. สีสำหรับเครื่องจักรกล ส่วนมากใช้ "ALXYD SYNTEETIC REST"
เป็นค่างและยางเจือปน ทำให้สีจับผิวโลหะแน่น ทนต่อการใช้

อัตราการใช้พลังงานของสี

<u>ชนิดของสี</u>	<u>เปอร์เซ็นต์การใช้พลังงาน</u>
บรอนซ์เงิน	๕๐ - ๕๕ %
สีขาว	๘๕ - ๙๐
ครีม	๗๐.๕
ชมพูอ่อน	๖๕.๕
สีงาช้าง	๖๕.๓
เหลือง	๖๐.๓
สีเนื้อ	๕๖
สีเนื้ออมน้ำตาล	๕๕.๕
เขียวอ่อน	๕๓.๖
เทาอ่อน	๕๓.๖
น้ำเงินอ่อน	๕๕.๕
เขียวสก	๕๑
สีเทา	๕๑.๕
สีน้ำตาล	๒๓.๖
แกงแก่	๑๕.๕
เขียวแก่	๕.๕
น้ำเงินแก่	๕.๓
ดำ	๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สัญลักษณ์ในการตกแต่ง

การใช้สัญลักษณ์ในการตกแต่งนี้ เป็นการใช้ในลักษณะตกแต่งให้ดูสวยงาม ทันสมัย และเป็นเครื่องหมายเตือนอันตรายต่าง ๆ โดยใช้สัญลักษณ์ เฉพาะตัวของเครื่องทำให้จำได้ง่าย เป็นสื่อความหมายได้ชัด ซึ่งสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้จะต้อง ชัดเจน สวยงาม และเป็นลักษณะสากลที่ทุก ๆ คนสามารถเข้าใจได้

๓.๑.๑๖ การศึกษาเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

ในการศึกษาเรื่องวัสดุและการผลิตนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะวัสดุที่เห็นว่าเป็นวัสดุซึ่งจัดอยู่ในข่ายที่เหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องจักรกล ซึ่งต้องมีคุณสมบัติอันเหมาะสมเพียงพอที่จะศึกษาวิจัย เช่น จำพวกโลหะชนิดต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมกันและเป็นวัสดุที่ทองการใช้ในการผลิตสร้างเครื่องจักรกล ผู้วิจัยจะไม่ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งวัสดุนี้รวมไปถึงวัสดุที่นำมาใช้เปเปอร์ เช่นคัทนอยมาก เช่น พลาสติกที่นำมาประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ ผู้วิจัยจะขอสงวนสิทธิ์ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล

เหล็กหล่อ

เหล็กหล่อ (Cash Iron) ที่ใช้ในงานทั่วไปมีคาร์บอนผสมอยู่ระหว่าง ๒.๕ ถึง ๔.๑ % เมื่อมีคาร์บอนผสมอยู่มาก เหล็กจะเปราะและมีความเหนียวน้อย เพราะฉะนั้นเหล็กหล่อจึงขึ้นรูปเป็นไม้ไค้ค่นำไปหลอมเหลวแล้วจะไหลได้ง่าย จึงสามารถหล่อเป็นรูปทรงต่าง ๆ ได้ดีเมื่อเย็นตัวลงแล้วนำมาซ่อมจะทำให้สามารถตัดกลึงได้ เหล็กหล่อมมีความต่อต้านแรงกด จึงเหมาะกับชิ้นงานที่รับแรงกด นอกจากนี้คุณสมบัติของเหล็กหล่อยังเปลี่ยนแปลงไปได้มากเมื่อผสมโลหะผสมชนิดต่าง ๆ และผ่านกรรมวิธีทางความร้อนต่างกัน เพื่อความเหมาะสมกับการใช้งาน

เหล็กหล่อแบ่งออกเป็น ๔ ชนิด คือ

๑. เหล็กหล่อสีขาว

เป็นเหล็กหล่อที่มีเนื้อละเอียดสีขาว เพราะไม่มีแกรไฟไฟต์คาร์บอนที่มีอยู่ในเนื้อเหล็กทั้งหมดจะรวมกับเหล็กในรูปของซีเมนต์ไคท์ (Cementite) ซึ่งมีความต้านทานแรงสูงและแข็งมากแต่เปราะแตกง่าย จึงไม่นิยมนำมาใช้ตัดกลึง เหล็กหล่อสีขาวมีการใช้งานในวงจำกัด แม้ว่าจะมีใช้อยู่บ้างในงานที่ต้องการความทนทานต่อการสึกหรอ อาทิ อุปกรณ์ที่ใช้ในการบดแบบผลักดันโลหะ (Extrusion dies) และผิวของถังผสมซีเมนต์ เป็นต้น

๒. เหล็กหล่อเหนียว

เป็นเหล็กหล่อสีขาวผ่านกรรมวิธีทางความร้อนมาแล้ว เมื่อนำเอาเหล็กหล่อสีขาวไปเผาไฟในอุณหภูมิประมาณ ๘๕๐ องศาเซลเซียส ทิ้งไว้ในช่องเวลาหนึ่งแล้วปล่อยให้เย็นลงช้า ๆ คาร์บอนของเหล็กที่อยู่ในรูปของซีเมนต์ไคท์จะค่อย ๆ แยกตัวออก เมื่อเย็นตัวลงจะมีอุณหภูมิปกติ คาร์บอนที่เหลือนอยู่จะจับตัวกันเป็นกลุ่มในรูปเกือบกลม

เหล็กหล่อเหนียวมีคุณสมบัติดีกว่าเหล็กสีเทา ยกเว้นคุณสมบัติทางต้านทานต่อการสึกหรอ เหล็กหล่อเหนียวตัดกลึงได้สะดวก หล่อเป็นชิ้นบางได้ (๑๒ - ๕๐ มม.) จึงนิยมใช้อย่างกว้างขวางในวงการอุตสาหกรรมรถยนต์ การเกษตร รถไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำห้องเฟือง (Gear Box) งานเบรครถยนต์ ชิ้นส่วนรถไฟ เป็นต้น

เหล็กหล่อเหนียวเมื่อผสมโลหะผสมลงไปจะทำให้คุณสมบัติทางกลเปลี่ยนไป โลหะผสมที่นิยมได้แก่ ทองแดง หรือทองแดงกับโมลิบดีนัม ทองแดงช่วยให้เหล็กหล่อเหนียวทนต่อการกัดกร่อนได้ดีขึ้น ความต้านทานแรงดึง ความต้านทานแรงดึงคราก (Yield Strength) ดีขึ้นแต่ความเหนียวลดลง

๓. เหล็กหล่อสีเทา

เป็นเหล็กหล่อที่นิยมใช้งานกันมากที่สุดในกระบวนการเหล็กทั้งหมด ดังนั้นจึงมักเรียกเหล็กหล่อสีเทาว่า เหล็กหล่อ เหล็กหล่อสีเทามีคาร์บอนผสมอยู่ระหว่าง ๒.๕ - ๔.๐ % และมักจะมีซิลิกอนผสมอยู่มากกว่า ๒ % คาร์บอนจะรวมตัวเป็นสารประกอบกับเหล็ก เรียกว่า ซิเมนต์ไคท์ บางส่วนและส่วนที่เหลือจะอยู่ในรูปคาร์บอนบริสุทธิ์หรือที่เรียกว่า แกรไฟไฟต์ เป็นแถบยาว ๆ แกรไฟอยู่ในเนื้อเหล็ก จึงทำให้มองเห็นเนื้อเหล็กเป็นสีเทา ถ้ามีซิลิกอนผสมอยู่มาก จะทำให้ความต้านแรงของเหล็กหล่อสีเทาลดลง เหล็กหล่อสีเทาที่แข็งที่สุด และแข็งแรงที่สุด จะมีโครงสร้างแบบเฟอร์ไรต์ (Pearlite) ส่วนที่นิ่มที่สุดจะมีโครงสร้างผสมระหว่าง แกรไฟไฟต์กับเฟอร์ไรต์ (Ferrite) และมีคาร์บอนผสมอยู่น้อย ความแข็งและความต้านแรงของเหล็กหล่อสีเทาเพิ่มขึ้นโดยการเพิ่มคาร์บอน

เหล็กหล่อสีเทานำมาใช้ทำฐานของเครื่องจักรกล และโครงสร้างที่ต้องการความต้านทานแรงกดสูง หรือมีการสั่นสะเทือนมาก อาทิ เพลาข้อเหวี่ยงของรถยนต์ เนื่องจากหล่อได้ง่ายและทนต่อการสึกกร่อนได้ดี จึงนิยมใช้ในการผลิตเชื้อสูบลูกสูบ รางแทนใส่ เฟือง หองเฟือง เป็นต้น

๔. เหล็กหล่อเหนียวพิเศษ

เป็นเหล็กหล่อที่มีแกรไฟไฟต์ รูปทรงกลมแทรกอยู่ในเนื้อเหล็ก ซึ่งเกิดจากการผสมแมกนีเซียม (Cerium) ลงในเหล็กหล่อสีเทา ขณะหลอมละลายก่อนเทลงแบบหล่อ ข้อแตกต่างจากเหล็กหล่อเหนียวก็คือ เหล็กหล่อเหนียวพิเศษ จะเกิดแกรไฟไฟต์รูปทรงกลม และแข็งตัว และไม่ต้องการทำเหมเปอริง

เมื่อผสมโลหะผสมบางชนิดลงไปจะทำให้เหล็กหล่อเหนียวพิเศษทนต่อการกัดกร่อนได้ดี เหล็กหล่อเหนียวพิเศษมีความต้านทานแรง ความเหนียว ความเหนียวสูงกว่าเหล็กหล่อสีเทา และมีรูปพุน้อยกว่า จึงมักใช้ในการขึ้นรูปเป็นเพลาข้อเหวี่ยง ลูกสูบ

ฝาสูบ ลูกกลิ้ง ล้อสายพานแบบขึ้นรูป เป็นต้น

เหล็กกล้า

เหล็กกล้าแบ่งออกได้เป็น

- ๑) เหล็กกล้าคาร์บอนธรรมดา (Plain - Carbon Steel)
- ๒) เหล็กกล้าผสมค่า ความต้านแรงสูง (High - Strength, Low Alloy Steel)
- ๓) เหล็กกล้าโครงสร้างผสมค่า (Low Alloy Structural Steel)
- ๔) เหล็กกล้าหล่อ (Cast Steel)
- ๕) เหล็กกล้าไร้สนิม (Stainless Steel)
- ๖) เหล็กเครื่องมือ (Tool Steel)
- ๗) เหล็กกล้าพิเศษ (Special Purpose Steel)
- ๘) เหล็กกล้าคาร์บอนธรรมดา

เหล็กกล้าคาร์บอนธรรมดา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑.๑ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ใช้งานมากทั้งด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และในงานโครงสร้างดังรถไฟ กั้วดัดรถยนต์ สลักเกลียว แป้นเกลียว แผ่นเหล็กชุบสังกะสี ถ้าเหล็กกล้าชนิดนี้มีกำมะถันผสมอยู่มาก เรียกว่า เหล็กดัดเสรี (Free Cutting Steel) ซึ่งนิยมใช้มากเหล็กกล้าที่ผ่านการรีดเย็นจะมีความต้านแรงดี ตัดกลึงได้ดี และมีขนาดแน่นอน ถ้าต้องการให้ผิวเหล็กทนต่อการสึกหรอก็ทำได้โดยการชุบผิวแข็ง

๑.๒ เหล็กกล้าคาร์บอนปานกลาง สามารถนำมาชุบหรือเหมเปเปอร์ได้ โดยกรรมวิธีความร้อนแบบทั่วไป ดังนั้นจึงมักใช้งานที่ต้องการความต้านและทนต่อการสึกหรอ ผลกระทบจากเหล็กกล้าผสมคาร์บอนปานกลาง คือ เพลา แกน เพลาช้อเหวี่ยง ก้านสูบ และชิ้นส่วนเครื่องจักรกลที่ต้องการความต้านทานแรงสูงกว่าเหล็กกล้าผสมคาร์บอนต่ำ

๒) เหล็กกล้าผสมค่าความต้านทานแรงสูง

เหล็กกล้าผสมค่าความต้านทานแรงสูง ถูกนำไปใช้งานในลักษณะที่ผลิออกมาโดยตรงเป็นส่วนมาหรืออาจใช้กรรมวิธีความร้อนในการปรับปรุงคุณสมบัติทางกลขั้นอีกก็ได้ สำหรับการนำไปใช้งานโดยแรงโลหะผสมที่ใส่เข้าไปก็เพื่อทำให้พวกเฟอร์ไรต์แข็งแรงขึ้น แต่คุณสมบัติทางกลยังมีได้แสดงออกมาอย่างเต็มที่ เมื่อนำไปผ่านกรรมวิธีความร้อน เหล็กกล้าชนิดนี้จะได้แสดงออกมาอย่างเต็มที่ เมื่อนำไปผ่านกรรมวิธีความร้อนเหล็กกล้าชนิดนี้จะได้รับการปรับปรุงให้มีความต้านแรงดึง ความแข็ง ความเหนียว และความเหนียวเพิ่มขึ้นไปอีก เป็นต้น

๓) เหล็กกล้าโครงสร้างผสมต่ำ

เหล็กกล้าโครงสร้างผสมต่ำ ใช้กันมากในงานคานขนส่ง และการก่อสร้างเหล็กกล้าชนิดนี้ไม่ผ่านกรรมวิธีทางความร้อน ฉะนั้นคุณสมบัติต่าง ๆ จึงขึ้นอยู่กับการผสมโลหะผสมลงไปอย่างเหมาะสมกับปริมาณคาร์บอนที่มีอยู่ ตัวอย่างหนึ่งของเหล็กกล้าโครงสร้างผสมต่ำ มีความต้านทานแรงดึงครากประมาณ $๓๘๕ \text{ N/ม.ม.}^๒$ และต้านแรงดึงอัมตะยะ ประมาณ $๔๘๕ \text{ N/ม.ม.}^๒$ เหล็กกล้าชนิดนี้เชื่อมได้ง่าย และชุบแข็งในอากาศไม่ได้ เพื่อให้เหล็กกล้าชนิดนี้มีความต้านแรงเพิ่มขึ้น ปริมาณคาร์บอนผสมควรสูงประมาณ ๐. ๓๐ นิ้ว แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีความต้านแรงเพิ่มขึ้น คุณสมบัติทางคานความเหนียว การขึ้นรูปและการเชื่อมจะลดลง

๔) เหล็กกล้าหล่อ

เหล็กกล้าหล่มีส่วนประกอบทางเคมี คล้ายเหล็กกล้าเหนียว (Wrought Steel)

) แคววไค้เพิ่มใหม่ซึลิกอนและแมงกานีสมากกว่า และไค้ลคแก๊สออกซิเจน และแก๊สอย่างอื่นในเนื้อเหล็ก เหล็กกล้าหล่อใช้ทำชิ้นส่วนที่มีรูปร่างซับซ้อน ซึ่งต้องการให้มีคุณสมบัติทางกลดีกว่าเหล็กหล่อ กรรมวิธีทางความร้อนยังช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกลบางประการของเหล็กกล้าหล่อไค้ไค้ก็ไค้

๕) เหล็กกล้าโรสนิม

เหล็กกล้าโรสนิมมีอยู่ ๓ แบบ คือ

๑. ออสเทนนิติก (Austenitic)
๒. เฟอริติก (Ferritic)
๓. มาร์เทนซิติก (Martensitic)

เหล็กกล้าประเภทนี้มีคุณสมบัติทนต่อการกัดกร่อนต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณโครเมียม ที่ผสมอยู่ เหล็กกล้าโรสนิมแบบออสเทนนิติกซึลคมันไค้เป็นเงางาม จึงมักใช้ในงานตกแต่ง เป็นส่วนมาก นอกจากนี้ยังใช้งานทางด้านที่ต้องการให้ทนความร้อน

๕.๑ เหล็กกล้าโรสนิมแบบออสเทนนิติก เป็นกลุ่มของโครเมียม นิกเกิล แมงกานีส โดยทั่วไปแล้ว คงทนต่อการตลสะแก๊ท (Sealing) ใช้มากในอุตสาหกรรม ทางค้ำนอาหาร อุปกรณ์ขนถ่ายวัสดุ เครื่องใช้ในครัว เครื่องประคั้บทางสถาปัตยกรรม เหล็กกล้าโรสนิมมีความต้านทานต่อการกัดกร่อนไค้ดี ขึ้นรูปไค้ดี มีความเหนียวที่อุณหภูมิสูงและค้ำหาไค้ง่าย และราคาพอสมควร เหล็กกล้าแบบออสเทนนิติก ชุบแข็งไม่ไค้ แต่จะแข็งในขณะขึ้นรูปเย็น และเหล็กกล้าแบบนี้ยังงั้ลึงไค้ยากเพราะจะแข็งขึ้นจากการขึ้นรูปเย็น

๕.๒ เหล็กกล้าโรสนิมแบบเฟอริติก ชุบแข็งไม่ไค้ ค้ำยกรรมวิธีทางค้ำนความร้อนและไม่สามารดทำให้แข็งไค้มากนักในการขึ้นรูปเย็น มีความเหนียว จึงร้คั้คงอไค้

เมื่อขึ้นรูปเป็นความต้านทานแรงดึงครากจะเพิ่มขึ้นประมาณ ๓๐ % แต่ความต้านทานแรงดึงจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย. เท่านั้น เหล็กกล้าที่อัดขึ้นรูปได้สะดวกแก่คุณสมบัติทางคักคักสิ่งไม่คักคัก เหล็กกล้าชนิดนี้เชื่อมโดยความต้านทานทางโค (Resistance Welding) ในการที่จะให้โครอยเชื่อมที่แข็งแรงที่สุด จะต้องใช้ลวดเชื่อมแบบออสตินิติก เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น จะมีความเหนียวนุ่มลดลง คุณสมบัติทางคักคักการคักคักรูปเลวลง และความต้านทานแรงดึงหัก (Breaking Strength) ลดลง

๕.๓ เหล็กกล้าโรสนิมแบบมาเทนซิติค คล้ายกับแบบเฟอร์ริค คืออยู่ในกลุ่มโครเมียมเหล็ก เหล็กกล้าแบบนี้เป็นแบบที่แพงที่สุดในประเภทเหล็กกล้าโรสนิม เหล็กกล้ามาเทนซิติครับแรงกระแทกโคคัก และชุบแข็งโคคักโดยการเผาที่ความร้อน ๕๕๒ องศาเซลเซียส แล้วชุบน้ำมันจากนันทาคการเทมาเปอร์ การใช้งานมีอยู่มากมาย เช่น ไซท์วาวล์ ตะแกรงกรองผง เพลาเครื่องสูบไอน้ำ สลักเกลียว แป้นเกลียวและชิ้นส่วนต่างๆ ใช้ในอุตสาหกรรมทางเคมีและปิโคเลียม เหล็กกล้ามาเทนซิติค เชื่อมไฟโคคักใช้แรงต้านทาน

๖) เหล็กเครื่องมือ

เนื่องจากส่วนผสมทางเคมีของเหล็กเครื่องมือ ทำให้เหล็กเครื่องมือชุบแข็งโคคักด้วยการวิธีทางความร้อน จึงมีคุณสมบัติพิเศษเหมาะกับการนำไปทำเครื่องมือคักคัก เครื่องมือเจียนแบบขึ้นรูป (Forming Die) คักคักส่วนพันช์ (Punches) เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วเหล็กเครื่องมือควรมีลักษณะคักคักต่อไปนี้

ก. ยังคงมีความแข็งแรงและความต้านทานสูงในขณะที่อุณหภูมิจากการคักคักสิ่งสูงขึ้น

ข. สามารถรับแรงสีกหรือกระตุก แรงกระแทกโคคักโดยไม่บิ่นหรือแตกหัก (คือมีความเหนียวนุ่ม)

ค. สามารถทนต่อการสึกหรอหรือชดชืด เมื่อใช้งานอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้ไม่
ต้องลับเครื่องหรือเปลี่ยนเครื่องมือบ่อยครั้ง

ปรากฏว่ายังมีวัสดุเครื่องมือชนิดที่มีลักษณะเหมาะสมตามความต้องการของ
ชิ้นงาน รวมทั้งวิธีการชุบใช้งาน คุณสมบัติพิเศษ และชนิดที่นิยมใช้กันมากในอุตสาหกรรม โดย
แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๒ กลุ่มและแต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยอีก

๓) เหล็กกล้าพิเศษ

เหล็กกล้าชนิดพิเศษใช้ในงาน เมื่อต้องการวัสดุที่มีคุณสมบัติเป็นพิเศษ บางครั้งจำเป็น
เป็นทองใช้งานที่อุณหภูมิสูงหรืออุณหภูมิต่ำ โดยไม่ต้องการความต้านทานสูงมากนัก เป็นต้น

๓.๑ การใช้งานที่อุณหภูมิสูง อุปกรณ์ในโรงต้มกำสั้งกังหันแก๊ส เครื่องยนต์
เจ็ท โรงหลั่นน้ำมัน โรงงานเคมี และอื่น ๆ เหล็กกล้าชนิดนี้ต้องไม่เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
ของผนังหรือเปราะเมื่ออยู่ภายใต้อุณหภูมิสูงเป็นเวลานาน

๓.๒ การใช้งานที่อุณหภูมิต่ำ คุณสมบัติของเหล็กกล้า เมื่ออยู่ภายใต้อุณหภูมิต่ำ
มีความสำคัญมากในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมน้ำมัน และแก๊สเหลวอุณหภูมิต่ำ เครื่อง
บินที่บินระดับสูง เหล็กกล้าที่มีคุณสมบัติเหมาะกับการใช้งานที่อุณหภูมิต่ำ คือ เหล็กกล้าไร้สนิม
แบบแอกทินี คิก

๓.๓ เหล็กกล้าความต้านทานแรงสูงมาก (Wtrahigh Strength Steel)
มีความต้านทานแรงดึงตรงาก และความต้านแรงดึงอันทิมะสูงมาก

อลูมิเนียมผสมเหนียว

อลูมิเนียมเป็นโลหะที่ใช้น้ำมากเป็นที่สองรองจากเหล็กกล้า ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เป็น เส้น แท่ง ท่อน จากการออกมา (รวมทั้งรูปพรรณต่าง ๆ) เป็นผง แฉ่น เป็นรูปจากถาวร ที อัด และหล่อ อลูมิเนียมมีความต้านทานจากการกัดกร่อนจากบรรยากาศต่าง ๆ ได้มาก เพราะว่ามีออกไซด์เคลือบผิวอยู่ตลอดเวลา โลหะผสมที่ผสมอยู่ในอลูมิเนียมจะมีผลต่อความต้านทานต่อการกัดกร่อน จากบรรยากาศต่าง ๆ ก็มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มความต้านทานต่อการกัดกร่อนอยู่แล้ว เป็นสำคัญ กรกฮาโลเจน (Halogen) และอัลคาไลอย่างแรง (Strong alkalis) เป็นสารละลายสองชนิดที่กัดกร่อนอลูมิเนียมได้ เพราะสารละลายนี้จะกำจัดออกไซด์ที่ผิวของอลูมิเนียมทำให้น้ำของอลูมิเนียมสัมผัสกับสารได้

อลูมิเนียมเป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อนที่ดี และสามารถสะท้อนแสงได้ดี ขึ้นรูปได้ง่าย ง่ายการ กิ่ง กัด ทัดกลึง เชื่อม มีกรรมแข็ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของโลหะผสมในอลูมิเนียม

เมื่อใช้เป็นวัสดุโครงสร้าง อลูมิเนียมจะมีความต้านแรงพอกับเหล็กกล้า แต่เนื่องจาก โมดูลัส ความยืดหยุ่นของอลูมิเนียมมีค่าประมาณหนึ่งในสามของเหล็กกล้า จึงมีความแข็งคิ่งน้อยกว่าเหล็กกล้า (มีความต้านทานต่อการเปลี่ยนรูปร่างน้อยกว่า) และโค้งงอได้ง่ายกว่าเมื่อรับแรงเท่ากัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทางด้านอัตราส่วนระหว่างความต้านแรงค่อนน้ำหนักที่เป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบแล้ว อลูมิเนียมจะไ้เปรียบโลหะอื่น เช่น ในกรณีของเครื่องบิน จรวด รถไฟ เป็นต้น

อลูมิเนียมไม่ทนต่อการสึกหรอ จึงไม่ควรใช้กับงานที่ต้องการความคงทนต่อการสึกหรอ นอกจากนั้นความต้านแรงล้า (Fatigue Strength) ของอลูมิเนียมไม่สูงนักจึงไม่ควรใช้รับแรงที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สัมประสิทธิ์การขยายตัวของอลูมิเนียมมากกว่าเหล็กกล้า ถึง ๕ เท่า ซึ่งเป็นตัวประกอบสำคัญอันควรระมัดระวัง เมื่อจะตัดกลึง และเชื่อมอลูมิเนียม เมื่อตัดกลึงอลูมิเนียมความร้อนที่เกิดจากการตัดกลึงจะทำให้ชิ้นงานขยายตัวได้มาก ทำให้ขนาดของชิ้นงานที่ไ้ไ้ไม่ละเอียดพอสำหรับงานบางชนิด เพื่อลดปัญหาไ้จึงควรใช้เครื่องมือตัดที่มี

ความคมอยู่เสมอ ใช้ความเร็วป้อน และความเร็วตัดปานกลาง และให้มีการหล่อเย็นอย่างดี

การทำให้อลูมิเนียมแข็งและต้านแรงขึ้น ทำได้โดยกรรมวิธีทางความร้อนที่แตกต่างจาก เหล็กกล้า โดยขั้นแรกผ่านกรรมวิธีทางความร้อนโดยใช้สารละลาย (Solution Heat Treated.) แล้วชุบ สุกท้ายจึงบ่มแข็ง ซึ่งแตกต่างจากเหล็กกล้า เพราะเพียง แช่ชุบ สุกท้ายจึงบ่มแข็ง ซึ่งแตกต่างจากเหล็กกล้า เพราะเพียงแช่ชุบแข็งก็แข็งแล้ว สำหรับ อลูมิเนียมผสม ถ้าชุบแข็งเพียงอย่างเดียว จะอ่อนและเหนียว แต่จะแข็งขึ้นถ้าผ่านการบ่มแข็ง กระบวนการนี้ทำให้สารเพิ่มความแข็ง (ส่วนมากคือ ทองแดง กับแมงกานีส และ แมกนีเซียม บางครั้งก็เป็นซิลิกอนกับนิเกิล) แยกต่างออกไปทั่วโครงสร้างของอลูมิเนียมผสมบางชนิดบ่มได้ที่อุณหภูมิห้อง แต่บางชนิดจะแข็งเร็วขึ้น เมื่อได้รับความร้อน กระบวนการให้ความร้อนกับอลูมิเนียมผสมนี้ เรียกว่า การบ่มเทียม (Artificial aging) อีกวิธีหนึ่งที่ทำให้อลูมิเนียมผสมแข็งขึ้น ก็คือ การทำให้เกิดความเครียดเกินจุดคราก (Strain Hardening)

อลูมิเนียมผสมหล่อ

อลูมิเนียมผสมหล่อเป็นวัสดุวิศวกรรมที่ใช้งานหลายอย่าง และเป็นที่ยอมรับใช้กันแพร่หลายอย่างรวดเร็ว เมื่อผสมโลหะผสมบางชนิดลงไป ทำให้อลูมิเนียมผสมหล่อใช้สำหรับหล่อด้วยวิธี ทราย (Die Cast) โมลคาส (Mold cast) หล่อด้วยแบบทราย หล่อด้วยแบบปูนพลาสเตอร์ หรือหล่อโดยใช้แรงเหวี่ยง เป็นต้น และยังสามารถทำให้มีผิวสำเร็จต่าง ๆ ได้ด้วย อลูมิเนียมผสมหล่อชักสีได้ง่าย ถ้าผสมหล่ออย่างเหมาะสม (มีความหนาพอเหมาะ) ก็เชื่อมได้ง่าย อลูมิเนียมผสมหล่อบางชนิดมักกรีแข็งไม่ได้

ข้อเสียของอลูมิเนียมผสมหล่อคือ หักตัวมากจากการหล่อ ซึ่งอาจหักตัวถึง ๓.๕ ถึง ๘.๕ % โดยปริมาตร และถูกซึมแก๊สได้ผลจากการหักตัวอาจทำให้น้อยลงได้ ถ้าออกแบบการหล่ออย่างระมัดระวัง โดยค่อย ๆ เปลี่ยนพื้นที่หน้าตัดช้า ๆ และสังเกตมาตรฐานที่กำหนดความบางของงานหล่อตามวิธีหล่อ เช่น ถ้าใช้หล่อด้วยแบบรวม ก็ควรให้ชิ้นงานบางกว่า ๖.๓๕ มม.

เป็นต้น นอกจากนั้น ถ้าควบคุมอัตราการเผา อุณหภูมิและอื่น ๆ จะทำให้ผลการหาค่าและคุณสมบัติ
แก๊สลดลง หรือหมดไปก็ได้

ทองแดง

ทองแดงบริสุทธิ์ ใช้งานมากในอุตสาหกรรมทางไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เพราะมีคุณสมบัติในการนำไฟฟ้าและความร้อนที่ดี อุตสาหกรรมน้ำมัน เคมี และโรงต้นกำลัง ก็ใช้เป็นอุปกรณ์ถ่ายเทความร้อน ทองแดงที่ใช้เป็นตัวนำไฟฟ้า เป็นประเภทเหนียว หรือไร้ออกซิเจน ทองแดงทั้งสองชนิดนี้มีความบริสุทธิ์สูงถึง ๙๙.๙๐ %

ทองแดงผสมส่วนมากผ่านกรรมวิธีทางความร้อนไม่ได้อายุสมบัติทางกลของทองแดงจะเปลี่ยนแปลง และแข็งขึ้นโดยการขึ้นรูปเย็นอย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้น เพราะทองแดงเบริลเลียม (Beryllium) ชุบแข็งได้

ทองแดงผสม

ทองแดงผสมมีอยู่ประมาณ ๒๕๐ ชนิด และมีการใช้ชื่ออยู่มากมาย ทั้ง ASTM SAE และอื่น ๆ กับทั้งมีชื่อทางอุตสาหกรรมอีก จึงทำให้มีความสับสนอยู่มาก ขณะนี้กำลังพัฒนาระบบการใช้ชื่อทองแดงอยู่ ซึ่งยังไม่สมบูรณ์นัก ทองแดงแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ ทองเหลือง และบรอนซ์

๑. ทองเหลือง เป็นโลหะผสมระหว่างทองแดงกับสังกะสี ทองเหลืองผสม หลักคือทองเหลืองอัลฟา (Alpha Brass) ตัวอย่างเช่น ทองเหลืองแดง (Red Brass) และทองเหลืองเหลือง (Yellow Brass) ละทองเหลืองอัลฟาเบต้า (Alpha - Beta Brass) ทองเหลืองอาจมีส่วนผสมของนิกเกิลและตะกั่วปนอยู่ได้ ถ้ามีนิกเกิลปนอยู่ในทองเหลืองมาก (มากกว่า ๒๐ %) เรียกว่าเงินนิกเกิล (Nickel Silver)

ตารางแสดงอัตราส่วน (RATIO) ระหว่างมิติของส่วนต่างๆของ
ร่างกาย คือความสูงอื่น นอกมิติวิกฤต (CRITICAL BODY DIMENTION)

หมายเลข	มิติของส่วนต่างๆของร่างกาย (DIMENSION)	อัตราส่วน (DIMENSION SH)	ความสูง ขั้นต่ำสุด	ความสูง ขั้นต่ำเฉลี่ย	ความสูง ขั้นสูงสุด
๑.	ความสูงอื่น (SH)	๑.๐๐๐	๑๕๘.๓๐	๑๖๐.๖๐	๑๖๓.๖๗
๒.	ความสูงระดับสายตา	๐.๙๓๓	๑๓๘.๓๖	๑๔๙.๘๓	๑๖๑.๖๖
๓.	ความสูงระดับไหล่	๐.๘๖๗	๑๓๖.๖๘	๑๓๖.๘๑	๑๔๓.๕๙
๔.	ความสูงระดับมือ	๐.๘๓๓	๖๘.๘๐	๗๐.๖๘	๗๕.๗๑
๕.	ความสูงเอวมือขึ้นบน	๑.๖๕๕	๑๕๖.๑๑	๑๖๑.๕๕	๑๖๗.๕๕
๖.	ความสูงนั่ง	๐.๘๖๓	๗๖.๕๖	๘๓.๙๔	๘๐.๖๖
๗.	ความสูงระดับสายตา	๐.๘๖๐	๖๘.๖๖	๗๓.๔๗	๗๙.๗๐
๘.	ความสูงระดับที่นั่งถึงระดับไหล่	๐.๓๕๘	๕๖.๕๙	๕๖.๘๕	๖๑.๓๓
๙.	ความสูงจากที่นั่งถึงข้อศอก	๐.๑๘๓	๒๑.๖๐	๒๖.๕๕	๒๘.๗๖
๑๐.	ความสูงจากที่นั่งถึงคอนบนของขา อ่อน	๐.๐๘๖	๑๖.๑๖	๑๓.๑๖	๑๕.๖๐
๑๑.	ความสูงจากพื้นถึงคอนบนของขา	๐.๓๐๓	๕๕.๙๓	๕๘.๖๖	๕๖.๕๐
๑๒.	ความสูงจากพื้นถึงขาอ่อนตอนล่าง	๐.๒๑๘	๓๓.๓๖	๓๕.๐๖	๓๗.๗๖
๑๓.	ระยะจากหน้าท้องถึงเข่า	๐.๒๖๖	๓๘.๐๗	๓๕.๘๑	๓๘.๖๓
๑๔.	ระยะจากก้นถึงระดับคอนบน	๐.๒๕๕	๓๗.๖๖	๔๐.๖๗	๔๕.๖๖
๑๕.	ระยะจากก้นถึงเข่า	๐.๓๖๙	๕๘.๗๙	๕๖.๘๓	๕๗.๐๐
๑๖.	ความยาวของขาเหยียดตรง	๐.๖๖๖	๙๖.๘๓	๑๐๐.๕๓	๑๐๘.๕๖
๑๗.	ความกว้างของเท้า	๐.๒๖๖	๓๖.๕๑	๓๖.๖๙	๓๙.๑๕
๑๘.	ระยะเอวแขนไปข้างหน้า	๐.๕๙๑	๗๖.๘๑	๗๘.๘๕	๘๕.๐๗
๑๙.	ความกว้างกางแขน	๑.๐๒๒	๑๕๑.๕๖	๑๖๕.๑๓	๑๗๖.๐๘
๒๐.	ความกว้างระยะศอก	๐.๖๖๖	๓๘.๘๕	๔๖.๐๗	๕๕.๓๗
๒๑.	ความกว้างของไหล่	๐.๑๕๓	๓๗.๕๖	๔๐.๖๓	๔๓.๘๓

หมายเลข	มิติต่างๆของร่างกาย	มิติต่างๆของร่างกาย ต่อความสูงยืน					
		๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓
๑.	ความสูงยืน ()	๑	๑	๑	๑	๑	
๒.	ความสูงระดับสายตา	๐.๙๖๙	๐.๙๓๘	๐.๙๐๕	๐.๘๘๗	๐.๘๓๓	๐.
๓.	ความสูงระดับไหล่	๐.๘๓๐	๐.๘๐๖	๐.๗๗๓	๐.๗๓๖	๐.๖๘๘	๐.
๔.	ความสูงระดับมือ	๐.๕๘๑	๐.๕๓๙	๐.๕๒๒	๐.๕๔๗	๐.๕๑๗	๐.
๕.	ความสูงเอื้อมมือขึ้นบน	๑.๖๖๗	๑.๖๕๑	๑.๖๕๑	๑.๖๓๖	๑.๖๖๘	๑.
๖.	ความสูงนั่ง	๐.๕๒๘	๐.๕๑๒	๐.๕๑๙	๐.๕๓๐	๐.๕๕๑	๐.
๗.	ความสูงระดับสายตา	-	๐.๕๘๘	๐.๕๘๓	๐.๕๖๓	๐.๕๘๕	๐.
๘.	ความสูงจากระดับที่นั่งถึงระดับไหล่	๐.๓๔๘	๐.๓๔๙	๐.๓๔๕	๐.๓๖๓	๐.๓๗๐	๐.
๙.	ความสูงจากที่นั่งถึงเอวอก	๐.๑๕๘	๐.๑๖๑	๐.๑๓๙	๐.๑๗๕	๐.๑๖๘	๐.
๑๐.	ความสูงจากที่นั่งถึงคอนบนของขา	๐.๐๘๗	๐.๐๗๕	๐.๐๘๖	๐.๐๖๖	๐.๐๗๕	๐.
๑๑.	ความสูงจากพื้นถึงคอนบนของเข่า	-	-	๐.๑๙๙	๐.๓๐๘	๐.๒๙๘	๐.
๑๒.	ความสูงจากพื้นถึงข้อมือตอนกลาง	-	-	๐.๑๖๑	๐.๒๑๐	๐.๒๑๑	๐.
๑๓.	ระยะจากหน้าทรวงถึงเข่า	-	-	๐.๒๓๕	๐.๒๕๘	๐.๒๖๒	๐.
๑๔.	ระยะจากก้นถึงระดับน่องคอนบน	-	-	๐.๑๕๗	๐.๑๕๕	๐.๑๕๘	๐.
๑๕.	ระยะจากน่องถึงเข่า	-	-	๐.๓๓๕	๐.๓๓๐	๐.๓๓๙	๐.
๑๖.	ความยาวของขาเหยียดตรง	๐.๖๕๖	๐.๖๕๖	๐.๖๑๘	๐.๖๐๙	๐.๖๑๕	๐.
๑๗.	ความกว้างของที่นั่ง	-	๐.๑๐๙	๐.๑๓๗	-	๐.๑๓๖	๐.
๑๘.	ระยะเอื้อมแขนไปข้างหน้า	๐.๕๘๑	๐.๕๖๕	๐.๕๗๑	๐.๕๘๘	๐.๕๙๓	๐.
๑๙.	ความกว้างกางแขน	๐.๐๓๕	๐.๐๑๑	๐.๐๑๙	-	๐.๐๓๓	๐.
๒๐.	ความกว้างระหว่างเอวอก	-	๐.๑๕๘	๐.๑๖๐	-	-	๐.
๒๑.	ความกว้างของไหล่	๐.๑๖๖	๐.๑๓๕	๐.๑๖๐	๐.๑๘๐	๐.๑๘๕	๐.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. บรอนซ์ เป็นโลหะผสมระหว่างทองแดงกับดีบุก แต่อย่างไรก็ตาม บรอนซ์บางชนิด มีดีบุกผสมอยู่น้อยมาก หรือไม่มีเลย แต่ยังคงเรียกว่าบรอนซ์ เพราะมีสีเหมือนบรอนซ์ บรอนซ์ผสมที่ใช้กันมากที่สุดคือ ฟอสเฟอรัส บรอนซ์ (Phosphor Bronze) ซิลิกอนบรอนซ์ (Silicon Bronze) อลูมิเนียมบรอนซ์ (Aluminium Bronze) และแมงกานีสบรอนซ์ (Manganese Bronze)

๓.๑.๑๗ การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของมนุษย์กับงานออกแบบ

ข้อมูลลักษณะของมนุษย์กับงานออกแบบ

ข้อมูลลักษณะของมนุษย์ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติที่ได้จากการวัดขนาด ช่วงที่ว่างเว้น (Space) และมิติว่างเว้น (Clearance) ที่เหมาะสมซึ่งเกิดจากขนาดของร่างกายของมนุษย์ต่อการประกอบกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

ขนาดและส่วนลึกของมนุษย์มีความสำคัญและสัมพันธ์โดยตรงต่องานออกแบบ ทางสถาปัตยกรรม โดยที่มนุษย์มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งก่อสร้าง หรือผลิตภัณฑ์นั้นในฐานะของผู้ใช้ จึงจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ก. การออกแบบเครื่องเรือน เช่น โต๊ะ, ม้านั่ง, (เก้าอี้), เตียงนอน, ชั้นวางของ ฯลฯ ที่ให้ความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้ จะต้องมีขนาดหรือส่วนที่สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม กับส่วนลึกของผู้ใช้

ข. การออกแบบสถาปัตยกรรม เช่น เกี่ยวกับการออกแบบเครื่องเรือน ส่วนลึกและขนาดของอาคาร มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพิจารณากำหนดมิติทั้งในทางตั้งและทางนอน รวมทั้งกำหนดขนาดของที่เว้นว่าง ว่างใช้งานที่เหมาะสม (Adequate Space) และมิติว่างเว้น (Clearance) ที่พอเหมาะกับการใช้งานนั้น ๆ ทั้งนี้รวมถึงการติดตั้งเครื่อง

อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในอาคารซึ่งไต่แก่เครื่องสูดอากาศหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้นว่า
อ่างล้างหน้า ราวตากผ้า สวิตช์ และปลั๊กไฟ ฯลฯ เหล่านี้จะต้องได้รับการติดตั้งในตำแหน่ง
นี้จะก่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้เช่นกัน

ค. การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหนัก เช่น ในการออกแบบเครื่องจักรหรือเครื่อง
กล การกำหนดตำแหน่งของปุ่มบังคับ คันโยกและสวิตช์ แผงหน้าปัดจะตั้งอยู่ในตำแหน่ง ที่ผู้
ใช้สามารถใช้ได้สะดวกที่สุดและเคลื่อนไหว ส่วนของร่างกายน้อยที่สุด

ง. การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเบา เช่น อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป
การศึกษาวิจัยในเรื่องส่วนลึกของผู้ใช้ จะช่วยในการตัดสินใจว่าควรออกแบบและผลิตเสื้อผ้า
ขนาดใดออกจำหน่ายบ้าง จึงเสนอความต้องการของผู้ใช้ทุกขนาด หรือเกือบทุกขนาด

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า ข้อมูลส่วนลึกของมนุษย์จะเป็นเครื่องมือช่วยให้
งานออกแบบเป็นไปอย่างถูกต้องและได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพสูง

ความสูงยืน

ความสูงยืนคือ ความสูงที่ไต่จากการวัดความสูงของอย่างในทำยืนตรง ลำตัวอยู่ใน
แนวตั้ง สันเท้าชิดกัน ความมองตรงไปในแนวระดับ และไม่สวมรองเท้า จากกราฟที่แสดง
ความยืนสูงของชาย ๒๐ ปี แสดงให้เห็นว่าเป็นช่วงอายุที่มีพัฒนาการทางความสูงเป็นไป
อย่างรวดเร็วและช่วงอายุ ๒๐-๔๐ ปี เส้นกราฟที่อยู่ในช่วงนี้จะอยู่ในแนวระนาบ

ดังนั้นเพื่อจะให้เกิดความถูกต้องในการกำหนดขนาดที่จะกล่าวอ้างแทนขนาดของคนไทย
(Adult Thai Male and Female) จึงจะพิจารณาและถือเอาตัวเลขที่เป็นส่วนเฉลี่ย
ของความสูงที่อยู่ในช่วงอายุ ๒๐-๔๐ ปี ซึ่งเห็นช่วงมีการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาของสรีระ
น้อยมาก

สำหรับผู้มีอายุสูงกว่า ๔๐ ปีขึ้นไป จะพบว่าแนวโน้มของสัดส่วนโดยเฉพาะความสูงจะเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อม ทั้งนี้เนื่องจากการเสีรูปร่างของโครงกระดูก ซึ่งเป็นผลทำให้ความสูงค่อย ๆ ลดลง ดังนั้นการออกแบบใด ๆ สำหรับผู้สูงอายุ ควรจะได้รับการทดสอบจากผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายเพียงใด

ในการวิเคราะห์ตัวเลขความสูงยืนในทุกระยะอายุ จะพบตัวเลขที่น่าสนใจอยู่ ๓ ค่า คือ
 ค่าความสูงยืนสูงสุด (Maximum Height)
 ค่าความสูงยืนต่ำสุด (Minimum Height)
 ค่าความสูงเฉลี่ย (Mean Height)

แนวความคิดในการออกแบบโดยถือขนาดเฉลี่ย

Design Concept For Average Dimension

ความผิดพลาดในการออกแบบ เกิดขึ้นได้เสมอ ถ้างานออกแบบนั้นถือแนวความคิดของ "ขนาดเฉลี่ย" (Average Body Size) เป็นเกณฑ์กำหนด (Design Concept For Average Body Dimension) หมายความว่า ในกรณีกำหนดมิติกิจกรรม (Activity Dimension) ต่าง ๆ นี้จะได้อาจมาจากขนาดเฉลี่ยของคนเป็นหลัก โดยข้อเท็จจริงแล้วตัวเลขที่แสดงขนาดเฉลี่ย ไม่มีความสำคัญนักในการนำไปใช้งาน โดยเฉพาะกับการออกแบบตามแนวความคิดของ Wide Range of Dimension เพราะขนาดคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น จะมีเพียงส่วนน้อยหรืออาจจะไม่มีเลยก็ได้ ที่มีขนาดเท่า "ขนาดเฉลี่ย" ส่วนหนึ่งประมาณ ๕๐% จะมีขนาดโตกว่าและอีกส่วนหนึ่งประมาณ ๕๐% จะมีขนาดเล็กกว่า

ดังนั้นการออกแบบโดยถือแนวคิดนี้จะสนองผู้ใช้ได้ก็เพียงส่วนน้อย หรืออย่างมากที่สุดไม่เกิน ๕๐% ของจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด

แนวความคิดในการออกแบบโดยถือขนาดเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ได้เปลี่ยนแปลงไปสู่แนวทางการคิดใหม่ สามารถเสนอผู้ใช้ได้กว้างขวาง วิธีการที่ว่าเป็นที่นิยมและยอมรับกันเมื่อ

๑๐ ปีมาแล้ว เรียกว่า Design Concept for wide range body dimension

แนวความคิดในการออกแบบโดยถือ Wide range of body dimension

Design Concept

หลักการสำคัญของแนวความคิดนี้ คือ วิธีการที่จะช่วยให้งานออกแบบสามารถใช้ได้
ก็สะดวกและเหมาะสมกับผู้ใช้งานมากที่สุด อาจถึง ๕๐ หรือ ๕๐ % ของผู้ใช้ทั้งหมด ซึ่งทั้งนี้
ขึ้นอยู่กับการศึกษา Percentile distribution ของมิติที่จะนำไปใช้งานออกแบบว่ามี
การไปในรูปแบบใด งานออกแบบที่ดีที่สุด (Ideally) จะต้องเป็นแบบที่สามารถ
ใช้ได้ก็ สะดวกเหมาะสมกับผู้ใช้งานทุกคน คือ ๑๐๐ % หรือ ๑๐ % Range ซึ่งก็สามารถ
จะทำได้แต่ไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะว่าไม่เป็นการประหยัด

มิติวิกฤต (Critical body dimension) มิติของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
เช่นเกี่ยวกับความสูงยืน คือค่าที่วัดได้ จะมีทั้งค่าสูงสุด (Max) และค่าเฉลี่ย (Mean)
การที่จะกำหนดค่าใดเป็นมิติวิกฤตขึ้นอยู่กับการใช้งานนำไปใช้ซึ่งแต่ละกรณีไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น
การนำมิติหมายเลข ๑ ความสูงยืนไปใช้ในการกำหนดความสูง (ที่ต่ำสุด) สำหรับช่องประตู
ค่าที่นำไปกำหนดเป็นมิติวิกฤตเป็นค่า Max หรือการนำมิติหมายเลข (๕) ความสูงนี้เอื้อมมือขึ้นบน
ไปใช้ในการกำหนดความสูงชั้นวางของ (Shelf) ค่าที่ถูกกำหนดเป็นมิติวิกฤต คือค่า
ซึ่งให้งานออกแบบนำไปใช้ได้ สะดวกสบายกับผู้ใช้งานทุกขนาด หรือ ใช้ได้กว้างขวางที่สุด

มิติที่แสดงไว้ในตารางที่ ๔ เป็นมิติที่วัดจากตัวอย่าง ไม่สวมรองเท้า ความสูงยืนวัด
แบบกับศีรษะคอนบนสุด ในขั้นการนำตัวเลขไปใช้งานจะต้องปรับปรุงมิติเพื่อให้ได้ค่าที่มีความถูกต้อง
ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มิติในการตั้ง (Vertical Dimension) ที่จะต้อง
พิจารณาประกอบมิติวิกฤต คือ

๑. ความหนาของรองเท้า (Foot Wear) กำหนดค่า จาก ๒.๕ ซม. ถึง ๑๐ ซม.
๒. ที่วางเหนือศีรษะ (Headgear) กำหนดประมาณ ๑๐ ซม.
๓. ความหนาของเครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า (Clothing) กำหนดประมาณ ๒.๕ ซม.

ตารางแสดงมิตินี้มีความสำคัญต่องานออกแบบ การนำไปใช้และมิติกฤต

หมายเลข	มิตินี้มีความสำคัญ ต่องานออกแบบ	การนำไปใช้	ใช้ค่า	มิตินี้ปรับปรุง เพื่อนำไปใช้ ในงาน
๑.	มิตียัน ความสูงยัน	กำหนดความสูงต่ำ (Min) จากพื้นถึงเพดาน	Max	Max+f+H
๒.	ความสูงระดับ สายตา	กำหนดความสูงของ Visual De- vices notice ระดับของหน้า- ต่าง	Mean	Mean+f
๓.	ความสูงระดับ ไหล่	กำหนดความสูงสำหรับเอื้อมมือ ไปข้างหน้าได้ไกลที่สุด Max	Min	Min+f
๔.	ความสูงระดับ มือ	กำหนดความสูง (Max) ของ จุดจับแน่น (Grasp Point) สำหรับการยก	Min	Min+f
๕.	ความสูงเอื้อม มือขึ้นบน	กำหนดความสูงของ Light Con- trol full grasp	Min	Min+f

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๑.๑๘ การศึกษาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและทำความสะอาด

การใช้งานของเครื่องมือเครื่องใช้ทุกประเภทต้องมีการบำรุงรักษาและทำความสะอาดเป็นประจำ ในเครื่องมือเครื่องใช้ในการศึกษาก็เช่นกัน อุปกรณ์ชิ้นส่วนต่าง ๆ ก็จะมีการเก็บรักษาไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสวยงามและความสะอาดในการใช้งาน ในเครื่องร่อนคินแห่งนี้มีสิ่งที่ต้องศึกษาในการบำรุงรักษาและทำความสะอาด แยกเป็นหัวข้อไว้ดังนี้

ก. การบำรุงรักษา

เครื่องร่อนคินที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีส่วนต่าง ๆ ที่จะต้องบำรุงรักษาอยู่เป็นประจำอยู่ไม่มากนักเพราะรูปแบบและระบบกลไกของเครื่องเป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน การดูแลรักษาจึงสะดวก สิ่งที่ของคู่มือแสดงในตารางที่ ๑๕๓-๑ ดังนี้

ตารางที่ ๑๕๓-๑ แสดงการบำรุงรักษา

ชิ้นส่วน	การบำรุงรักษา
Body เครื่องจักร เพลาช้อเหวี่ยง ปุ่มสกรูหมุน มู่เลย์, สายพาน	เป็นสารกันสนิม พ่นสี หยอกน้ำมันหล่อลื่น หยอกน้ำมันหล่อลื่น ตรวจความคลาดเคลื่อน, ตรวจความสึกหรอ

ตารางที่ แสดงลักษณะการทำความสะอาด

ชิ้นส่วน	การทำความสะอาด
ตัวเครื่อง โครงสร้าง	เช็ดถู, ลมเป่า
ตะแกรง	เช็ดถู, ล้าง
ถังเก็บกิน	เช็ด, ถู, บัดกวาด
มู่เลย์และสายพาน	บัดกวาด, ลมเป่า

๓.๑.๑๔ การศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบของเครื่องเพิ่มเติม

การศึกษาในเรื่องนี้เป็นการศึกษาส่วนประกอบที่เครื่องร่อนกินนี้ควรจะมีเพิ่มเติมตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้งานมากที่สุด จากประสบการณ์การปฏิบัติงานของผู้วิจัย ที่ได้ศึกษาและปฏิบัติงาน ส่วนประกอบที่เครื่องร่อนกินควรจะมีเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ก. การดูดฝุ่นกินมายังถังเก็บ

จากการร่อนกินจะมีกินเศษที่เหลือตกค้างอยู่ซึ่งเป็นกินที่ไม่ไคชนาก จำเป็นต้องทิ้งไป หรือ นำเก็บไปบดใช้ใหม่อีกต่อไป วิธีการที่ใช้ระบบการดูดอากาศ ซึ่งใช้พัดลมดูดฝุ่นแรงที่เกินขนาดมายังถังเก็บหรือลงอ่างน้ำไปเพื่อนำไปหมักแช่กินต่อไป จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติไม่ต้องมากังวลถึงกินที่เกินขนาดอีก การท่อกู้ก็ต่อจากกะมะที่สำหรับเทกินหึ่งนั้นเอง

๓.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

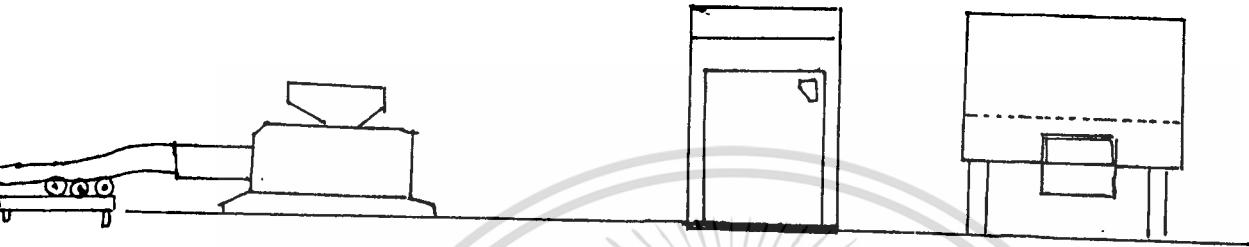
๓.๒.๑ การวิเคราะห์กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาในระดับการศึกษาตามสถานศึกษาตามสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งสังกัดกรมเทคโนโลยีหรือกรมอื่น ๆ ก็ตาม จะมีกระบวนการผลิตที่เหมือนกันเป็นมาตรฐานสากลซึ่งก็เหมือนกันกับการทำงานระบบอุตสาหกรรมเช่นกัน เพียงแต่ว่าอาจจะแตกต่างกันในข้อปลีกย่อยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เช่นในค่านอุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานซึ่งระบบอุตสาหกรรมก็อาจจะ เป็นเครื่องมือที่ขนาดใหญ่และทันสมัยกว่าส่วนในระบบการศึกษา อาจจะ เป็นเครื่องมือขนาดเล็ก ทำงานได้ปริมาณที่ไม่ไค่มากนัก เหมาะสมสำหรับให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือขบวนการทำงานเท่านั้น อันอาจเนื่องมาจากงบประมาณของสถานศึกษาที่ได่ จากการ ศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาพอที่จะแสดงออกมาเป็นตาราง

จากตารางสรุปกระบวนการผลิตในตารางที่ ๑๑ ทำให้เราได้ทราบถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเครื่องร่อนดินแห้งซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ สิ่งเหล่านี้ก็คือ

ก. ความสัมพันธ์ของเครื่องร่อนดินแห้งกับอุปกรณ์อื่น

ซึ่งก็หมายถึง ความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานตามกระบวนการนั้นเอง จากตารางที่ ๑๑ นั้นทำให้เราได้ทราบว่าเครื่องร่อนดินจะต้องมีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับเครื่องบดดิน และการซึ่งส่วนผสม การให้ความชื้น เครื่องนวดดินตามลำดับ จากสิ่งเหล่านี้ทำให้เราสามารถกำหนดเนื้อหาในการติดตั้งเครื่อง ลักษณะการวางเครื่องให้สัมพันธ์กับเครื่องบดดินและเครื่องนวดดิน

เครื่องนวดกิน

เครื่องร่อนกิน

เครื่องบดกิน

รูปที่

เครื่องร่อนกินจะมีการทำงานที่ต่อเนื่องจากเครื่องบดกิน คือการนำกินจากเครื่องบดมายังเครื่องร่อนกิน โดยการบรรจุกินที่บดแล้วลงในถังพลาสติกขนาดประมาณ ๕๐ กูณ ๕๐ ซม. หัวมาเทลงในกะบะเครื่องร่อนกิน เครื่องนวดกินต่อไป

ข. อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบในกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือ เครื่องบดกิน เครื่องนวดกิน อุปกรณ์ขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ (แบบหมุน, จิ๊กเกอร์) เตาเผาอิฐ เตาเคลือบ โดยเฉพาะเครื่องบดกิน และเครื่องนวดกินเป็นอุปกรณ์ต่อเนื่องกับเครื่องร่อนกิน ทั้งสิ้นขนาดให้ส่วนของเครื่องบดและนวดจึงน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเนื้อที่ในการติดตั้งเครื่องร่อนกินด้วย

สรุปการวิเคราะห์กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องร่อนกิน

เครื่องร่อนกินจะต้องมีการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์กับเครื่องบดกินและเครื่องนวดกิน โดยเครื่องร่อนกินจะตั้งอยู่ตรงกลาง ด้านขวาก็คือเครื่องบดกิน ส่วนด้านซ้ายก็คือ เครื่องนวด-

ตารางวิเคราะห์เครื่องร่อนกิน

	ประสิทธิภาพสูงและคุ้มค่า	ประสิทธิภาพสูงและราคาแพง	ประสิทธิภาพสูงและราคาแพง	ประสิทธิภาพสูงและราคาแพง	ประสิทธิภาพสูงและราคาแพง	ประสิทธิภาพสูงและราคาแพง
การป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นกิน	๑	๒	๑	๒	๑	๒
ปริมาณเงินที่ร่อนได้มาก/ครั้ง	๒	๑	๑	๑	๑	๑
การทำงานเป็นระบบอัตโนมัติ	๑	๑	๑	๑	๑	๑
การกักตักง่าย	๑	๑	๑	๑	๑	๑
ราคาถูก	๑	๑	๑	๑	๑	๑
การซ่อมแซมบำรุงรักษา	๑	๑	๑	๑	๑	๑
รวม	๑๑	๑๓	๑๒	๑๖	๑๒	๑๒

หมายเหตุ ๔ คีมาก, ๓ กิ, ๒ พอใช้, ๑ ไม่คิ

สรุปผลจากการวิเคราะห์ตามตาราง

เครื่องร่อนกินแบบใช้ลูกเบี้ยวจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ดีและสูงกว่าวิธีการ คักชนากโคโยใช้ตะแกรงร่อนแบบอื่น แต่ก็เชื่อว่าจะสามารถที่จะนำมาใช้ออกแบบ

ดังนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์ต่อไปอีกโดยการนำเอาเครื่องร่อนกินแบบใช้ลูกเบี้ยวมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ วิจัย แก้ไขปรับปรุง คักแปลง เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการออกแบบเครื่องร่อนกินที่สมบูรณ์ที่สุดที่จะทำได้

วิเคราะห์ข้อดีของเครื่องร่อนดินแบบใช้ลูกเบี้ยว

เครื่องร่อนดินแบบใช้ลูกเบี้ยวมีข้อดี ที่น่าศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำประโยชน์มาใช้ในงาน
ออกแบบ ซึ่งพอจะศึกษาวิเคราะห์ข้อดีได้ดังต่อไปนี้

๑) การป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นดิน

เครื่องร่อนนี้แบบลูกเบี้ยวมีการป้องกันการฟุ้งของดินโดยใช้วิธีการซ้อนของตะแกรง
แบบบิกสนิท ก้านบนของตะแกรงที่อยู่บนสุดก็มีฝาปิดครอบไว้ ทำให้ขณะปฏิบัติงานฝุ่นดินจะไม่มี
การฟุ้งกระจายออกมาเลย ดังรูปที่

กันฝุ่นดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒) การทำงานเป็นระบบอัตโนมัติ

เครื่องร่อนคินจะทำงานโดยใช้กำลังมอเตอร์ในการขับเคลื่อนและส่งกำลังผ่านสายพานมายังแกนเพลลา แกนเพลลาไปหมุนลูกเบี้ยว ลูกเบี้ยวจะทำการสันตะแกรงในอัตราการสัน ๒๔๐ ครั้ง/นาที (ดูรูปที่ หน้า)

๓) การซ่อมแซมบำรุงรักษา

เครื่องร่อนคินใช้ระบบการสันตะเทียนโดยลูกเบี้ยว ซึ่งระบบนี้ไม่มีอะไรยุ่งยากในการซ่อมแซมดูแลรักษา จุดสำคัญที่จะทองคอยดูแลก็คือ มอเตอร์ สายพาน และมู่เลย์ นอกนั้นก็เป็นที่ดูแลรักษาเอาใจใส่ไม่มากนัก

รูปที่

วิเคราะห์ข้อเสียของเครื่องร่อนกินแบบใช้ลูกเบี้ยว

๑) ปริมาณกินที่ร่อนไ้มาก - น้อย/ครั้ง

เนื่องจากเครื่องที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนมากจะมีขนาดเล็ก (รูปที่) เพราะใช้สำหรับการทดลองการทดสอบกินเท่านั้น เพราะฉะนั้นปริมาณกินที่ร่อนไ้มาก - น้อย (ปริมาณกินที่ใส่ ๑ กก. - ๑ กก. /ปริมาณกินที่ร่อนไ้มาก - น้อย จะกระจายตามชั้นของ ตะแกรงแต่ละชั้น แล้วนำไปวิเคราะห์ทดสอบหาการกระจายของกินต่อไป (ดูตารางที่ หน้า)

การแก้ไขก็โดยการออกแบบให้มีขนาดโตขึ้นสามารถบรรจุและร่อนไ้มาก - น้อย

๒) การสึกตึง

การสึกตึงหรือการประกอบของเครื่องร่อนชนิดนี้ ความยากง่ายก็พอสมควร เพราะเกี่ยวกับการสึกตึงของ มอเตอร์ สายพาน และมัลเลย์ แต่จะยากก็ตอนสึกตึงครั้งแรกเท่านั้นเอง หลังจากนั้นก็ใช้ไ้มาก - น้อยไป จนกว่าจะเปลี่ยนอะไหล่ใหม่เมื่อของเก่าชำรุด หลังจากนั้นก็ใช้ไ้มาก - น้อยจริง ๆ (ดูรูปที่)

๓) ราคาจำหน่าย

ราคาจำหน่ายของเครื่องร่อนชนิดนี้จะมีราคาแพงพอสมควร เพราะเป็นเครื่อง ที่ก่อสร้างซ้อจากต่างประเทศ รวมทั้งตะแกรงซึ่งเป็นส่วนประกอบด้วย

- แบบมือหมุน เครื่องละ บาท
- แบบใช้มอเตอร์ เครื่องละ บาท
- แบบตะแกรง ๑ ชุด (๔ อัน) เครื่องละ บาท

<u>หมายเหตุ</u>	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท
	ตะแกรงเบอร์	ราคา	บาท

การแก้ไขก็โดยการออกแบบใหม่การใช้วัสดุภายในประเทศสามารถผลิตภายใน
ประเทศ

๔) เกิดเสียงก้องขณะปฏิบัติงาน

เครื่องร่อนดินโดยโซ่ระบบลูกเบี้ยวช่วยในการสั่นจะมีข้อเสียก็คือเกิดเสียงก้องขณะ
ทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากการกระทบกระเทือนกันระหว่างลูกเบี้ยวกับฐานตะแกรง ทำให้ฐานตะ-
แกรงหรือสีกโคเมื่อใช้ไปนาน ๆ

การแก้ไข

โดยการออกแบบระบบต้นกำลังเส้นใหม่ให้สามารถส่งกำลังโคเท่ากับลูกเบี้ยว
หรือมากกว่า และเสียงเงียบกว่าด้วย ดังเช่นระบบ เพลาช้อเหวี่ยง เป็นต้น

๓.๒.๓ การวิเคราะห์ระบบการสั่นสะเทือน

การวิเคราะห์ระบบการสั่นสะเทือนต่อไปนี้ก็เพื่อเปรียบเทียบว่าระหว่างระบบลูกเบี้ยว
ระบบแม่เหล็ก กับระบบเพลาช้อเหวี่ยง ระบบไหนที่มีประสิทธิภาพในคันต่าง ๆ เฉลี่ยแล้วคิดว่า
เพื่อที่จะได้นำมาเลือกใช้ในการออกแบบเครื่องร่อนดินแห่ง

ตารางที่ สรุปการวิเคราะห์ระบบการสันสะเหือน

ความสำคัญ ของหัวข้อ	คุณสมบัติ	เพลาช้อเหวียง	ลูกเบี้ยว	แม่เหล็ก
๔	อายุการใช้งานนาน	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๘ / ๒
๔	ขนาดเครื่องเกินไม่สิ้น และมีเสียงดัง	๑๒ / ๓	๘ / ๒	๘ / ๒
๓	ดูแลรักษาซ่อมแซมง่าย	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๓ / ๑
๓	ผลิตง่าย	๑๒ / ๔	๓ / ๓	๓ / ๑
๒	ราคาถูก	๘ / ๔	๖ / ๓	๒ / ๑
	รวม	๖๐	๔๗	๒๔

สรุปผลการวิเคราะห์

ระบบเพลาช้อเหวียงไค้คะแนนรวมทั้งหมก ๖๐ คะแนน มากกว่าระบบอื่น ๆ กั้งนั้น ในการออกแบบเครื่องร่อนคินแห่งจิงสามารถที่จะเลือกเอาระบบเพลาช้อเหวียงมาใช้เป็นระบบให้ เกิดการสันสะเหือนไค้ โดยอาศัยแรงดูดของมาเตอร์ ๑ แรงม้า ส่งกำลังผ่านสายพาน ซึ่งแรง กระทำไค้คำนวณให้ทราบในหัวข้อการวิเคราะห์เกี่ยวกับมอเตอร์แล้ว (หน้า)

๓.๒.๔ การวิเคราะห์การส่งกำลัง

จากการศึกษาข้อมูลทำให้เราไค้ทราบถึงระบบการส่งกำลังแบบโซ่ เฟือง และสายพานซึ่ง ก็มีข้อค้ข้อเสียที่แตกค่างกันออกไป ประกอบกับการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของงานที่ไค้ ในการวิจัยครั้งนี้ไค้กับเครื่องร่อนคินแห่งจิงทำการวิเคราะห์กั้งตารางวิเคราะห์ค้อไปนี้

ตารางที่ ๑๑๑ การวิเคราะห์ระบบการส่งกำลัง

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	สายพาน	โซ่	เฟือง
๔	ความเหมาะสมกับการใช้งานร่วมกับมอเตอร์	๑๖ / ๔	๔ / ๑	๔ / ๑
๔	ความเหมาะสมกับการใช้งานที่มีฝุ่นคิน	๔ / ๒	๔ / ๑	๔ / ๑
๓	การดูแลรักษาง่าย	๖ / ๒	๖ / ๒	๖ / ๒
๒	ราคาถูก	๖ / ๓	๒ / ๑	๔ / ๒
๒	อายุการใช้งานนาน	๔ / ๒	๖ / ๓	๔ / ๒
	รวม	๔๐	๒๗	๒๗

สรุปผลการวิเคราะห์

จากตารางจะเห็นได้ว่าระบบการส่งกำลังแบบสายพานจะมีคะแนนเฉลี่ยถึง ๔๐ คะแนนสูงกว่าระบบโซ่ และ เฟือง ซึ่งพอที่จะสรุปออกมาตามลำดับดังนี้

๑) ระบบสายพาน มีความเหมาะสมที่จะใช้ส่งกำลังโดยโซ่ร่วมกับมอเตอร์ซึ่ง เป็นต้นกำลัง เพราะการสครัทครั้งแรกของมอเตอร์จะมีทอร์คสูงและสายพานสามารถที่จะรับทอร์คนี้ได้ ทั้งยังราคาของสายพานยังถูกกว่าโซ่และเฟือง การดูแลรักษาก็ง่าย สามารถที่จะเปลี่ยนหรือซ่อมแซมได้โดยไม่ยุ่งยาก

๓.๒.๕ การวิเคราะห์ตะแกรง

การวิเคราะห์หาขนาดของตะแกรงก็เพื่อที่จะเลือกใช้ในการคัดขนาดของเม็คนิน ให้ได้ขนาดที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ทองการ ตะแกรงจึงมีส่วนสำคัญอย่างมาก ได้มีการพัฒนาตะแกรงให้ได้มาตรฐานขึ้น คังขนาดมาตรฐานของอเมริกา, อังกฤษ, ฝรั่งเศส และเยอรมัน (ดูตารางที่)

ในงานเครื่องปั้นดินเผาขนาดของ เม็คนินที่ผ่านตะแกรงร่อนสำหรับนำไปใช้ในงานปั้นขึ้นรูป โดยวิธี กดขึ้นรูป, วิธีนำขึ้นส่วนมากถือกันเป็นรูปผลิตภัณฑ์, วิธีขึ้นรูปบนแป้นหมุน, วิธีก่อแผ่นประกบ และวิธีขึ้นรูปบนแป้นหมุน ซึ่งวิธีต่าง ๆ กล่าวมานี้เป็นวิธีขึ้นรูปแบบพื้นฐานที่ไม่ใช้กรรมวิธีที่ยุ่งยากมากนัก ซึ่งนักศึกษาระดับ ปวช. จะศึกษาขึ้นรูปด้วยวิธีดังกล่าวตามหลักสูตรที่กำหนด

ขนาดของ เม็คนินที่ใช้ในการฝึกหัดขึ้นรูปพื้นฐานจะ เท่ากับเม็คนินที่ผ่านตะแกรงร่อนดังต่อไปนี้

วิธีขึ้นรูป	ขนาด เมชของตะแกรง
ขึ้นรูปแบบอิสระ, แป้นหมุน, ไบมีค	๕๐ - ๘๐ เมช
หลอสลิป	๑๐๐ เมช
อัดขึ้นรูป	๕๐ - ๗๐ เมช

การวิเคราะห์ชนิดของมอเตอร์ที่กำลัง

จากการเลือกระบบส่งกำลังแบบสายพานทำให้เราต้องเลือกใช้มอเตอร์เป็นตัวคนกำลังกำลัง เพราะเป็นของที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งจากการกำหนดขอบเขตของงานวิจัย กำหนดไว้ว่าจะใช้ระบบอัตโนมัติ โดยให้มอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อน แต่เนื่องจากมอเตอร์มีหลายประเภทที่จะต้องเลือกใช้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ มอเตอร์เสียก่อน

ตารางที่ การวิเคราะห์มอเตอร์

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	แคปปาซีเตอร์	split Phase Motor	repulsion MOTOR
๕	มีทอร์กสูงตอนเริ่มวิ่ง	๑๖	๑๒	๑๕
๓	ทนทานการใช้งาน	๓	๖	๒
๓	ราคาถูก	๑๒	๓	๓
	รวม	๓	๕	๓

สรุปผลการวิเคราะห์ แคปปาซีเตอร์เหมาะสมที่จะเลือกนำมาใช้ในเครื่องร่อนดินแต่เนื่องจากมอเตอร์ขนาดแรงม้าเท่าใดจึงจะเหมาะสม ซึ่งก่อนที่เราจะวิเคราะห์เราต้องทราบว่าน้ำหนักมาตรฐานที่มอเตอร์จะดูมีน้ำหนักรวมเท่าใด ซึ่งจากการกำหนดขนาดสัดส่วนของตะแกรงและฐานรองรับตะแกรง

คำนวณมวลรวมไว้ดังนี้

๑. ตะแกรง ๒ ชั้น (ทำด้วยทองเหลืองและแผ่นเหล็ก) น้ำหนัก เท่ากับ
๒. ฐานรองรับตะแกรง ๑ ชั้น (ทำด้วยแผ่นเหล็กหนา ๑ มม.) น้ำหนัก เท่ากับ
๓. น้ำหนักของคานที่ร่อนต่อครั้ง เท่ากับ $\frac{๑}{๖}$ กก. เท่ากับ ๒ ต่อ ๕ กก.

ตารางที่ ๓-๑๖ แสดงแรงม้าที่เหมาะสมกับน้ำหนักที่มอเตอร์ดูด

แรงม้า	น้ำหนักโดยประมาณ
๑/๘ H.P.	๑-๕ กก.
๑/๒ H.P.	๕-๑๐ กก.
๑ H.P.	๑๐-๕๐ กก.

จากตารางวิเคราะห์ห้วงการที่จะเลือกใช้มอเตอร์ขนาดแรงม้า

รายละเอียดของมอเตอร์

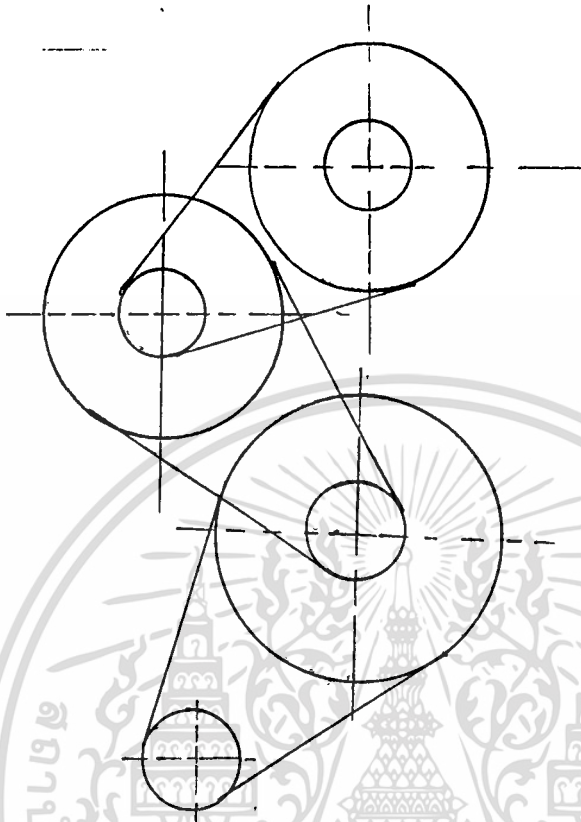
๑๕๐ รอบ
 ๒๒๐ โวลต์
 ๕ แอมป์แป
 ราคา ๑๒๐๐ - ๑๕๐๐ บาท

การวิเคราะห์ความเร็วรอบของมอเตอร์ที่จำเป็นต้องใช้ในเครื่องร่อนดิน

มอเตอร์ ๑๕๐ รอบ/นาที

ความเร็วของการเดินของตะแกรงร่อนที่เหมาะสม ประมาณ ๕๐-๕๕ ครั้งต่อนาที

การร่อนของดินมีส่วนสัมพันธ์กับการป้อนดินลงมา รอบหมุนของลูกกลิ้งที่เหมาะสม จะเท่ากับ ๑๒ รอบ/นาที เพราะฉะนั้นการทดสอบของสายพานจะคำนวณออกมาได้ดังรูปที่ _____

รูปที่ ๓.๕๒ แสดงการทอรวมของสายพานทกของเครื่องร่อนคั้น

สรุป

- เส้นผ่าศูนย์กลางของเพลาตัวที่หนึ่ง ๒๔ ซม. (๒ เท่าของคู่แกนเพลา)
- เส้นผ่าศูนย์กลางของเพลาตัวที่สอง ๒๐ ซม. (๕ เท่าของ แกนเพลา ๑)
- เส้นผ่าศูนย์กลางของเพลาตัวที่สาม ๒๐ ซม. (๕ เท่าของ แกนเพลา ๒)

สรุปผลการวิเคราะห์

การต่อโครงสร้างแบบเชื่อมจะเหมาะสมกับเครื่องร่อนกินมากที่สุด

ตารางที่ ๑๖ การวิเคราะห์การติดตั้งเครื่อง

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	นอกสมอ	วัสดุที่ยืดหยุ่น
๔	ลดการสั่นสะเทือนของฐาน	๘ / ๒	๑๒ / ๓
๓	ยึดฐานให้ติดแน่นกับพื้น	๑๒ / ๔	๘ / ๓
๒	เคลื่อนย้ายง่าย	๒ / ๑	๖ / ๓
๒	ติดตั้งง่าย	๒ / ๑	๖ / ๓
	รวม	๒๔	๓๓

สรุปผลการวิเคราะห์ การใช้วัสดุที่ยืดหยุ่น เช่น ยาง, สปริง จะมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ แต่ตารางต่อไปนี้จะวิเคราะห์ถึงการเลือกใช้วัสดุระหว่างยางกับสะเทือนกับสปริงว่าวัสดุชนิดใดเหมาะสมที่จะเลือกใช้

ตารางที่ ๑๗ การวิเคราะห์วัสดุที่ยืดหยุ่นสำหรับลดการสั่นสะเทือน

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	ยาง	สปริง
๔	อายุการใช้งานนาน	๑๒ / ๓	๘ / ๒
๓	ติดตั้งง่าย	๘ / ๓	๖ / ๒
๓	ราคาถูก	๑๒ / ๔	๖ / ๒
	รวม	๓๐	๒๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนน	ความเหมาะสมกับวิธีขึ้นรูป	ชนิดของผลิตภัณฑ์
๘๐	กดขึ้นรูป, แป้นหมุน	
๕๐	แบบแผ่นประกบ	
๑๐๐	ชกขึ้นรูปบนแป้นหมุน, ก่อขึ้นส่วน	

๓.๒.๖ การวิเคราะห์โครงสร้างและการติดตั้ง

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับการต่อโครงสร้างของเครื่องและวิธีการติดตั้งเครื่อง
ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๑๐ การวิเคราะห์การต่อโครงสร้าง

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	การเชื่อม	ท่อทาบ
๔	ความแข็งแรงในการรับแรง	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓
๓	ความง่ายในการทำ	๕ / ๓	๑๒ / ๔
๔	การชำรุดง่าย	๘ / ๒	๑๒ / ๓
๔	ความทนทานต่อแรงสั่นสะเทือน	๑๖ / ๔	๘ / ๒
	รวม	๔๔	- ๔๔

หมายเหตุ ๔ คีมาก, ๓ กี่, ๒ พอใช้, ๑ เลว

สรุปผลการวิเคราะห์

ยากันสะเทือนสมควรที่จะถูกเลือกใช้ในการลดการสั่นสะเทือนที่ฐานของเครื่อง

๓.๒.๗ การวิเคราะห์ระบบการป้อนชิ้นงาน

การป้อนชิ้นงานในเครื่องจักรที่ทำงานโดยระบบอัตโนมัติเป็นสิ่งสำคัญ อย่างหนึ่งของเครื่อง เพราะจะช่วยประหยัดแรงงาน ประหยัด เวลา ทั้งการทำงานอย่างประสานสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบขั้นตอน อย่างสม่ำเสมออีกด้วย ซึ่งเป็นระบบที่ดีและไ้มากรฐานของการทำงานโดยอัตโนมัติ จากข้อมูลในบทที่ ๓.๑.๗ เราสามารถสร้างตารางวิเคราะห์ให้ดังนี้

ตารางวิเคราะห์ระบบการป้อนชิ้นงาน

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	สายพานลำเลียง	ลูกกลิ้ง	กังหันวิดน้ำ
๔	ติดตั้งง่าย	๑๒ / ๓	๑๖ / ๓	๑๒ / ๓
๔	ป้อนงานสม่ำเสมอ	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔	๘ / ๘
๓	ราคาถูก	๖ / ๒	๘ / ๓	๑๒ / ๔
๓	บำรุงรักษาง่าย	๖ / ๒	๘ / ๓	๑๖ / ๔
๔	ความทนทาน	๑๒ / ๓	๑๖ / ๔	๘ / ๒
		๕๒	๖๒	๕๒

หมายเหตุ ๔ ก็มาก, ๓ ก็, ๒ พอใช้ ๑ เลว

สรุปผลกาวิเคราะห์

การถ่ายเทชิ้นงานแบบลาคเอียงโคเคแนเฉลี่ยสูงสุด ๖๔ คะแนน จึงนำที่จะนำมาใช้ในเครื่องร่อนดินไค์ ซึ่งระบบนี้อาศัยกฎของแรงดึงดูดโลกที่ดึงดูดวัตถุที่มีมวลทุกชนิดจากที่สูงสู่ที่ต่ำ ระบบลาคเอียงจึงใช้กฎนี้มาเป็นการถ่ายเทชิ้นงานโดยให้ชิ้นงานไหลลงมายังภาชนะเก็บซึ่งในงานนี้ก็คือ ถังที่ร่อนแล้วจะตกลงกะมะรับดิน ซึ่งจะห้ามลาคเอียงมาสู่ภาชนะรับดินเพื่อนำไปใช้คือ ดังผลลาคเอียงนั้นเอง

ขอควรระวัง

ในการออกแบบระบบนี้จะต้องออกแบบมุลาคเอียงให้ดินสามารถไหลลงมาได้ง่ายโดยไม่ค้างอยู่บนกะมะ ซึ่งมุมเอียงจะขึ้นอยู่กับความกว้างของตัวเครื่องร่อนดินนั่นเอง

๓.๒.๕ การวิเคราะห์การลอคการยึกให้แนน

การลอคหรือการยึกให้วัตถุ ๒ชิ้น ถักแนนเข้าด้วยกันและสามารถดอคประกอบออกไค์โดยง่าย เพราะการทำงานจะคงดอคและประกอบบ่อยครั้ง

ตารางวิเคราะห์วิธีการลอค; การยึกให้แนน

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	เคลมป์	ปากกาจิม	เกลียวลอค
๔	การยึกแนน	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔
๓	ดอคประกอบงาย	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔
๓	เนื้อที่ในการยึกนอย	๔ / ๓	๔ / ๓	๑๒ / ๔
๒	ราคาถูก	๔ / ๒	๔ / ๒	๔ / ๔
	รวม	๔๑	๔๑	๔๔

๓.๒.๙ การวิเคราะห์กราล็อคหรือการยึกให้แน่น

การล็อคหรือการยึกให้วัตถุ ๒ ชิ้น ทึคแน่นเข้าค้ำยกันและสามารถถอดประกอบออกได้โดยง่าย เพราะการทำงานจะต้องถอดและประกอบบ่อยครั้ง

ตารางที่ การวิเคราะห์วิธีการล็อค การยึกให้แน่น

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	เคลมปี	ปากกาจับ	เกลียวล็อค
๔	การยึกแน่น	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔
๓	การประกอบง่าย	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔
๓	เนื้อที่ในการยึกน้อย	๕ / ๓	๕ / ๓	๑๒ / ๔
๒	ราคาถูก	๔ / ๒	๔ / ๒	๔ / ๔
	รวม	๔๑	๔๑	๔๔

สรุปผลการวิเคราะห์

ระบบเกลียวล็อค มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในงานเครื่องร่อนโดยเฉพาะการยึกตะแกรงให้แน่นขณะเครื่องทำงานซึ่งมีอาการ สั่นสะเทือนตะแกรงจะไค้ไม่หลุดจากกันไค้

๓.๒.๑๐ การวิเคราะห์การป้องกันฝุ่นละออง

การป้องกันฝุ่นละอองกินที่ปลิวฟุ้งกระจาย เป็นจุดสำคัญของเครื่องร่อนกิน เป็นปัญหาซึ่งจะต้องแก้ไขปัญหาหมคสิ้นไป หรือให้เหลือน้อยที่สุด ตารางที่ จะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการป้องกันฝุ่นละอองกินดังนี้

ตารางที่ การวิเคราะห์การป้องกันฝุ่นละออง

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	การกรอง	ซีลประอบ	ปิกเน็ทกรรมคา	ถูกทิ้ง	เป่า
๔	ดูแลรักษาง่าย	๑๒ / ๓	๔ / ๑	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๑๒ / ๓
๓	ราคาถูก	๔ / ๓	๔ / ๓	๑๒ / ๔	๖ / ๒	๖ / ๒
๓	ใช้เนื้อที่การ ติดตั้งน้อย	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๔ / ๓	๔ / ๓
๔	ฝุ่นไม่สามารถ หลุดผ่านไปได้	๔ / ๒	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๑๖ / ๔	๔ / ๒
	รวม	๔๓	๔๑	๕๒	๔๓	๓๕

สรุปผลการวิเคราะห์

ระบบการปิกเน็ทกรรมคา สามารถติดตั้งได้ง่าย ทั่ว ๆ ไปการดูแลรักษาที่ไม่มีอะไรยุ่งยากซับซ้อน เพราะเป็นแค่ฝาปิกกรรมคาที่กินไม่ให้อุ่นปลิวเข้าไปทำความเสียหายให้แก่ตัวเครื่องได้ และสามารถที่จะถอดประกอบออกมาทำความสะอาดได้ เพราะยึดติดกับโครงสร้าง ด้วยสกรู ระบบนี้แตกต่างกว่าแบบใช้ลูกทำความสะอาดได้ ระบบนี้แตกต่างกว่าระบบใช้ลูกเป่า ซึ่ง ๒ ระบบนั้นจะต้องมีพัดลมดูดอากาศ เป็นการติดตั้งที่กองเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งในกรณีจะใช้พัดลมดูดหรือพ่นออกนี้ จะใช้ได้ดีในกรณีที่ต้องการให้อุ่นปลิวไปตกลงตามพื้นที่กำหนดไว้ให้

๓.๒.๑๑ การวิเคราะห์อันตรายและการป้องกันอันตราย

อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากการทำงานของเครื่องวิเคราะห์ที่ไค้ดังนี้

มอเตอร์

อันตรายเกิดจากมอเตอร์ไหม้ ไฟช็อต ไฟรั่ว อันตรายเหล่านี้สามารถป้องกันได้ ก็โดยการสร้าง ฝากรอบไว้กันไม่ให้ไปแตะต้องได้

มูลี่ สายพาน

สายพานเป็นตัวส่งกำลังจากมอเตอร์ไปยังเพลลาเพื่อส่งต่อไปยังโรงงานที่ทองการต่อไป
อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นก็คือ สายพาน ชากกะทันหัน จะหลุดกระเด็นออกมาอย่างแรง เป็นอันตราย
ดังนั้นจึงต้องนำฝากรอบไว้เพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว วัสดุที่เหมาะสมก็คือ (คูตารางที่)

๓.๑.๑๒ การวิเคราะห์เกี่ยวกับสวิตซ์

สวิตซ์คือตัวบิค - เบิก การจ่ายของกระแสไฟฟ้าคั้งนั้นในงานเครื่องจักรกลจะต้องเลือก
สรรสวิตซ์ที่มีคุณภาพก็สามารถรับแรง "ทอร์ค" ของมูลี่

รูปที่

แสดงแผงวงจรสวิตซ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานไม่เกิน ๒ แรงม้า

จากรูปสรุปได้ว่า สวิตช์ใช้งานสำหรับมอเตอร์โดยเฉพาะซึ่งเป็นสวิตช์ที่จำกัดเป็นแรงม้าที่มีความสามารถในการตัดกระแสเกินโหลดสูงสุดของมอเตอร์ที่มีขนาดแรงม้าเท่านั้น กับสวิตช์ที่แรงกันกำหนด

๓.๒.๑๓ การเกี่ยวกับระบบปิด - เปิดและการล๊อคประตู

ตารางที่ ๓.๒๔ วิเคราะห์ระบบการ ปิด - เปิดประตู

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	งานพัชมรรคาค่า	งานพัชมสำหรับเครื่องจักรกล
๔	ความแข็งแรง	๔ / ๒	๑๖ / ๔
๓	ความแข็งแรง	๑๒ / ๔	๓ / ๓
๔	เปิด-ปิด ง่าย	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔
	รวม	๓๖	๔๑

สรุปผลการวิเคราะห์

บาน ปิด-เปิด สำหรับเครื่องจักรกลมีความเหมาะสมในการเลือกนำมาใช้กับเครื่องรอนดิน

ตารางที่ ๓.๑๖
วิเคราะห์ระบบลอคประตู

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	ลูกบิก	กฎแจลอค	แม่เหล็ก
๔	ลอค ปิค-เป็กงาย	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๑๖ / ๔
๓	ทนทาน	๑๒ / ๔	๔ / ๓	๑๒ / ๔
๒	ราคาถูก	๔ / ๒	๔ / ๒	๔ / ๒
๓	ความสวยงามหลัง การติดตั้ง	๖ / ๒	๓ / ๑	๑๒ / ๔
	รวม	๓๘	๒๘	๔๔

สรุปผลการวิเคราะห์

การลอคประตู แบบแม่เหล็กมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกว่าแบบลูกบิก และกฎแจลอค เพราะ
 ปิค-เป็กงาย ทนทาน ราคาพอประมาณ และสวยงามทันสมัย

๓.๒.๑๔ การวิเคราะห์รูปทรงสี่เหลี่ยมความสวยงาม และการตกแต่ง

รูปทรง

การวิเคราะห์รูปทรงขึ้นอยู่กับระบบกลไกและโครงสร้างเป็นสำคัญในการออกแบบเครื่อง
 ร่อนคินนี้ รูปทรงได้พัฒนาตามลำดับขั้นตอนตั้งแต่งานแบบเสกัก ก็ไซค์ ครั้งแรกจนถึงแบบร่างครึ่ง
 สุกท้าย

รูปทรงของเครื่องจะมีสัดส่วนสัมพันธ์กับขนาดสัดส่วนของนักศึกษา (ตามการวิเคราะห์
 สัดส่วนหน้า)

ก) ในการออกแบบเครื่องร่อนดินชนิดนี้ สี คือการตกแต่งงานชั้นสุดท้ายซึ่งมี
 ความสำคัญมากที่จะช่วยให้เครื่องดู สวยงาม น่าใช้ และเหมาะกับตัวเครื่องร่อน จากการ
 ศึกษาข้อมูล สีแดง คือสีที่มีความสะอาดคามีการดึงดูดความสนใจของผู้ใช้มาก และเป็นการเตือน
 สติของผู้ใช้ให้ระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานได้ ประกอบกับเครื่องจักรมีน้ำหนักพอ
 สมควร เพราะฉะนั้นถ้าใช้สีที่สดใสเพื่อช่วยทำให้เครื่องเบาขึ้น ไม่เกิดความรู้สึกว่า เครื่องหนัก
 มาก แต่ในกรณีที่ใช้สีแดงไม่สะท้อนสายตามากเกินไป

ในส่วนของกระเปาะรับดินซึ่งเกี่ยวข้องกับดินซึ่งอาจจะสกปรกได้ง่ายเพราะฉะนั้นจึง
 เลือกใช้สีเทาเป็นสีที่สามารถทำให้ดูเครื่องไม่สกปรกมากเกินไป สีขาวจะช่วยทำให้เครื่องดู
 สะอาดตาน่าใช้ เป็นการ เบรคสีแดงลงไปไม่ให้สะท้อนสายตามากเกินไป

การางที่ วิเคราะห์ชนิดของสีที่ใช้กับเครื่องร่อนดินซึ่งเป็นโลหะ

ความสำคัญ หัวข้อ	คุณสมบัติ	สีพลาสติก	สีน้ำมัน		
๔	จับมือโลหะแน่น	๔ / ๑	๔ / ๒	๑๒ / ๓	๑๖ / ๔
๓	ทนน้ำมัน, ไขมัน ความร้อน	๓ / ๑	๒ / ๒	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔
๒	ราคาถูก	๔ / ๔	๒ / ๓	๔ / ๒	๔ / ๒
	รวม	๑๕	๒๐	๒๘	๓๒

สรุปผลการวิเคราะห์

ลักษณะ

เหมาะสมที่จะนำมาใช้บนเครื่องร่อนดินเผา

ที่สุด

๓.๒.๑๕ การวิเคราะห์วัสดุและกรรมวิธีการผลิต

การวิเคราะห์วัสดุและกรรมวิธีการผลิต ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องร่อนดินเผาชิ้นส่วนต่าง ๆ ของเครื่องมืออยู่หลายชิ้นส่วนที่ต้องวิเคราะห์เพื่อหาวัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดกับชิ้นส่วนนั้น ๆ

ตารางที่ การวิเคราะห์วัสดุทำโครงสร้างเครื่องร่อนดิน

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	เหล็ก	ทองเหลือง	อลูมิเนียม
๔	ความแข็งแรงทนทาน	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๔ / ๑
๓	การขึ้นรูปง่าย	๕ / ๓	๕ / ๓	๑๒ / ๔
๒	การบำรุงรักษาง่าย	๔ / ๒	๖ / ๓	๖ / ๒
๓	ราคาถูก	๕ / ๓	๕ / ๓	๑๒ / ๔
	รวม	๓๘	๓๖	๓๔

หมายเหตุ ๔ ก็มาก ๓ ก็ ๒ พอไร ๑ เลว

โครงสร้าง
การางวิเคราะห์วัสดุ เครื่องรอนคิน

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	เหล็ก	ทองเหลือง	อลูมิเนียม
๔	ความแข็งแรง	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๔ / ๑
๓	ราคาถูก	๕ / ๓	๕ / ๓	๑๒ / ๔
๓	การขึ้นรูปง่าย	๕ / ๓	๕ / ๓	๑๒ / ๔
๒	การบำรุงรักษาง่าย	๔ / ๒	๖ / ๓	๖ / ๒
	รวม	๓๔	๓๖	๓๔

หมายเหตุ ๔ คีมาก ๓ ก็ ๒ พอใช้ ๑ เลว

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ถือว่าเหล็กเหมาะสมที่จะนำมาใช้ทำโครงสร้างเครื่องรอนคินมากที่สุด เพราะมีคุณสมบัติที่ค้ำตามต้องการ เฉลี่ยดีกว่าวัสดุอื่น

การางที่ วิเคราะห์ประกอบของเหล็กที่ใช้ทำโครงสร้าง

ความสำคัญหัวข้อ	คุณสมบัติ	เหล็กกลม	เหล็กฉาก	เหล็กเหลี่ยม
๔	ความแข็งแรงในการรับน้ำหนัก	๑๖ / ๔	๑๒ / ๓	๑๒ / ๓
๓	ราคาถูก	๓ / ๕	๖ / ๓	๑๒ / ๔
๒	การขึ้นรูปง่าย (เชื่อม)	๖ / ๓	๒ / ๑	๖ / ๓
	รวม	๓๑	๒๐	๓๐

หมายเหตุ ๔ คีมาก ๓ ก็ ๒ พอใช้ ๑ เลว

สรุปผลการวิเคราะห์ เหล็กฉาก เหมาะสมที่จะนำมาใช้ทำโครงสร้าง ขา และคาน ในการรับน้ำหนักภายในทั้งหมด

ตารางที่ ๑ ผาครอบเครื่อง
การวิเคราะห์วัสดุทำกะมะรับคาน-เทคินทึงและประตูปิด-เปิด

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	เหล็กแผ่น	แผ่นอลูมิเนียม	แผ่นสังกะสี
๔	ความแข็งแรง	๑๖/๔	๘/๒	๔/๑
๓	การขึ้นรูปง่าย	๖/๒	๑๒/๔	๑๒/๔
๒	ราคาถูก	๔/๒	๖/๓	๘/๔
๒	ความสวยงามและความปราณีตในการตกแต่ง	๖/๓	๔/๒	๒/๑
	รวม	๓๖	๓๐	๒๖

หมายเหตุ ๔ คีมาก ๓ ก็ ๒ พอใช้ ๑ เลว

สรุปผลการวิเคราะห์ เหล็กแผ่นเหมาะสมที่จะนำมาใช้ทำผาครอบโครงสร้างกะมะเทคินทึง และทำประตูปิด-เปิดเครื่อง เนื่องจากคุณสมบัติดังกล่าว เหล็กแผ่นที่นำมาใช้ทำผาครอบเครื่องนี้ ความหนาที่เหมาะสมจะหนา $\frac{๑}{๒}$ มม. แบบพับโยกใช้เครื่องพับหรือใช้เครื่องปั๊มอัตโนมัติ

ตารางที่ การวิเคราะห์วัสดุทำตะแกรงร่อนหิน

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	ลวกทองเหลือง	ลวกเหล็ก	ลวกธรรมดา	ลวกทองแดง
๔	ความแข็งแรงทนทาน	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔	๘ / ๒	๑๒ / ๓
๓	ไม่เป็นสนิม	๑๒ / ๔	๓ / ๑	๓ / ๑	๑๒ / ๔
๒	ราคาถูก	๔ / ๒	๖ / ๓	๘ / ๔	๔ / ๒
	รวม	๓๒	๒๕	๑๘	๒๘

หมายเหตุ ๔ ก็มาก ๓ ก็ ๒ พอใช้ ๑ เลว

สรุปผลการวิเคราะห์

ลวกทองเหลืองเหมาะสมที่จะนำมาใช้ทำตะแกรงร่อนหิน โดยการใช้ขนาดของเม็ดหิน ความขนาดที่กองการ โดยให้ถักเป็นตาข่าย ขนาดของเบอร์ ๘๐ และ ๑๐๐ เมช

ตารางที่ การวิเคราะห์วัสดุทำกรอบตะแกรงร่อนหิน

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	ทองเหลือง	อลูมิเนียม	เหล็กแผ่น	สแตนเลส
๔	แข็งแรงมาก	๑๖ / ๔	๔ / ๑	๑๖ / ๔	๑๖ / ๔
๒	น้ำหนักเบา	๔ / ๒	๘ / ๔	๔ / ๒	๔ / ๒
๒	ราคาถูก	๔ / ๒	๘ / ๔	๔ / ๒	๔ / ๒
๒	ไม่เป็นสนิม	๘ / ๔	๘ / ๔	๘ / ๔	๘ / ๔
	รวม	๓๒	๒๘	๒๖	๓๒

หมายเหตุ ๔ คีมาก ๓ ก็ ๒ พอใช้ ๑ เสว

สรุปผลการวิเคราะห์

ทองเหลืองกับแสตนเลสมีค่าเท่ากับกันจึงเลือกใช้ทองเหลืองเพราะจะได้เข้ากับ
ตะแกรงทองเหลืองได้

ตารางที่ การวิเคราะห์วัสดุทำลูกดิ่งทัศน

ความสำคัญของหัวข้อ	คุณสมบัติ	เหล็ก	ไม้	ยาง	พลาสติก
๔	น้ำหนักมาก	๔ / ๑	๑๒ / ๓	๑๒ / ๓	๑๖ / ๔
๓	ราคาถูก	๖ / ๒	๑๒ / ๔	๑๒ / ๔	๑๓ / ๔
๓	อายุการใช้งานนาน	๑๒ / ๔	๔ / ๓	๖ / ๒	๖ / ๒
	รวม	๒๒	๓๓	๓๐	๓๐

สรุปผลการวิเคราะห์

ไม้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ทำลูกดิ่งทัศน เพราะได้คะแนนเฉลี่ยกว่าวัสดุอื่น

๓.๒.๑๖ การวิเคราะห์ขนาดสัดส่วนของนักศึกษาที่ปฏิบัติงานนอกแบบ

ขนาดสัดส่วนของเครื่องร่อนคินเป็นการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมกับสัดส่วนนักศึกษาชาย-หญิง อายุระหว่าง ๑๕ - ๑๗ ปี (ระกัษ ปวช.) โดยใช้นาฬิกาสัดส่วนจากการวิจัยของสภาวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

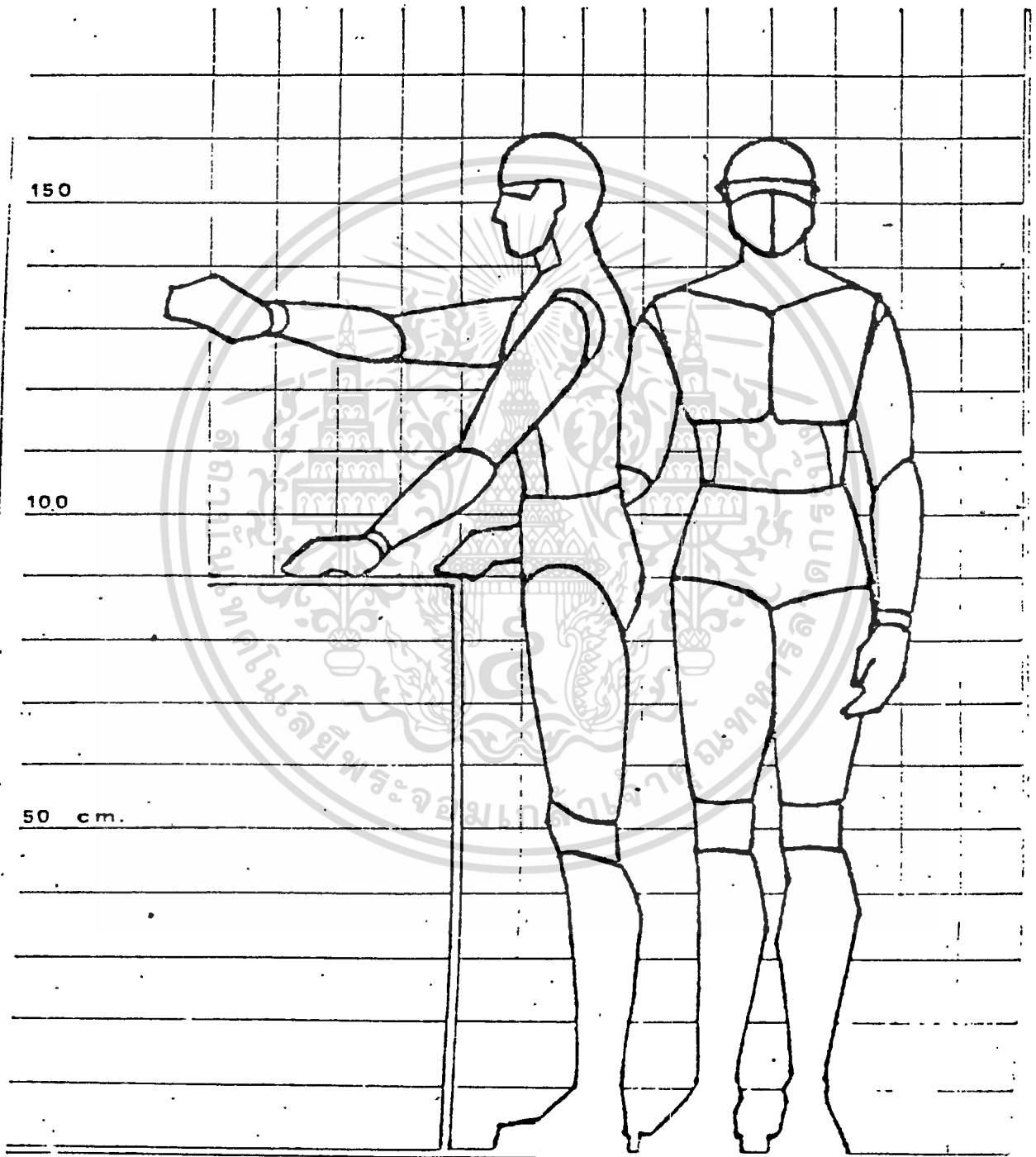
ตารางที่ สรุปรูปขนาดสัดส่วนสำคัญของเครื่องที่ก่อการ

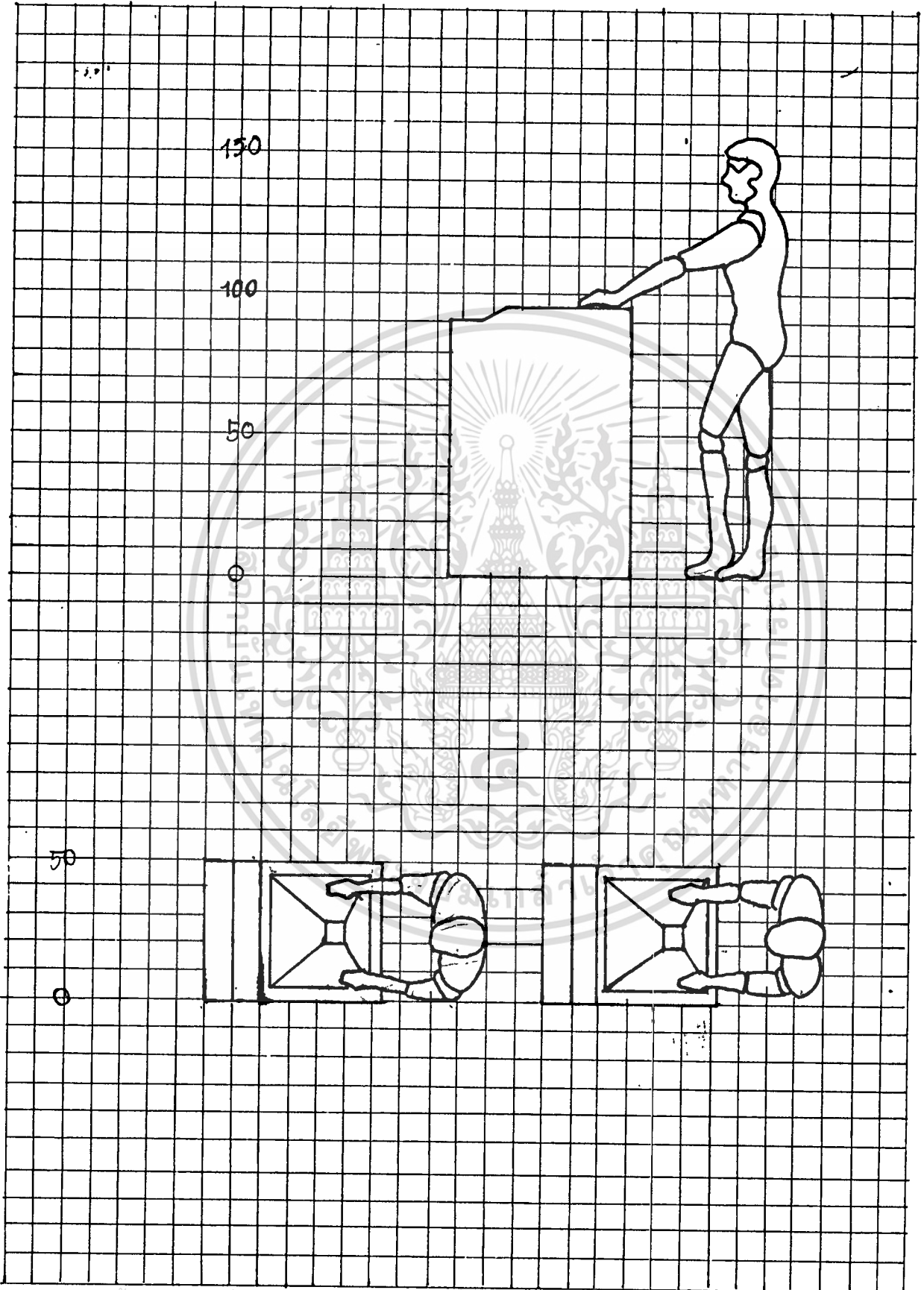
ระยะที่	ชื่อระยะ	ขนาด/ซม.	หมายเหตุ
๑	ความสูงจากพื้นถึงคานบนสุดของเครื่อง	ประมาณ ๘๐ ถึง ๘๕ ซม.	ความสูงระกัษพื้นถึงเอว
๒	ความสูงจากพื้นถึงมือจับประกัษหน้า	ประมาณ ๗๐ ซม.	ความสูงระกัษมือ (ยืนเฉลี่ย)
๓	ความกว้างของพื้นที่บริเวณเครื่อง (กว้าง ยาว)	ประมาณ ๘๘/๖๕ ถึง ๙๐ ซม.	

สรุป

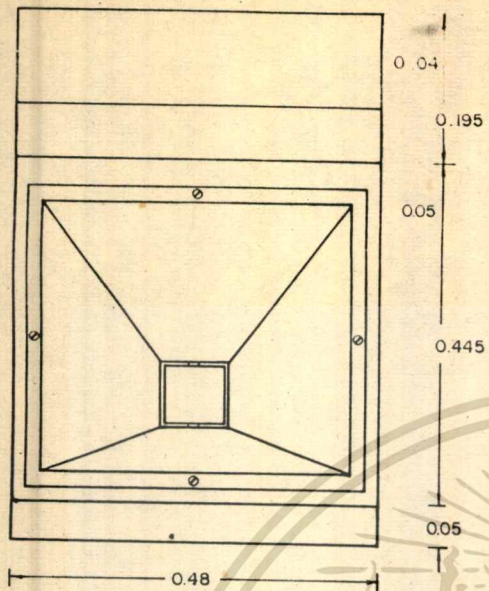
ขนาดสัดส่วนต่าง ๆ ของเครื่องในคานขนาดสัดส่วนที่สำคัญจากตารางรูป ขนาดสัดส่วนสำคัญของเครื่อง ส่วนขนาดประกอบอื่น ๆ เฉลี่ยตามความเหมาะสมกับการใช้งานและขนาดบั้งคัษของพื้นที่จากขนาดสัดส่วนสำคัญ

ขนาดสัดส่วนระยะต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการทำงานในลักษณะยืน

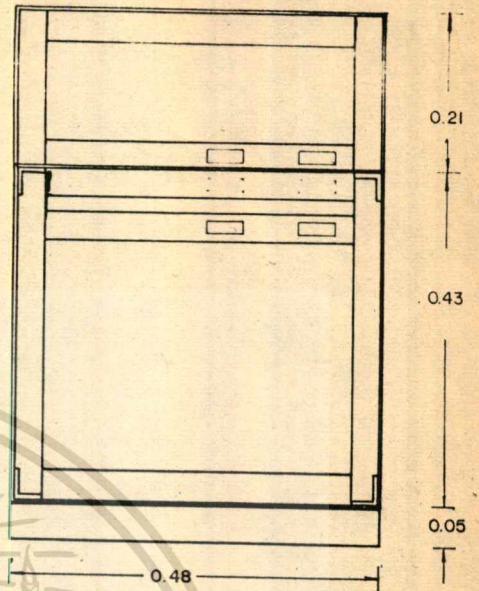

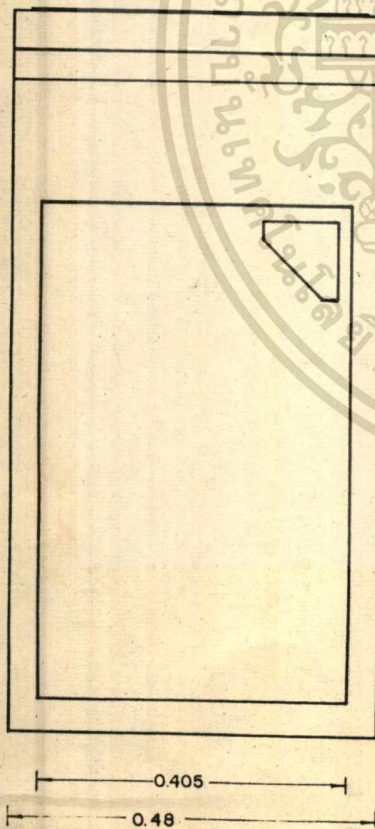
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

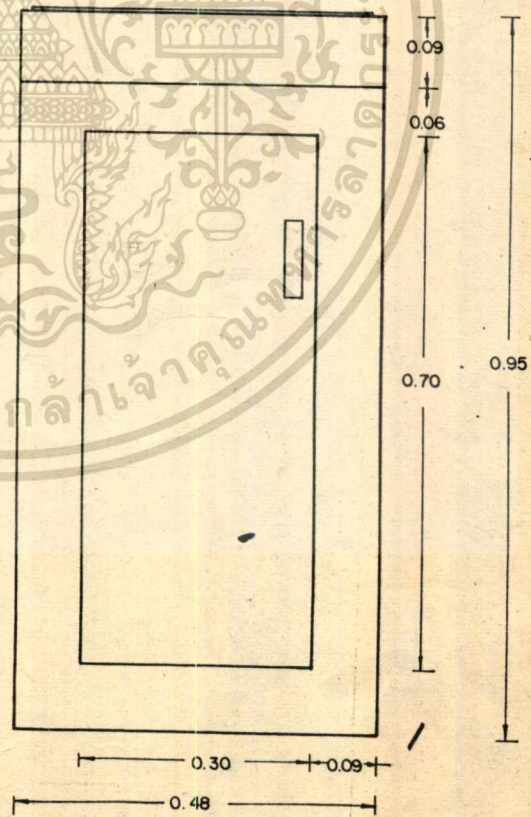
ด้านบน
สเกล 1:50

ด้านล่าง
สเกล 1:50

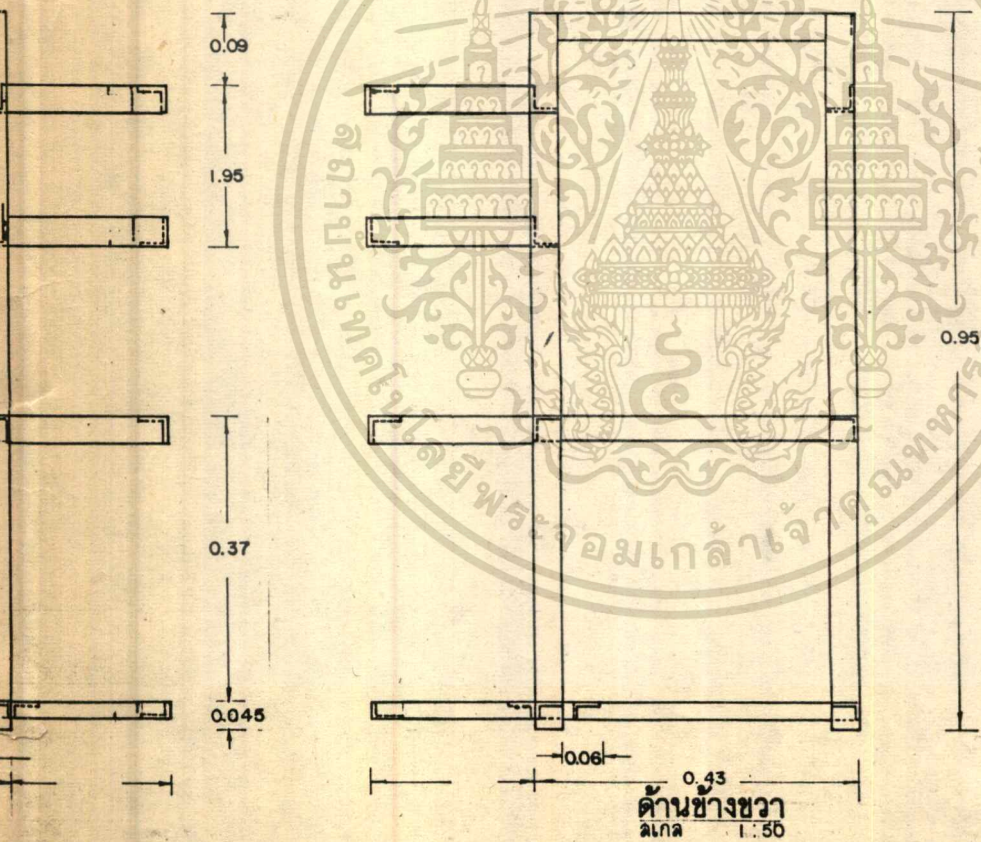
ด้านหน้า
สเกล 1:50

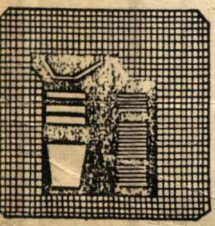
ด้านหลัง
สเกล 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

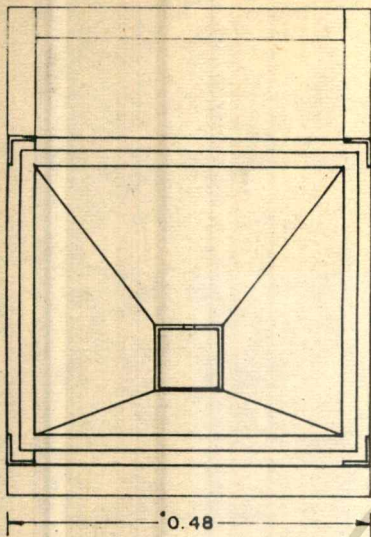

ด้านข้างขวา
สเกล 1:50

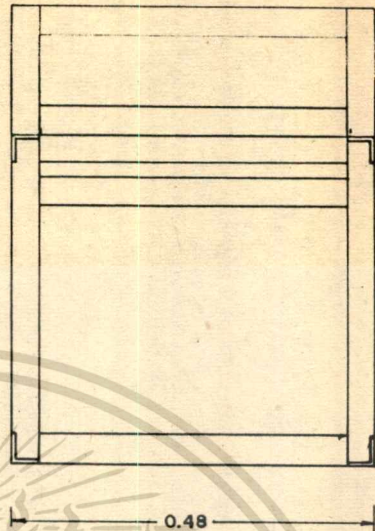

เครื่องร่อนดินแห้งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปอุตสาหกรรม
โดย นาย สุวิทย์ วงศ์เงิน รหัส 240210

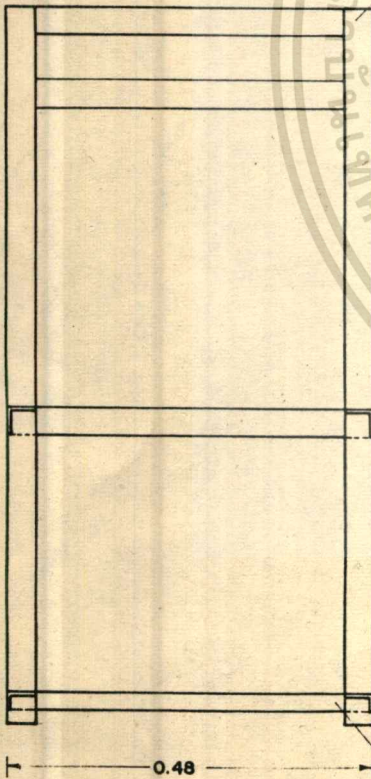

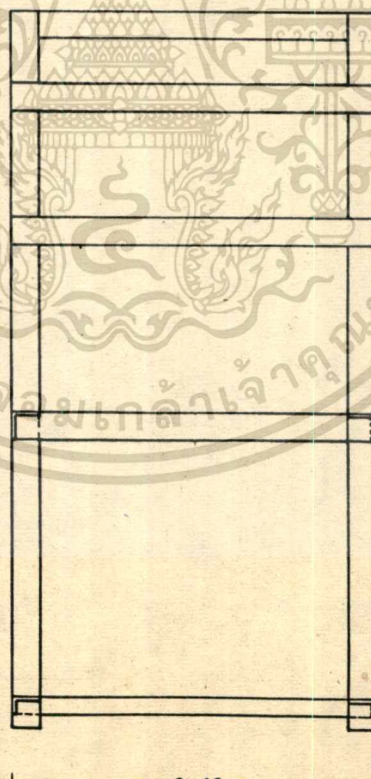
ด้านบน
สเกล 1:50

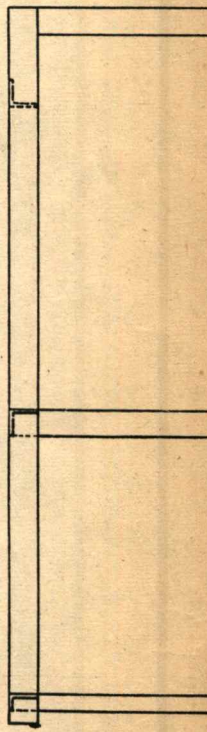
ด้านล่าง
สเกล 1:50

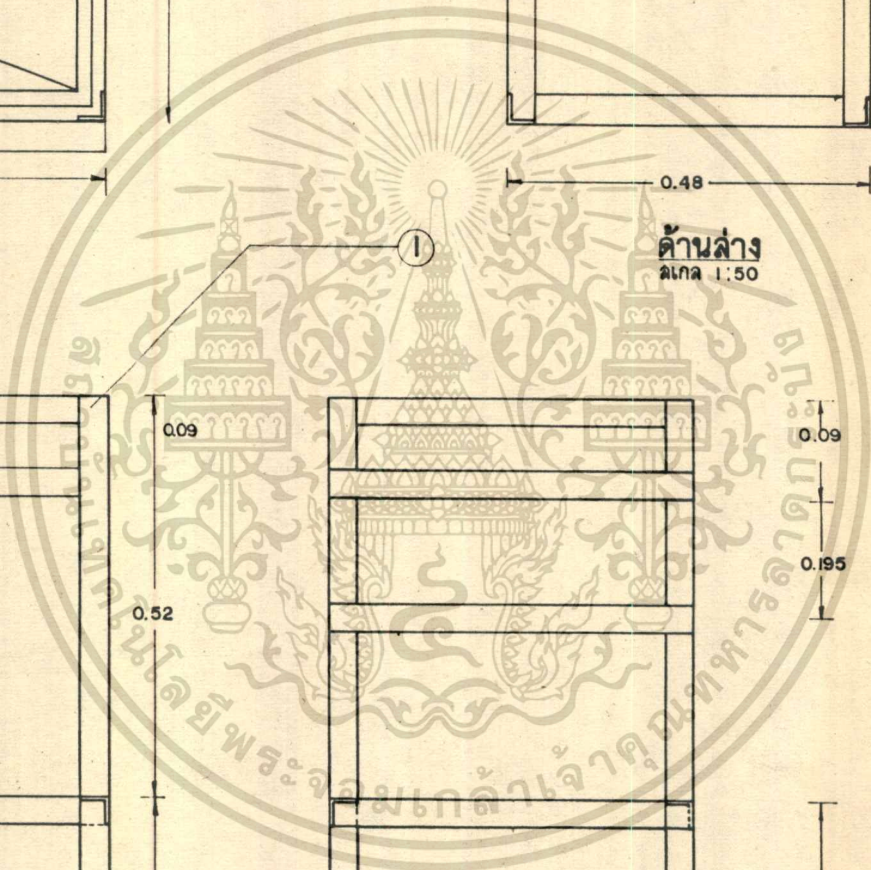
ด้านหน้า
สเกล 1:50

ด้านหลัง
สเกล 1:50

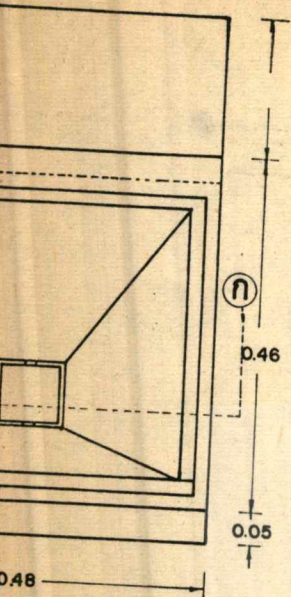
ด้านข้าง
สเกล

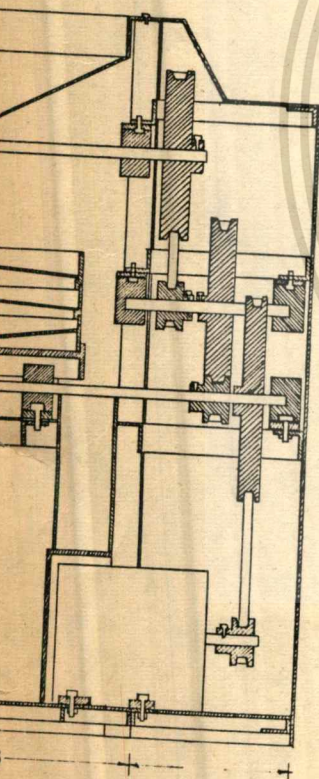
2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

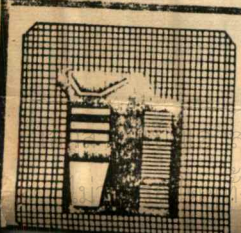
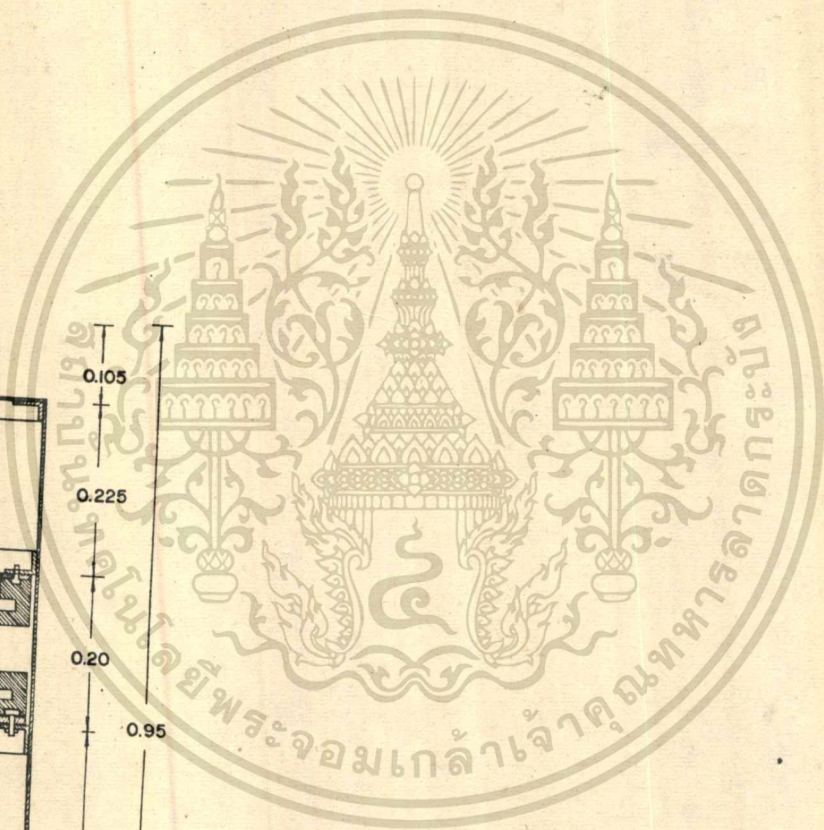
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านบน
สเกล 1:50

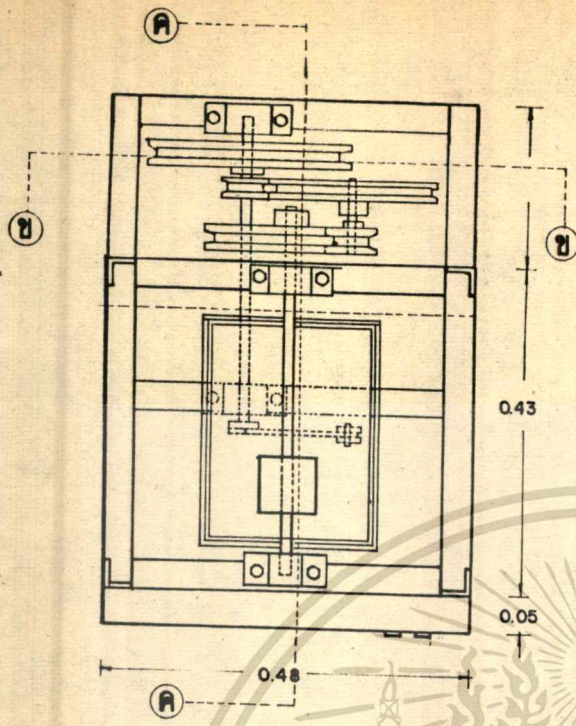

รูปตัด ก ก
สเกล 1:50

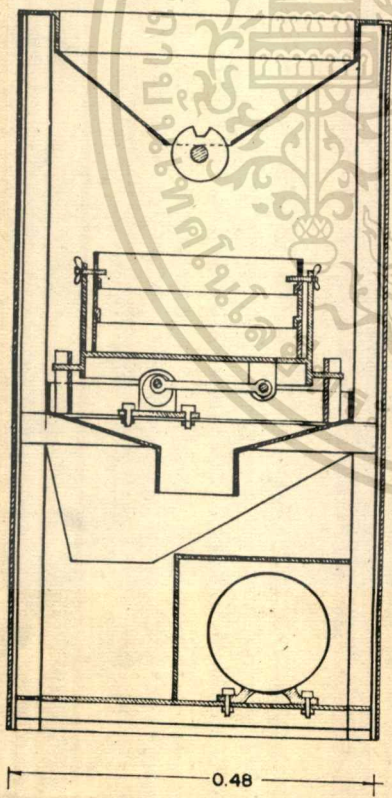

เครื่องร้อนดินแห้งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สาขาวิศวกรรม
โดย นาย ...

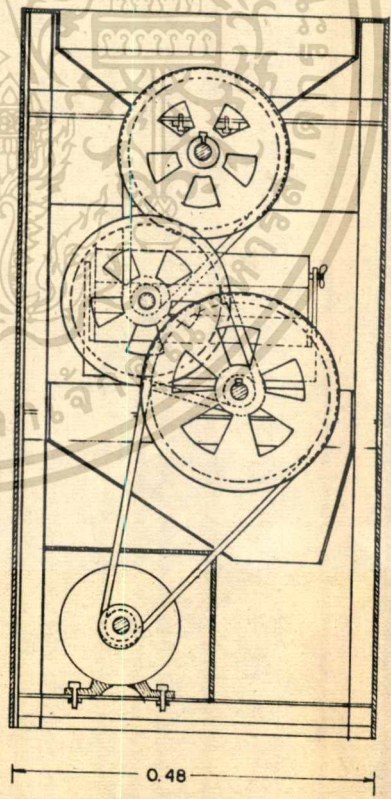

แปลน
สเกล 1:50

รูปตัด ก ก
สเกล 1:50

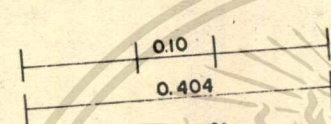
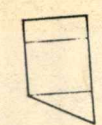
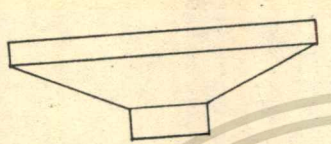
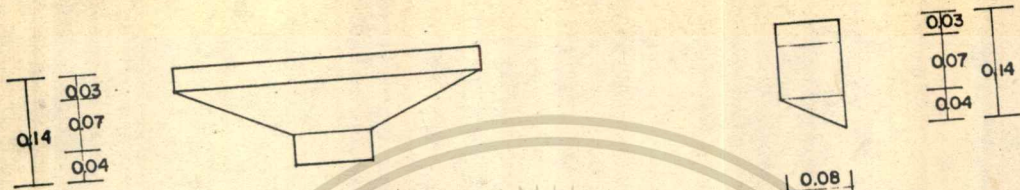

รูปตัด ข ข
สเกล 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

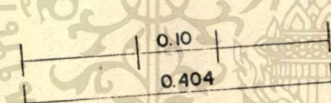
ภาพขยาย ๐๒

กระบะรับดินจากตะแกรง
ด้านหน้าเครื่อง

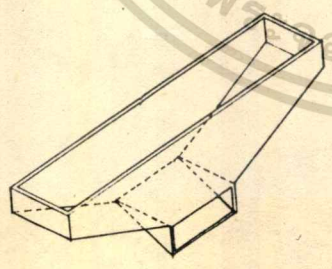

ด้านหน้า
สเกล 1:50

ด้านข้าง
สเกล 1:50

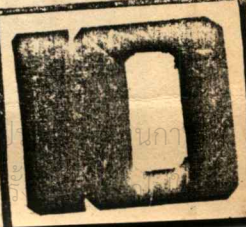
ด้านบน
สเกล 1:50

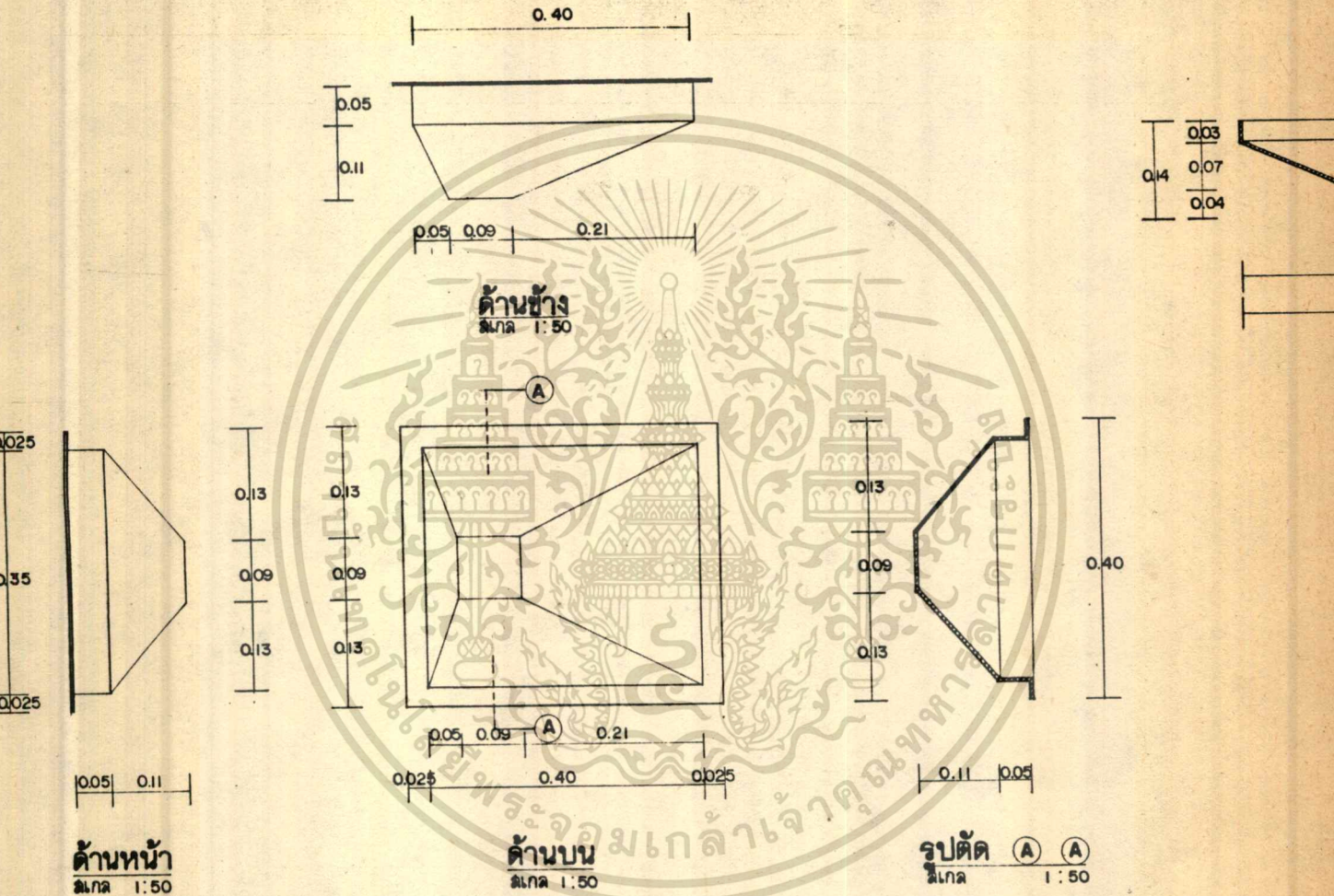
ไอโซเมตริก
สเกล 1:50

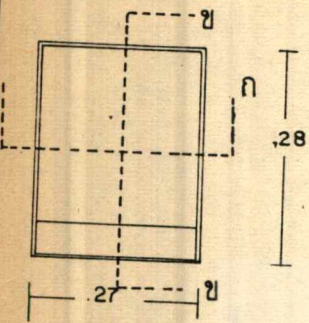

เครื่องร่อนดินแห่งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปอุตสาหกรรม
รหัส - 240210

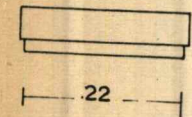

ภาพขยาย ๐1
 กระบะใส่ดินด้านบนของเครื่อง

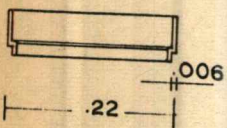

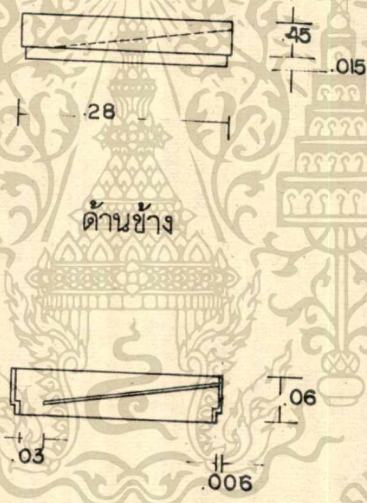
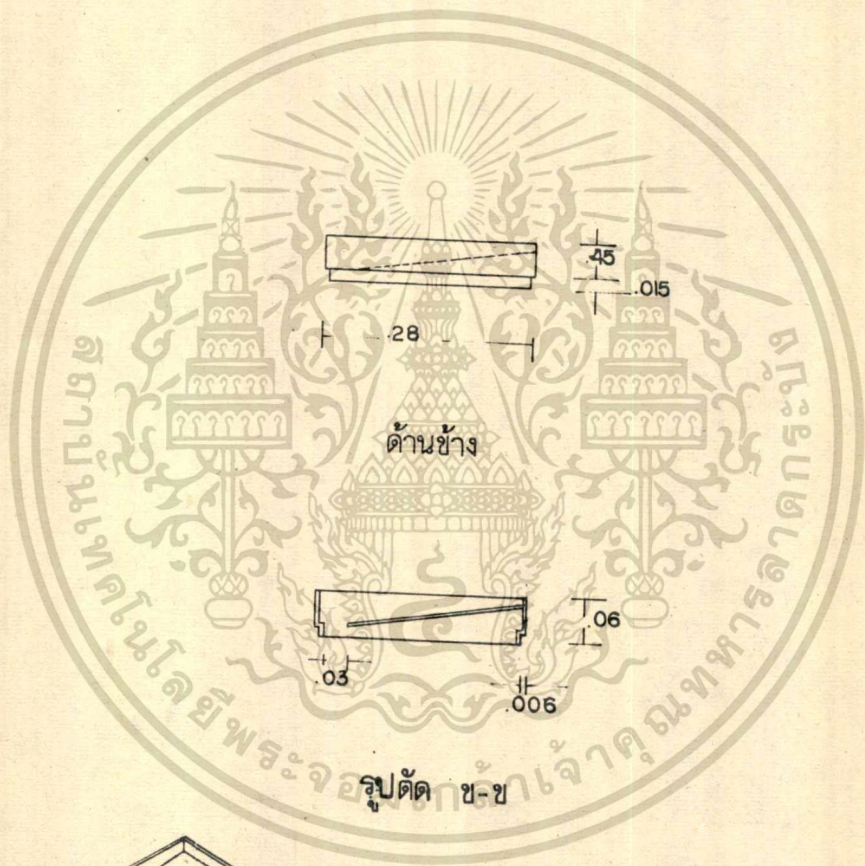
ด้านหลัง

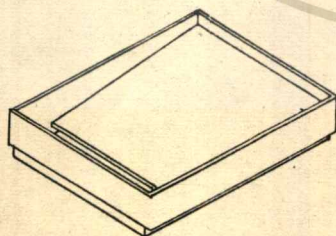
ด้านหน้า

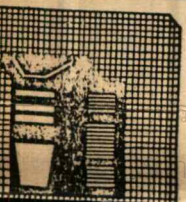
รูปตัด ก-ก

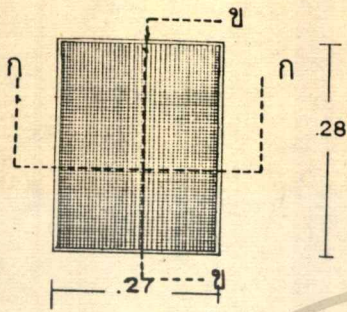
รูปตัด ข-ข

ไอโซเมตริก

เครื่องร่อนดินแห้งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปอุตสาหกรรม
 โดย นาย อธิษฐ์ อธิษฐ์

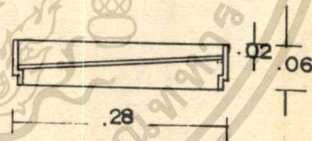
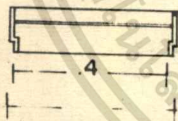

ด้านบน

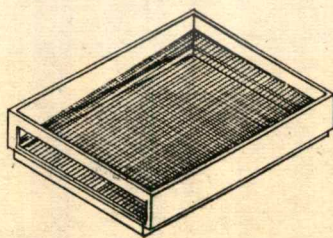
ด้านหน้า

ด้านหลัง

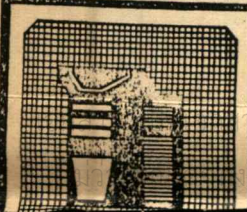
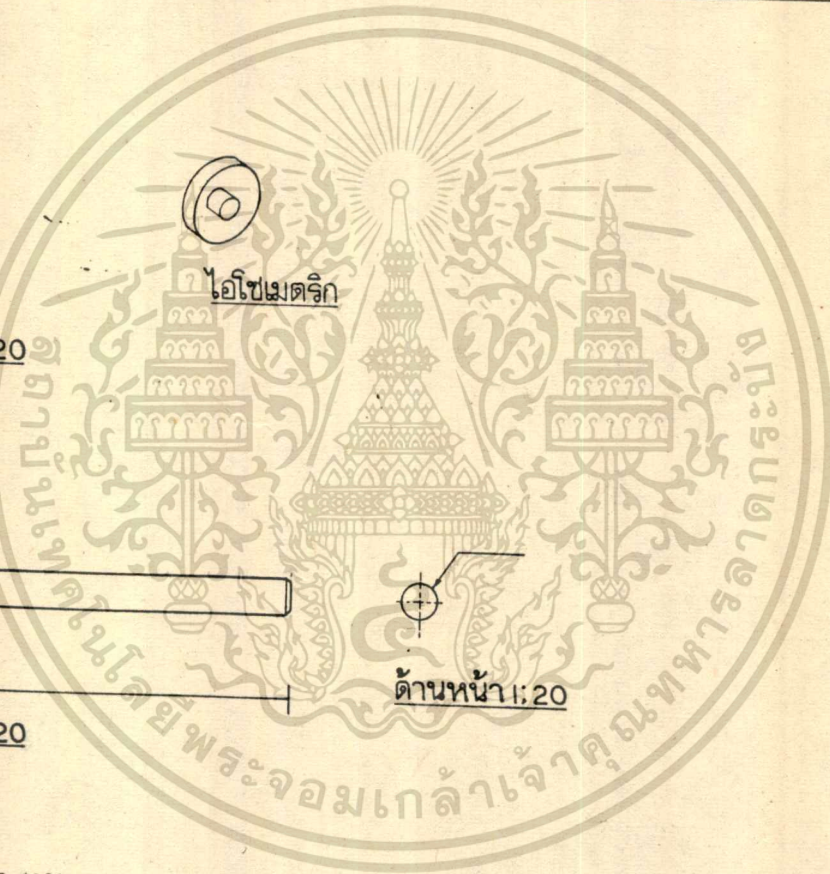
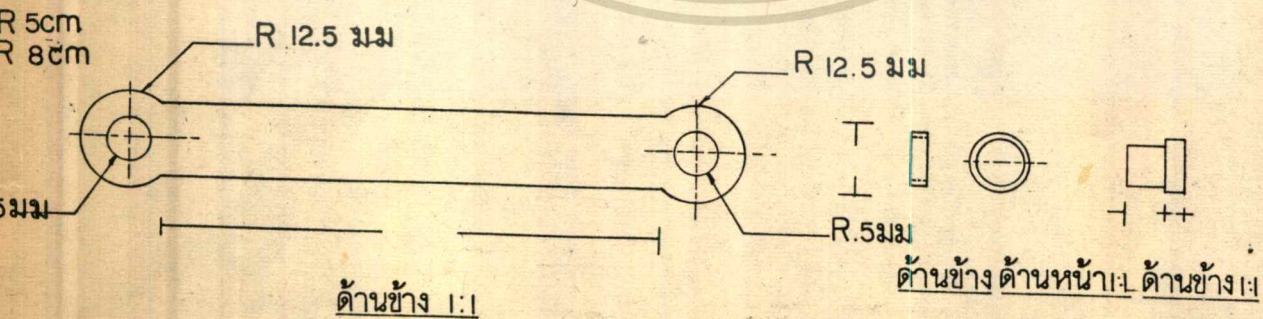
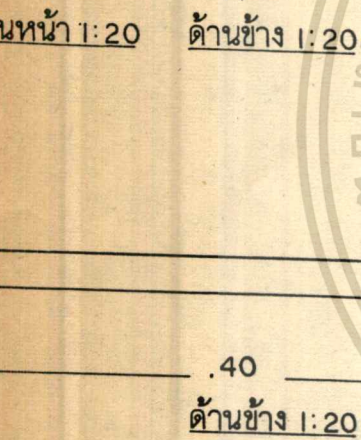
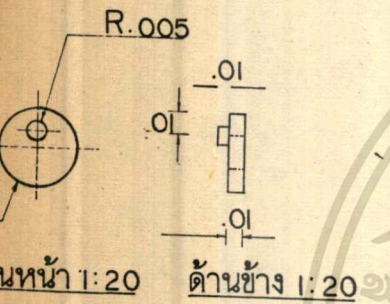
รูปตัด ก-ก

รูปตัด ข-ข

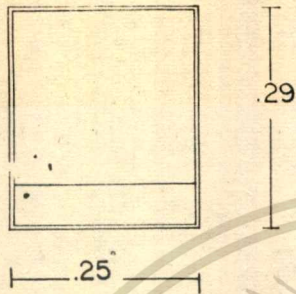
ไอโซเมตริก

รายละเอียดอุปกรณ์			
หมายเลข	ชื่อวัสดุ	วัสดุ	จำนวนชิ้น
①	ฐานรองรับตะแกรงทองเหลือง	เหล็กแผ่นหนา 1 หุน	1
②	จุดซึกเพลลาข้อเหวี่ยง	"	2
③	ก้านเพลลาข้อเหวี่ยง	"	1
④	จุดหมุนเพลลาข้อเหวี่ยง	เหล็กทอกกลมตัน ๑ cm	1
⑤	เบริงคูกตา R ๑9 มม	"	1
⑥	"	"	1
⑦	เพลลา ๑ 24 cm	อลูมิเนียมหล่อ	1
⑧	แกนเพลลา ๑ 19cm x 40CM	เหล็กกลมยาว 40 cm	1
⑨	แกนหมุนก้านเพลลาข้อเหวี่ยง	" 1.50cm	2

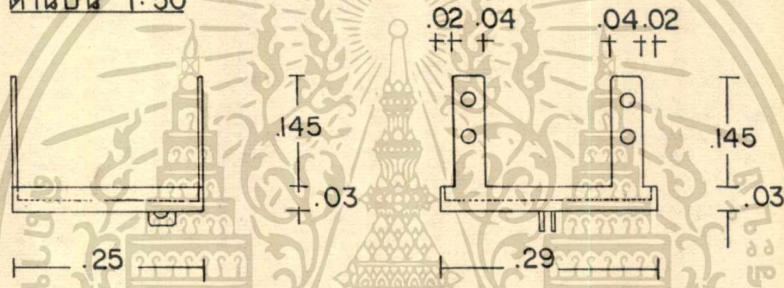

เครื่องรอนดินแห่งในสถานศึกษาระดับ ปวช.
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปอุตสาหกรรม

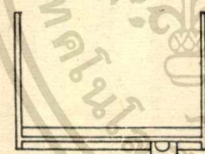

ด้านบน 1:50

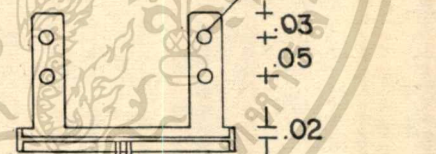

ด้านหน้า 1:50

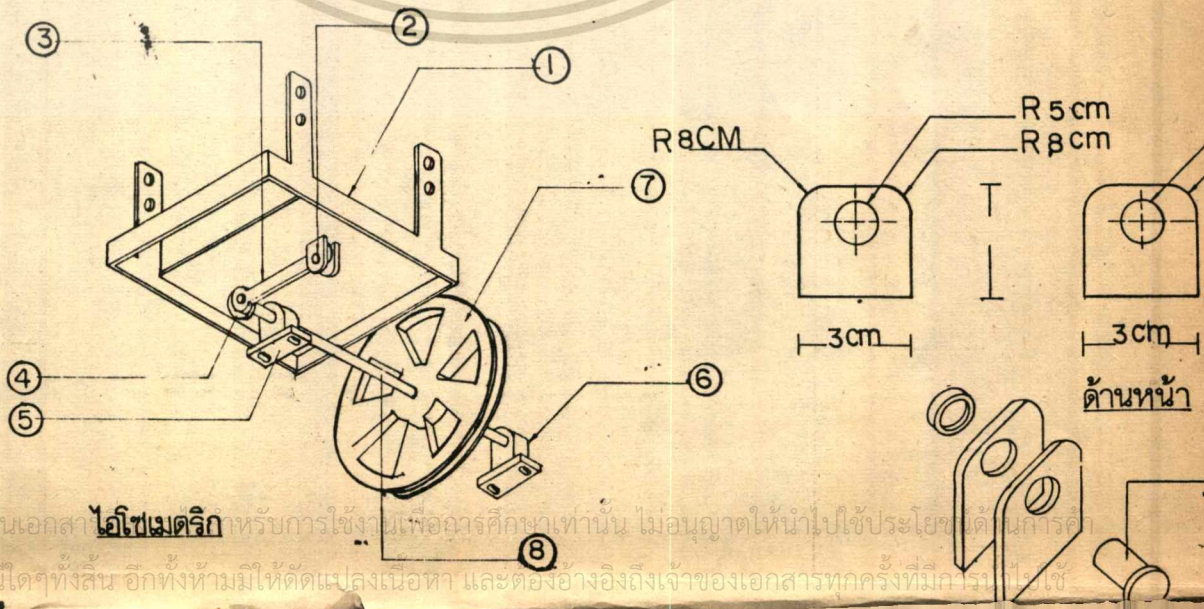
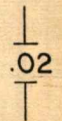

รูปตัด ก ก 1:50

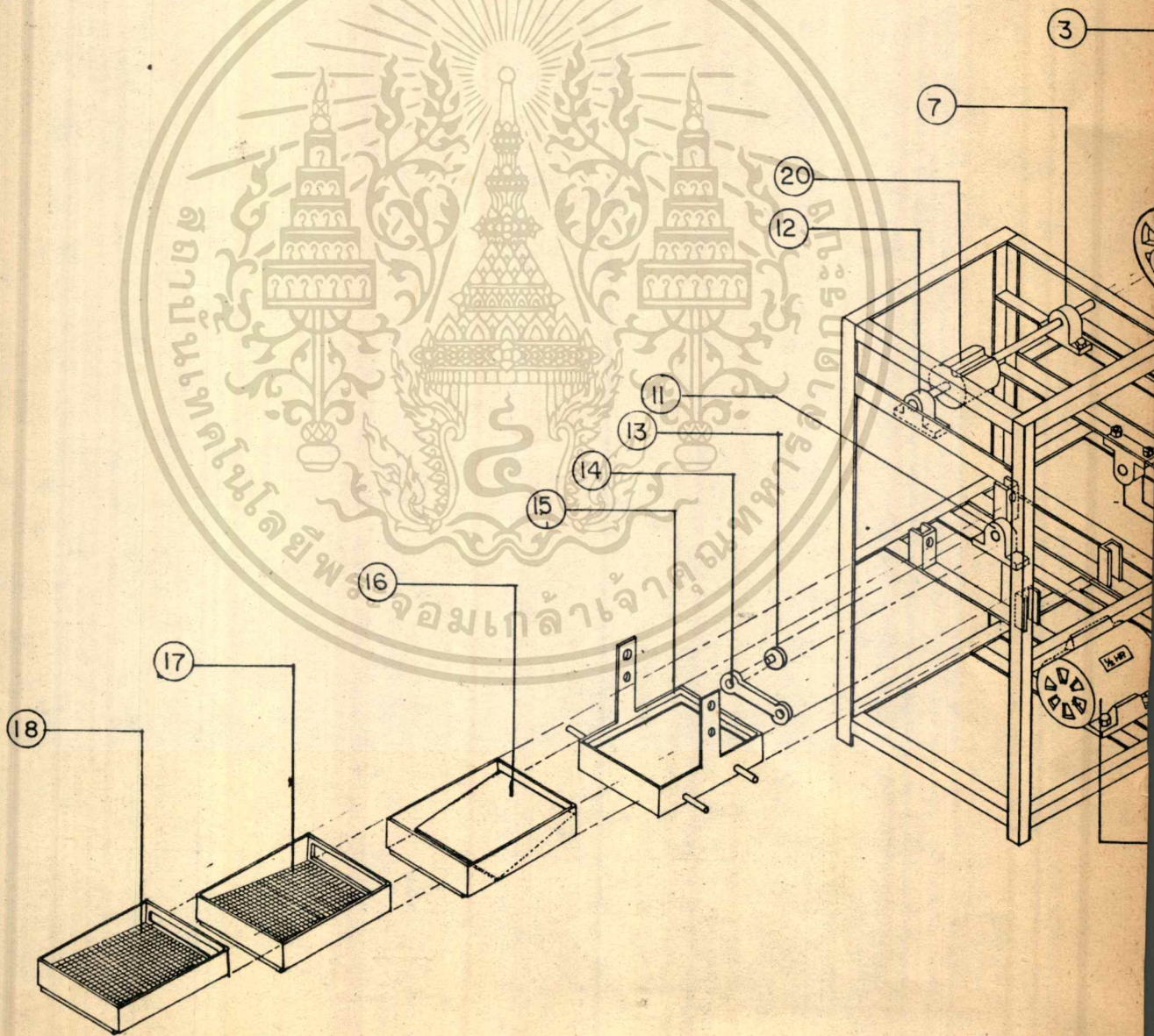
ด้านข้าง 1:50

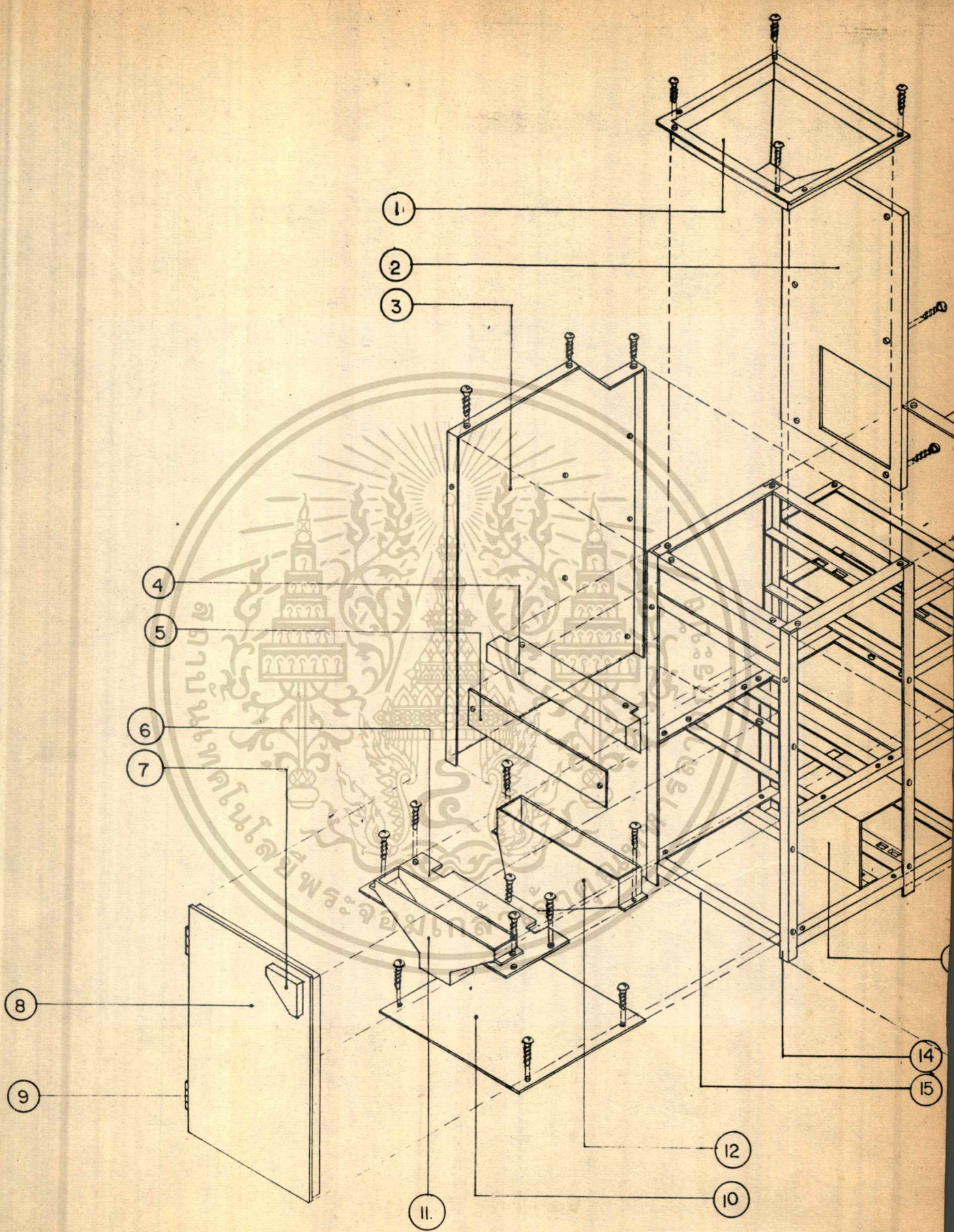
รูปตัด ข ข 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารไอโซเมตริกสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

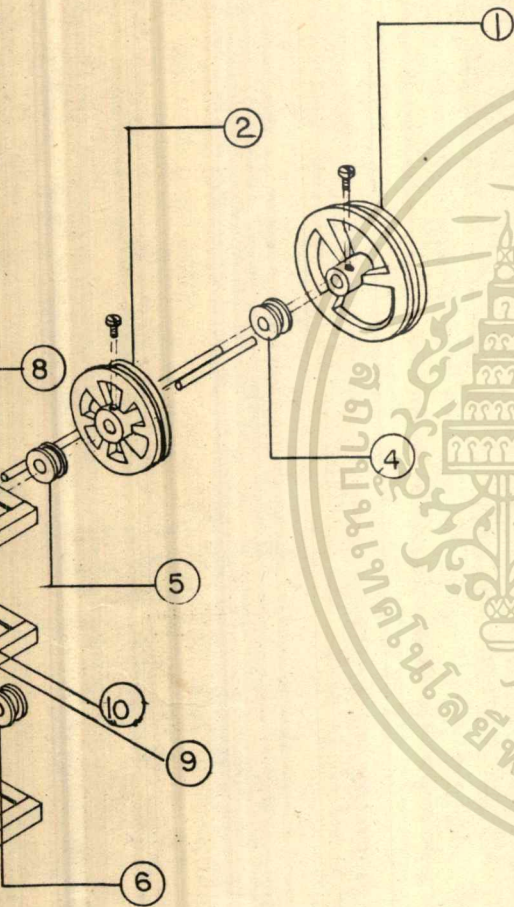

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน
 ปรากฏรูปโดยหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หากผู้ใดที่... อีกทั้งหมดมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการอุปกรณ์

①	เพลลา \varnothing 24 cm
②	เพลลา \varnothing 20 cm
③	เพลลา \varnothing 20 cm
④	เพลลา \varnothing 4 cm
⑤	เพลลา \varnothing 4 cm
⑥	เพลลา \varnothing 4 cm
⑦	แปบริ่ง \varnothing 19 cm
⑧	"
⑨	"
⑩	"
⑪	"
⑫	"
⑬	เพลลาข้อเหวี่ยง \varnothing 4 cm
⑭	แกนข้อเหวี่ยง \varnothing 15 cm
⑮	ฐานรองรับตะแกรง
⑯	กะบะรับดินจากตะแกรง
⑰	ตะแกรงร่อนดิน 2
⑱	" 1
⑲	มอเตอร์ 1/2 H.P
⑳	ลูกกลิ้งไม้ \varnothing 8 cm

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และ เสนอแนะ

จากผลการวิจัยและทดสอบงานออกแบบเครื่องร่อนคินเพื่อใช้ในงานเครื่องบินคินเผาของสถานศึกษาสังกัด กรมเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. สามารถนำมาสรุปผลการวิจัยและเสนอแนะได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร และ จำนวนของเครื่องที่ทองการใช้

๕.๑.๑ ความหลักสูตรในระดับ ปวช. นักศึกษาจะทองใช้คินปริมาณ ๑.๕ กก. ต่อสัปดาห์ และในแต่ละสัปดาห์จะใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที ในการเตรียมคิน

๕.๑.๒ จำนวนเครื่องที่ทองการใช้ในระดับ ปวช. ซึ่งมีนักศึกษาประมาณ ๓๐ คน เท่ากับ ๒ เครื่อง ต่อนักศึกษา ๑๕ คน เนื่องจากเครื่องร่อนคินสามารถที่จะเตรียมคินได้ ๑๐ กก. ภายใน ๔๐ นาที

๕.๒ สรุปผลการออกแบบ

๕.๒.๑ เครื่องที่ออกแบบใหม่ใช้มอเตอร์ เป็นต้นกำลังขับเคลื่อนโดยส่งกำลังผ่านสายพานไปยังแกนเพลลา ระยะเวลาในการร่อนคิน เท่ากับ ๔๐ นาที คอคิน ๑๐ กก. หักค่าสูญเสีย ๕ % หรือสุทธิ ๕.๕ กก.

๕.๒.๒ ระบบป้อนชิ้นงานใช้ลูกกลิ้งทักคินหึ่งลงมาโดยการทดสอบของมู่เลย์ เหลือ ๑๒/นาที

๕.๒.๓ ระบบการขับเคลื่อนให้เกิดการลั่นของตะแกรงใช้ระบบ เพลาข้อเหวี่ยง เนื่องจาก ง่าย และง่ายกว่าระบบอื่น ๆ

๕.๒.๔ ระบบการถ่ายเทชิ้นงาน

ใช้การลาดเอียงโดยอาศัยแรงดึงดูดของโลกที่จะดึงของจากที่สูงตกลงมายังที่ต่ำ ซึ่งเป็นวิธีการธรรมชาติ ที่สะดวกและง่ายที่สุดโดยกะบะรับคิน กล่องรับคินทิ้ง พลาสติกรับคิน และถัง

๕.๒.๕ ระบบการยกตะแกรงให้ติดกับฐานตะแกรงรับใช้เกลียวยึกโดยออกแบบให้มีที่จับหมุนของเกลียวควาย

๕.๒.๖ การป้องกันอันตรายจากมอเตอร์ สายพาน โดยการออกแบบให้มีฝาครอบมิกซิค และมีช่องระบายอากาศสำหรับ มอเตอร์ และสายพานควาย

๕.๒.๗ การออกแบบตะแกรง โดยให้มีขนาดมาตรฐานตาม เมชสากล ใช้วัสดุทองเหลือง เพราะแข็งแรงทนทานไม่เป็นสนิม

๕.๒.๘ การประกอบโครงสร้างใช้วัสดุเหล็กและการเชื่อมต่อโครงสร้าง ส่วนฝาครอบหรือประตูมิก เบิก ของเครื่อง ใช้เหล็กแผ่นพับและสปอตให้สนิท ประกอบฝาครอบกับโครงสร้างโดยการ ใช้สกรูยึก ซึ่งสามารถถอดประกอบเพื่อการบำรุงซ่อมแซม

๕.๒.๙ ระบบการป้องกันการลั่นสะเทือนของฐานในการติดตั้งกับพื้นใช้ยางกันสะเทือนรองรับที่ฐานเครื่อง

๕.๒.๑๐ ระบบการ บิด - เบิกประตูใช้ระบบ บิด-เบิกแบบแม่เหล็ก เพราะสะดวกและทันสมัย

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการออกแบบ

ข้อเสนอแนะนี้ เป็นผลจากการวิจัยและออกแบบเครื่องร่อนคินแท่ง โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลทำการวิเคราะห์ข้อมูลจนในที่สุดถึงขั้นการออกแบบได้พบกับข้อควรแก้ไขบางประการ จึงได้ทำการเสนอแนะในส่วนนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะพัฒนาเครื่องร่อนคิน ซึ่งใช้ในสถานศึกษาต่อไปได้บ้าง ซึ่งเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางนี้พอกำหนดเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. ในคานการถ่ายเทชิ้นงานออกไปสู่ที่แห้งชิ้นงานออกไปสู่ที่เก็บโดยเฉพาะคินที่ได้ใช้แล้ว (คือคินที่เกินขนาด) ถ้ามีการใช้ระบบพัฒนาคูคโดยการ ท่อดูดอากาศจากกะละมังคินทิ้งมายังบ่อน้ำ ดัง ข้างนอกเพื่อให้คินเกินขนาดคกไปเชยอยู่ในน้ำ หมักไว้ เก็บมาใช้ได้ในโอกาสต่อไป และระบบคูกอากาศนี้ ผู้จะไม่มีโอกาสเลือกคอกเข้าไปทำอันตรายคอกเครื่องกลไกและระบบขับเคลื่อนได้เลย

๒. โครงสร้างของเครื่องโดยเฉพาะเหล็กฉากควร เลือกเหล็กฉากที่มีความหนาไม่มากจนเกินไป เพราะจะทำให้น้ำหนักของเครื่องมากเกินไปและคองค่างถึง น้ำหนักของมอเตอร์ที่จะนำมาใช้ควยรวมทั้งสายพาน มูเลย์ ค่าง ๆ ตามความเป็นจริงถ่าน้ำหนักของเครื่องมาก เครื่องก็จะลอคคิการคั่นสะเทือนที่ฐานไค้มาก แต่ในกรณีนี้เราอาจจะใช้สกรูยึดฐานคิกกับพื้นคอนกรีตก็ได้เพียงแต่อาจจะคองออกแบบให้มีการเคลื่อนย้ายที่ไม่ยุ่งยากมากเกินไป

จาก ๒ หัวข้อคังกล่าวที่ผู้วิจัยได้เสนอมานี้ คงจะพอเป็นแนวทางให้แกผู้สนใจที่จะพัฒนาไปบ้าง ซึ่งหากจะสรุปสั้น ๆ ในแนวทางการออกแบบให้ชัดเจนก็สามารคที่จะสรุปได้คังนี้

๑) ประโยชน์ใช้สอย

- ความเหมาะสมกับหลักสูตรของสถานศึกษา
- จำนวนนักคิกษา
- ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความช่านาญของนักคิกษา

บรรณานุกรม

๑. วรินทร์ อึ้งภากรณ์, ชาญ ถนัดงาน การออกแบบเครื่องจักรกลเล่ม ๑ ทั้งตัวขึ้น
โรงพิมพ์ สุขุมวิทย์ กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๕
๒. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา หลักสูตรแผนกออกแบบผลิตภัณฑ์ การสัมมนาหลักสูตร
วิชาชีพออกแบบผลิตภัณฑ์
๓. ศจ.บุญส่ง ใจวงกิจ การออกแบบเครื่องต้นกำลัง สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี
(ไทย - ญี่ปุ่น)
๔. สาราญ บอคอุปัทม์ ปรุพีกลศาสตร์เล่ม ๑ อุเทนถวาย
๕. จ่านงค์ พุ่มคำ คณิตศาสตร์ช่างยนต์
๖. สมยศ จันเกษม การออกแบบเครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต
พระนครเหนือ

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

นาย สุวิทย์ วงศ์เงิน

ที่อยู่ปัจจุบัน ๕๐/๒๒ หมู่บ้านธารทิพย์ ๒ ถนน สุขุมวิท ๑ บางกะปิ กรุงเทพฯ

เกิดวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ชื่อบิดา นาย สวัสดิ์ วงศ์เงิน

ชื่อมารดา นาง บัวแก้ว วงศ์เงิน

ประวัติการศึกษา

การศึกษาชั้นประถมถึงมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนรังษีวิทยา อ. ฝาง จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ปี ๒๕๖๓)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาว่าดินเผาที่มี Long Vittrification range หรือ Short Vittrification range นั้น ทำได้โดยพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ที่อุณหภูมิเผาต่าง ๆ กันแล้วนำมาเขียนกราฟ

การเตรียมวัตถุดิบ (Raw Material preparation)

วัตถุดิบที่อาจการสกัดมาจากรากและบางที่ก็ขุดมาจากรากโดยตรงมาเป็นก้อนใหญ่ จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมวัตถุดิบให้เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้ โดยเตรียมแยกต่างกันแล้วแต่ธรรมชาติของวัตถุดิบเหล่านั้น เช่นพวกหินขาวละเอียดละเอียดมีความแข็งมากพอสมควร จำเป็นต้องย่อยขนาดให้เล็กลงมาเพื่ออำนวยความสะดวกในการที่จะผสมเพื่อให้มีเนื้อละเอียด บดบดต้องการหินที่มีเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์สูงจึงจำเป็นจะต้องใช้หินที่ผสมแต่ในอุตสาหกรรมบางชนิด เช่น ทำอิฐก่อสร้าง นิยมใช้หินโดยไปหามาจากแหล่งที่ราคาถูกของอิฐ

เนื้อดิน (Body)

เนื้อดิน (Body) คือส่วนผสมของวัตถุดิบที่เตรียมไว้เพื่อการที่จะใช้ลักษณะที่อย่างหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ และมีชื่อเรียกต่างกันออกไปแล้วแต่สี, ลักษณะของเนื้อดินปั้นและรูปร่างทั้งที่จะได้กล่าวต่อไปนี้

๑. พวากอิฐ (Brick Ware) คือเนื้อดินปั้นที่มีสีลักษณะเมื่อก่อนหาย ทำได้จากดินที่ทุกได้ตามธรรมชาติ (Surface clay) พวากอิฐจะมีความสามารถดูดซึมน้ำได้ ๕ ถึง ๒๐% ใช้ทำอิฐและกระเบื้องมุงหลังคา

๒. วัตถุทนไฟ (Refractories) จะต้องเป็นเนื้อดินที่มีความทนไฟถึง cone ๒๒ หรือสูงกวานั้น (๑๖๐๐ °C) มีสีและลักษณะเนื้อหยาบ แบ่งเป็นชนิดต่าง ๆ ตามความทนไฟและส่วนผสมทางเคมี

3. สโตนแวร์ (stoneware) มีทั้งชนิดมีสีและสีขาว ลักษณะของใบถ้วยชามมีให้แตก รอยแตกมีลักษณะเป็นก้นหอย ส่วนมากทำจากดินเหนียวชนิดเนื้อละเอียด ไซท์ทำเป็นเคลือบ กัดฉ่ำจีนใหญ่ ๆ ถ้าเป็นสโตนแวร์ชนิดเนื้อละเอียด (Fine Stone ware) ที่โอบา เทเบิลแวร์ เช่น ถ้วยชามนั้น เนื้อดินนั้นต้องผสมหินฟันมาและหินควอตซ์ด้วย

4. เอิร์ธเอนแวร์ (Earthenware) เนื้อดินเป็นเอิร์ธเอนแวร์ สำหรับภาชนะดินเผาหรือถ้วยชาม มักใช้เนื้อดินชนิดมีสี ถ้าทำถ้วยชามนิยมใช้เนื้อสีขาว เนื้อดินมีความละเอียด นอกจากนั้นยังดูดซึมน้ำได้ 10 - 15 %

5. พอร์ซเลน (Porcelain) เนื้อละเอียดมีสีขาวและโปร่งแสง (Translucent) มี 2 ชนิด

5.1 Self Porcelain ชนิดที่เผาที่อุณหภูมิประมาณ cone 7 ถึง cone 12 (1210 - 1285 C) ใช้ทำ Table ware และ artware

5.2 Hard Porcelain เนื้อดินปั้นกรองเผาที่อุณหภูมิประมาณ cone 12 ถึง cone 15 (1310 - 1400 C) มีความแข็งแรงดีกว่าชนิดแรก ใช้ทำหม้อฉ่ำ เป็นต้น

6. โบนไชน่า (Bone China) มีความโปร่งแสง เช่นเดียวกับ Porcelain แต่โปร่งแสงได้มากกว่า มีเนื้อสีขาว บางทีก็มีสีจาง

คุณสมบัติของเนื้อดินปั้น

1. จะต้องมีเหนียว (plasticity) พอเหมาะที่จะใช้ปั้นหรือขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตามต้องการ เมื่อปล่อยให้แห้งจะคงมีความแข็งแรงพอที่จะคงรูปอยู่ได้ ไม่แตก หัก หรือทรุดตัวลงสิ่งที่ให้ความเหนียวได้แก่ กัม

2. เมื่อเผาแล้ว จะไม่เกิดการแตก หมายความว่า เนื้อดินปั้นต้องไม่มีเปอร์เซ็นต์ การหดตัวอย่างสูงระหว่างการตากแห้งและการเผา ซึ่งควบคุมได้โดยการผสม non-plastic material ลงในเนื้อดินปั้น เช่น ผสมหินควอตซ์ เป็นต้น

3. จะต้องมี Glassy material เกิดขึ้นโดยทั่วหลังจากที่เผาแล้วเพื่อให้เนื้อดินบีบติดกัน
อย่างแข็งแรง แต่ถ้าปริมาณของ Glassy material มากไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์ตัวลงได้ สิ่งที่เราได้
เกิด Glassy material ก็คือพวก Flux มีจุดหลอมต่ำกว่า ไคแลก หินโม่ขาว และ หินปูน
ฉะนั้น โดยทั่ว ๆ ไป ส่วนผสมของเนื้อดินนี้ประกอบด้วย หินควอตซ์ และ หินโม่ขาว
กัน ทำให้เกิดความเหนียว เหมาะสำหรับการขึ้นรูปต่าง ๆ
หินควอตซ์ ทำให้เกิดความแข็งแรงภายหลังจากเผา
หินโม่ขาว ทำหน้าที่เป็น Flux ช่วยทำให้จุดสุกตัวของเนื้อดินต่ำลง

ลัทธิเซียมและลัทธิเซียมซิลิกา

ร้อยละ ๒ - ๓ ของ Ca O ผสมทำเนื้อดินปั้นประเภท Earthenware body เพื่อกันการราน ชาวญี่ปุ่นนิยมทำ Wall Tile Bodies โดยผสม ๑๐ - ๑๕% Ca O จะทำให้เนื้อเบา มีการหดตัวน้อยลง สุกตัวที่อุณหภูมิค่าประมาณ ๑๑๐๐°C - ๑๑๓๐°C มีเปอร์เซ็นต์กลูซิมน้ำ ๑๔ - ๒๒% ไม่ทำให้เกิดการรานและรอนง่าย

เกลือที่มี Ca O ในส่วนผสมจะมีคุณสมบัติพิเศษ คือ

- ๑. มีความแข็งดี
- ๒. ทนต่อการกัดกร่อนของกรดเจือจาง
- ๓. ช่วยลดเปอร์เซ็นต์การขยายตัวเมื่อได้รับความร้อน

วัตถุดิบที่ให้ Ca O คือ

- หินปูน (Lime stone)
- หินอ่อน (Marble)
- แคลไซต์ (Calcite)
- หิน Wollastonite

มักเนเซียม และ มักเนเซียมซิลิเกต

Talc และ Steatite

มีลักษณะนุ่ม มีสีขาวถึงสีเขียวยาวน ผิววอกเยิ้มกลายน้ำมัน (Greasy feel)

<u>Talc</u>	$3 \text{ MgO} \cdot 4 \text{ SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$	<u>Steatite</u>	$4 \text{ MgO} \cdot 5 \text{ SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$
	SiO . 63.4 %		62.7 %
	Mg O. 31.9 %		33.5 %
	H ₂ O 4.7 %		3.8

ประโยชน์ ใช้เป็นตัวช่วยหลอมละลาย (Flux)

ตัวช่วยหลอมละลาย (Flux) คือสิ่งที่ใส่ในวัตถุดิบอื่น ๆ เพื่อที่จะลดจุดหลอมเหลวหรือจุด Softening point ของวัตถุดิบให้ต่ำลงไหม Lime ใส่ในทรายเล็กน้อยจะทำหน้าที่เป็นตัวช่วยหลอมละลาย (flux) เพราะจะไปลดจุดหลอมเหลวของทรายให้ต่ำลง

กลุ่มแร่ ที่ควรรู้จัก

Cornish Stone

บางครั้งเรียก China Stone เป็นกลุ่ม Feldspathic rock
ที่ประกอบด้วย Feldspar, Kaolin, Mica, Fluorspar เล็กน้อย

Nepheline Syenite

เป็น Igneous rock คล้ายกับหินแกรนิต แต่ไม่มี Free Quartz
ส่วนประกอบมี Nepheline, microcline (Potash Feldspar) และ Albite (Soda Feldspar).

K_2O	$3 Na_2O$	$4 Al_2O_3$	$9 SiO_2$
7.67 %	15.14 %	33.19 %	44.00 %

ประโยชน์ใช้แทนบางส่วนของ Feldspar และจะทำให้คุณสมบัติการสึกตัวลดลงมากด้วย โดยมาใช้ผสมใน Sanitary body, floor tile, wall tile electrical porcelain, Earthen ware (Semi vitreous)

และ Vitreous body

Pemice or Volcanic Ash

ใช้แทน Feldspar หวังในเนื้อกิบปั้นและเคลือบ แกมเปอร์เซนต์
เหลือสูง จึงไม่เหมาะที่จะใช้สำหรับเนื้อกิบปั้นที่มีสีขาว และเคลือบใส

12. ตะแกรงร่อน ใช้ประโยชน์สำหรับร่อนน้ำเคลือบและเนื้อดิน ทรายมีเบอร์ ขนาดต่าง ๆ 50 - 80 และ 120

13. เครื่องชั่ง ใช้ประโยชน์ในคานชั่งวัตถุดิบและออกไซด์ต่าง ๆ ร่อนน้ำเคลือบ ควบใช้ชั่งแบบ Balance และชั่งไถ้ประมาณ 2 กก.

14. เตา (kilns) ที่ใช้มีหลายแบบหลายชนิด หลายขนาด ทางโรงเรียน จะใช้เตาชนิดไหนย่อมขึ้นอยู่กับกำลังทรัพย์ของโรงเรียนนั้น เช่น เตาหิน เตาไฟฟ้า เตาน้ำมัน (ถ้าใช้เตาหินน้ำมันเตาหินต้องมีจ้อก้วย)

15. ขาวางผลิตภัณฑ์ (stilts) ใช้ประโยชน์สำหรับวางผลิตภัณฑ์เวลาเคลือบ มีหลายแบบ แบบ 3 จุด แบบจุดเดียว และแบบแท่ง ทำด้วยวัตถุทนไฟ มีทั้งชนิดที่ใช้ ในอุณหภูมิต่ำและอุณหภูมิสูง

เครื่องมือที่จำเป็นใช้ในอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเครื่องปั้นดินเผา
(Ceramics machine)

1. เครื่องมือย่อยหิน (Jaw crusher) ใช้ย่อยหิน เช่น หินฟันม้า (feldspar) หินแก้ว (Quartz) และวัตถุดิบอื่น ๆ โดยย่อยให้เป็นก้อนกลมเล็ก ๆ ซึ่งเครื่องมือมีหลายขนาด หลายแบบ แล้วแต่กำลังในการผลิต มีแบบต่าง ๆ กัน เช่น แบบ Cone crusher Smooth crusher tooth crusher ทั่วย่อย ใช้เหล็กแข็งพวก Cast-Iron และเหล็กกล้า (Cast-steel) โดยใช้กำลังไฟฟ้าจุดตั้งแต่ 2-3-4-5-7 แรงม้า เป็นต้น

2. เครื่องขกละเอียด (Edge Runner) เป็นเครื่องมือย่อยทำให้ขนาดของ หินละเอียดลงไปอีก เพื่อนำไปผสมในงานขานตะแกรงร่อนประมาณ 300-400 มีขนาดต่าง ๆ ตามกำลังของแรงม้า

3. เครื่องบดหินและบดหิน (Ball and pebble mills) ขนาดใหญ่ (Ball mills) ขนาดเล็กทำด้วย Porcelain เรียกว่า Jar mills ใช้สำหรับบดหินหรือบดน้ำเคลือบ ในลักษณะบดเปียกและแห้ง ลูกบดที่ใช้มีลักษณะกลม กลมทรงระฆัง หัวตัดท้ายทัก ชนิดนี้ประสิทธิภาพในการบดโคกดีมาก ลูกบดจะคงมีความแข็ง เป็นที่แท้จริงจะบดโคกในการบดแต่ละครั้งควรใช้ลูกบดขนาดต่าง ๆ กันจึงจะบดโคกดี

4. เครื่องอัดหิน (Filter press) ใช้อัดหินเพื่อนำไปปั้น ประกอบไปด้วยเครื่องปั๊มแผ่นเหล็ก และแผ่นผ้าใบ การทำงานของเครื่องอาศัยมีมุกุน้ำสลิบที่เตรียมไว้แล้วอัดเข้าไปในแผ่นเหล็กซึ่งมีผ้าใบทำหน้าที่ไล่น้ำ ทำให้ดินเป็นแผ่น เครื่องอัดหินในปัจจุบันมีหลายขนาดแล้วแต่ความเหมาะสมของโรงงานที่จะนำมาใช้

5. เครื่องรีดหิน (Extrusion machine) ใช้ทำหน้าที่เตรียมดินหรืออัดดินเป็นแท่งกลม เพื่อนำไปใช้ในการปั้นโคก เครื่องรีดหินบางชนิดมีเครื่องรีดดินให้เป็นศูนย์กลางเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับงานอุตสาหกรรม มีให้เลือกใช้หลายขนาด

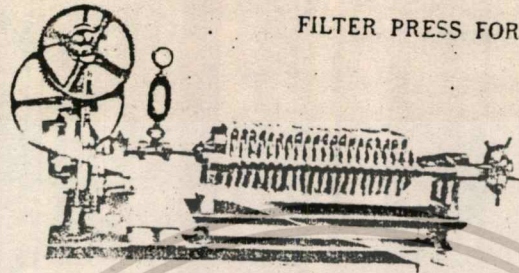
6. เครื่องกวนดิน (Clay Agitater) เป็นเครื่องมือช่วยในการกวนดินให้แตกสลายตัว เหมาะแก่การจางดิน บดหิน มีหลายขนาด ขนาดเล็กเรียกว่า potable Mixer นิยมใช้คนสลิบโคกดี

7. เครื่องแยกเหล็กออกจากดิน (Magnetic Separators) ใช้ประโยชน์ในการเตรียมดิน โภยเฉพาะผลิตภัณฑ์ชนิดสีขาว เช่น ปอร์สเลน โบนโซน่า ที่ต้องการความบริสุทธิ์สูง การทำงานของเครื่องมีอาศัยกำลังไฟฟ้า เปลี่ยนกระแสไฟให้เป็นแม่เหล็กโอบขาน กริด (Grid) มีหลายแบบหลายขนาด เลือกใช้ตามความเหมาะสม

8. เครื่องวัดความถ่วงจำเพาะ (Hydrometer) ใช้เป็นเครื่องมือวัดความเข้มข้นของสลิบน้ำเคลือบ เพื่อช่วยให้การทำงานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและได้ผล

9. เครื่องวัดอุณหภูมิ (Pyrometer) ใช้เป็นเครื่องมือวัดความร้อนภายในเตา มีหลายชนิดเบอร์ สามารถวัดได้ตั้งแต่อุณหภูมิสูงและต่ำ

FILTER PRESS FOR TESTING

เครื่องมือถูกคิดค้นสำหรับขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องบีบน้ำคั้นเจ้าแป้นเข้าใบเพื่อ
ไล่น้ำออก มีหลายขนาด เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมของโรงงาน

EDGE RUNNER (PORTABLE TYPE)

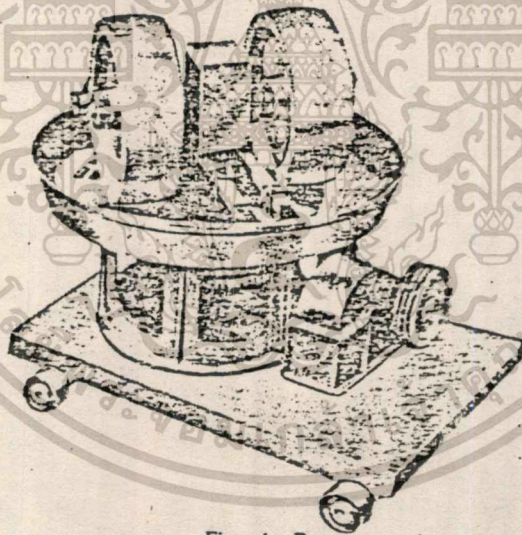
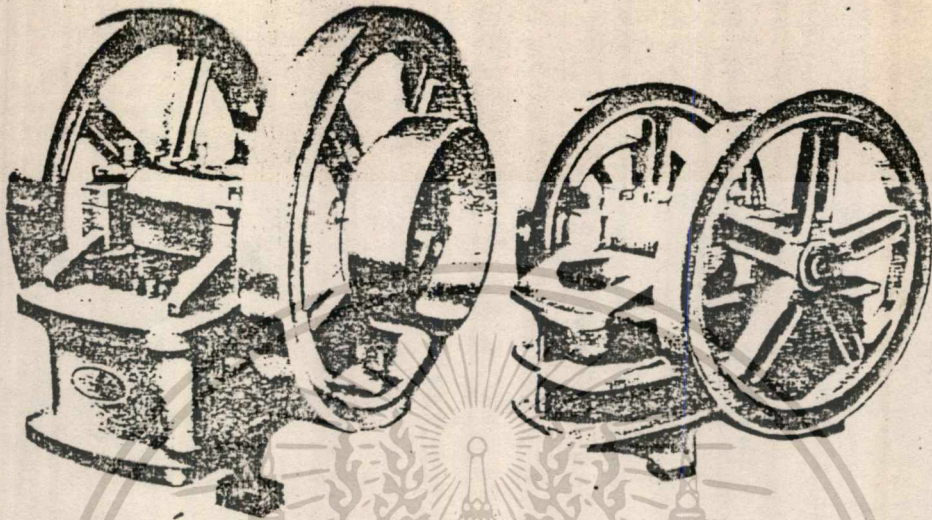

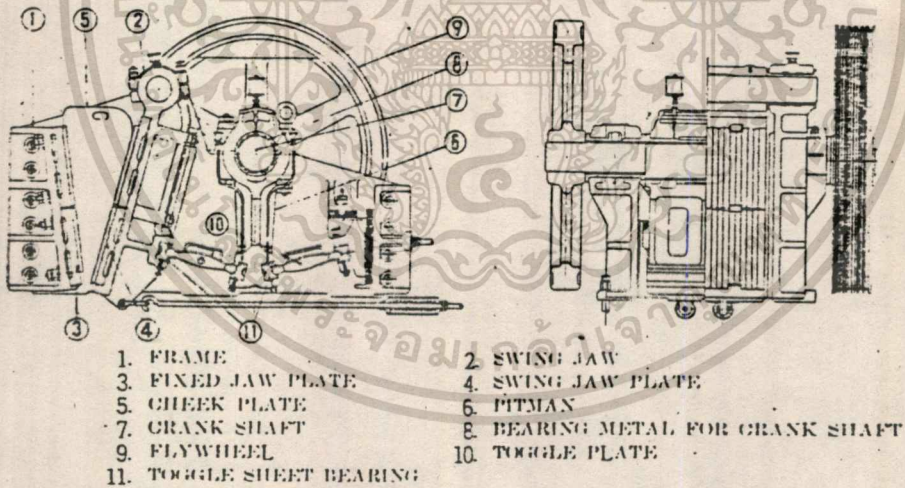
Fig 4-R

เครื่องมือยกแห้ง ซึ่งประกอบไปด้วยลูกกลิ้งเหล็ก หรือหินแข็ง เพื่อใช้บดวัตถุดิบ
ให้เป็นผงก่อนนำไปผสมเนื้อดิน มีขนาดต่าง ๆ กัน

JAW CRUSHER

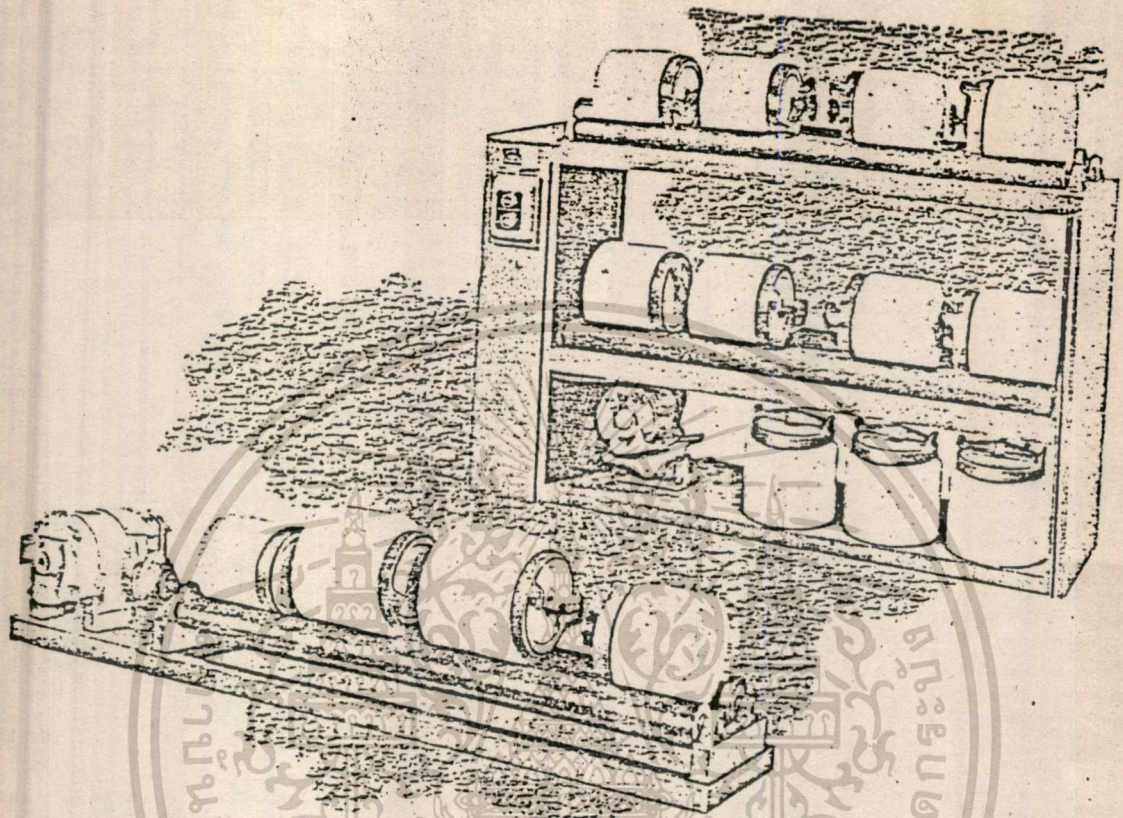

ANALYSIS DRAWING OF JAW CRUSHER

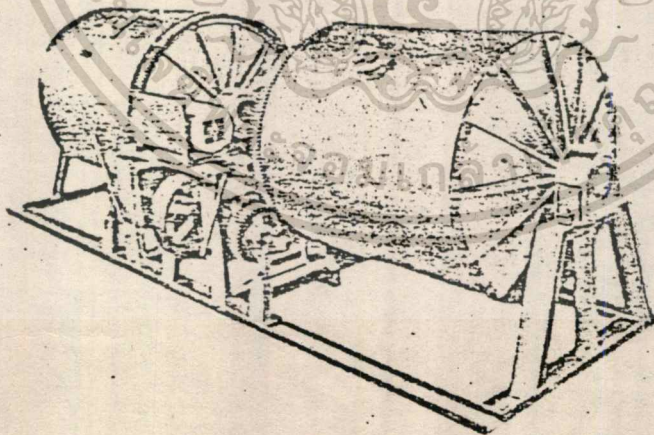

1. FRAME	2. SWING JAW
3. FIXED JAW PLATE	4. SWING JAW PLATE
5. CHEEK PLATE	6. PITMAN
7. CRANK SHAFT	8. BEARING METAL FOR CRANK SHAFT
9. FLYWHEEL	10. TOGGLE PLATE
11. TOGGLE SHEET BEARING	

เครื่องมือคานขบ (Jaw crusher) ใช้สำหรับย่อยของแข็งให้เป็นก้อนเล็ก

หม้อบครขนาดเล็ก (Jar mill) นิยมใช้บดน้ำเคลือบ บดสี (Color stain)

Ball Mill

หม้อบครขนาดใหญ่ (Ball mill) นิยมใช้บดเนื้อดิน (Clay body) มีหลายขนาด

$\frac{1}{2}$ ตัน 1 ตัน 2-4 ตัน

การตรวจสอบคุณสมบัติของดินโดยทั่วไปทางฟิสิกส์

๑. ตรวจสอบคุณสมบัติดั้งเดิม (Original Properties)

สี ขณะแห้ง (Dry Color)

แร่เจือปนที่มองเห็น

ความแข็ง

๒. ตรวจสอบคุณสมบัติก่อนเผา (Plastic and Dry properties)

สี, ขณะเปียก (Wet color)

ความเหนียว (Plasticity)

Shrinkage water (%)

Pore water (%)

Water of Plasticity (%)

อัตราการบวมตัว (Rate of Slaking)

เปอร์เซ็นต์การหดตัวเมื่อแห้ง (% Linear drying Shrinkage)

ความแข็งแรง (Dry transverse strength)

ปรากฏการณ์เมื่อแห้ง (Cracking, warping, scumming)

๓. ตรวจสอบคุณสมบัติภายหลังจากการเผา (Fired Properties)

สี (Color)

ความแข็ง (Hardness)

เปอร์เซ็นต์การหดตัวภายหลังจากเผา (% Linear firing Shrinkage)

ภายหลังจากที่ตรวจสอบคุณสมบัติของดินโดยทั่วไป ทั้งทางเคมีและทางฟิสิกส์แล้ว พยายามนำดินนั้นมาทำให้เป็นประโยชน์ในการใช้สอยและให้เหมาะกับคุณสมบัติของดินนั้น ๆ ทั่วๆ ไป ซึ่งพอที่จะแบ่งแยกชนิดของดินไว้ดังนี้

๑. ดินเผาแล้วให้สีขาว (White-burning clay) ดินประเภทนี้เหมาะสำหรับทำผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาที่มีเนื้อขาว (Whiteware Product) ไก่แกกิ้น
Kaolin และ ball clay

Kaolin นอกจากใช้ประกอบอุตสาหกรรมพวก Whiteware product แล้ว ยังใช้ทำวัตถุทนไฟและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ด้วย เช่น กระจก ยาง อุตสาหกรรมเคมี, เครื่องสำอางและยาขี้กรองเทา

Ball clay เป็นดินที่มีความเหนียวดีมาก มีเม็กละเอียด มีความแข็งแรงทั้งที่เมื่อแห้ง ถ้าเผาแล้วมีสีขาวหรือค่อนข้างขาว ใช้ทำ Whiteware แต่ทำให้สีอ่อน ๆ ใช้ผสมทำวัตถุทนไฟโดยทำหน้าที่เป็น bonding clay

๒. ดินที่มีความทนไฟสูง ถ้าตรวจคุณสมบัติแล้วพบว่าดินมีความทนไฟสูงกว่า ๑๖๐๐°C อาจจะมีสีขาวหรือสีอ่อน ๆ การจะใช้ทำอิฐทนไฟ หรือวัตถุทนไฟอื่น ๆ ได้แก่

fire clay เป็นดินค่อนข้างแข็ง มีความเหนียวแต่เหนียวน้อยไปจนถึงเหนียวมาก ถ้าแข็งมาก ๆ มีเนื้อสีขาวเหมือนสีผึ้ง มีลักษณะแตกหักเหมือนหินควอทซ์ (Conchoidal fracture) เรียกว่าดิน flint clay

fire clay มักเกิดใกล้ ๆ บริเวณที่มีถ่านหิน เมื่อลวามันน้ำจะซึมเข้าจากการวิเคราะห์จะพบว่าไม่มี flux ปะปน ทำให้ดินมีความทนไฟสูง

๓. ดินที่มีปริมาณ flux สูง เช่น พอร์ซีเลนมีสีน้ำตาลหรือสีเทาที่อุณหภูมิสูง ถ้าเป็นดินที่มีความเหนียวดีมีความแข็งแรงก็กลายเป็นดินเผา ใช้ทำภาชนะ อารยหนัก (Heavy clay-product) เช่น กระจก, เครื่องลายคราม และอิฐ นอกจากนั้นยังใช้ทำ เทอรา กอทว่า อีกด้วย

ดินที่มีคุณสมบัติดังกล่าว โด่งกดินเผา หรือ Surface clay ดินกาล (Shale) จะมีอุณหภูมิระหว่าง $๕๐๐^{\circ}\text{C} - ๑๑๕๐^{\circ}\text{C}$

การจะเลือกดินที่มี ... ให้เหมาะสมกับงานดังกล่าวนี้ ต้องพิจารณาคุณสมบัติจากการเผาให้เหมาะสมกับประเภทผลิตภัณฑ์ด้วย ผลิตภัณฑ์ประเภท Vitrified ware เช่น Stone ware ท่อระบายน้ำ (Sewer pipe) จะต้องเผาจนกระทั่งมีความทึบขึ้น น้อยที่สุด ฉะนั้นดินโคลที่มีช่วงการเผายาว (Long Vitrified range) จึงควรเลือกสำหรับผลิต Vitrified ware ถ้าดินโคลมี Short Vitrification range ก็เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภท Semi-Vitrified ware เช่น Terra cotta และอิฐก่อสร้าง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกลียว สกรู (Screw Thread)

ทุกวันนี้เกลียวสกรูเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งในวงการอุตสาหกรรม ที่นำไปใช้ในงานหลายชนิดต่าง ๆ กันออกไป แต่ลักษณะงานพื้นฐานทั่ว ๆ ไปที่ใช้เกลียวเกล็ด

- (1) จับยึดชิ้นงานเข้าด้วยกัน
- (2) ปรับระยะของชิ้นส่วนแต่ละชิ้น
- (3) ส่งกำลัง

คำนิยามต่าง ๆ ของเกลียว (Definitions of Terms) คำนิยามข้างล่างต่อไปนี้ เป็นคำนิยามสำหรับส่วนต่าง ๆ ของเกลียวทั่ว ๆ ไป

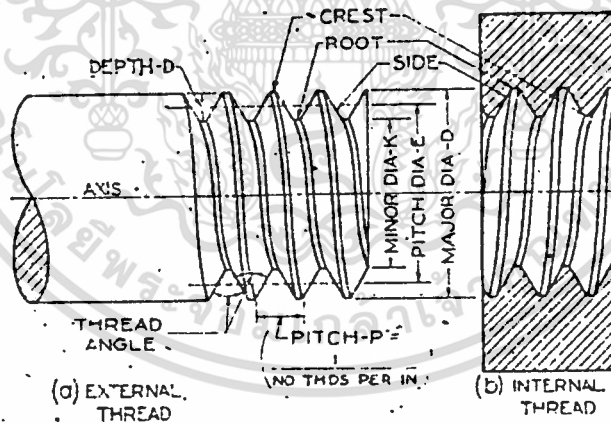
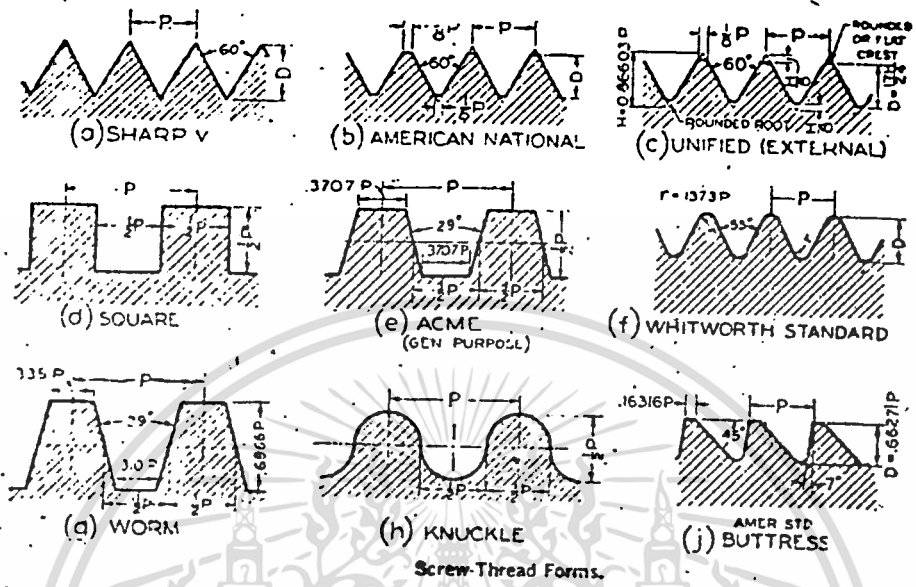

Fig. 13-1 Screw-Thread Nomenclature.

รูปที่ 7.1

ลักษณะและส่วนต่าง ๆ ของเกลียวสามเหลี่ยม

Screw Thread	หมายถึงวัตถุที่มีรูปทรงเป็นร่อง หรือพื้นเป็นเกลียววนพันไปรอบ ๆ แกนหรือพื้นผิวของรู หรือรูปทรงกระบอกกลม
External Thread	หมายถึงเกลียวภายนอก เช่น สลักเกลียว เกลียวเพลาต่าง ๆ
Internal Thread	หมายถึงเกลียวภายใน เช่น แป้นเกลียว เกลียวในรูต่าง ๆ
Major Diameter	หมายถึงความโตผ่าศูนย์กลางที่ยอกเกลียว (ทั้งเกลียวนอกและเกลียวใน)
Minor Diameter	หมายถึงความโตผ่าศูนย์กลางที่โคนเกลียวหรือร่องเกลียว (ทั้งเกลียวนอกและเกลียวใน)
Pitch	หมายถึงระยะพิทช์ คือระยะห่างของยอดพื้นหนึ่งถึงยอดพื้นหนึ่งโดย โดยวัดขนานกับแกน $\text{Pitch} = \frac{1}{\text{จำนวนเกลียวต่อนิ้ว}}$
Pitch Diameter	หมายถึงความโตผ่าศูนย์กลางที่เส้น Pitch (เส้น Pitch จะอยู่ตรง จุดที่ความกว้างของพื้นและร่องพื้นเกลียวมีขนาดเท่ากัน)
Lead	หมายถึงระยะช่วงนำเกลียว คือ ความยาวที่เกลียววนรอบแกน 1 รอบ
Angle of Thread	หมายถึงมุมพื้นเกลียวหรือร่องเกลียว
Crest	หมายถึงยอดพื้นเกลียว
Root	หมายถึงโคนพื้นหรือร่องพื้นเกลียว
Side	หมายถึงผิวข้างของพื้นเกลียว
Axis Thread	หมายถึงแกนกลางของสลักเกลียว
Depth of Thread	หมายถึงความลึกของร่องพื้นวัดจากยอดพื้นถึงโคนพื้น
Form of Thread	หมายถึงรูปร่างของเกลียวที่เกิดขึ้นในภาคตัด
Series of Thread	หมายถึงขนาดจำนวนฟันต่อนิ้วของเกลียวที่มีความโตต่าง ๆ ตามมาตรา ฐาน

รูปที่ 7.2

รูปร่างของฟันเกลียวแบบต่าง ๆ

รูปทรงต่าง ๆ ของเกลียว ในรูป 7.2 เป็นรูปร่างของเกลียวที่เราพบเห็นอยู่ทั่วไป ในการจับยึดชิ้นงานเข้าด้วยกัน เกลียวอเมริกัน (American National) ยังคงนิยมใช้อยู่ในอเมริกา และใช้แทนเกลียว Sharp V เพราะมีความแข็งแรงกว่า ท้ายข้อพื้นและกันร่องเกลียวจะเป็นผิวราบชนิดหนึ่ง ปกติเกลียวนี้จะถูกเรียกว่าเกลียว United State Standard หรือ Sellers thread ในงานที่จะต้องการความละเอียดในการปรับ เกลียว Sharp V ยังคงต้องใช้ เพราะหน้าสัมผัสของฟันเกลียวเพิ่มขึ้นและยังใช้กับงานท่อทองเหลืองอีกด้วย

The Unified Thread เป็นเกลียวมาตรฐานและแบบใหม่ โดยที่ 3 ประเทศได้ตกลงกัน คือ อเมริกา แคนาดา และอังกฤษ ในปี 1948 ลักษณะของฟันเกลียวนอกจากจะมีผิวราบหรือมนและร่องฟันผิวมน ลักษณะการใช้งานเหมือนกับเกลียว American National เกลียวแบบนี้เรานำมาใช้แทนเกลียว American National ได้ เพราะเป็นเกลียวมาตรฐานเหมือนกัน

The Square Thread หรือเกลียวสี่เหลี่ยม ใช้สำหรับงานส่งกำลังขับเคลื่อน พื้น และร่องฟันทำมุมประมาณ 90° กับแกนหน้าค้ำของฟันเป็นสี่เหลี่ยม เกลียวสี่เหลี่ยมใช้สำหรับงานขับเคลื่อนส่งกำลัง เหมือนกับเกลียว Acme (เกลียวสี่เหลี่ยมทางมุม) เกลียวแบบนี้ไม่เก็บเป็นไปตามมาตรฐานเหมือนเกลียว Unified

The Acme thread หมายถึงเกลียวสี่เหลี่ยมทางมุม ได้ดัดแปลงจากเกลียวสี่เหลี่ยม มีใช้งานกว้างขวางกว่า และได้เปรียบในการออกแบบทำเกลียวตัวเมีย ทำให้ง่าย เช่น เพลาเกลียวของเครื่องกลึง

Whit worth thread เป็นเกลียวมาตรฐานของอังกฤษ ใช้งานได้เหมือนกับเกลียว Unified และเหมือนเกลียว American National thread แต่มีมุมเกลียวเพียง 55°

The standard Worm thread มีลักษณะคล้ายกับเกลียว Acme แต่ร่องเกลียวมีความลึกมากกว่าใช้ส่งกำลังไปขับเคลื่อนเฟืองนอน

The Knuckle Thread หรือเกลียวกลม พื้นเกลียวมีลักษณะกลม ใช้สำหรับงานประเภทไฟฟ้า หัวเสียบ หรือส่วนต่อของหลอดไฟ เกลียวผ่าซอก เป็นกัน

The Buttress Thread หรือเกลียวฟันเลื่อย สร้างขึ้นสำหรับใช้ขับเคลื่อนส่งกำลังได้เฉพาะทิศทางเดียว มีใช้กับบินใหญ่, เครื่องยก, เครื่องบินและงานอื่น ๆ

ระยะพิทของเกลียว (Thread Pitch) หมายถึงระยะห่างของยอดเกลียวหนึ่งถึงยอดเกลียวหนึ่งโดยวัดตามแนวแกนเกลียว ระยะพิทของเกลียวใช้อักษร P แทน ระยะ P ถูกลบจากจำนวนเกลียวต่อนิ้ว ของเกลียวในการวางมาตรฐานเกลียวจะบอกขนาดจำนวนเกลียวต่อนิ้วในแต่ละขนาดความโต (Diameter) ตามตารางหน้า 129 เช่น เกลียวขนาด 1 นิ้ว มี 8 เกลียวต่อความยาวหนึ่งนิ้ว ระยะ $P = 1/8$ "

รูป 7.3 (a) ถ้าช่วงเกลียวหนึ่งยาว 1" มีจำนวน 4 เกลียวนิ้วระยะพิทจะกว้าง

คือรูป 7.3 (b) ช่วงความยาวเกลียว 1" มีจำนวนเกลียว 16 เกลียวนิ้วระยะพิทจะแคบ $P = 1/16$ "

ประโยชน์

- ๑. ใช้ทำฉนวนไฟฟ้า ชนิด Steatite insulators ซึ่งเป็น Electrical Insulator ใช้ 70 - 90 %
- ๒. ถ้าในเนื้อกึ่งเป็นมีส่วนผสมใกล้เคียงกับ Cordierite $2 \cdot MgO \cdot 2 Al_2O_3 \cdot 5 SiO_3$ จะทำให้ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิได้ดี
- ๓. เป็นตัวผสมผสมละลาย จะลดความหนาแน่นของมวลมา โดยลด Porosity และเพิ่ม Strength ใช้แทน Feldspar บางส่วนได้

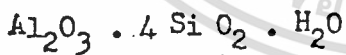
การใช้ 70 - 90 % ใน Steatite Insulator
 up to 50 % ใน Earthen ware wall tile เพื่อลดการร่วน
 up to 10 % ใน Porous dinner ware body

มิกเนไซต์ (Mg CO₃)

โดยมากใช้สำหรับทำเคลือบ

Pyrophyllite (Agalmatolith)

มีคุณสมบัติทางฟิสิกส์คล้ายกัน Talc. Pyrophyllite เป็น Hydrus Alumium silicate ($Al_2O_3 \cdot 4 SiO_2 \cdot H_2O$) โดยปกติมีความนุ่มแฉะเนื่องจาก Quartz เป็นแร่เจือปนอยู่จึงทำให้แข็ง

Al_2O_3 28.3 %

SiO_2 66.7 %

H_2O 5.0 %

Vitrification range cone 8 - 15

M.P. 1700°C

Hardness 1-2 Moh's scale

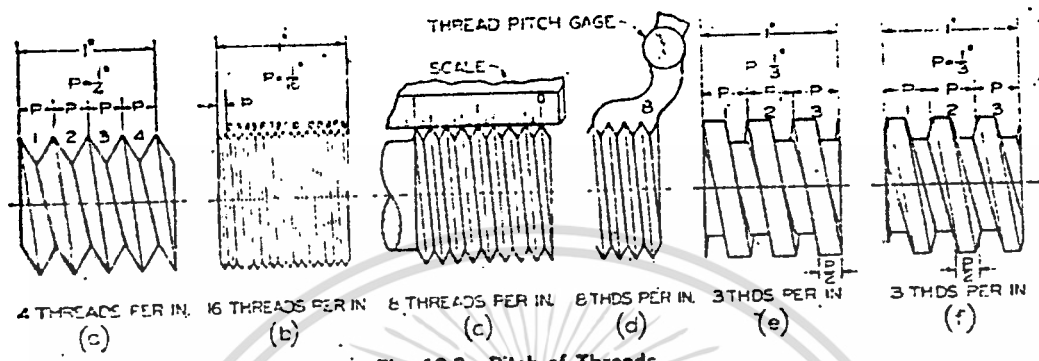

Fig. 13-3 Pitch of Threads.

รูปที่ 7.3

ระยะพิทหรือจำนวนเกลียวต่อนิ้ว สามารถวัดได้โดยใช้บรรทัดเสกสเกลดังรูป (c) หรือใช้หวีวัดเกลียววัดดังรูป (d)

ในรูป (e) และ (f) ระยะพิทของเกลียวสี่เหลี่ยม และเกลียว Acme วัดจากขอบผิวของฟันเกลียวหนึ่งไปยังขอบผิวของอีกฟันเกลียวหนึ่ง

เกลียวขวาและเกลียวซ้าย (Right Hand and Left hand Thread)

เกลียวขวา ลักษณะของฟันเกลียวจะเอียงขึ้นไปทางขวามือตามแกนของเกลียว เมื่อหมุนสลักเกลียวเข้าไปในนัท (Nut) หมุนตามเข็มนาฬิกาสลักเกลียวจะเคลื่อนเข้าไป

เกลียวซ้าย ลักษณะของฟันเกลียวจะเอียงขึ้นไปทางซ้ายมือตามแกนของเกลียว ในทำนองเดียวกัน เกลียวซ้ายถ้อนหมุนตามเข็มนาฬิกาสลักเกลียวจะเคลื่อนที่เข้าไปในนัทก็ดังแสดง

ในรูป 7.4 (a) และ (b) เกลียวขวาเขียนแทนด้วยอักษร RH และเกลียวซ้ายเขียนด้วย LH

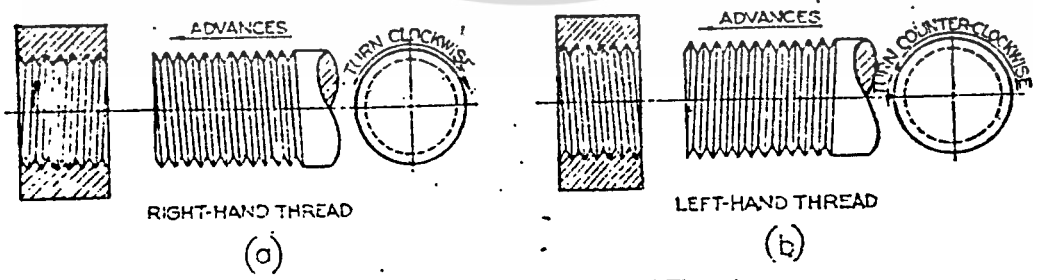

Fig. 13-4 Right-Hand and Left-Hand Threads.

รูปที่ 7.4

รูป (a) เกลียวขวา

รูป (b) เกลียวซ้าย

เกลียวปากเดียวและเกลียวสองปาก (Single and Multiple Thread)

เกลียวปากเดียวลักษณะของเกลียวมีสันเกลียวและร่องเพียงร่องเดียวพันไปรอบแกนเกลียว ระยะ Pitch = Lead ส่วนเกลียวหลายปาก ลักษณะเกลียวจะมีสันเกลียวและร่องเกลียวหลายอันพันไปรอบแกนเกลียวสลับกันไปดังรูป 7.5 (a)–(e)

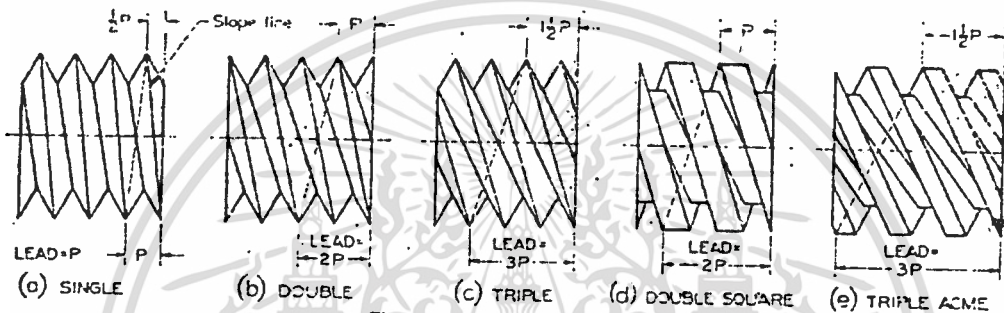

Fig. 13-5 Multiple Threads.

รูปที่ 7.5
เกลียวหลายปาก

เกลียวปากเดียว เส้นยอดเกลียวเอียงไปเป็นระยะ $1/2 P$ จากแนวตั้งฉากดังรูป (a) เกลียว 2 ปากเอียงไป $= P$ ดังรูป (b) เกลียว 3 ปากเอียงไป $= 1\ 1/2 P$ ดังรูป (c) เป็นกัน เกลียว 2 ปากระยะ Lead = $2P$, เกลียว 3 ปากระยะ Lead = $3P$.
เกลียวหยาบและเกลียวละเอียด

เกลียวหยาบ (Coarse thread) หมายถึงเกลียวที่มีระยะพิทกว้างหรือเกลียวที่มีจำนวนเกลียวต่อนิ้ว น้อยในขนาดความโตเดียวกัน เช่นเกลียวโต 1 นิ้ว ขนาดที่มีจำนวนเกลียว 8 เกลียวต่อนิ้ว

เกลียวละเอียด (Fine Thread) หมายถึงเกลียวที่มีระยะพิทแคบหรือเกลียวที่มีจำนวนเกลียวต่อนิ้วมาก ในขนาดความโตเดียวกัน เช่นเกลียวโต 1 นิ้ว ขนาดที่มีจำนวนเกลียว 14 เกลียวต่อนิ้ว

สัญลักษณ์เกลียว

ในการบอกขนาดและชนิดของเกลียว ส่วนใหญ่นิยมการบอกเป็นสัญลักษณ์ เพื่อสะดวกในการสั่งทำงานและประหยัดเวลาในการเขียนลงในแบบงาน

เกลียวเมตริก

เกลียวเมตริกเขียนบอกเป็นสัญลักษณ์ โดยถือเอาขนาดความโตเป็นหลักเช่น
M 10 หมายถึงเกลียวระบบเมตริก 10 มม. ขนาดความโต 10 มม. ขนาดระยะพิท
ตามมาตรฐาน = 1.5 มม.

M 12 หมายถึง เกลียวระบบเมตริก ขนาดความโต 12 มม. ขนาดระยะพิทตาม
มาตรฐาน = 1.75 มม.

ถ้าเป็นเกลียวพิเศษ ที่ขนาดระยะพิทไม่เป็นไปตามมาตรฐานเกลียวจะเขียนไว้ดังนี้

M 20×1.5 หมายถึงเกลียวขนาดความโต 20 มม. ระยะพิท 1.5 มม.

ถ้าเป็นเกลียวสี่เหลี่ยมคางหมูจะเขียนไว้ดังนี้

Tr 36×6 หมายถึง เกลียวสี่เหลี่ยมคางหมู ความโต 36 มม. ระยะพิท 6 มม.

เกลียวอเมริกัน

สำหรับเกลียวอเมริกันจะบอกขนาดโดยบอกเป็นสัญลักษณ์ ดังนี้ เช่น

$\frac{1}{2}$ -13 NC-2A $\frac{1}{2}$ คือ ขนาดความโตของเกลียว (เกลียวโต $\frac{1}{2}$ ")

$\frac{1}{2}$ -13 UNC-2A 13 คือ ขนาดจำนวนเกลียวต่อนิ้ว

NC หรือ UNC คือมาตรฐานเกลียวหยาบ

NC ย่อมาจาก National Coarse thread

UNC ย่อมาจาก Unified National Coarse thread

2 A คือระบบของเกลียวสวม ถ้า 2 หมายถึงชั้น ความ
ละเอียดของงานสวมเกลียว

A หมายถึงเกลียวนอก

$\frac{1}{2}$ -20 NF-3B $\frac{1}{2}$ คือขนาดความโตของเกลียว

$\frac{1}{2}$ -20 UNF-3B 20 คือขนาดจำนวนเกลียวต่อนิ้ว (20 เกลียวต่อนิ้ว)

NF หรือ UNF คือมาตรฐานเกลียวละเอียด

NF ย่อมาจาก National Fine thread

UNF ย่อมาจาก Unified National Fine thread

3 B คือระบบของเกลียวสวม

3 หมายถึงชั้นความละเอียดของงานสวมเกลียว

B หมายถึงเกลียวใน

